

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\K\Keith William H.,
jr\William_H_Keith_jr-3_Cena_slavy.PDB

PDB Name: William_H_Keith_jr-3_Cena_slavy
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 16.8.1973
Modification Date: 16.8.1973
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

1

Dým si razil cestu k chmurné žlutozelené obloze. Jeho temná oblaka se hrozivě převalovala v hustém jedovatém ovzduší. Ledová směs vodíku a metanu, z které převážně sestávala atmosféra Siria V, prakticky vylučovala existenci otevřeného ohně. Ale trosky a pozůstatky nedávne bitvy ještě na mnohých místech žhnuly žarem, který dokázal i v této podchlazené směsi chemikálií vyprodukovat kotouče mastného rudohnědého kouře.

Grayson Smrt Carlyle sledoval blížící se konvoj na hlavní obrazovce svého Marabua. Na displeji přepnutém do infrarežimu zářily výfuky hermeticky uzavřených vozidel jako jasné body na temném pozadí. Vzadu za nimi se na horizontu nepřátelské bezútěšné krajiny tyčilo město Tiantan. Ve viditelném světle vypadalo jako obrovská mrtvá pokuple šedého kovu, pokrytá povlakem sirníků a amonného bahna. Zato v infravizorech město ožilo radiací tisíců chladících věží a přechodových komor a připomínalo gigantickou ohnivou fontánu.

Grayson neměl čas obdivovat tento pohled.

"Útočná falango," promluvil chraptivě do mikrofonu u svých rtů, "pošlete mi sem vaše Sigma-V."

"Rozkaz, plukovníku." I hlas poručíka Khaleda byl suchý a zaznívalo v něm zřetelné napětí. "Zahajujeme přenos."

Čtyři monitory po stranách Graysonova kokpitu se rozblíkalý a roztančily výpadky stabilizace obrazu. Nakonec se ustálily na čtyřech různých záběrech přicházející delegace. Palcát poručíka Hassana Khaleda, Lukostřelec Isoru Koga, Bearův Křížák a Sharylin Kondor - každý sledoval konvoj z trochu jiného úhlu. „Sigma-V, snímáné speciálními kamerami v hlavách OBRŮ, představovalo panoramatický obraz situace, jak ji viděl pilot ze svého kokpitu.

Přenos pokračoval, provázen šumem, praskáním a občasnými statickými výboji. Sirius, slunce, kolem kterého planeta obíhala, patřil mezi mladé horké hvězdy typu A 1. Jeho mocné záření snadno překonávalo vzdálenost šesti astronomických jednotek k páté planetě a způsobovalo periodické poruchy radiového i obrazového spojení.

Nejblíže ke koloně stál Bearův Křížák. Podle výstupních dat palubního počítače činila vzdálenost k prvnímu pásovému vozidlu s bublinovitou kabinou asi dva tisíce metrů. Za ním se rudým bahnem a mrznoucími kalužemi kapalného čpavku plazily další po zuby ozbrojené obrněné vojenské transportéry.

Grayson zkontroloval na obrazovce palubní konzole taktickou mapu s vyznačením polohy bojových jednotek. Tři OBRy průzkumné falangy rozptýlené v týlu, čtyři další stroje na strážích nově obsazeného kosmodromu a v záloze za útočnou falangou, na hřebeni táhnoucím se k městu, zbylé OBRy velitelské falangy.

Grayson přeladil frekvenční pásmo. "Velitelská falango. Kontrola stavu!"

"Kalmarová. Kondor. Plná pohotovost." Hlas poručíka Lori Kalmarové byl napjatý a plný očekávání.

"Clay. Lasice. Připraven." Lakonický Delmar Clay stál se svou Lasicí severně od ostatních na nízkém ledovém hřebeni, aby mohl podle potřeby odříznout nepřátelským jednotkám ústupovou cestu.

"McCall. Drobček Bannockburn jep'rav'nej, p'ne." Rudovous Davis Montgomery McCall číhal se svým Střelcem v záloze jako pojistka proti případnému úderu liaovských stíhaček.

Také monitory útočné falangy hlásily plnou pohotovost. Nepřítel se blížil. Grayson se opět soustředil na obraz přenášený z Bearova Křížáka.

"Beare! Plné zvětšení!"

Obraz na monitoru se rozrostl a zaostřil se na bílou skvrnu, která zaujala Graysonovu pozornost. Na teleskopické anténě prvního vozidla plovávala bílá vlajka.

Grayson přeladil na velitelskou frekvenci. "Ramage? Podejte hlášení."

Ve sluchátkách Graysonovy helmy se ozval filtry zkreslený hlas kapitána Ramagea. "Jsme na pozicích, plukovníku. Obě čtyři rozmístěné za kótou 103. Muži se zakopali a jsou připraveni."

"Dobře. S palbou čekejte na můj rozkaz. Na prvním vozidle vidím bílou vlajku. Je možné, že se vzdávají. Ale hlídejte si Šestku..." Nechal varování vyznít do ztracena. Pokud vozidla skutečně vezla vyslance Tiantanu zplnomocněně dohodnout podmínky kapitulace, chýlila se výprava ke svému konci.

Nicméně bylo třeba dbát zvýšené opatrnosti. Transportéry mohly také být součástí léčky, která mohla výsledky tažení ještě pořádně zkomplikovat.

"Jo, pane. Šestku máme krytou." Termínu „Šestka“ se ve vojenské hantýrce používalo k označení týlu jednotky.

Ramageova pozemní vojska měla v případě potřeby zastavit postup nepřítele z tohoto směru - pokud konvoj nebyl tím, čím se zdál být.

Kolona se zastavila asi sto padesát metrů od útočné falangy. Bílá vlajka plovávala sem a tam v neklidném ovzduší.

Zesílený hlas, který se ozval z reproduktorů prvního vozidla, se snažil i přes svůj silný přízvuk pečlivě vyslovovat. "Hovoří k vám velvyslanec Gregar Čandresenkar, mimořádný diplomatický zmocněnec Lyránského svazu u vlády Siria V. Jakožto oficiálně uznaná neutrální osoba ve sporech vedených mezi Křižanovci a Liaovci jsem byl požádán, abych převzal funkci zvláštního emisara Rady starších města Tiantanu. Žádám nedotknutelnost pro svou osobu, pane." Grayson přepojil mikrofon na vnější reproduktory. "Zde je plukovník Grayson Carlyle," odpověděl. "Velitel Legie šedé smrti, ve službách Křižanovců a Ligy svobodných světů. Zaručuji vám nedotknutelnost, pane."

"Přijímám. Mohu předstoupit?" Grayson se zhluboka nadechl. Bylo nanejvýš nepravděpodobné, že by si dovolili zneužít nedotknutelnosti, ale stejně...

"Předstupte, velvyslanče."

První vozidlo se opět dalo do pohybu směrem k nehybné řadě OBRŮ útočné falangy. Projelo mezi nimi a zastavilo se. Grayson uvedl svého obrovitého Marabua do pohybu, postoupil o několik kroků kupředu, aby se vyslanec nemohl mýlit, kdo je velitelem Šedé smrti, a pak zůstal nehnutě stát.

Bylo mu jasné, že vše bude záviset na několika příštích okamžicích. Otevřel soukromý komunikační kanál. "Lori?" Jeho spolubojovnice se ze svého bitvami poznamenaného Kondora ozvala téměř okamžitě. "Jasně, šéfe. Věříš jim?" „Nic jiného mi nezbývá, Lori. Žádali nedotknutelnost."

"Tohle jsme na Periferii nikdy nepoužívali."

Lori Kalmarová se narodila a vyrostla na Sigurdu, jednom z polobarbarských vlčích světů daleko za hranicemi Vnitřního vesmíru. Do doby, než vstoupila do Legie šedé smrti, neuznávala ve válce žádné civilizační konvence. "Co se děje? Začíná ti válčení připadat moc civilizovaný?" zažertoval Grayson, ale jeho hlas byl stále připraven okamžitě přejít k rozkazu.

"Ne, jenom mi není jasný, komu mám věřit. No, hlavu vzhůru, Grayi. Máš ho tam."

Z pozemního vozidla vystoupila osamělá postava. Její tvář kryla maska se širokými průzory. Bez ní nemohla lidská bytost v ledové jedovaté atmosféře Siria V přežít. Muž se zdál malý vedle obrovské hmoty svého stroje. Pak ho na okamžik zakryla oblaka dýmu stoupající z trosek vznášedla sestřeleného v nedávné bitvě.

"Drž mi palce," řekl Grayson. "A měj oči na stopkách, poručíku."

Sundal si neurohlemu a zavěsil ji na věšák nad křeslem. Odpoutal se a protáhl se kolem přístrojů, které zcela vyplňovaly OBRŮv kokpit, k zadnímu průlezu. Marabu má několik v stupních otvorů. V akci se nejčastěji používá průlez umístěný vzadu, v horní části trupu, přímo proti ústí autokanónu. Grayson se s obtížemi protáhl kolem zásobníků 120ti milimetrových střel zadního děla. Zásobníky byly více jak z poloviny prázdné. Ostatní na tom nebudou o moc líp, pomyslel si Grayson. Pokud by se Liaovci rozhodli pokračovat v boji, bude se muset Legie stáhnout do výsadekových lodí a doplnit zásoby munice.

Z úzkého úložného prostoru vytáhl lehký skafandr s maskou. Ve stísněném prostoru se do něj nasoukal jen s velkými problémy.

Až dosud probíhala výprava k Siriu V ve službách současného zaměstnavatele hladce a bez větších překážek. Vylodili se na planetě před necelými čtrnácti dny, vybojovali tři velké bitvy a nespočet menších šarvátek a ani jednou nedokázal nepřítel prolomit jejich řady. Ke konečnému střetnutí došlo přímo před branami Tiantanu - „Nebeského paláce". Obránci byli rozdraceni a dali se na útěk.

I když se válka zjevně blížila ke konci, nedařilo se Graysonovi vypudit z mysli hluboký a neutuchající neklid. Válka skončila, pomyslel si, teď už jen zbývá dohodnout mír pro naše pány a vládce nahoře na oběžné dráze...

Přesto Grayson necítil žádnou hořkost. Od posledního úspěšného tažení k daleké Verdandi se postavení Legie šedé smrti vylepšilo nade všechna očekávání. Osamělá nepřipravená revoluce proti obrovské přesile Sjedenocného Drakonisu skončila neočekávaným výsledkem. Přinesla svobodu lidem, kteří dlouhá léta trpěli pod nadvládou kuritovských Draků. Legie se tímto vítězstvím obohatila o dostatek nových OBRŮ - nejtvrdí a nejstabilnější měnu, jaká existovala v nerozmotatelném předivě galaktických světů. Podíl na kořisti z nich umožnil Legii sestavit plně funkční rotu. Rezervní stroje a náhradní díly by přitom stačily na vybavení ještě jedné kompletní roty. Legie teď také měla dostatek tanků, záložních vozidel, vznášedel a ručních zbraní a dobudovala svou vnitřní strukturu do velikosti pluku. Zprávy o triumfálním vítězství se rychle rozšířily i do žoldnéřských středisek na Galatee. Do řad Legie se hlásily zástupy nových dobrovolníků. Vypadalo to, jako by se každý nezaměstnaný žoldnéřský warrior snažil získat svůj podíl na Carlyleově štěstí.

A o totéž se, jak se zdálo, snažili i Křižanovci. Grayson se vtěsnil do úzkého kovového prostoru Marabuovy přechodové komory, naposledy zkontroloval utěsnění masky na svém obličeji a odšrouboval vnější uzávěr. Zatím jsme měli štěstí, pomyslel si. Po návratu z Verdandi si Graysonův žoldnéřský pluk mohl vybírat hned z několika nabídek případných zaměstnavatelů. Dva z pěti velkých rodů, Steinerovci a Davionovci, nabídly víceméně standardní kontrakty, které by znamenaly další boj proti legiím Kuritovců. Oba rody také nabídly solidní podmínky: samozřejmě peníze, ale i mnohem lákavější vidinu pomsty.

Po návratu z Verdandi ale Grayson cítil, že jeho neuhasitelná touha pomstít se vrahům svého otce vyprchala a nahradila ji nezřetelná nic neříkající prázdnota. Rok od roku bylo těžší žít v sobě dřívější nenávist. Ani drtivá porážka starých nepřátel na Verdandi mu nepřinesla uspokojení. Pochopil, že jeho osamělé křížové výpravy nemohou zastavit zlo šířící se z císařského paláce na Luthienu.

Nakonec jim jen jeden ze slavných rodů dokázal nabídnout něco, co Grayson ani žádný z jeho lidí nemohl odmítnout. Něco, co bylo silnější než jakákoliv touha po pomstě. Rod Křižanovců jim nabídl domov, svět, který bude jen jejich. Vítězství, které Šedá smrt dnešního dne vybojovala, mělo potvrdit jejich práva na území Helmu.

Grayson se vysoukal z úzkého otvoru a usadil se obkročmo na svém Marabuovi. Venku byla nesnesitelná zima. Ostrý ledový vítr se opřel do neprodyšné látky ochranného obleku. Grayson se jednou rukou zachytil podpěry OBRova

autokanónu a druhou uvolnil z úložného prostoru provazový žebřík, který se s rachotem rozvinul k zemi. Vzduch Siria V se skládal hlavně z vodíku a dusíku, vodu nahrazoval tekutý čpavek. Při povrchové teplotě, která zřídka kdy vystoupila nad -40 stupňů Celsia, se voda vždy nacházela v pevném skupenství. Rozeklané ledové hory trčely k žlutozelené obloze a chorobně světélkovaly v bledém přisvitu vzdáleného Siria.

Grayson seskočil z rozhoupaného žebříku na studenou skálu. Teď, když neležel ve vypolstrovaném křesle Marabuova kokpitu, ale stál jen tak bez opory, pocítil plnou silou v kolenou a zádech tíhu jeden a půl násobku zemské gravitace, která na planetě vládla.

Sirius V byl téměř bez života. Jen na několika místech ještě živořilo to, co sem lidé dovezli během svých prvních výprav ke hvězdám. Ve vzdálenosti 8,7 světelných let od Slunce byl Sirius nejbližším pozemským sousedem. První kolonisté sem přišli před devíti stoletími, jen nedlouho potom, co lidstvo ovládlo techniku cestování nadsvětelnými rychlostmi. Tehdejší astrofyzikální teorie nepředpokládaly, že by tak mladá hvězda mohla mít vlastní planetární systém. A tak se ohniskem zájmu prvních osadníků stala samotná existence Sinových oběžnic. Až o století později objevili na páté planetě rozsáhlé zdroje těžkých kovů a transuranových rud.

Nyní patřil Sirius k nevýznamným držávám Capellanské konfederace Liaovců. Čínští magnáti tu v 26. století vybudovali základnu, která měla sloužit jako záchytný bod pro těžbu planetárních zdrojů surovin. Obytný a průmyslový komplex dostal název Nebeský palác. Liaovci se zmocnili Siria v samých počátcích nástupnických válek. Během vleklého a nesmiřitelného nepřátelství nástupnických rodů se Sirius stal terčem nespočetných útoků a taktických úderů ze strany Křížanovců.

Grayson vykročil z Marabuova stínu na sluncem zalitou pláň. Světlo mělo zřetelný zelenavý nádech. I když procházelo tlustou vrstvou atmosféry, dával si Grayson dobrý pozor, aby přímo nepohlédl do jeho zdroje. Ani šestkrát větší vzdálenost, než je mezi Sluncem a Zemí, ani silná skla ochranných polarizačních brýlí, by nedokázaly uchránit lidský zrak před oslepnutím při pohledu do toho nepatrného lesklého kotouče.

Nízko nad horizontem, přímo nad kopulemi Tiantanu, se pak dal rozlišit ještě jeden jasný drobný bod zářící jako planeta na večerním nebi. Jak se Grayson dozvěděl při přípravách na výpravu, byl to bílý trpaslík, který jako věrný druh provázel svého mnohem většího bratra.

Sirius B obíhal kolem Siria A po eliptické dráze. Jednou za padesát let se přiblížil do vzdálenosti 10 AJ. Naposledy se to stalo v roce 2993 a další tak blízký průchod měl nastat za necelých sedmáct let. I když Sirius B nijak významně nepřispíval k záření Siria A, bylo v těch letech obzvláště nebezpečné dívat se na nebe. Zdvojený zdroj ultrafialového záření dokázal i přes tlustý filtr atmosféry propálit lidskou sítnici během několika málo okamžiků.

Co je to za svět, kde se člověk bojí pohlédnout na oblohu? napadlo Graysona.

Zvláštní emisar Rady starších města Tiantanu stál necelých třicet metrů od něj. Nepatrná postavička na pozadí nekonečné nehostinné krajiny a obrovských nehybných strojů. Stejně jako Grayson měl na sobě skafandr, který ho chránil před chladem a jedovatou atmosférou. Vítr zacloumal pláštěnkou, do které se zabalil, aby se uchránil před lezavou zimou.

"Kontrola komunikace." Grayson se připojil přes vysílačku v přílbě svého obleku na velitelský okruh.

"Slyšíme tě, šéfe." Odpověděl mu ve sluchátkách Loriin hlas. Zněl tak... vlaze. I přes izolaci těžkých bot Grayson cítil, jak mu od nohou stoupá do celého těla nepřijemný chlad. "Dáváme pozor. A držíme ho na mušce." "Dobře. Zatím zůstaňte, kde jste. Jdu na to." Vykročil. Při každém kroku cítil v kolenou jeden a půl násobek své normální váhy.

Rychlost, s jakou Legie rozdrtila liaovské síly, byla překvapivá. I lord Gart, vévoda z Irianu a vrchní velitel křížanovských pomocných sborů rozmístěných na oběžné dráze Siria V, užasl, když obdržel Graysonovo poslední hlášení. Poslední obranná linie před branami Tiantanu prolomena, stálo v ní. Planeta je vaše, Ctihodnosti.

Některým členům velení se zdálo, že lord Gart záměrně žene Legii do útoku proti liaovským opevněním ve snaze co nejvíce ji využít. Poslední bitva trvala jen krátce, ale byla jednou z nejhorších. Pluk ztratil téměř polovinu pěšáků a tři nové warriorry. Po celou dobu zůstával lord Gart spolu s praporem křížanovské pravidelné armády v bezpečí na oběžné dráze. Udržoval sice kontrolu nad vzdušným prostorem a pravidelně zásoboval jednotky na planetě, ale to všechno bezpečně mimo dosah protivníkůvých pozemních sil.

Proti tomu se ale nedalo nic namítat. Žoldnéři Šedé smrti byli najati právě proto, aby na několika klíčových místech, jako byl Sirius V, smetli obranu nepřítele. Z pohledu křížanovského nejvyššího velení se mnohem více vyplácelo najmout žoldnéře, než plýtvat vlastním drahým vybavením a nenahraditelnými OBRy.

Přesto bylo těžké bojovat a umírat s vědomím, že posily, které by mohly snadno zvrátit rovnováhu sil ve prospěch žoldnéřů, nečinně přihlížejí ze vzdálenosti pouhých pár stovek kilometrů. Ještě těžší bylo slyšet kolem sebe umírat své vlastní lidi. Grayson stále ještě slyšel v uších zoufalé chroptivé sténání Jenny Hastingové, když jedovatá atmosféra pronikla do prasklé kabiny jejího Centuriona. Sirius V byl krutější a nemilosrdnější než všechny nepřátelské OBRy dohromady. Na obou stranách bylo během dvou týdnů jen málo zraněných. Jakákoliv nepatrná prasklina v pancéřování přetlakových stěn OBRŮ končila téměř vždy osudově. Když kyslík pronikl do atmosféry tvořené převážně vodíkem, stačila už jen nepatrná jiskra...

Grayson se zastavil před osamělým mužem. Ten se neznatelně toporně uklonil. "Velvyslanec Gregar Čandresenkar, mimořádný diplomatický zmocněnec Lyránského svazu u vlády Siria V. Nabídl jsem se, že převezmu funkci vyjednavče Rady starších města Tiantanu. Je to pro vás přijatelné, pane?"

Grayson se také uklonil.

"V naprostém pořádku, pane. Jsem plukovník Grayson Carlyle, Legie šedé smrti ve službách lorda Garta, vévody z Irianu a vrchního velitele Páté křížanovské výsadekové armády. Podle všech úmluv válečného protokolu jsem zplnomocněn vyjednávat s vámi a s těmi, které zastupujete."

"Sdělte mi své požadavky," řekl velvyslanec. "Rada starších je připravena uznat svou porážku."

Tak. Válka skončila. Grayson však nepocítil žádné rozechvění, žádný pocit vítězství. Bylo prostě jen po boji. "Na planetě i v celém planetárním systému ustane okamžitě jakýkoliv odpor," řekl pomalu Grayson. "Všechny vojenské elektronické systémy včetně elektronických snímačů, radarů a zaměřovačů musí být okamžitě odpojeny. Všechny Capellanské bitevní frekvence smějí být použity pouze k oznámení kapitulace a v nouzových případech. Dále jsem zplnomocněn vám oznámit, že jednotky ve službách Křižanovců dorazí na planetu do třiceti standardních hodin od formálního zastavení bojů. Od civilního obyvatelstva i oficiálních představitelů se očekává plná spolupráce." "Samozřejmě." Spolupráce byla konec konců jedním ze základů formálního válečného protokolu. "Bude Sirius V trvale převeden pod kontrolu Svobodných světů?"

Chce vědět, jestli je jenom přepadli, nebo obsadili, pomyslel si Grayson. Taky by mě to zajímalo, být v jejich kůži. Zavrtěl hlavou. "Obávám se, že to vám nemohu sdělit, pane. Ale jsem si jist, že Jeho Ctihodnost křižanovský vrchní velitel vám předloží svůj vlastní seznam požadavků. Starší města by měli přijmout Jeho Ctihodnost spolu s představiteli Ligy na zasedání Rady a vyjasnit si svá stanoviska."

"Je to vše?"

"Vše od představitele Křižanovců. Chtěl bych ještě vznést některé požadavky svým vlastním jménem."

"Ano?"

"Nic, co by odporovalo protokolu Konvencí, velvyslance. Potřebujeme palivo, zásoby, náhradní díly, pokud je to možné, a místo, kde by si moji lidé mohli odpočinout. Samozřejmě se zaručuji za jejich chování."

Velvyslanec přikývl. "Jsem si jist, že vám bude vyhověno. Ještě něco?"

"Všechny liaovské jednotky v okruhu padesáti kilometrů musí okamžitě odevzdat své zbraně. Pokud se to obejde bez incidentů, nebudeme trvat na následné registraci či internaci."

Čandresenkar se znovu uklonil. "To je od vás velkomyslné, plukovníku. Vaše gesto bude patřičně oceněno."

"Jistě chápete, že nemohu hovořit za vrchního velitele," řekl Grayson. "Je možné, že Jeho Ctihodnost internaci nařídí. To je zcela v jeho kompetenci a zcela v souladu s Konvencemi." "Ale do té doby..." Grayson pokrčil rameny.

Pokud nebudou obyvatelé Tiantanu dělat problémy, nevím, proč bychom měli někoho zavírat."

"Rozumím." Velvyslanec se odmlčel, jako kdyby poslouchal. Nepochybně byl propojen komlinkem ve svém skafandru přímo s Radou starších. "Pane, Rada starších mě požádala, abych vám stvrdil bezpodmínečné přijetí všech vašich podmínek... a poděkoval vám za vaši šlechetnost. Považují si za čest, že byli poraženi právě slavnou Legií šedé smrti. Asi deset kilometrů od místa, kde došlo k vyjednávání, se v hermeticky uzavřené klimatizované kabině komunikačního vozidla zvedl temný muž s hlubokými očima od radiové konzole a odložil sluchátka, která si až dosud přidržel u jednoho ucha. "Tak to bychom měli," pronesl zamysleně. Čtyři další muži, kteří se kolem něj tísnil v. úzké kabině, napjatě poslouchali. "Uzavřeli formální mír. Válka skončila."

"To znamená, že můžeme začít," řekl jeden ze čtveřice. Pod rozepnutým skafandrem mu bylo vidět tlustou neforemnou chladicí vestu warriora. Na prsou se na ní týpily odznaky se zachmuřenou šedočernou lebkou na šarlatovém pozadí.

Temný muž přikývl. "Nikdy jsem si nemyslel, že to někdo zvládne tak rychle. V jistém smyslu je škoda, že..."

"Co je škoda, Precentore?"

"Takhle už mě nikdy neoslovuj! A zvlášť ne tady!"

Warriorovy oči se rozšířily úlekem. Ztěžka polkl. "Já...já... odpusťte, pane."

"V pořádku," odpověděl muž prostě. "Ale příště si dávej pozor. Tvoje role je v tom, co přijde, klíčová. Nesmíš si dovolit už ani jedno neopatrné slovo nebo myšlenku. Mohlo by to pro tebe znamenat jisté... komplikace."

"A-ano, můj pane. Děkuji vám, pane."

"Dobře. Běž se připravit. A vy," kývl na zbylé tři muže, "shromážděte svoje lidi. Vévoda tu bude během třiceti hodin. Začínáme."

2.

"Takže naši část smlouvy jsme splnili," řekl Grayson.

Stál spolu s Lori na klenutém mostě nad Stříbrnou dráhou - širokou hlavní třídou táhnoucí se napříč největší z pěti kopulí Tiantanu. Ostatní železobetonové stavby sloužily městské kolonii jako zásobárny hydroponické stravy. Vlastní město tvořené rozsáhlým labyrintem podzemních doupat, ve kterých žilo přes dvacet milionů lidí, se nacházelo právě v této největší kopuli.

Stříbrná dráha pod nimi byla přecpána obyvateli kolonie. Město Tiantan bylo dokonale uzavřeno v krunýři ze železobetonu a duraplastu, který je chránil před zničujícím mrazem okolí. Zvenku byly kopule pochmurně šedivé, zato vnitřní prostory byly laděny do uklidňujících pastelových tónů, což ostře kontrastovalo s nesourodou směsicí barev a zvuků lidského hemžení.

Dokonce i most byl zaplněn davy lidí. Zdálo se, jako by si každý obyvatel Tiantanu přišel prohlédnout nové okupanty. Neúnavný kapitán Ramage nechal rozmístit ozbrojené bezpečnostní jednotky na všech strategických pozicích. Zatím to ale vypadalo, že nebude třeba užít zbraní. Obyvatelé Tiantanu nebyli nepřátelští, i když si Grayson v jejich zástupech dobře všiml mnoha zachmuřených a úzkostných tváří. Obránci se vzdali, takže podle válečných protokolů by město Tiantan mělo zůstat nedotčené. Je možné, že bude vyměněna Rada starších a nařízena nutná rekonstrukce, což zvýší daně obyvatelstva. Tohle vše ale zasáhne do života průměrného Siriana stejně nepatrně jako nedávné bitvy na ledových polích za hradbami města.

Lori zlehka uchopila Graysona za ruku a vyvedla ho ven z tlačnice. Zastavili se u zábradlí nad Stříbrnou dráhou.

Netrpělivě si odhodila na stranu dlouhé světlé vlasy, které jí sklouzly do očí.

"Jo, svůj úkol jsme splnili, ale nezdá se mi, že by tě to moc těšilo, Grayi." "Co mě na tom má těšit?"

"Domov," řekla, ovšem její hlas jen ztěží překonal vzdálenost, která je dělila. "Místo, kde jsi doma ..."

"Hm, do příštího tažení."

Stiskla mu paži oběma rukama. Její úsměv byl nakažlivý, ale když mu pohlédla do obličeje, zračila se jí v očích starost. "Grayi, cožpak nejsi ani trochu nadšený tím, že máme nový domov? Já ano." Její úsměv povadl. "Sigurd je tak daleko..." Grayson se smutně pousmál. "Teď musím být především velitelem, zlato," řekl. "Mým domovem je pluk a všechno, co k němu patří..."

Lori si začala smutně pobrukovat. Sklonil k ní hlavu, jelikož její hlas zanikal v okolní vřavě. Její broukám přecházelo ve zpěv.

Domovem tvým je pluk tvůj plující mořem hvězd,
po světech mrazivých i výhní pekelnou necháš se,
warriore, věst.
Že opustil jsi rodný dům i lásku vzdálenou,
teď zbývá ti jen čest.
Domovem tvým je pluk tvůj plující mořem hvězd.

Podívala se na Graysona, oči jí zářily. "Je to tak, Grayi. Ovšem každý pluk potřebuje mít své zázemí. Všichni to potřebujeme. Helm se stane naším domovem."

Grayson přikývl. Jenže jeho domovem byla odjakživa armáda. Byl synem Duranta Carlylea, vrchního velitele Carlylových komand. Jeho dětství se rozplynulo někde v nekonečné řadě různých vojenských posádek, táborů během válečných tažení a bojových opevnění před dobývanými městy. Když mu bylo deset standardních let, začal se v posádce svého otce připravovat na povolání warriora. Od té chvíle prodělával přísný výcvik a očekávalo se od něj, že jednou převezme velení po svém otci.

Všechno ale nakonec dopadlo jinak. Po zradě u Trellwanu a smrti Duranta Carlylea byl mladý Grayson Carlyle ponechán svému osudu. Z popela a trosek drtivé porážky dokázal prakticky jen silou své vůle dát dohromady novou legii. Ztracenou rodinu mu nahradily ohně krvavých bojů.

Neměl jiný domov než svůj pluk.

Legie šedé smrti byla organizována jako typický, snad jen poněkud menší, žoldnéřský pluk. Do své současné velikosti se rozrostla po bitvě na Verdandi. Jejím jádrem zůstávala Graysonova rota OBRŮ, zvaná rota ‚A‘ nebo Šedá smrt. Oněch dvanáct OBRŮ bylo rozděleno do tří falang, každá po čtyřech strojích. Kapitánem - velitelem roty - byl sám Grayson. Navíc se jim podařilo z větší části vybudovat další rotu OBRŮ, která sloužila k výcviku a jako záloha pro Šedou smrt. Noví rekruti prodělávali výcvik v rotě ‚B‘ poručíka DeVillara, zatímco ti starší a zkušenější se vždy po dvojicích zaučovali na různých pozicích průzkumné falangy roty ‚A‘.

Ti, kteří obstojí, budou nakonec povýšeni do stálé falangy v rotě druhé linie, kterou Grayson zamýšlel v brzké době vytvořit.

Kromě jednotek OBRŮ měla Legie ještě dvě roty pěchoty pod velením kapitána Ramagea. Skládaly se ze tří set po čtyřiceti mužích. Obě roty byly podrobeny tvrdému výcviku. Kapitán Ramage, bývalý četař trellwanské pěchoty, měl neobyčejný cit pro speciální taktiku boje. Jeho schopnost udělat z obyčejných rekrutů úderné oddíly, odolávající jen s pomocí improvizovaných zbraní drtivé síle OBRŮ, byla jedním ze zásadních předpokladů úspěchu během povstání na Verdandi, a proto Grayson povýšil Ramagea i přes jeho protesty do hodnosti kapitána.

Další rota vznikla zcela nedávno. Velel jí další nováček získaný na Galatee, poručík Mark Baron. Baronova rota disponovala lehkými tanky, osmi Galeonami a dvanácti Vedettami. pocházejícími převážně z válečné kořisti z bitvy proti Kuritovcům na Verdandi. Graysonovým záměrem bylo v budoucnu použít tanky v pomocných skupinách průzkumné falangy, ovšem doposud měl větší zájem na výcviku tankistů pro obsluhu obrněných transportérů.

Součástí Legie byl také technický oddíl v čele s hlavním techem poručíkem Alardem Kingem. Náleželo k němu přes tři sta specialistů, kteří zajišťovali technické služby nutné pro činnost jednotky. Patřil sem šéftech, řidiči, polní lékaři, kteří se starali o raněné, zbrojní technici a kuchaři.

A konečně sem patřil Renfred Tor spolu s dvacetičlennou posádkou vesmírné lodi Chlouba. Tato původně obchodní loď sloužila teď Legii jako dopravní divize.

Bojová síla Legie šedé smrti čítala více než šest set mužů a žen. A pokud se započítaly i ‚rodiny‘, což byli všichni nevojáci, děti, učitelé, holiči, manželé a manželky warriorů, sluhové, úředníci a účetní, vzrostl počet členů Legie na tisíc. Samozřejmě ne všichni byli teď na Siriu V. Grayson bral s sebou do bojové zóny při válečných taženích proti Liaovcům jen vojsko a personál nezbytně nutný k zvládnutí akce. Jako zázemí sloužil Graham IV, planeta na hranici teritoria Křižanovců. Na přepravu měla Legie k dispozici pouze tu jednu postarší nákladní loď a její dvě výsadkové lodi. Tyto původně obchodní lodi přebudované na přepravu legionářů nestačily svou kapacitou ani polovině personálu. Kromě toho se museli žoldnéři na svých taženích sami živit, což logicky vedlo v tak nehostinném světě, jakým byl Sirius V, k obrovskému nárůstu nákladů. Tentokrát Grayson vzal do boje pouze rotu Šedé smrti, několik záložních OBRŮ z roty B a jednu rotu pěchoty kapitána Ramagea. Tanky nepoužil, jelikož jejich spalovací motory by v atmosféře Siria V vůbec nefungovaly a navíc by měl v těchto končinách velké problémy se sháněním paliva. Zbytek výcvikové roty, pomocný personál a dokonce i většinu techniků zanechal na Helmu, který se měl stát novým domovem Legie.

Pronájem panství na planetě Helmu byl součástí kontraktu s Křižanovci. Helm byl naprostá divočina, studený svět pokrytý krustou ledovců. Dokonce i rovníkové pásmo bylo jen stěží obyvatelné, krajina syrová a neúrodná. Veškerá populace planety čítala ne víc než patnáct miliónů lidí žijících v malých vesnicích a na farmách. Neexistovaly tu téměř žádné továrny, doly ani průmyslové komplexy. Zdejší svět se nacházel hluboko pod standardem moderní galaktické civilizace.

Dohoda s Křižanovci byla uzavřena před rokem, přičemž konečné detaily pronájmu Helmu byly vypracovány o půl roku později. Výměnou za prokázané služby byla Legii šedé smrti postoupena značná část helmských Severních náhorních plošin. Formální ceremonie na stvrzení uzavřené dohody proběhla na hradě Helmfast nedaleko vesnice Durandel.

Velká část Legie - kuchaři, učitelé, počítačový a technický personál, výcviková rota, záloha pěchoty, Baronova tanková rota - ti všichni teď byli na Helmu a budovali v Durandelu zázemí pro návrat Legie.

Přes veškerý pesimismus, do kterého se Grayson propadal, si musel přiznat, že se nesmírně těší zpátky. Domů.

"Hlásím, že průzkumná falanga právě vstupuje do čelního středního sektoru, kapitáne," napodobovala Lori oficiální tón. Francina Rogetová, Harriman Vandergriff a Sylvie Trevorová si zavěšení do sebe razili cestu k místu, kde stál Grayson s Lori. Museli se s námahou proplétat davem civilistů, který zcela zaplňoval Stříbrnou dráhu.

"Ó, ctěný pane plukovníku!" Poručík Rogetová pozdvihla zelenou láhev a složila Graysonovi velice propracovanou poklonu. Všichni tři se už dávno dostali za hranice střízlivosti. "Na zdraví, kamarádi, na plukovníka Carlylea a jeho vítězství nad SiriemV!"

Graysonovi neušly nevraživé pohledy a nespokojené mumláni civilistů, kteří právě procházeli kolem nich.

"Dost, poručíku," pronesl ostře a vyprostil svou ruku z Loriina sevření. "Oslava končí."

"Eh, plukovníku...", pokusil se protestovat Vandergriff. Grayson ho však zarazil jediným pohledem.

„To je vše, vážení!" Zkontroloval čas na svém wristcompu.

"Shromážděte své lidi a připravte se k nalodění." „Yandergriffe," řekla Lori. "Měla jsem dojem, že dneska večer máte hlídku." Jakožto výkonný důstojník měla na starosti rozpisy služeb a kontrolu výdajů.

"Eh, poručíku, Graff si to se mnou prohodil. Říkal, že ho noční život nezajímá!"

"Po službě mu můžete oznámit, že celá vaše falanga má vězení," řekl Grayson. "Až se vrátím na palubu, chci vás všechny vidět připravené k odletu."

Veliteli falangy se téměř podařilo dosáhnout stavu střízlivé pozornosti. Ostatní se snažili o totéž. Bujné veselí bylo vystřídáno mrzutostí v případě Vandergriffa, a v případě Trevorové, nováčka falangy, evidentní zmatenosti. Ale všichni bez rozdílu uposlechli příkazu.

"Máme brát ukončení zábavy jako rozkaz plukovníka, pane?" Poručík Rogetová stála s pěstmi sevřenými u boků a její slova se ostře zatínala do vzduchu. „Bojovali jsme velice tvrdě... pane."

"Startujeme za osm hodin, poručíku," odvětil Grayson. Mluvil klidně, ale jeho tón i postoj vzbuzovaly autoritu.

"Nepřijdete o víc než o několik hodin zábavy." Naklonil se k ní a dodal pomalu: "a buďte si zatraceně jistá, že si ohlídám, aby vás před odletem opustily myšlenky na jakoukoli vzpouru! Rozchod!"

Všichni tři jakž takž zasalutovali a zmizeli v davu lidí.

Grayson se otočil zpět k Lori.

"Nemůžeš se divit, Grayi, že většina našich lidí teď jaksi... hm... oslavuje. Byly to náročné dva týdny."

"Možná, ale když nám udělají ostudu, tak si můžeme s formálním mírem..."

"Já vím, ale jsou to solidní lidé. Grayi. Celá rota! Všichni to jsou solidní lidé!"

Co se mu to Lori snažila říci? On samozřejmě věděl, že jsou solidní. Za poslední rok je výheň krvavých a těžkých bojů stmelila dohromady. Znal je všechny velice dobře. Někteří z nich s ním byli i na Verdandi ještě před tím, než podepsal kontrakt s Křižanovci.

"Chceš mi naznačit, že jsem na ně příliš tvrdý? Protože jsem dal zavřít i Graffa?" Zavrtěl nesouhlasně hlavou. "Falanga musí držet při sobě. Jeden za všechny, všichni za jednoho. Mohou mít výhrady ke mně, ale ne jeden k druhému!" "Tak jsem to nemyslela. Jsi mnohem přísnější sám k sobě než k nim, Grayi. Ale oni jsou jenom lidé. Jenomže u tebe si tím někdy nejsem zcela jistá."

"Jistá čím?"

"Jestli jsi člověk ... nebo jenom plukovník..."

Neušel mu ten chladný podtón skrytý v jejích slovech. Lori se svou charakteristickou schopností vystihnout jádro problému zřetelně rozpoznávala pochybnosti, které Graysona stále více a více spalovaly.

Legie šedé smrti vlastně ani nedosahovala velikosti pluku, ale v organizačním uspořádání žoldnéřských jednotek vždy existovala značná volnost. Grayson užíval hodnost kapitána, aby mohl velet rotě OBRŮ, ale pod rozkazy pro celou Legii se podepisoval jako plukovník. Na tuto novou hodnost si stále nemohl zvyknout.

Bylo mu teprve dvacet čtyři let, což je příliš mladý věk na žoldnéře, který z ničeho postavil legii, se kterou prošel půltuctem krvavých válečných tažení. Cítil, jak mu jeho práce pomalu přerůstá přes hlavu. S každým novým příkazem, který vydal, ztrácel jistotu o jeho správnosti. A přitom tolik lidí zcela záviselo na jeho rozhodnutí.

Potrestal falangu poručíka Rogetové příliš přísně? Měl vynechat Graffa, který se vůbec nezúčastnil pitek, hlavní příčiny Graysonova hněvu? Nevěděl. Co bylo ještě horší, začínal si uvědomovat, že kdykoli učinil podobné rozhodnutí, nikdy si nebyl jist jeho přiměřeností.

Znovu se podíval na náramkový počítač. "Radši se vrátím zpátky na Phobos."

"Proč, Grayi? Máme spoustu času." Lori ho uchopila za ruku. "Vévoda přiletí kdoví kdy a já mám pocit, že my dva máme spoustu důvodů pro společnou oslavu."

Její slova ho zastihla nepřipraveného a podráždila ho víc, než si byl ochoten připustit. "Já... opravdu se mi nechce slavit, Lori."

"Ale prosím tě, plukovníku. Tentokrát rozkazuje tvůj výkonný důstojník. Moji špióni vypátrali malé klidné místočko za Stříbrnou dráhou. Dobré jídlo. Apartmá s bazénem..." "Lori..."

"K čertu, Graysoně Carlyle. Jednou bychom se snad mohli společně pobavit!"

Uvědomil si, že Lori vůbec netuší a ani nemůže tušit, jak hluboce ho zasáhla. Zavrtěl hlavou a jemně vymanol svou ruku

z jejího sevření. V minulém roce se s Lori velmi sblížili. V oněch dobách sdíleli mnohem víc než jen lásku, postel a přátelství. Jejich vztah se upevnil v ohni a bolesti a přešel k naprostému sdílení sebe navzájem.

Ale teď poprvé Grayson cítil, že mu Lori nejen nerozuměla, ale ani nemohla rozumět.

"Ach bože," usmál se. "Výkonný důstojník ale vždycky neprosadí svou. Tentokrát opravdu ne. Mám příliš mnoho práce."

Když se vraceli zpátky k velitelskému vozu, který je měl odvézt na kosmodrom, cítil, že ji těmi slovy zranil.

Za hradbami města mezi skalnatými útesy a ledem pokrytým terénem narůstaly temné stíny a zvolna se přibližovaly ke koloně vozů, která osaměle stála na ledové pláni. Ozbrojená hlídka zaznamenala vetřelce a pokusila se postavit na odpor. Pokus však v příštím okamžiku zemřel společně s ní, když doběla rozžhavené ostří vibrační pily krátkým švihem proniklo ochrannými pláty skafandru stejně snadno jako vrstvami těsnění pod nimi a zařizlo se hluboko do měkkého masa. Krev, která vytryskla z rány, začala při styku s ledovou zemí i jinovatkou pokrytým skafandrem téměř okamžitě zamrzat. Ve stejné chvíli, kdy se mrtvé tělo hlídky sesunulo bezvládně do ledu, objevily se mezi vozidly další ozbrojené postavy.

Muži pracovali rychle a tiše. Naházeli do nákladového prostoru průzkumných vznášedel několik těžkých plátěných brašen. Stroje se vzápětí zvedly a zakolísaly na vzduchových polštářích, které pod ně z nespočetných komor hnaly vysokofrekvenční větráky. Pak se jedno, druhé a nakonec třetí lehké vznášedlo pohnulo ze své parkovací pozice a s tichým předením fúzních motorů vyrazilo ledovitou krajinou. Z nedalekého přetlakového stanu se vyhrabala druhá hlídka. Použila veřejnou komunikační frekvenci. "Haló, vy tam! Co to má znamenat? Co..." Laserový paprsek ji zasáhl přímo do tmavého plastiku průzorů ochranné helmy. Polarizační filtry nezmohly nic proti megajoulovému výboji čisté energie. Kyslík unikající z porušené masky se smísil s atmosférickým vodíkem a směs se vznášela v intenzivním žáru laserového paprsku. Brýle, maska a hlava explodovaly v jediné spršce zuhelnatělých zbytků, vody a rudé mlhy.

Těžce naložená vznášedla zatím uháněla těsně nad ledem maximální rychlostí směrem k Tiantanu. Za nízkým hřebenem se střetla s OBRem, 40ti tunovým Asasinem. Ani jedno ze vznášedel nezpomalilo a všechna tři pokračovala ve svém šíleném letu k městu za horizontem. OBR ustoupil stranou, a když ho vznášedla míjela, pozvedl na pozdrav levou ruku. Pak se otočil a pokračoval v hlídce.

Jeho pilot otevřel komunikační kanál. "Tady je Graff, sektor dvě. Všechno v pořádku, žádný pohyb."

Za nedalekým hřebenem zatím ze dvou chladnoucích těl stoupaly kotouče bílé páry.

Padesát kilometrů západním směrem od komplexu kopulí města Tiantanu, na větry bičované železobetonové ploše kosmodromu, očekával Grayson se svými důstojníky přilet vrchního velitele. Z výsadek lodi, která přistála před několika málo okamžiky, proudily přechodovými chodbami do prosklené budovy letiště dlouhé řady příslušníků Irianské stráže. Kapitán Ramage stál nalevo od Graysona. Jako vždy rázný, trochu nabroušený, v šedé legionářské uniformě. Právě si pro sebe začal něco mumlat.

"Co se děje, Rame?" zeptal se Grayson. Irianská stráž se mezitím rozestavila do dvou dlouhých řad čelem k sobě podél červeného koberce rozvinutého na černé podlaze haly. Kolem prodlouženého spojovacího tunelu, který byl připojen k hlavní přechodové komoře výsadek lodi třídy Union, vypukla zvýšená aktivita.

"Jenom jsem dumal nad přiletem Jeho Jasnosti v samotném čele flotily," odpověděl Ramage polohlasně. "Ještě má nahoře tři Uniony, ale předběhl je všechny."

"Už se asi nemůže dočkat, až uvidí, co mu vybojovaly jeho neohrožené armády," přidala se Lori po Graysonově levé ruce.

"Bud'te zticha, oba dva!" řekl Grayson. "Už je tady."

Lord Gart, vévoda z Irianu, byl veliký, rudolící muž. Na čele měl vytetovaný znak Křižanovců, stylizovaného dravce s roztaženými křídly, jak to bylo v módě mezi šlechtici rodu. Záplava medailí na zlatem vyšívané tunice ho v jedenapůlnásobné gravitaci zjevně stahovala k zemi, stejně jako váha jeho rozložitého baňatého těla. Kolem něj se tlačil pestrý dav pobočníků a poradců ve stříbrných, žlutých a fialových oděvech.

V kopuli bylo příjemně chladno, ale než lord Gart dorazil k důstojníkům Legie, těžce se zapotil. Ramage, Lori a Grayson ho přivítali pozdravem rodu Křižanovců - přiložili si rozevřenou levou ruku na prsa dlaní dolů. Pozdrav opětovala stíhlá žena z vévodova doprovodu, která, jak se zdálo, také jen s krajním vypětím udržovala vzpřímený postoj pod tíhou několika kilogramů zlata na svých prsou.

"Jeho Ctihodnost chce vyjádřit své díky bojovníkům Legie šedé smrti za dobře vykonanou práci," řekla.

"Jménem rodu Křižanovců a generálního guvernéra prohlašuje vaši zdejší misi za skončenou a kontrakt za vyplněný. Patnáctá armáda křižanovských milicí vás propouští ze svých služeb, pane."

Grayson opětoval její pozdrav a přidal nezbytnou úklonu. Přitom sklouzl pohledem z oroseného vévodova obličeje na dlouhé řady vojáků v hnědofialových uniformách. Patnáctá armáda křižanovské milice patřila ke standardním frontovým plukům. Grayson je znal velmi dobře. V posledních letech po jejich boku mnohokrát bojoval na hranicích teritoria Ligy. Jenže tihle vojáci v rudofialových tunikách se zlatými stužkami patřili k Irianské stráži, vévodově osobní jednotce.

"Jeho Ctihodnost dále nařizuje," pokračovala žena, "aby se žoldnéřský pluk, známý jako Legie šedé smrti, nalodil neprodleně do svých transportních lodí a přepravil na Křižan."

"Křižan..." Grayson jen stěží potlačil překvapení. "Do systému Křižan, Vaše Ctihodnosti?"

Po skončení úkolu na Siriu V měla Legie podle operačních rozkazů okamžitě převzít správu nad svými nájemnými statky na Helmu. Křižan byl regionálním centrem Křižanovského společenství, jedné z rozlehlých, částečně nezávislých provincií, které dohromady tvořily křižanovskou Ligu svobodných světů. Proč Křižan místo Helmu? divil se Grayson.

"Jeho Ctihodnost vám snad nemusí připomínat vaše povinnosti vyplývající ze smlouvy uzavřené s generálním

guvernérem," pokračovala pobočnice.

"Děkujeme Jeho Ctihodnosti za laskavá slova," řekl Grayson opatrně. "My jsme si vědomi svých povinností. Přesto mi není jasné, proč nás posílají do hlavního města provincie."

"Rozkazy, plukovníku," promluvil poprvé vévoda z Irianu. Měl vysoký nepříjemný hlas. Jeho oči se upíraly k nějakému neznámému bodu daleko za Graysonovým levým ramenem. Jako kdyby jeho, nebo kohokoliv z jeho lidí odmítal vzít na vědomí. "Myslím, že generálkapitán se s vámi chtěl osobně setkat. Snad chce s vámi prodiskutovat nějaké další - hm - záležitosti finančního charakteru. Nebo vám snad chce prokázat... čest. Nevím. Ať už jsou jeho důvody jakékoliv, já vás propouštím ze svých služeb."

"Jste s tím srozuměn, plukovníku?" otázala se pobočnice.

"Cože? Jistě, samozřejmě. K vašim službám, Vaše Ctihodnosti."

Grayson znovu zasalutoval. Protokolu muselo být učiněno zadost. "Tato planeta je vaše, Ctihodnosti," řekl.

"Vůbec se mi to nelíbí," řekla Lori. Všichni tři teď stáli na pozorovatelně výsadkové lodi Phobos. Ocelové okenice, které normálně chránily okna před případným útokem nepřítele, byly vyrolovány a z těsného prostoru observatoře se otevíral pohled na sirianský kosmodrom a šedivou nezřetelnou masu kopulí v pozadí. Sirius zapadl před několika hodinami a město Tiantan se dalo rozeznat jen podle rozptýlených chomáčů světla a pravidelného blikání světelných navigačních bojí.

Phobos se utápěl v naprosté černotě, porušené jen na několika místech nasvícenými plochami. V záři pracovních světel tam vřela neutuchající aktivita. Pluk dokončoval přípravy ke startu. Většina OBRÚ Šedé smrti už byla na palubě, uložená a uzavřená hluboko v nitru lodi ve speciálních ochranných komorách. Právě se naložovalo Ramageovo pozemní vojsko.

K lodi se táhla dlouhá klikatá řada přetlakových pásových vozidel určených k přepravě pěchoty. Personál letiště ve skafandrech řídil dopravu krouživými pohyby ručních navigačních luceren. Mezi tím vším se zdánlivě chaoticky pohybovalo malé, jasné osvětlené vozidlo. Vezlo techniky odpovědné za odpojení elektronických zařízení, která ještě čekala na naložení, pomocný personál, který shromažďoval přepravní kontejnery s uloženými a zakonzervovanými zbraněmi a důstojníky, kteří vydávali poslední rozkazy před startem.

"Na tom taky není nic pěkného," řekl Grayson. Stál u okna hned vedle Lori. V místnosti byla tma, a jejich postavy osvětlovala jen zář reflektorů z kosmodromu. "Ale skoro nemáme na vybranou."

"Rozkazy jsou rozkazy, že?" nadhodil kapitán Ramage. Seděl shrbený u malého pultu komunikačního terminálu zády k oknům. Hlava se mu téměř ztrácela pod těžkou plastikovou přilbou. V šeru terminál zářil a blikal záplavou červených, zelených a jantarových kontrollek, které se rozsvěcovaly v nepravidelných intervalech, jak Ramage monitoroval zprávy o průběhu naložování od personálu a techů na ploše. Přesněji řečeno: v té chvíli kontroloval hlídku, která pročešávala jeden ze sektorů přistávací dráhy. V brzkých ranních hodinách byli dva vojáci na stráží nalezeni mrtví - pravděpodobně práce liaovských ostřelovačů, kteří se odmítli vzdát a skrývali se někde v divočině.

"Hmmm," odpověděl Grayson. "Na rozkazu, že se máme hlásit na Křižanu, by nebylo celkem nic divného. Pochopitelně až na to, že Křižan je odtud stejně daleko jako Helm, jenže na druhou stranu. Na to, abychom si tam vyzvedli pár medailí, je to dost dlouhá a nákladná cesta."

"Jestli je Gyula Křižan čestný člověk, tak..." začala Lori, ale nechala větu nedokončenou. Nikde v celé smlouvě nebyla stanovena, nebo jen zmíněna, provize za dopravu. Trochu to připomínalo jeden z těch nechvalně známých nevitězných scénářů, kterých se děsili všichni účetní a pokladníci žoldnéřských jednotek: z prostředků vynaložených na uspokojení klienta se nevrátilo nic a zbývala jenom víra v jeho velkomyslnost.

"Peníze mě na tom tolik neštvo, Lori," řekl Grayson. "Nelíbí se mi ta politika, co je za tím."

"Všechno, na co sáhne vévoda Křižan, smrdí politikou," přidal se zachmuřeně Ramage.

"Ale tohle je divný... zatraceně divný," řekl Grayson. "Dneska jsem v průvodu viděl jenom jednotky Irianské stráže. Nikde v Gartově doprovodu ani mezi důstojníky z výsadkové lodi jsem nezahledl Jestřába. Jake Hawking, přezdívaný Jestřáb, byl malý, zrzavý a velice popudlivý velitel Patnácté armády křižanovských milic, muž, se kterým Grayson pracoval už dříve při několika příležitostech během kontraktů s Křižanovci. Podle smluvních rozkazů Legie je měl právě Hawking po ukončení operace na Siriu V propustit ze služby. "Máš pravdu, nebyl tam," řekl Ramage. "Taky mně to bylo divný. Poslal jsem jednoho svého techu, aby se na to zeptal kolegy od nich. Patnáctá nepřeveze planetu dřív jak za dva tejdny. Prej zrovna skočili do hyperprostoru a teď jsou ještě na cestě."

"Dva týdny!" To byla nečekaná informace a Grayson dost dobře nevěděl, co si o ní má myslet. Podle zpráv, které měl k dispozici, Patnáctá dorazila spolu s vévodovými jednotkami na začátku tažení před čtrnácti dny. Jestliže Patnáctá nepřijela s vévodou, či jednotky tedy čekaly celou dobu na palubě výsadkových lodí a sledovaly z oběžné dráhy průběh výpravy?

"Možná jsme se neměli nechat propustit," nadhodila Lori. "Jo? A jak bys to chtěla udělat?" zeptal se Ramage.

"Bohužel, lorde Garte, nehodlám vám předat velení. Počkám si na plukovníka Hawkinga."

"To už je teď trochu zbytečná debata, nemyslíte?" řekl Grayson. "Byli jsme propuštěni a přijali jsme rozkazy. Jeho Jasnost je tady a nám slušně, ale dosti jasně ukázala dveře." Ramage se natáhl ke komunikačnímu zařízení, přepnul několik spínačů a soustředěně se zaposlouchal. Po chvíli řekl: "Koridor je volný." Ve tmě zablikala světla kontrollek.

"Všechny pozemní jednotky jsou v pořádku na palubě. Warrior Graff právě naložuje svého Asasina, to je poslední OBR průzkumné falangy. Končíme i s nakládáním výzbroje. Letový dispečink hlásí, že můžeme startovat během devadesáti minut."

"Možná," řekl Grayson starostlivě, "bysme sebou měli hodit, než si to lord Gart rozmyslí. Něco tady pořádně nehraje a řek bych, že ani nechci vědět, co to je." Na palubě křižanovské výsadkové lodi Gladius. hluboko v lodním úložném

prostoru, lord Gart, Jeho Jasnost vévoda z Irianu, přerušil prohlídku čtyř čerstvě přelakovaných OBRŮ. Všechny čtyři stroje právě uvolněné z držáků a ochranných zámek jasně zářily ve hře stínů vrhaných ostrými reflektory u stropu haly. Byly pokryty šedočerným maskováním, jaké se používá při boji na planetách bez atmosféry. Z levé nohy každého bitevního stroje shlížela na vévodu a jeho doprovod rozšklebeným úsměvem nově namalovaná stylizovaná šedá lebka na šarlatovém pozadí.

Vysoký muž v prosté hnědé tunice s krátkým pláštěm kolem ramen, který právě dorazil k vévodově inspekční skupině, pozdravil bezchybnou, ale poněkud ležérní úklonou. Když se narovnal, zaleskla se v pochvě na jeho předloktí štíhlá dýka. Gart si olízl rty a opětoval úklon. Ten muž ho znervózňoval. Jeho chování, držení těla i pocit síly, kterou zosobňoval, to vše jenom zvyšovalo zdání hrozby, ať už skutečné nebo domyšlené, která se ukrývala za jeho temnými očima.

"Říkejte mi Rachane," řekl před měsícem Gartovi při jejich prvním setkání na Irianu. "Ne 'můj pane', ne 'Precentore', stačí jen prostě Rachane."

"Máte zprávy, Rachane..." Bylo to spíš oznámení než otázka. Rachan nikdy nevyhledal vévodu, aby si s ním jen tak popovídal, za což mu byl vévoda neskonale vděčný.

"Žoldnéřské lodě se chystají odstartovat, Vaše Ctihodnosti," řekl Rachan bez úvodu. "Moji agenti hlásí, že v Tiantanu je všechno připraveno."

Gart přikývl tak horlivě, až se mu brady zatřásl. "Dobrá, přijdu se podívat." Podařilo se mu nejjistě se usmát. "Bude se na co dívat, že?"

"Jistě," řekl Rachan, ale vévodův nucený úsměv neopětoval.

Ve stejné době, kdy vévoda se svým doprovodem vstoupil do rozlehlé bohatě vyzdobené společenské místnosti Gladia, Deimos, jedna ze dvou legionářských výsadkových lodí, právě odstartovala. Ve studeném vzduchu nad kosmodromem ještě visela těžká oblaka kouře. Na ploše teď zůstávala už jen druhá z obou lodí, Phobos, osamělá šedostříbrná koule ověšená řetězem obloukových parkovacích světel a zahalená v oblacích páry, které stoupaly z nesčetných výfuků a ventilů. V záři jednoho z reflektorů se zřetelně rýsovala velká lebka, emblém Legie šedé smrti. Když lord Gart vstoupil do místnosti, jeden z důstojníků vzhledl, vyskočil do pozoru a uklonil se: "Vaše Jasnosti, druhá Žoldnéřské lodi zbývá do startu několik vteřin."

Gart přikývl a přistoupil k rozlehlému pozorovacímu oknu. Ze spodní části legionářské výsadkové lodi vytryskl oslepující záblesk světla. Z trysek se vyvalila oblaka dýmu bíle nasvíceného silicím plamenem fúzního slunce. O vteřinu později zasáhla Gladius tlaková vlna a její náraz pronikl v podobě slabého chvění pancířem vnějšího pláště lodi. Na několik okamžiků zůstal Phobos stát na plameni a pak začal zprvu nezřetelně, ale potom stále rychleji a rychleji, stoupat k temné noční obloze.

Gart vycítil přítomnost druhé osoby po svém boku.

"Je čas, Vaše Jasnosti," řekl Rachan.

Gart přikývl a ukazovákem si nervózně přejel tetování na svém čele.

"Jistě... jistě. Výborně. Kapitáne Tannisi!"

Přistoupil k nim mladý důstojník se sluchátky na uších. Kontrolky jeho komunikátoru strašidelně světélkovaly ve tmě, která se snesla po oslnivém slunci trysek výsadkové lodi.

"Ano, Vaše Ctihodnosti!"

"Začněte."

"K službám, Vaše Ctihodnosti." Pomocník zasalutoval, oživil svůj komunikátor a cosi nezřetelného zamumlal do miniaturního mikrofonu u svých rtů. Vévoda s Rachanem se otočili k dalšímu z velkých oken, kde se na horizontu za kosmodromem rýsovaly kopule Tiantanu.

"Město je padesát kilometrů od nás," řekl Gart spíše sám sobě než komukoliv v místnosti. "To znamená, že..."

Nad nejbližší kopulí zazářil oslepujícím jasně modrobílý bod. K němu se připojil další nad vzdálenější kopulí, pak ještě jeden a nakonec ještě dva další. Každá ohnivá koule se několik vteřin svíjela v tepelných proudech svého vlastního žáru a pak se začala s neuvěřitelnou rychlostí rozrůstat. Všichni členové vévodovy skupiny hypnotizovaně zírali na hrůzné divadlo před svými očima. Místnost znehybněla v záblesku modrého světla a pak během okamžiku zoranžověla a znachověla, když kopule města explodovaly v jediné strašlivé erupci spalujícího ohně.

Hromový rachot dorazil ke kosmodromu o několik okamžiků později a rozvibroval plášť výsadkové lodi o poznání silněji i než mnohem bližší start Phobosu. Další a další výbuchy otřásaly kopulemi, jak se bohatě okysličený vzduch z porušených nádrží mísil s vodíkem atmosféry a explodoval. Pak začal oheň pohasínat. V atmosféře Siria nic nehořelo dlouho, ale dokud stačil kyslík unikající z prasklých kopulí, zářila na mnohých místech rudá pekla izolovaných požárů. Nad tím vším narůstal jako neznámá hrozba temný příkrov nachových mračen.

Nakonec odumřely i poslední výbuchy. Zůstaly po nich jen zuhelnatělé trosky a pět zhroucených železobetonových konstrukcí, žhnoucích bíle jako pět pohřebních hranic.

Rachan se obrátil k lordu Gartovi. "Rekl bych, že někteří mohli přežít. Hlavně v podzemí a na pracovištích na základnách v okolí. Vaši lidé by měli urychleně umístit na trup lodi nové výsostné znaky."

"Už jsem vydal příslušné rozkazy," odpověděl vévoda tiše. Kdo byl tento muž, jehož mysl dokázala s ledovým klidem sprádat tak ďábelské plány?

"Výborně. Výsadkové lodě třídy Union jsou jedna jako druhá a panely, které vaši řemeslníci vytvořili, už nenechají nikoho na pochybách." "Jistě."

"Myslím, že je také čas vypustit OBRy, Jasnosti, aby sehrály ten... řekněme... poslední, závěrečný výstup našeho malého dramatu. Pokud skutečně někdo přežil, ráno už nebude mít nejmenší pochybnost, že to všechno byla práce Šedé smrti." "Jistě."

Odkudsi z hloubi lodi se ozvalo temné kovové dunění, jak se začala otvírat vrata úložných prostorů. O chvíli později vystoupil na plochu těžký Marabu šedočerně maskovaný vzory, jaké používal na svém vlastním stroji během posledních čtrnácti dnů i Grayson Carlyle. Marabu vyrazil dlouhými kroky přes plochu kosmodromu následovaný Kondorem, Lasicí a Štřelcem.

"I když, samozřejmě," dodal Rachan s úsměvem, "ráno už nebude mnoho těch, kteří by někoho zajímali."

4

Skoková loď Chloubu začala svinovat plachtu. Dva kilometry dlouhá ebenově černá plachta sloužila vesmírné lodi k zachytávání fotonů pro fúzní konvertory. Kdyby nezakrývala několik hvězd a zářivý třpyt Siria, byla by ve vesmírném prostoru téměř neviditelná.

Kapitán Renfred Tor zahájil proces prostorového skoku tím, že spustil stacionární vrhače plazmy a snažil se vmanévrovat kilometr dlouhou špičku lodi do centrálního oka plachty. Tak mohl udržovat magneticky fokusovanou plazmu ve směru lokálního skoku proti gravitaci Siria V. Skokový bod Siria byl téměř 67 AJ daleko, ale gravitační pole hvězdy bylo stále velmi znatelné.

Grayson plující v beztláčeném stavu kabinou lodi pozoroval Tora, jak řídí celou operaci. Na Torově čele vyskakovaly kapky potu, které pak volně kroužily kolem jeho hlavy. Jakákoli chyba ve výpočtech nebo při provedení manévru znamenala pro úspěch prostorového skoku extrémní nebezpečí. Zkušený kapitán nakonec hladce provedl celý úvodní manévr.

"Zelená," hlásil Tor do mikrofonu. "Upevnit a svinout plachtu. Všem oddílům! Zahajte přípravu ke skoku."

Kapitán Tor vzhlédl od navigačního panelu.

"Jseš si tím jistě, plukovníku?"

Grayson opět prostudoval celou síť barevných bodů na holografické projekční desce hvězdné mapy. Byly na ní zaznamenány přesné souřadnice a jména všech hvězd okolního vesmíru. Směrem od Siria se rozbíhaly dvě čáry - červená a zelená. Naznačovaly dvě různé cesty, zelená vedla ke G2 systému Grahamu, červená mířila k Polluxu.

"Je ti jasné, že když nesplníme příkazy vévody z Irianu, tak porušujeme naši dohodu?"

"Já vím, Rene," povzdychl si Grayson. "Ale něco mi tu nehraje." Jeho podezření vyvstalo ve chvíli, když je na Sirius V přijel vystřídat namísto smluvené Patnácté armády Jakea Hawkinga sám vévoda z Irianu. Ne, že by to nebylo v pořádku, ale...

Když se blížili k sirianskému zenitovému bodu skoku, dostal se Phobos na radiový doslech eskadry čtyř výsadkových lodí Křížanovců, které mířily opačným směrem. Na Phobosovo hlášení a identifikaci nikdo neodpověděl.

Potom, co se obě výsadkové lodě spojily s Chloubou, se Grayson pokusil o spojení i pomocí paprskového kanálu.

Chtěl si nechat potvrdit neočekávaný rozkaz pokračovat na Křížan. Možná, že někdo z vévodových lidí mu bude ochoten říct víc. To se ovšem nestalo, jelikož signální věž Tiantanu, která měla přenášet hlášení přímo na vévodovu soukromou komunikační síť, zůstávala záhadně hluchá.

Pravděpodobně technické potíže, pomyslel si Grayson. Stroje vždycky selžou a technici mají navíc následkem invaze určitě plné ruce práce. Pak si vybavil nevraživé pohledy některých tiantanských civilistů a zauvažoval také o možné sabotáži.

V každém případě ho to ticho znepokojovalo. Něco se tam děje. Něco, v čem má prsty vévoda a s čím souvisí všechny ty jednostranné změny jejich dohody. Technikům Chlouby se nakonec podařilo navázat spojení přímo s vévodovou výsadkovou lodí Gladius, ale dozvěděli se pouze, že posádka je nadmíru zaneprázdněna a není možné ji dále zdržovat. Na Tiantanu je prý všechno v pořádku a původní rozkazy platí.

Co se to ksakru děje? rozčiloval se Grayson. Vzpomněl si na svůj rozhovor s lordem Gartem. Lord mu tehdy nevěnoval jediný přímý pohled. Jako by vůbec neexistoval. Potlačil své úzkostné pochyby. Takové myšlení nikam nevede.

"Porušíme sice operační rozkazy," pokračoval po chvíli, ale naši dohodu tím neohrozíme. Helm je jenom čtyři skoky daleko od Křížanu. Stále ještě směřujeme do hlavního města Adminu. Jenom nám to bude trvat trochu dýl. Vezmeme to oklikou."

"Máš snad nějaký důvod? Možná, že tam generálkapitán na nás čeká, aby nám připíchnul medaile." Tor se uchechtl.

"Bůh ví, že si je opravdu zasloužíme. Odved si pěkně kus práce, když si vyčistil tenhle kraj od Liaovců, kamaráde!"

Grayson si bezděky založil ruce na prsou a kvůli tomu nepatrnému pohybu se začal nechtěně posouvat podél navigační mapy. "Chceš znát moje důvody? Řekněme, že jsem jenom trochu podezřívavej. Můj otec mi vždycky říkal, že právě takoví warrioři přežijí nejdýl." Natáhl ruku a zachytil se blízkého sloupku. "Budu o moc klidnější, až si zkontroluju svoje území a svoje lidi." Po chvíli ticha pokračoval: "Ksakru, tady se děje něco nekalého, Rene! Polovina našich lidí zůstala na Helmu a já je nechci vystavovat zbytečnému nebezpečí!"

"Myslíš si, že se někdo chystá vypadnout Helm? Nebo snad nás?"

"Zrovna teď si nemyslím nic. Chci jenom vidět zbytek svezích lidí. O dalším kroku se rozhodneme potom. Zdržíme se na Helmu jeden dva tejdny a pak se vypravíme na Křížan." "No dobrá, ty jsi šéf," přitakal Tor, i když v jeho hlase zazníval nesouhlas. "Ale rád bych měl jistotu, že to zase nejsou jenom nějaký tvoje intuice!"

Zadíval se na obrazovku, která zachycovala aktivitu podél celé lodi. Plachta byla poskládána do harmoniky a téměř neviditelné monovláknové kabely ji zatahovaly do úložného prostoru, kde bude chráněna před deformačními tlaky hyperprostoru. Zád lodi odrážela lesk vzdáleného Siria.

"Všem stanovištím," ozvalo se z interkomu. "Plachta svinuta. Ohlaste navigačnímu štábu stav připravenosti ke skoku."

Kapitán Tor zmáčkl kontrolku a zelená cesta hvězdnou oblohou, která se klikatila přes Pollux pěti skoky až do systému Křížanu, zhasla. Na obrazovce zůstala jen červená stopa vedoucí k oranžově zářícímu Helmu. "Navigace," promluvil

Tor do mikrofonu u svých úst. "Skok přes Graham potvrzen. Dokončete přípravy a provedte skok."

"Připravte se ke skoku!" Hlášení se rozléhalo po celé dvoukilometrové délce Chlouby i ve výsadekových lodích přisátých na jejích bocích v prostoru mezi obytnou částí a reaktorovým jádrem.

Hlas začal odpočítávat. Grayson si zatím krátil čas pátráním po slábnoucím světle Siria V. Co se tam k sakru děje? přemýšlel. A proč?

Právě, když přemítal o tom, že možná tato odbočka na Helmu jeho otázky zodpoví, loď odskočila. Projevilo se to náhlým zatměním a kabina se nepříjemně zakymácela.

Helm byl nehostinný svět. Tato čtvrtá planeta soustavy slabého slunce K4 se nacházela na samých hranicích obyvatelné zóny. Více než polovinu jejího povrchu pokrývaly několik kilometrů silné ledovce. Rozsáhlá území bývalého mořského dna byla teď suchá a pustá.

Většinu zbylé krajiny tvořily buď hory nebo vyprahlá poušť. Kolem rovníku se táhlo vysoké pohoří, které z obou stran omývala nekonečná moře ledu.

Život na Helmu vznikl již v dávných dobách, když jeho hvězda byla ještě mnohem jasnější a teplejší. Postupně se zdejší život adaptoval na chladnou prostředí. Planetu objevily a kolonizovaly vesmírné výpravy Nové naděje a Taniei Borealis na konci 22. století. V oblasti přistávacího území, na příkrém útesu tyčícím se nad solnými pláněmi vyschlého Rovníkového moře, vyrostlo hlavní město Freeport. Sloužilo nejprve Hvězdné lize jako základna flotily, poté jako skladiště zbraní. Ale v roce 2788 Minoru Kurita rozpoutal nad Freeportem a okolními důležitými oblastmi peklo nukleární války, když se pokoušel tato skladiště zlikvidovat. Během dvaceti šesti hodin, tedy jedné otočky planety, zbylo z milionu lidí žijících v té době na Helmu několik málo ubožáků bloudících divočinou kolem hořících táborů. Kuritův záměr se však nezdařil, jelikož v té době byly zbraně, po kterých pátral, už dávno přepraveny na jiné místo. Trvalo tři sta let, než se planeta z této rány vzpamatovala.

V 31. století se Helm stal majetkem rodu Stewartů. Opět se v rovníkových oblastech usadili lidé. Téměř neobydlený Helm bez jakékoli průmyslové základny se stal ideálním místem pro warriory ve službách Ligy svobodných světů. V letech 2958 až 3025 sloužil Helm potřebám různých křížanovských warriorů a jejich rodin, kteří najímali domorodé obyvatelstvo na stavbu opevnění chránících jejich majetky.

V roce 3027 nabídl Gyula Křížan největší ze zdejších držav plukovníku Graysonu Carlyleovi výměnou za služby jeho Legie proti Liaovcům. V horách nad Durandelem se tyčil hrad Helmfast, původní sídlo guvernérů z časů Hvězdné ligy. Od té doby sloužil jako nájemný statek několika warriorům a jejich rodinám. Pronájem panství byl celkem běžnou praxí v éře neofeudalismu, která v tomto období neustálých válek a mizející technologie ve Vnitřním vesmíru vyvstala. Potom, co Grayson přijal nabízenou smlouvu, stal se Křížanovým „mužem“ - zavázal se plnit jeho příkazy. Smlouva byla výhodná pro obě strany: Carlyle získal pro své lidi nový domov a Gyula Křížan měl k dispozici silný žoldnéřský pluk. Legionářská vlajka měla být vztyčena nad dlouho opuštěnou pevností nad Durandelem. Některá další území na planetě mohli eventuálně získat i další válečníci, ale pro tuto chvíli patřil Helm Graysonu Carlyleovi.

Grayson byl spolu s Lori, Ragem, kapitánem Torem a hlavním techem Alardem Kingem v řídícím centru Chlouby. Na hlavní obrazovce zářilo slunce Helmu, od kterého je dělilo dvě stě miliónů kilometrů.

„Ať je to kdokoli,“ pronesl King pomalu, „zdá se, že ho vůbec nezajímá, že ho někdo poslouchá.“

Alard King se k Legii připojil na Galatee, po jejím návratu z Verdandi. Do té doby pracoval pro Steinerovu Lyránskou gardu jako tech specialista, ale opustil ji po „malém nedorozumění“ s velitelem roty. Teď byl Graysonovým hlavním techem. Velel veškerému technickému personálu Legie.

King vzhledl od ovládacího pultu. Držel si sluchátko u ucha, ale z toho se, stejně jako ze všech palubních reproduktorů, ozývalo jen nesourodé žvatlání. Většinou to bylo nesrozumitelné vysílání v bojovém kódu, občas ale bylo možné zachytit i normální řeč. „Dravce, výsadeková loď 2 dolů!“ křičel vzrušený hlas. „Nulový odpor v sektoru 5!“ „Dravec,“ ozval se Tor. „To jméno znám. To je Křížanova loď.“

„Zapněte její odposlech,“ nařídil Grayson.

Kapitán Tor promluvil ke své pobočnici, která zapisovala jeho žádost na počítačovou konzoli, pak se otočil k ostatním. „Pátá křížanovská garda,“ řekl.

„To je přeci pluk křížanovské pravidelné armády,“ poznamenala Lori.

„Co ti tu pohledávají?“

Grayson nereagoval, jen mlčky pozoroval na monitoru oranžovou zář Helmu.

Když se dostali do nadirového bodu skoku, zjistili, že se na Helmu děje něco vážného. Všechny bojové frekvence byly zahlceny kódovanými hlášeními. Hned jim bylo jasné, že v systému se spolu s nimi nachází přinejmenším jedna další kosmická loď, pravděpodobně v zenitovém bodu skoku. Pohledu na ni však bránilo slunce systému.

„Mohl by to být tajnej nájezd,“ řekl Grayson po chvíli. „Kuritovci nebo Liaovci nebo piráti. Možná, že křížanovská loď jenom náhodou letěla kolem a zachytila nouzový volání.“

Ramage pochybovačně zdvihl obočí. „To by musela být hodně velká náhoda.“

„A navíc,“ dodal Tor. „Co by tam kdo pohledával? Helm je na konci světa a není tam nic, co by stálo za tak dalekou cestu.“

„Od kdy potřebují Kuritovci nějaký důvody ke zničení planety?“ namítla Lori.

„Ren má pravdu,“ ozval se Grayson. „Invaze ... nebo loupežný nájezd - to je dost drahá záležitost. Nepouštěli by se do takových akcí bezdůvodně.“ Zavrtěl hlavou. „Ale tohle nevypadá jako nájezd.“

„Piráti?“ nadhodil King.

„Tak hluboko uvnitř teritoria Křížanovců a bez sebemenší naděje na slibnou kořist? To nepřipadá v úvahu.“

„Co tu tedy dělá ta jejich loď,“ pronesla Lori tiše. „To napadají naše území? A proč?“ „Křížanova odplata,“ odvětil Tor.

"Eh?" zapochyboval Grayson. "Vzpoura?"

"Co to může bejt jinýho? Liga svobodných světů je přeci pořád na pokraji totální anarchie. Možná, že nějaká klika vzbouřenců už konečně rozpoutala občanskou válku."

"To je možný," odpověděl Grayson. "Otázkou však zůstává... proč zrovna na Helmu? Co tam asi můžou chtít?"

"A co se stalo s našima lidma doma?" dodala Lori.

Na palubě Chlouby bylo dvě stě čtyřicet lidí - její vlastní dvacetičlenná posádka plus jedna rota OBRŮ, pěchota, technici a rezervy. Více než sedm set dalších příslušníků Legie tedy zůstalo na Helmu.

Grayson zařál ruce v pěst. Nepochyboval o tom, že tyto události mají přímou souvislost s tím, co se přihodilo na Siriu V. Ale co se vlastně stalo?

Celá záležitost by se měla co nejdřív vyjasnit. Pokud se skutečně dostali do centra revoluce nebo mocenského boje mezi Křižanovci, tak je celé zázemí Legie v ohrožení.

"Rene, kolik času je potřeba ke znovudobití energie pro další skok?" zeptal se Grayson.

Tor si ověřil výpočet na svém wristcompu. "Když to spustíme hned, dokud máme ještě rozvinutou plachtu, tak 125 hodin. Jinak potřebujeme 175 hodin."

"Myslíš, že si náš všimli?"

"Zatím ne. Ale podle toho, jak to tam vypadá..." Trhl sebou směrem k palubnímu reproduktoru, který přenášel doposud jen nesrozumitelné zvuky. Jejich bublání bylo náhle přerušeno jasným naléhavým hlasem. "Pozor, neidentifikovaná výsadeková loď nesoucí číslo 007, vektor 3-0-0! Nedostali jsme váš kód nebo identifikační hlášení! Identifikujte se, prosím! Identifikujte se, prosím!"

"Vypadá to, že tam dole je úplnej chaos. Myslím, že máme skvělou šanci uniknout pozornosti."

"O.K. Obnovte nabíjení ovladačů. Lori, zadej heslo. Deimos i Phobos pokračují v cestě k planetě." "To znamená všichni?" zeptal se Ramage. „Kdo nechce, může zůstat s Chloubou," odpověděl Grayson. "Ostatní s námi letí na Helm."

"Všichni se určitě budou chtít vrátit na Helm," předpovídala Lori. "Jenže, co tím zmůžeme?"

Graysonovi poklesla ramena, když si uvědomil dosahy svého návrhu. Jedna rota proti ...komu? "Netuším," pronesl klidně. "Nejdřív musíme najít naše lidi. Pak teprve můžem pátrat po tom, co se tam dole děje. Budeme improvizovat."

Obrátil se na Tora. "Ty, Rene, dostaň loď odtud tak rychle, jak to jenom půjde."

"Počkej, mejm lidem zrovna tak jako tobě záleží na tom, co se děje na Helmu."

"Ale nám všem záleží na tom, aby Chlouba byla v bezpečí. Loď je nenahraditelná. Chci si bejt jistej, že je mimo dosah bojů."

Skokové lodě byly velice vzácné. Ročně bylo vyrobeno maximálně dvanáct nových strojů, a proto každá ztracená loď znamenala vážné ohrožení meziplanetárního styku. Každý válečník se tedy úzkostlivě snažil držet svou kosmickou loď stranou bojové linie.

"Ty skočíš pro Stewarta," pokračoval Grayson. "Vévoda je férověj chlap a má slušný postavení na dvoře generálkapitána. Myslím, že on jedinej nám může celou věc objasnit."

"To je možný, ale... vy zůstanete tady v tom pekle."

"Poradíme si s tím stejně jako na Verdandi. Domluvíme se na konkrétním datu a čase, kdy skočíš zpátky do systému. Potom určíme další postup."

"Ale já nebudu mít k dispozici žádnou výsadekovou loď," namítl Tor.

"Ty ne, ale my jo." Grayson se rozhlédl po ostatních. Zdálo se, že je se svým novým plánem spokojen. "Takže my se teď co nejrychlejc přesuneme na High-G. Když budeme mít štěstí, tak si hlídky na oběžný dráze budou myslet, že jsme jenom další výsadekové lodě, co se zapomněly identifikovat. Přistaneme někde poblíž Durandelu. A potom," pokrčil rameny, "se uvidí..."

Dorazili příliš pozdě.

Z hřebenu západně od Durandelu mohla rota OBRŮ už jen bezmocně sledovat dílo zkázy. Ke ztěžklé temné obloze se z doutnajícího spáleniště na mnoha místech valily sloupky smolně černého dýmu. Grayson přešel radarem po tom, co ještě nedávno bývalo městem Durandel. Jednou... podruhé... potřetí, ale nenalezl ani jednu neporušenou budovu, ani jedinou známku života. Jako by někdo vesnici systematicky ničil budovu po budově. I nové montážní haly na východním konci města byly pryč. Zůstaly po nich jen kouřící trosky. Legionářská pevnost Helmfast na útesu severně od města také nesla těžké stopy poškození. Ze zdíva mezi štíhlými věžemi vážně narušenými laserovými paprsky a dálkově naváděnými raketami zbývaly jen izolované ostrůvky a nad palácem se vznášel kadeřavý oblak černého dýmu. Na velitelské frekvenci se ozval tichý nářek. Kdo to byl? Na tom teď nezáleželo. Všichni zažívali stejné pocity a sdíleli stejnou hrůzu z nenadálé ztráty. Vědomí, že dorazili příliš pozdě a nestačili už zabránit nesmyslnému, ale s rozmyslem provedenému plenění, jen zvyšovalo jejich pocit beznaděje.

"Proveďte okruh," rozkázal Grayson a hořkost jeho vlastních slov ho překvapila.

Výsadekové lodě Phobos a Deimos brzdily na rozeklaných jazycích fúzního plamene a po průniku do helmské atmosféry postupně snižovaly rychlost. Jak se blížily ke svému cíli, silil v každém členovi posádky pocit, že na planetě skutečně není něco v pořádku. Třikrát během cesty se je pokusila zastavit cizí plavidla, ale ani stíhače, ani výsadekové lodě nebyly v pozicích, ze kterých by mohly s vážnějšími následky zaútočit. Brzy začalo být jasné, že všechny lodě, které se vyskytují v systému Helmu, patří ke křižanovským silám. To jen podporovalo domněnku, že na Helmu pravděpodobně vypukla z nějakých neznámých příčin občanská válka. Ta představa posedla všechny Graysonovy lidi jako noční můra a štvála je kupředu na jejich divokém letu k domovu.

Výsadekové lodě a stíhače, které jim zkřížily cestu, byly mnohem pomalejší a zjevně se snažily vyhnout bližšímu kontaktu s oběma výsadekovými loděmi manévrujícími v systému. Jedině křižanovská výsadeková loď Lancelot byla

podle neúnavné černovlasé velitelky Phobosu Martinézové v postavení, kdy by je dokázala zastavit.

Při druhé žádosti o identifikaci z paluby Lancelota zahrnula Martinézová jeho posádku nepřetržitou řadou nadávek a oznámila jim, že konají služební let ve věvodových službách. Phobos a Deimos pak minuly křižanovskou loď ve vzdálenosti necelých 12000 kilometrů bez dalších komplikací. Nevyjasněna zůstala i otázka, kterému z řady vévodů, kteří přicházeli v úvahu, miniaturní flotila vlastně slouží.

Pak přišly závěrečné přistávací manévry. Nad pláni Mrtvého moře pod Durandelem zavířila bouřková mračna, legionářské lodě s ohlušujícím rachotem prořaly napříč oblohu a vstoupily do ionosféry. Křižanovští stíhači se naposledy pokusili zaútočit na letových drahách těsně při horní hranici atmosféry, ale obě plavidla se na plamenech brzdných trysek zanořila do husté vrstvy mraků.

Martinézová ve Phobosu i poručík Thurston v Deimosu navedli své lodě bezchybně na přistání na odvrácené svahy nízkého hřebenu necelých dvacet kilometrů západně od města. Nepřátelské hlídky je jistě zaznamenaly na svých radarech, ale Grayson doufal, že se budou domnívat, že obě výsadkové lodě nesou na palubě tak důležité osoby, že je není možné obtěžovat hloupými formalitami, jako je žádost o identifikaci. Nebo mají tak lehkomyšlné piloty, že se ani neohlásí. Tím by mohli vyžít trochu času.

Nejslabším místem plánu zatím zůstávaly obě výsadkové lodě. Jakmile jednou přistály, nemohly se už pohybovat.

Martinézová s Thurstonem by museli najít dostatečně členitý terén a tam se pokusit aspoň na nějaký čas obě plavidla ukrýt.

Grayson ale stejně věděl, že právě čas se nakonec stane nepřítelem větším než všechny neznámé pozemní síly, jejichž hlasy slyšeli na bitevních frekvencích.

Po hladkém přistání vyslal Grayson na průzkum velitelskou a útočnou falangu. Průzkumná falanga spolu s pozemními jednotkami kapitána Ramegea zůstala rozmístěna na stráží kolem místa přistání. Velitelská falanga sestávala jako vždy z Loriina Kondora, Lasice Delmara Claye, Střelce Davise McCalla a samozřejmě Graysonova vlastního Marabu.

Útočnou falangu vedl poručík Khaled s Palcátem. Už osm měsíců k ní patřil i Isoru Koga se svým Lukostřelcem. Sharyl v Kondorovi sem byla přeznačena ze průzkumné falangy potom, co padl Stennman. Křížák Charlese Beara nahradil Jennu Hastingovou.

Hodinu po přistání dosáhli vrcholu hřebene a poprvé spatřili dýmající trosky svého domova.

"Kapitáne," vykřikla Lori. Úmyslně použila nižší z obou Graysonových hodnot. Situaci by nijak neprospělo, kdyby se případní nepřátelé na poslechu dozvěděli, že velitel pluku je osobně přítomen v akci. "Pohyb na 3200, ve směru 095!" Grayson přeostřil na uvedené souřadnice. Ve vzdálenosti tří kilometrů, téměř přesně východním směrem, Marabuova čidla zaměřila a identifikovala cíl a zeleně ho vyznačila na monitorech zaměřovačů.

"Vidím, poručíku. Ještě pořád jsou tady."

Hajzlové, pomyslel si Grayson. Vrazi se stále ještě pohybovali v sutinách vypleněného města. Možná, že ještě nebyli informováni o nedalekém přistání dvou výsadkových lodí. Nebo o něm věděli, ale nestarali se o něj v domnění, že jenom dorazily další křižanovské posily - nebo další mrchožrouti, aby se přiživili na obětech masakru.

Grayson snadno rozeznal štíhlou postavu Jestřába a o kus dál velickou neforemnou siluetu Gryfa. Jestřáb systematicky drtil zbytky železobetonové zdi, která nějakým zázrakem přežila zkázu. Po dvou kopnutích se zeď zřítíla v oblacích prachu, změtí trosek a roztržitých kamenů. Gryf postupoval pomalu a uvážlivě. Zastavil se a obrovským kovovým rukama začal rozhrabovat trosky toho, co bývalo ubikacemi astechů. Hledal kořist? Nebo ty, co přežili? Grayson nevěděl. Jakási podivná strnulost paralyzovala jeho mysl, vůli i končetiny. Mohl jen s děsivou fascinací zírat na vypleněnou a zpustošenou vesnici.

O kus dál uviděl další OBRy: dvě Žihadla a jednu Vosu. Grayson klouzal pohledem mezi náměrnými kříži zaměřovačů a obrazovkou hlavní konzole, na které mu naskakovaly nejčerstvější údaje z dalekodosahových radarů. V dosahu radaru se pohybovalo sedm... vlastně osm cílů. Až na 55ti tunového Gryfa a dva 45ti tunové Jestřáby to byly samé lehčí stroje - Žihadla a Vosy. Nejlehčí OBRy, které měl k dispozici Grayson, byly dva 55ti tunové Kondory.

Hněv, který v něm až doposud doutnal, konečně vyvřel na povrch. Srdce se mu rozbušilo a krev se mu s hukotem vehnala do hlavy. Vrazi! Šedá smrt se na ně snese jako anděl pomsty a smrti.

"Dostaneme je," zakřičel na velitelské frekvenci. "Falangy... útočná pozice! Nabíjet! Kupředu!"

Stroje v sutinách Durandela útok neočekávaly, tak se zabraly do závěrečného pátrání po těch, co přežili. Jedno ze Žihadel právě našlo svou kořist. Skupinu vyděšených lidí, kteří se krčili pod zřícenou plechovou střechou nedaleko základů zdemolovaného skladiště. Právě jim přikázalo pánovitým mávnutím svého středního ručního laseru, aby vylezli ze svých úkrytů, když nenadálý pohyb, nebo snad varování přes pilotův komunikační okruh, přinutilo OBRa, aby zvedli hlavu a obrátili se. Graysonův 75ti tunový Marabu prorazil zeď, která mu stála v cestě, a jediným skokem se dostal do ulice. Na zem se s rachotem snesl vodopád trosek. Pilot Žihadla zaváhal a pak začal zvedat ústí OBRových laserů. Příliš pozdě. Dvojitý laserový paprsek zasáhl Žihadlo zprava do boku a paže a zanechal po sobě v pancíři rozšklebené kouřící jizvy, které odkryly zranitelnou vnitřní strukturu elektrických obvodů. Grayson postoupil o krok kupředu, ujistil se, že žádný z nechráněných civilistů mu nestojí v cestě, a pak znovu zamířil. Tentokrát přidal i plnou dávku dvojice vrhačů částic. Cíl zmizel ve svíjejícím se klubku modrých blesků. Jeho roztržitá pravá ruka byla nárazem vymrštnuta do vzduchu. V sevřené pěstě stále ještě svírala ruční laser. Pak se OBR s ječivým skřípěním gyroskopů zřítí na záda. Z nesčetných rozšklebených ran v lehkém pancíři se valil kouř. Grayson vypálil dávku z autokanónu a déšť 120ti milimetrových střel se s rachotem drobných výbuchů začal systematicky zakusovat do bezvládného ležícího těla. Vzduchem poletovaly explozemi vyrvané kusy pancíře. Grayson přistoupil ještě blíž. Autokanón poskakoval zpětnými rázy a prázdné nábojnice se s cinkotem kutálely po vnějším plášti jeho stroje. Pak masivní hlava Žihadla pukla, jak se od sebe oddělily ochranné pláty, a OBRův pilot se katapultoval. V zprohýbaném a poničeném trupu se oslnivě zablesklo a kouřící trosky zničeného stroje se rozlétly po ulici.

Mezitím vstoupil do Graysonovy palebné zóny další OBR - Vosa. Marabu se otočil na svých těžkých skosených nohách a tím dostal obě ozbrojená předloktí do jedné linie. Palba z laserů a vrhačů zasáhla Vosu přes celou ulici a srazila ji zpět. Grayson si všiml, že Vosa už na boku a zádech nese stopy poškození od laserových zbraní.

Vosa vyrovnala náraz a pokusila se zamířit svůj střední laser na úroveň průhledů Graysonova kokpitu. Proud koherentního světla sklouzl po Marabuově vnějším plášti. Optická čidla odblokovala záblesk, který by mohl eventuálně Graysona oslepit a těžké pancéřování vnějšího pláště vstřebalo žár zásahu bez větších škod. Marabu překonal ulici šesti rychlými kroky a zdvihl nad hlavu své obrovité ruce. Pravá paže švihla vzduchem jako kyj a udeřila Vosu z levé strany do ramene. Pancéřování povolilo s nelidským zapraštěním a Vosa se zřítila do změti trosk. Grayson vypálil tři dávky z vrhačů částic a nepřátelský OBR znehybněl. Z obnaženého vedení v hlubokých ranách na jeho zjizveném trupu vyskočily plameny. Pro jistotu zasáhl Grayson kovové tělo poslední dávkou ze svých vrhačů. Najednou jako by přestal vnímat a uvažovat. Popadla ho šílená zuřivost. Touha ničit, pomstít se a zabíjet, zabíjet, zabíjet, dokud nerozdrtí posledního z vrahů svých lidí i s jeho zabijáckým strojem. Marabu vyrazil zpustošenými ulicemi Durandelu na lov a křížanovské OBRy se najednou z lovců staly štvanou zvěří.

Všechny je zachvátilo šílenství. Objevil Lori, jak nepřičetně pálí ze svých laserových zbraní jednu dávku za druhou do pokrouceného těla Jestřába, který zůstal ležet v troskách zříceného domu. Lasice Delmara Claye bojovala téměř vyrovnaný boj s křížanovským Gryfem až do doby, než ji přispěchal na pomoc Bearův Křížák a Khaledův Palcát a sevřely nepřátelského OBRa do pekla soustředěné laserové palby. Když Gryf padl k zemi, poručík Khaled jediným kopnutím roztrhl jeho kokpit. Durandel byl posledním městem, které OBRův pilot vyplnil.

Jakmile si křížanovské OBRy uvědomily nebezpečí, pokusily se uniknout. Ironií osudu právě trosky v ulicích města, které vyplnily, jim zabránily v útěku a obrátily je do směrů, kde je mohli Graysonovi lidé očekávat - a napadnout. Bitva, jestli se o nějaké vůbec dalo hovořit, skončila během patnácti minut. Ani jeden z křížanovských OBRů ji nepřežil. Právě ve chvíli, kdy poslední nepřátelské Žihadlo explodovalo ve změti plamenů, kouře a pokrouceného kovu, uvědomil si Grayson, že téměř nevidí přes optiku své neurohelmy. Oči měl plné slz.

Stále ještě plakal, když se OBRy Šedé smrti shromáždily v centru Durandelu na místě, které ještě před nedávným bylo trhem.

Křížanovská výsadková loď Šíp sestoupila na oběžnou dráhu okolo Helmu. Byla to stará loď třídy Liga, kdysi konstruovaná jako orbitální velitelství a komunikační uzel pro křížanovské planetární operace. Taliřové antény, které trčely z komunikačních věží hned za lodním můstkem, byly namířeny do dvou odlišných směrů. Jedna mířila k típytivému jasu ledové planety, druhá byla natočena ke skokovému bodu, kde neslyšně pulzující proudy horké plazmy udržovaly skokové lodě Dravec a Lovkyně před pádem do místního slunce.

Kapitánem Šípu byl Fenric Javil, veterán, který ve službách Gyuly Křížana sloužil už dlouhou řadu let. Během osmačtyřiceti let, které strávil ve vesmíru, viděl už ledacos.

Teď se vznášel v beztížném stavu nad mladíkem, konajícím službu u druhého palubního hloubkového radaru. Kapitán natáhl ruku a zabodl kostnatý prst do zelené obrazovky. "Tyhle dráhy, chlapče. Co znamenají?"

"Eh - vstupní dráhy, kapitáne," odpověděl mladík připoutaný do křesla před radarem. Hlas se mu trochu třásl. Doufal, že ještě na chvíli unikne zájmu kapitána Javila.

"Správně, vstupní dráhy. Či?"

"Slyšel jsem výzvu Lancelota, když ho míjeli, pane. Oni... oni na ni nereagovali."

"Skutečně? A nepřípadalo ti to podezřelé?"

"Pane... chlapi z Lancelota říkali, že je to párek generálů na výletě, víte. A Shiggy říkal..."

Chlapec vykulil oči a zmlkl, když si uvědomil, že kapitánovi se nějak podařilo chytit ho do pastí nezávazného tlachání.

Kapitán se ohlédl a setkal se s pohledem dvou tmavých očí hlídky u druhého hloubkového radaru na opačné straně můstku. Hlava okamžitě zmizela za konzoli, jako by její majitel začal mít z ničeho nic napilno.

"Tak ,Shiggy'. Myslíte tím podporučíka Shigamuru? Povězte mi, chlapče, co vám podporučík Shigamura pověděl o těch dvou terčích."

"On... že to... že je... že cíle jsou jenom háky potentátů z té nové skokové lodi, pane."

"Z nové skokové lodi?" Javil pomalu zavřel oči a zhluboka se nadechl. Pak je prudce otevřel a zařval: "Vo jaký skokový loď to do prdele mluvíte?"

"Pane, Shiggy... podporučík Shigamura... chci říct... na radaru zachytil signál, který mohl být novou skokovou lodí zaparkovanou v nadirovém bodu skoku. Ale říkal, že to určitě bude někdo z křížanovské flotily... možná sám vévoda z Irianu..." Shigamura! Okamžitě ke mně!"

Druhý hlídkující důstojník se s přehnanou horlivostí odpoutal z křesla, kde se už chvíli bez úspěchu snažil stát neviditelným a proplul napříč můstkem.

"Pane Shigamura! Mohl byste mi laskavě vysvětlit, jak je možné, že důstojník nacházející se na palubě válečné lodi Svobodných světů uprostřed složité vojenské operace proti s největší pravděpodobností - válčící planetě, může být natolik... natolik lehkomyšlný, že ve slunečním systému zaznamená přítomnost blíže neurčeného skokového plavidla a neinformuje mě o tom? Nebo někoho ze starších důstojníků, kteří jsou na hlídce? Nebo do prdele aspoň někomu něco neřekne?"

"Ne, pane. Totiž, chci říct, ano, pane. Chci říct..."

"Držte hubu! Rozumím také dobře tomu, že vy dva jste zaměřili dvojici neznámých výsadkových lodí a nechali jste si je profrčet pod nosem, aniž jste vyžadovali jejich identifikaci?"

"P-pane, byl v tom zrovna v tu chvíli trochu zmatek," zakoktal podporučík. "Po celou dobu hlídky skákaly skokové lodě sem a tam a my si mysleli, že je to jenom další z nich. Ještě nikdy jsem neviděl tolik lodí v jednom systému... obchodníci, vojenský křižníky... a pak se taky říkalo, že se objeví vévoda z Irianu. Když ty dvě výsadkové lodě

neodpověděly na žádost o identifikaci, mysleli jsme, že..."

"Tak vy jste mysleli! Až budu chtít poddůstojníka, kterej přemejšlí, tak povýším svoje hodinky! Nebo nějakýho švába z podpalubí! Proboha! Ani jeden z vás, kretění, tady není od toho, aby myslel! Máte koukat na radary a kdykoliv něco - cokoliv - uvidíte, tak to ohlásit. Vyjádřil jsem se jasně?" "Ano, pane," přisvědčili oba dva unisono. "Ještě jeden takhle stupidní přehmat a vyhodím vás vlastnoručně z přechodové komory! Teď se vraťte na místa. A příště, až uvidíte cokoliv, co by jenom vzdáleně mohlo připomínat cizí loď, tak to zatraceně nahlaste!"

Javil zuřivě odpádlol na vyvýšené místo uprostřed můstku, kde měl kapitánské křeslo a vlastní kontrolní terminály. Jeho výkonný důstojník nadporučík Yolan Flynn se odpoutal z křesla a uvolnil mu místo.

"Něco nám uteklo, kapitáne?"

"Proboha, Flynne, není mi jasný, jak si někdo může myslet, že uspějeme." Připoutal se a začal vkládat údaje do terminálu palubního počítače. Pracoval pomalu a soustředěně a s přesností získanou dlouholetou praxí si z databáze vyvolal záznamy hloubkových radarů a nechal si je zobrazit na obrazovce. „Děti,“ brblal popuzeně. "Posílaj nám sem nedocvičený slepičí mozečky, co si ještě cucaj vlastní palec a myslej si, že jim tu válku vyhrajeme. Pche!"

"Co to tam máte, kapitáne?" zeptal se nadporučík Flynn.

Javil se naklonil nad monitor a začal studovat dvojitou křivku, která probíhala nízko nad oblačnou tvář planety.

"Dvě výsadekové lodě. Nejsou naše... ani obchodní. Tady Flynne. Co si o tom myslíte?"

Na zelené obrazovce radaru zářily dvě bílé stopy, které se táhly nad neurčitým rozeklaným povrchem planety. Pod nimi ležely jako mlhavé přízraky chuchvalce mraků. Oba body prudce zpomalily svůj let a na obrazovce se současně objevily dva dlouhé hustě psané sloupce údajů z počítačové analýzy jejich trajektorií a vektorů rychlosti.

"Vnořili se do té bouřky."

"Správně. Hned po tom, co je chtěl Lancelot identifikovat."

"Takže nepřítel. Říkali nám přeci, že šance, aby se tu uprostřed operace objevily nepřátelské lodě, je prakticky nulová."

"Říkali nám spoustu věcí," odpověděl kysele Javil. Chvilí manipuloval s počítačem a urychlil přehrávání záznamu. Jak Šíp postupoval po oběžné dráze, dotkly se obě stopy povrchu pár kilometrů západně od Durandelu a pak se téměř vytratily. Kapitán začal porovnávat výsledný počítačový obraz s analogickými pohledy na stejné místo z předcházejících obletů planety.

"Je to jasný, Flynne. Přistáli zrovna u toho města, z kterýho nás od začátku bolí hlava."

"Zajímavé." "To je zatraceně zajímavé." Javil se na okamžik sklonil nad sloupce čísel. "Ha! Mám to. Máme jejich relativní polohu vzhledem k těm horám na jihu i vzhledem k městu. Takže je máme zaměřený. Jako na talíři... nebo aspoň dost blízko."

"Ale už jsou dole pěkně dlouho."

"Pravda... pravda. Jenže výsadeková loď, Flynne, to je slušná odměna. Rozhodně stojí za trochu námahy. A tady máme hned dvě. Jenom s malou armádou. A proti nim naši stíhači a pár výsadekovech lodí." Vzhledl ke svému výkonnému důstojníkovi. "Spojte mě s plukovníkem."

Výkonný důstojník se podíval na palubní chronometr. "Rozkaz, kapitáne. Jenže už je za horizontem... ale mohli bychom se k němu dostat přes satelit. Komsat 12 by mohl být ve vhodné pozici." Flynn se přes svůj komunikátor spojil s palubními spojaři.

Kapitán věděl, že zabere spoustu času, než se hlášení dostane k jeho nadřízeným na palubě Dravce čekajícího na skokovém bodu v zenitu planetárního systému a ještě déle bude trvat, než odpověď dorazí zpátky k Helmu. A tak se rozhodl, že mezitím dá věci trochu do pohybu. Jelikož hodnoty lodního kapitána a plukovníka jednotek OBRŮ byly přibližně rovnocenné a oblasti jejich vlivu se nepřekrývaly, nemohl kapitán předávat rozkazy plukovníkovi odpovědnému za pozemní operace. Ale rozhodně ho mohl přátelsky a neoficiálně informovat o stavu věcí. Javil si spokojeně zamnul ruce. To je něco! Flynn předal rozkazy spojařům a obrátil se ke kapitánovi. "A co ta skoková loď, kapitáne?"

"Neřek bych, že s ní toho moc dokážeme. Jestli je to nepřítel, jistě se chystá brzy ke skoku. Bude dávno v prachu, než tam dostaneme svoje lidi. Takže ji prozatím necháme plavat, než se to dozví Dravec. Ale nespouštějte ji z očí čtyřicet hodin denně. Okamžitě chci vědět všechno, co ta zatracená loď udělá. Jasný?"

"Ano, pane." Výkonný důstojník si přitlačil sluchátko k uchu a zaposlouchal se. "Na lince máte plukovníka, kapitáne."

"Dobře." Javil si nasadil svá vlastní sluchátka, a pak stiskl klávesu na svém terminálu. "Plukovník Langsdorf? Tady je kapitán Javil. Dobře... dobře... to je v pořádku. Ale mám pro vás pár novinek. Našli jsme vám tam dole dva pěkné cíle. Kousek od vás, u Durandelu. Pohněte sebou a můžete si vysloužit slušnou odměnu."

6

Až do této chvíle byl kapitán Ramage se svým životem spokojen. Čtrnáct standardních let sloužil jako starší důstojník Milicí na Trelwanu, světě patřícím do Lyránského svazu. Jako velitel pozemních jednotek tam získal bojové zkušenosti v boji proti nájezdníkům a pirátům z Periferie, rozsáhlé oblasti vesmíru za hranicemi takzvaných Civilizovaných světů Vnitřního vesmíru. Jelikož planeta neměla žádné vlastní OBRy, museli její obyvatelstvo před útoky dvaceti až statunových obrněných monster, která v té době vládla bitevním polím, chránit pěšáci vyzbrojení jen plamenomety, lehkými lasery a výbušninami. Ramage vymyslel a zdokonalil techniku, která umožňovala takto ozbrojeným pozemním jednotkám vyřadit OBRy z boje. Ramage byl schopný velitel a mladý žoldnéřský warrior, kterého Trelwan najal, aby vybudoval jednotku OBRŮ pro boj s armádou Sjedenocného Drakonisu, to dobře rozpoznal.

Ten žoldněř se jmenoval Grayson Smrt Carlyle, a když úspěšně splnil svůj úkol a opouštěl Trelwan, Ramage se rozhodl jít sním.

Ramageho schopnosti se později uplatnily na Verdandi, kde Grayson bojoval po boku povstalců. Pouze s několika ukořistěnými poničenými OBRY a narychlo improvizovaně vyzbrojenými AgroOBRY bojovaly povstalecké síly s Kuritovci tak dlouho, než rod Steinerovců zaručil Verdandi částečnou autonomii. Právě Ramage vycvičil jejich pozemní síly a osobně je vedl do výpadů, při kterých zničily přinejmenším deset nepřátelských OBRŮ a mnoho dalších vážně poškodily.

Ramage se ze všech sil snažil udržet si hodnost četaře, dokonce i potom, kdy už velel celé pozemní rotě a fakticky zastával pozici kapitána. "Chlapi by přeci nevěděli, co má dělat, kdyby nemohli nadávat na starýho četaře Rama," říkával vždycky Graysonovi. Když byl navzdory svým protestům povýšen, řekla mu Lori: "Přijde čas, kdy budete muset skoupat nějakýho mladýho poručíka, kapitáne. Je lepší mít na to tuhle hodnost."

Ramage byl přísný velitel, a to nejen ke svým podřízeným, ale i sám k sobě. A jeho lidi ho respektovali a měli ho rádi. "Červená dvojko, jaký jsou zprávy?" Ramage se krčil v narychlo zbudovaném zákopu v lesích nedaleko údolí, kde přistály obě výsadkové lodě. Za ním se na severu zdvihaly Aragajské hory. Ze sluchátka se ozýval nepříjemný praskot. "Červená jedničko, blíží se k nám skupina OBRŮ!"

Poručík, který stál vedle Ramageho a držel si u uší druhá sluchátka, nadzdvihl obočí. "Naši?"

"Ani náhodou, Dulaneyi," odvětil Ramage. "Rozhodně ne z tohoto směru. Červená dvojko! Červená dvojko! Dejte mi jejich identifikaci!"

"Červená jedničko, tady Dvojka! Bojová síla dvanáct strojů. Opakuji: dvanáct! Je tam Palcát... dva Lukostřelci... Blesk... a Jedničko, vidíme i motorizovanou pěchotu!"

To bylo zlé. Nepřítel měl samé těžké OBRY, které se mohly srovnávat s kterýmkoliv strojem Šedé smrti a jednoznačně předčily čtyři lehké OBRY průzkumné falangy, která zůstala u výsadkových lodí.

"Červená dvojko! Tady Červená jednička! Stáhněte se a buďte v pohotovosti. Hlaste nám veškerý změny!"

Ve sluchátkách opět zapraskalo. Tentokrát se ozval sykot a téměř pravidelné hypnotizující klepání.

"Rušej nám signál." Ramage si sundal sluchátka. "Nevím, jestli nás naše hlídka slyšela nebo ne. Ale ty OBRY, který viděli, se pohybují směrem k nám, a to zatraceně rychle!"

"Co to znamená, Rame?"

"To znamená, že vědí o našich výsadkových lodích a teď jdou po nich!"

"Kolik máme času?" Ramage už studoval mapu rozloženou na svých kolenou. "Nanejvýš... dvacet minut. Musíme se spojit s plukovníkem!" Rychle zkontroloval všechna radiová pásma, ale všude se ozývala ta samá melodie nepřátelských rušiček.

"K čertu, a to jsme ještě nenatáhli ani optický kabely." Byli zcela bez spojení. Ramage vykoukl ze zákopu. "Běžec ke mně!"

Mladý voják v šedozelených maskáčích seskočil do zákopu k oběma důstojníkům. Ramage zapnul nahrávací zařízení na svém wristcompu a překotně diktoval hlášení o zprávách od Červené dvojky.

"Situace je kritická," zakončil. "Náléhavě žádám posádku výsadkové lodi, aby jakýmkoliv způsobem informovala hlavní jednotky Šedé smrti. Pěchota ani průzkumná falanga nemohou dlouho odolávat případnému útoku."

Vypnul nahrávání, vyndal miniaturní nahrávku a uložil ji do vodotěsného pouzdra. Podal balíček vojákovi. "Předat pouze kapitánovi Martinézové, poručíku Thurstonovi nebo Rogetové, urychleně! Vraťte se s odpovědí."

"Ano, pane!" Běžec se vydrápál ze zákopu a tryskem se rozběhl do údolí.

Ramage přešel k infračervenému dalekohledu umístěnému na trojnožce na zákopovém valu. Zadíval se jihozápadním směrem, kde krajina pozvolna klesala z lesnatých kopců až k rozsáhlým Severním náhorním plošinám. Tím směrem byl také Helmdown... a Křižanovci.

"Teď bych tu chtěl mít plukovníka," povzdychl si Ramage spíš pro sebe než k poručíku Dulaneyovi.

"Můžeme mu nějak předat zprávu?" zeptal se Dulaney.

"Co? No, vysílačky na lodích můžou přinejmenším prorazit rušivý signál. A když to plukovník zachytí, určitě si dá dohromady, co se tady děje a vyrazí nám na pomoc. Je to bedna!"

Ale Ramage si nebyl vůbec tak jistý, jak vypadal. I kdyby Grayson Carlyle ihned vyrazil se svými dvěma falangami z Durandelu, mohl by v něj lepším případě dorazit k výsadkovým lodím současně s nepřátelskými OBRY, které před chvílí zpozorovala Červená dvojka. Přeostrčil teleobjektiv svého dalekohledu a začal zkoumat obzor na jihozápadě. Ne, situace opravdu nevypadala dobře.

Grayson opakoval svůj pokus. "Tady Jantar, tady Jantar, Phobosi, slyšíš mě? Přepínám." Přitiskl si k uším sluchátka zabudovaná do své neurohelmy, ale jediné, co slyšel, bylo tiché vzdálené šumění.

"Co si o tom myslíš, Lori?"

Na druhé straně rozbitého náměstí se v troskách zastavil Loriin Kondor, jako by se zaposlouchal. "Není to přirozené." Odpověděla. "To jsou rušičky, Grayi. Jsem si tím jistá."

"Myslel jsem si to."

Warrioři Legie byli šokováni hrůzným obrazem systematicky vyhlazeného Durandelu. Město bylo srovnáno se zemí. Nacházeli další a další mrtvé, těla zasypaná troskami, rozstřílená laserovými paprsky, rozdrcená na železobetonových chodnících.

Když se rozkřiklo, že zachránci, kteří se na křižanovské okupanty snesli jako andělé pomsty, patří k Legii šedé smrti, začali se postupně z trosek města vynořovat ti, kteří přežili. Všichni vyprávěli podobně. Říkalo se, že před pěti dny přistála na kosmodromu v Helmdownu vojska pod velením lorda Garta, vévody z Irianu, že Legie vybojovala na Siriu V velké vítězství a že bude nějakým náležitým způsobem odměněna.

Zástupci Durandelu se spolu s kapitánem Baronem, který v Graysonově nepřítomnosti velel Helmfastu, vypravili do Helmdownu na jednání s představiteli Křižanovců.

Zpátky se už nevrátili.

Následující den OBRy Úderné roty Páté křižanovské gardy obsadily hlavní město, rozmístily se na strategických křižovatkách a kolem několika málo průmyslových komplexů za městem. V Helmfastu byla zachycena jednoznačná, ale nepochopitelná rádiová zpráva: "Vaši vůdci byli obviněni ze vzpoury proti vládě Ligy svobodných světů. Vzdejte se svým právoplatným vládcům, nebo budete zničeni."

V nepřítomnosti kapitána Barona převzal velení posádky Helmfastu mladý poručík Fraser. Jelikož celý sled dosavadních událostí byl velice podivný a nepochopitelný, bylo docela dobře možné, že na Helmu se vůbec nevyloďily síly lorda Carta, ale povstalci, nepřátelští nájezdníci nebo dokonce stoupenci nějaké odštěpené křižanovské frakce. V takové situaci poručík Fraser odmítl kapitulovat do doby, než si bude úplně jist, ke komu útočníci patří nebo jaké je skutečné postavení Legie šedé smrti.

První obranná linie Helmfastu sestávala z obrněného vojska, kterému až do svého zmizení velel poručík Baron. Byly tu také pozemní síly, povětšinou místní Helmská milice, která byla povolána, aby sloužila novým pánům na durandelském panství. V Durandelu bylo v té době také několik warriorů: poručík Gomez DeVillar, dále pilot Jestřába jménem Kentová a ještě několik nováčků. Ovšem jejich OBRy si vzal Grayson s sebou jako rezervní stroje na tažení proti Liaovcům. Křižanovská armáda prolomila obrannou linii na pláních západně od Durandelu. S jejich OBRy se tam utkala pěchota společně s rotou B, tvořenou dvaceti obrněnými tanky pod velením poručíka Fräsera. Milice se mezitím na hradě připravovala na obléhání.

Nikdo z těch, kdo přežili, nebyl schopen podat Graysonovi ucelený obraz dalšího sledu událostí. Někteří prý viděli, jak se Úderná rota rozvinula za linií Fraserovy obrany. Většinou to byly lehké stroje, ale vedené zkušenými a disciplinovanými warriory. Po půl hodině bojů nepřítel začal střelbu do hradeb pevnosti a pronikli do ulic Durandelu. Podle jiných zpráv mezi nováčky rotu B propukla panika a ti se postavili nepřátelským OBRům s holýma rukama. Jeden z lékařů údajně ošetřoval vojáka, který viděl lehký tank poručíka Fräsera rozdrčený nohou křižanovského Gryfa.

Grayson si na toho mladého horlivého důstojníka dobře pamatoval. Nebylo mu o moc víc než dvacet a nechával si růst knírek, aby vypadal starší.

Fraser vstoupil do Legie na Galatee tak jako mnoho jiných. Velice obdivoval úspěchy Šedé smrti a toužil se stát jedním z legionářů. "Chci si kousek té slávy vydobýt taky pro sebe," řekl tenkrát Graysonovi. Grayson se s ním usadil v jednom z galatejských barů a koupil mu pití. Snažil se mu vysvětlit, že sláva není dobrý důvod pro vstup do armády. Sláva samozřejmě měla ve vojenské tradici své nezaměnitelné místo. Stejně jako odvaha, kamarádství nebo nasazení v boji. Ale za slávu se vždycky musela platit vysoká cena.

Výsledky studia na vojenské akademii v Novém Exfordu předurčovaly Fräsera pro důstojnickou dráhu. Přesto trval na tom, že chce vstoupit do Legie. Byl pro to ochoten vzdát se i své případné plukovnícké hodnosti. Řekl Graysonovi, že jednou se stane warriorem, skutečným nositelem praporu slávy... Grayson věděl, že by ho měl odmítnout, ale něco v nadšení toho mladého muže mu připomnělo jeho vlastní učeňská léta.

Fraser nastoupil do Baronovy obrněné rotu v hodnosti podporučíka. Tam prodělával první stupeň svého výcviku, který ho měl dovést až k postu warriora. Během jednoho roku se stal nadporučíkem a byla mu svěřena funkce Baronova výkonného důstojníka.

A teď byl mrtev. Grayson se musel ptát sám sebe, kolik slávy se asi dostalo tomu mladému chlapci, který zemřel rozdrčený padasáti pěti tunami oceli. Možná, že se stal hrdinou, ale zaplatil za to nejvyšší možnou daň. A bitva pokračovala dál i po jeho smrti, jako kdyby nikdy neexistoval.

O završení celého díla zkázy podal svědectví četař Burns z Ramageho jednotky zvláštního nasazení. Po prolomení obrany města se jeho zbývající velení rozhodlo ke kapitulaci. I milice na Helmfastu, povětšinou tvořená obyvateli Durandelu, poté, co uviděla bílou vlajku vlající na kopuli durandelské radnice, následovala jeho příkladu. Brány Helmfastu se otevřely a dobyvatelé byli přivítáni podle všech válečných konvencí.

Grayson upřel svůj zrak na výsledek těchto konvencí. Ani jedna budova nebyla ušetřena. Brány, hradby a věže Helmfastského hradu byly spáleny, rozbourány a rozstříleny laserovou palbou... zevnitř. Likvidace byla nemilosrdná a dokonalá. Rozhlížel se kolem a uvažoval o proradnosti nájezdníků, kteří tak barbarsky zaútočili přímo na nejcitlivější místo Šedé smrti.

Teprve teď na něj začínala doléhat tíha celé situace. Nemohl se zbavit pocitu, že všechno zavinil sám svou hloupostí. Nebo si byl natolik jistý, že zvládne všechno, co se mu postaví do cesty? Ze sedmi set lidí, které zanechal v Durandelu, jich jeho lidé dosud našli pouze čtyři sta, mnohé z nich vážně zraněné. Bojová morálka jednotky byla teď navíc podlomena vědomím, že mnoho manželů, dětí a jiných milovaných lidí už nežije, nebo se v zoufalém stavu skrývá v okolních lesích a horách.

A pokud ho nepřítelé připraví o výsadekové lodě, zůstane spolu se svými lidmi uvězněn na Helmu.

Všude kolem sebe viděl jen samé podrazy...

Upřel zrak na žalostné ruiny Helmfastu a pevně stiskl řídicí páky svého Marabua. S těmi podrazy se musí skoncovat. Jednou provždy!

O několik hodin později ho Lori objevila v bývalé sněmovně Helmfastského hradu. Jižní stěna místnosti se zřítla, strop se propadl, okna byla vymláčená. Kachlíkovou podlahu pokrývala souvislá vrstva suti a rozbitého skla.

Grayson se dostal dovnitř i se svým malým dvousedadlovým vznášedlem. Na jeho přídatný generátor napojil přes několik kabelů počítač zabudovaný do konferenčního stolu ve středu místnosti. Ten ovládal dvě obrovské obrazovky na východní stěně. Někakým nepochopitelným zázrakem zůstalo elektronické zařízení hradu z velké části zachováno, i přesto, že energetický generátor a většinu kontrolních okruhů zničil oheň.

"Grayson?"

Velitel nejprve nezareagoval. Seděl shrbený nad klávesnicí zády k ní.

"Grayi?" řekla Lori poněkud hlasitěji. "Seržant Burns objevil v městském obchodním skladišti zásobu plastických trhavin."

Grayson se k ní sice otočil čelem, ale jeho pohled byl zcela nepřítomný. Jako kdyby ji vůbec nepoznal. Za nějakou chvíli mu došlo, co vlastně říká. "Dobrá," přikývl. "Dobrá."

"Cože, ty jsi opravil počítač?"

"Jo, zrovna v tyhle místnosti se dost věcí zachovalo. Ale to je asi tak všechno."

"Hm," řekla Lori a podívala se na nástěnné obrazovky. Levá byla tmavá, ale na pravé svítily rozsáhlé zelené, modré a okrové plochy, připomínající družicový snímek krajiny. "Plánuješ?"

"Hledám možnosti."

Lori přistoupila k obrazovce, která zářila za Graysonem. "Co to je za mapu? Vypadá to trochu jako Helm."

"Jo, je to prastará počítačová mapa Helmu. Dostal jsem ji od Gyuly Křížana při slavnostní ceremonii na Helmfastu. Je založená na fotkách se satelitů, ale je asi tak tři sta let stará, takže to moc nesedí."

"To bych řekla!"

Ted' už Lori chápala, co ji na celé té mapě tolik mátl. Tam, kde se teď kolem Helmdownu rozkládaly Nížiny Mrtvého moře, šedomodrá mrtvá poušť pokrytá vrstvou minerálů, se na této mapě jižně od Durandelu modralo malé moře. Jasná písmena ho označovala jako Jehudinské moře.

"Chceš vidět, jak to funguje?"

Přikývla.

"Je to dost jednoduchý. Do paměti počítače byly uloženy digitalizované detailní snímky povrchu planety a počítač k nim jen dodělává referenční mřížku." Obrátil se ke klávesnici a zadal data. Na displeji se objevili jižní svahy Aragajských hor a celé území táhnoucí se až k Nagajanským horám. Lesy se vlnily jako šedozelené a šedomodré šrafované plochy, Západní rovníkové moře zářilo temnou křišťálovou modří se světlými zelenomodrými pruhy mělčin podél ostrovů.

Ukázal na šedivou skvrnu na sever od vyschlého moře. "To je Durandel," řekl. "Má souřadnice 456 lomeno 076. Tohle je zvětšení třetího stupně, rozlišení zhruba jeden čtvereční kilometr.

"Grayi... já vím, jak se čtou mapy."

"Promiň, Lori. Byla to pro mě moc dlouhá noc." Opět cosi naklepal na klávesnici a měřítko mapy se rázem zvětšilo. Na obrazovce se objevil detailní záběr Durandelu. Daly se rozlišit dokonce i jednotlivé budovy. Na kraji útesu nad městem se tyčil Helmfast. "Tohle je stupeň pět, měřítko 1:100. Má tisíckrát větší rozlišovací schopnost než trojka, takže rozeznáš objekty o průměru jeden metr čtvereční." Zvrátil se do křesla a zadíval se na mapu.

"Takticky nám to samozřejmě moc nepomůže. Ta mapa je přeci jenom dost zastaralá, ale na severu za Aragajskými horami jsem našel údolí... údolí řeky Aragy. Je to asi osmdesát kilometrů odtud a terén je tam vyhovující. Můžeme se tam utábořit a na nějaký čas budeme z dohledu křížanovských lodí na oběžné dráze." Do doby, než budou odhaleni, jim říční údolí poskytne úkryt, potravu a vodu. "A co potom?"

"Nejdřív tam odstěhujeme naše lidi. Najdi mi DeVillara." Poručík DeVillar byl jedním ze dvou warriorů, kteří byli v Durandelu v době útoku a měli aspoň nějaké zkušenosti. Z tohoto titulu měl mezi těmi, kteří přežili, největší autoritu.

"Ať shromáždí naše lidi, plus všechna vozidla, která se dají použít. Bude velet přesunu a budování tábora. A ať pokračuje v pátrací akci po ostatních." Musí tu ještě někdo být, pomyslel si Grayson. Až dosud našli jen padesát těl. Nemůžou být všichni mrtví!

"OBRy ať se připraví," dodal. "Rota se musí maximální rychlostí přesunout k výsadečným lodím." "Bojíš se o ně."

"To si piš, že se sakramentsky bojím. Jsme tu v pasti, a to ještě ani nevíme, kdo a proč si s náma takhle zahrává!"

Už nedodal to, co si i Lori dobře uvědomovala - jestliže bylo přerušeno spojení s Phobosem, znamenalo to, že nepřátelé už vědí, kde jsou výsadečkové lodě a míří k nim. Graysonovi bylo jasné, že pokud chce něco udělat, musí jednat rychle. Čas utíkal a mohlo se stát, že Legie přijde zase pozdě. Ale o tom Grayson raději nepřemýšlel. S trochou štěstí mají ještě šanci.

7

Po uplynulých dva roky byl plukovník Julian Langsdorf vrchním velitelem Dvanáctých bílých šermířů, menší útočné jednotky umístěné na Thermopolisu na hranicích Ligy svobodných světů a Lyránské konfederace. Před necelými čtrnácti dny ho osobně vyhledal generál Kleider z hlavního stanu Gyuly Křížana a učinil mu jistý návrh.

Kleider byl statný vysoký muž, jeden z těch dvorních funkcionářů, kteří chodili v uniformě ověšené blýskavou záplavou válečných medailí a vyznamenání. Jeho oči se skrývaly hluboko pod hustým, šedým obočím, které stahoval k sobě na znamení hlubokého soustředění. Při řeči neustále špulil masité rty, což mohlo být buď známkou zadumaní nebo vzpomínkou na něco pořádně kyselého.

"Jsem zde z příkazu lorda Garta, vévody z Irianu," začal Kleider bez úvodu, když vstoupil do Langsdorfovy kanceláře na posádkovém velitelství. "Jeho Ctihodnost připravila jistý plán a vaše účast se zdá být nezbytnou podmínkou k jeho uskutečnění." Generál mluvil s jistotou člověka, který ví, že nalezl pozorného posluchače.

A Langsdorf poslouchal opravdu pozorně. Irian patřil k menším vévodstvím na samé hranici křížanovského teritoria. Jeho rozsáhlé průmyslové komplexy byly neustále napadány vojsky Steinerovců a Liaovců. Nicméně Gart, současný vévoda z Irianu, měl pověst osoby stojící vysoko v předivu vztahů, intrik a milostí, které se táhlo celým křížanovským dvorem na Atreu až k nejvyššímu křeslu hlavního stanu Ligy, Jeho Milosti generál kapitánovi osobně. Každý plán, se kterým měl lord Gart něco společného, byl jistě výsledkem jednání na nejvyšší úrovni.

"Budu sloužit Jeho Ctihodnosti do posledního dechu, pane," odpověděl Langsdorf a myslel to vážně. Vždycky věrně

plnil své povinnosti ve službách Gyuly Křížana. V současné éře neofeudalismu, vyznačující se nepřehlednými závazky osobních spojenectví a přísahami vojenské podpory, byla každá služba prokázána lordu Cartovi vlastně službou prokázanou osobně generál kapitánovi Gyulovi Křížanovi.

Kleider sešpulil tlusté rty a začal důležitě vysvětlovat, že bylo odhaleno spiknutí proti Lize svobodných světů, které by mohlo otrástit samými základy křehké rovnováhy vztahů jejich knížectví. Kdyby spiknutí uspělo, pokračoval Kleider, vazby držící knížectví pohromadě by shořely v ohni občanské války. Na území Ligy by vypukla anarchie a všichni hladoví psi a šakali, kteří číhají za hranicemi, by jistě vycitili neopakovatelnou šanci urvat, co mohou.

Zdá se, že spiknutí připravil žoldněř ve službách Steinerovců, kterému se podařilo uzavřít obrannou smlouvu s Gyulou Křížanem. Naštěstí pro Ligu svobodných světů získal lord Cart včas důkaz, že tento žoldněř zradil Gyulu Křížana a na planetě, která mu byla svěřena jako nájemný statek, začal organizovat povstání. Ta planeta se jmenuje Helm.

A tak se Julian Langsdorf dostal na Helm. Na Kleidrův rozkaz přistál na planetě a obsadil kosmodrom a hlavní město Helmdown. Pomocí jednoduché lsti také zajal vůdce povstání a naložil s nimi odpovídajícím způsobem. A pak osobně vedl oddíly Páté křížanovské gardy a v krvavé bitvě zcela zlomil odpor povstalců, smetl jejich hlavní město a zlikvidoval jejich hrad.

Podle rozkazů měl dobytá území držet do chvíle, než je osobně převezme buďto Kleider nebo vévoda z Irianu.

Přesto, že si Langsdorf až dosud vedl dobře, nebyl se svým velením spokojen. Bylo příjemné nechat se oslavovat jako obránce Ligy a vědět, že zachraňuje vládu a moc samotného Gyuly Křížana, na druhou stranu však Kleiderovy operační rozkazy nechávaly jen velmi malý prostor jeho vlastnímu úsudku. A tento úsudek mu říkal, že dělá věc, která není správná.

Podle nepsaných, ale všeobecně dodržovaných Válečných konvencí, které vycházely z mnohem starších Válečných protokolů, nemělo civilní obyvatelstvo sloužit za cíl válečných operací. Pouze v případě, že se vzbouřilo a pozvedlo zbraně proti svým právoplatným vládcům, směli, ba dokonce byli tito vládcí povinni nakládat s civilním obyvatelstvem jako s armádou nepřítele.

Pokud civilisté nebyli ozbrojeni a jejich armáda dala najevo nějakým všeobecně uznávaným způsobem, jako bílou vlajkou či prostřednictvím neutrálního posla, že přijímá svou porážku, přecházelo civilní obyvatelstvo pod ochranu velitele vítězné armády, který byl od té chvíle zodpovědný za jeho bezpečí.

Ale v Kleidrových rozkazech nebylo pro nějakou formální kapitulaci povstalců místo. Langsdorf měl odpovědět na jakýkoliv odpor drtivou silou za použití všeho, co měl k dispozici. Povstalecká armáda měla být zničena, i kdyby to znamenalo srovnat město Durandel a hrad Helmfast se zemí. A navíc měl Langsdorf nařizeno ignorovat všechny bílé vlajky nebo jakékoliv jiné způsoby oznámení formální kapitulace.

Langsdorf byl pobouřen. "Generále! Vy znemožňujete těm lidem, aby se vzdali. Řekl bych, že živí lidé jsou pro nás jistě cennější než hromady mrtvol. A neporušené a prosperující město cennější než... spálené trosky."

Klaider položil Langsdorfovi otcovsky ruku na rameno a pozvedl své husté obočí. "Synu, je za tím mnohem víc, než jsem ti řekl. Já vím, že tyto... rozkazy... jsou poněkud nelidské. Ale Jeho Jasnost lord Cart shromáždil důkazy, které jasně dokazují, že nepřátelští žoldáci napáchali na teritoriu Liaovců mimořádná zvěrstva."

"Zvěrstva? Jaká zvěrstva?"

"Neznám podrobnosti, plukovníku. Ale podle toho, co mi bylo řečeno, tedy, co mi Jeho Jasnost prozradila, se tato tlupa žoldáků chystala spáchat nějaké zvěrstvo přímo ve službách Gyuly Křížana, aby případná vina padla na jeho hlavu."

"Proboha..." "Tím, že by se podařilo generálkapitána učinit zodpovědným za to zvěrstvo, ať už je to cokoliv, zaseli by žoldáci do našich řad semena občanské války. Vznikly by různé frakce, které by buď podporovaly nebo odmítaly Gyulu Křížana. V nastalém chaosu by pak žoldněři, jak doufají, uchvátili moc pro sebe. A pokud by se Liga rozpadla na kusy a armáda ztratila velení, mohli by také snadno otevřít naše území případné invazi Steinerovců a Liaovců.

Ten žoldněř a část jeho sil se teď nachází na území Liaovců. Možná, že už je příliš pozdě zabránit mu v jeho strašných skutcích. Ale doufáme, že se nám podaří vylákat ho spolu s jeho hordami na místo, kde se s ním budeme moci vypořádat. Jeho Jasnost už organizuje síly, které by měly být schopné tohle monstrum chytit a zlikvidovat. Vaším úkolem je prozatím obsadit Žoldněřské nájemné statky. A buďte při tom nemilosrdný. Jednoduše a krvavě nemilosrdný!" Kleider zdůraznil svá poslední slova tím, že udeřil sevřenou pěstí do dlaně druhé ruky. "Je totiž velmi dobře možné, že další původci tohoto plánu se nacházejí v Durandelu. Žoldněřský vůdce potřebuje plnou podporu všech svých lidí, aby vůbec mohl o akci takového rozsahu uvažovat. Ne... ti lidé rozhodně nejsou nevinní, plukovníku. Jednejte s nimi podle toho."

Jako dobrý, poslušný voják sehrál Langsdorf svou úlohu. Jeho otec, Rolf Langsdorf, byl osobním přítelem a důvěrníkem Gyuly Křížana a podporoval ho i v nedávných krvavých bratrovražedných bojích s jeho bratrem Antonem. Za odměnu Gyula Rolfa pasoval na hraběte z Valiku se všemi šlechtickými výsadami. Z jeho bratra se stal vícehrabě a sám Julian byl teď nižším šlechticem. Přísně korektní otec vychoval Juliana ve víře, že nic není důležitější než absolutní slepá oddanost svému vládcí. Langsdorf rozevřel ruce a pod světlem pohlédl na své dlaně. Stále ještě věřil, ale výkřiky a smrtelné steny masakrovaných civilistů mu dosud zněly v uších. Nepřátelé generálkapitána musí být smeteni... původci tak ďáblského plánu musí být zlikvidováni s bezpříkladnou krutostí... ale stejně... Existovaly důvody k takovému masakru? Stále ještě měl před očima polonahou ženu se zlatými vlasy, která vyběhla ze stínu jeho Palcátu, když začal bourat její dům. Už měl ženu v zaměřovačích levého Palcátová kulometu, když si všiml, že nese v náručí dítě. Nechal ji utéct, rozpolcený mezi obyčejnou lidskostí a nutkáním splnit svou povinnost.

Jedna věc byla zlikvidovat zrůdy, které se pokoušely zničit jeho svět nebo svrhnout vládu pána, kterému přísahaly věrnost. Ale kulometná palba na bezbrannou ženu s dítětem, to byla úplně jiná záležitost. O chvíli později předal Langsdorf velení kapitánovi Úderné rotě Prosserovi a vrátil se sám do Helmdownu. Tam ho očekávaly nepotvrzené

zprávy o přistání dvou neidentifikovaných výsadkových lodí.

Ted' seděl v kokpitu svého Palcáta a vedl Dvanácté bílé šermíře do oblasti, kterou kapitán Javil označil jako místo přistání nepřátelských výsadkových lodí. Potřeboval si s někým zoufale popovídat, ale rušičky, které znemožňovaly komunikaci nepřátel, rušily i jeho vlastní frekvence. Od chvíle, kdy operace začala, se zatím kazilo, co mohlo. Nejdřív ten zoufalý rozpor mezi loajalitou a tím, co cítil jako správné, rozpor, který hrozil Langsdorfa zcela paralyzovat. Nutil ho zpochybňovat každý rozkaz a každý pohyb.

Pak dorazila zpráva, že s osmi OBRy - osmi OBRy - Páté křižanovské gardy ztratili spojení a že byly u Durandelu pravděpodobně zničeny. Jedinou stopou k vypátrání jejich osudu byla zmatená radiová depeše zachycená přijímači plukovního velení v Helmdownu, útržkovitě a panické varování před neznámými útočníky, kteří napadli Údernou rotu. Vysílání bylo přenášeno dříve, než si ho mohli operátoři ověřit. A od té doby se nad Durandelem rozhostilo ticho. Langsdorfovi nezbylo než předpokládat, že OBRy zanechané u Durandelu pod vedením kapitána Prossera byly vyraženy. Jediné, co nevěděl, bylo, jak se to stalo a kdo to udělal.

Odpovědi přišly o chvíli později v podobě zprávy od kapitána Javila z oběžné dráhy. Informoval Langsdorfa, že dvě výsadkové lodě přistály nedaleko od Durandelu zhruba v době, kdy se plukovník vracel se svým Palcátem do Helmdownu. Tato zpráva sice zodpověděla některé otázky, ale sama o sobě byla znepokojující. Znamenala, že věci se začínají doopravdy komplikovat. Nesliboval snad Kleider, že odláká Žoldněřské bojové jednotky první linie do jiného systému a nechá je tam uvěznit, a že Langsdorf tak bude mít co do činění jen s pár povstaleckými civilisty, nedocvičenými nováčky a vojáky třetí sorty?

Jenže vojáci třetí sorty sotva vyřadí osm OBRŮ tak rychle, že ani nestačí zavolat o pomoc. Přítomnost dvou výsadkových lodí třídy Union znamenala, že v terénu může být v této chvíli až dvacet čtyři OBRŮ nepřítele - příliš mnoho, než aby se jim mohla postavit jeho malá jednotka spojených vojsk. Pokud předpokládal, že všech osm OBRŮ Úderné roty bylo zničeno, měl už jen patnáct povětšinou lehčích OBRŮ.

Langsdorf si v duchu probral, kdo mu zbývá - jeho vlastní Palcát plus tři lehké stroje zanechané v Helmdownu Údernou rotou a k tomu ještě dvě kompletní falangy jeho Dvanáctých bílých šermířů. Měl by nechat tři z nich, aby hlídaly Helmdown, ale pokud chce uspět proti výsadkovým lodím nepřítele, bude potřebovat veškerou palebnou sílu, kterou má k dispozici.

Jelikož silnice mezi Helmdownem a Durandelem byla široká a rovná, mohli postupovat dostatečně rychle. Dvě spojová vozidla vydělená z rezervních pozemních jednotek se hnala z obou stran podél řady pochodujících OBRŮ a nepřetržitě vysílala na všech frekvencích statický šum, který rušil radiové vysílání nepřítele.

S trochou štěstí by mohli dosáhnout místa přistání dříve, než se nepřátelští žoldněři vůbec stačí vrátit z Durandelu.

S trochou štěstí měli šanci.

Kapitán Ramage upravitel zaostření svého zaměřovacího dalekohledu. Jak přístroj testoval cíle laserovým paprskem, běžely mu zorným polem dlouhé sloupce údajů. Vzdálený konec lehce se svažujícího údolí zakrývala oblaka prachu a znemožňovala přesné zaostření na vzdálenější cíle. Ty nejbližší byly pouhých osm kilometrů daleko.

První dva stroje se pohybovaly rychlostí téměř osmdesát kilometrů v hodině a vrhaly dlouhé stíny do nízko ležících hustých oblaků prachu. Jedním z nich byla snadno rozpoznatelná silueta Cikády na chůdovitých nohách. Druhý měl lidštější tvar. Byla to Vosa. Kapitán otevřel taktickou frekvenci. Jediné, co slyšel, byl ostrý, chřestivý šum statických výbojů.

„Běžec ke mně!“

„Pane!“

„Kapitánovi Martinézové. Minimálně dva OBRy se přibližují k pozicím. Vzdálenost osm, rychlost osmdesát.“

„Dva OBRy! Osm-osmdesát! Ano, pane!“

„Dobře! Běžte!“

Ramage obhlédl zákopy. Každých deset až patnáct metrů se v jejich klikaté čáře krčili vojáci. Hlavně zbraní trčely zpoza narychlo navršených barikád z klád a kamení. Výše v kopci i dole pod ním se šklebily další zákopy a využívaly jako úkrytu terénních vln, nízkých zakrsklých stromů a čehokoliv, co nabízela sporá vegetace pokrývající kopec. Na několika místech se dokonce podařilo narychlo zbudovat z klád a plátů lehkého pancíře improvizované bunkry.

Osm tisíc metrů a osmdesát kilometrů v hodině. Obě kovová monstra dorazí k pozicím během jedné desetiny hodiny - tedy za šest minut. Naděje, že se Graysonovi a jeho dvěma falangám podaří vrátit včas z Durandelu, byla minimální. Údolím se zatím v oblacích prachu pohybovaly temné stíny jako neznámá nereálná hrozba.

Ramage se pokusil zaostřit. Tři... čtyři... šest...

Obrovská přesila. Ted' už jasně rozeznával velkého zjizveného Palcáta a hned za ním Bleska.

Nepřátelské OBRy vypochoďovaly na rozlehlou centrální rovinu údolí a lehce překonaly úzký vyschlý potok, který vyznačoval její střed. Zdálo se, jako by se nezřetelné stíny začaly rozevírat vlevo a vpravo do klasického bojového postavení. Musí vědět, kde jsme, pomyslel si Ramage. Musí vědět, že výsadkové lodě jsou hned za kopcem a že my na ně čekáme právě tady. Na nás posílají jen lehké síly, zatímco těžkou techniku posílají kolem nás za kopec. Přímě na místo přistání.

Mladý ani ne dvacetiletý voják s obličejem pokrytým podivnou směsí prachu a maskování se vydrápával ze zákopu a málem při tom srazil provizorní vlajku, která vytyčovala Ramageovu bitevní pozici. Vzhledem k nečekanému použití statického rušení museli k udržení komunikace mezi jednotlivými oddíly v poli improvizovat.

„Pane! Kapitán Martinézová hlásí, že mají na radaru tři Bumerangy. A... zatím žádné známky po plukovníkovi a jeho lidech, pane.“

Ramage vzhledl k obloze a snažil se zrakem proniknout horkým vysoko ležícím oparem. Průzkumná letadla typu

Bumerang mohla být vysvětlením otázky, jak se nepřítel dozvěděl o jejich pozicích. Zákopy byly dobře zamaskované při pohledu zepředu, ale bylo téměř nemožné skrýt je před infračervenými kamerami letadel. Kapitán potlačil nečekané napůl šílené nutkání hlasitě se rozesmát, pak mávl rukou k obloze a otočil se k běžci. "Dobrá. Předějte zprávu kapitánu Matrinézové. Minimálně osm OBRŮ včetně těžkých. Cíle ve vzdálenosti..." krátce se podíval do dalekohledu. "Dva kilometry a přibližují se. Hlavní skupina se zjevně rozděluje na sever a jih a možná se chystá sevřít nás do kleští. Máte to?"

Chlapec nakrabil čelo soustředěním. "Nejméně osm cílů, včetně těžkých. Dva kilometry... hlavní skupina se rozděluje k jihu a severu. Možná se chystají sevřít nás do kleští, pane!"

"Běž!"

Když se chlapec vyškřábal ven přes zadní stěnu zákopu, Ramage zasunul zásobník do své TK útočné pušky. "Střílet až na můj povel, lidi," rozkázal. "Plamenomety a RKD držte pěkně pod pokličkou, dokud nebudete mít cíl na dostřel. Chci, abyste stříleli naostro, přesně a zblízka. Na můj rozkaz!"

V zákopech nastal pohyb, jak si vojáci hledali za zátarasy nejlepší pozice, nabíjeli zbraně a otevírali trysky ručních plamenometů. Tyhle jednotky patřily k jeho nejlepším, naučil je všem trikům proti OBRÍ obrany, které znal. Věděl, že o sobě dají pořádně vědět. Věděl také, že šance, aby vyřadili z boje aspoň jednu falangu OBRŮ, je za těchto podmínek prakticky nulová.

OBRy se blížily, zrychlovaly svůj pochod a prodlužovaly krok. Nyní už také mohl vidět odlesky slunce v jejich vizorech a na hladkých plochách pozvednutých zbraní.

Ramage zvednul svou TK pušku a začal pátrat po doprovodném pozemním vojsku. Tak do boje, brachu, pomyslel si.

8

ComStar vznikl před více než třemi sty lety, v polovině 28. století. Ve své době to byla jen - jen! - mezihvězdná komunikační síť, která pokrývala téměř celý lidmi obývaný vesmír. Jejím zakladatelem a hlavním organizátorem byl tehdejší ministr komunikací Hvězdné ligy Jerome Blake.

Díky Blakeovým diplomatickým schopnostem se také podařilo uchránit ComStar během občanské války, která znamenala konec Hvězdné ligy a uvrhla stovky světů do zkázy, jako nezávislou neutrální entitu. Všem nástupnickým státům bylo jasné, že ovládnutí hyperpulzních generátorů, které tvořily jádro mezihvězdné komunikace rychlejší než pohyb skokových lodí, by znamenalo zásadní výhodu nad jejich rivaly.

Blake se sám ustanovil správcem ComStaru. Pomocí žoldnéřských vojsk obsadil v roce 2788 Zemi a vyhlásil ji neutrálním územím. Po nekonečných vyjednáváních získal záruky všech pěti velkých nástupnických rodů: ComStar může dále pracovat jako komerční podnikání, které je zcela nezávislé a nemá nic společného s pokračujícími válkami. Všem nástupnickým vládcům tento stav věcí pochopitelně vyhovoval. Kdyby některý z nich ovládl ComStar, ovládl by brzy i celý známý vesmír. Jestliže ani jeden z nich nad ním nadržel kontrolu, pak všichni měli zaručený rovnoprávný a bezplatný přístup. Nicméně čas od času se některý z nástupnických států pokusil napadnout zařízení ComStaru. Logickou odplatou pak bylo okamžité přerušení veškeré mezihvězdné komunikace do té doby, než si útočníci uvědomili, že je lepší respektovat jeho neutralitu.

ComStar spolehlivě plnil úlohu mezihvězdné komunikační sítě, ale měl i své odvrácené stránky. Po smrti Jerome Blakea prošla organizace rozsáhlou rekonstrukcí, která mnohým připomínala vznik nového náboženství. Její vůdci teď věřili, že ComStar je klíčem k návratu rychle se vytrácejících technologií staré Hvězdné ligy, že ComStar dovede lidstvo zpět na cestu míru a prosperity. Nedlouho potom se organizace a její členové začali halit do roušky tajemství, mysticismu, rituálů a pověr. Většina techů, kteří nepracovali v ComStaru, považovala nařízení Řádu za legraci. Před spuštěním přenosových programů recitovat nad hyperpulzním generátorem Blakeova slova? K smíchu!

Nicméně, jenom techové ComStaru a Zasvěcení Řádu věděli, jak spustit a opravovat hyperpulzní generátory. A jestli si při tom chtějí nad těma zatracenejma krámama prozpěvovat, dobře jim tak. Ovšem ti samí techové, co se smáli Zasvěceným ComStaru, se stejně dobře spoléhali na nějaký přenosový klíč, protože klíč měl „štěstí“ nebo „věděl, jak na to“ nebo prostě proto, že bez něj by se „ta zatracená práce pokaňhala“. Tolik znalostí se ztratilo během tří set let devastující války. I když se lidstvo neustále snažilo zachránit, co se dá, vytrácející se vědomosti začaly nevyhnutelně nahrazovat pověry a mýty.

Pod administrativním vedením Precentorů udržoval ComStar pohromadě to, co ještě zbylo z někdejšího impéria lidí. Ve víře, že právě oni jsou baštou proti propasti, které hrozily civilizaci pohltné, následovníci Blakeovy cesty velebili, hlásali a šířili Slova věčného a blahoslaveného Blakea.

Precentor se rozhlížel přeplněnou míčovnou, až našel statnou rozložitou postavu lorda Garta. Z důvodů nastalé krize byl rozhodnut odvolat lorda Garta do své soukromé kajuty na palubě skokové lodi Mizar. Nakonec se nad tím ještě jednou pořádně zamyslel. Před vlastními lidmi vyžadovala tak vysoko postavená osoba, jako byl vévoda z Irianu, úctu a respekt dokonce i od Precentore ComStaru, který konec konců nevlastnil šlechtický titul ani jinou hodnost.

Ale moc, která za Precentorem stála, mu dávala sílu nad takovým člověkem, jako je Gart - sílu větší než nějaké tituly a hory válečných medailí a stužek. Sílu, která se ovšem musela používat nenápadně. A v tom se Precentor dokonale vyznal. Ocelová pěst v sametové rukavičce zůstane vždycky ocelí, ale její hebký převlek jí dodá ještě většího účinku. Precentor se usmál a pozvedl k ústům broušenou křišťálovou sklenku. Průhledný strop míčovny se nad ním otvíral do típytivé nádhery hvězdné oblohy, která se zdála proplovat kolem nehybně visícího Mizaru. Ve skutečnosti to byl samozřejmě pohyb míčovny, který způsoboval ten optický klam. Cestovní výsadeková loď s vévodovým doprovodem na palubě se mohla vzdálit od centrální osy Mizaru na systému monovláknových lan. Vyvažovala ji jiná výsadeková loď na druhé straně Mizaru. Celý systém rotoval a prostřednictvím odstředivé síly tak generoval ve výsadekové lodi umělou

gravitaci. Kromě užití stacionárních plazmových vrhačů hlavní lodi ke zrychlení na 1 g - což bylo při skokové plavbě nepraktické - to byl jediný způsob, jak vytvořit gravitaci, aby se shromážděná společnost nemusela se svými klenoty a róbami zoufale vznášet ve vzduchu. Představa, jak některý z těchto odporných tlustých bídáků - nebo jeho hloupoučká opentlená manželka - bezmocně pluje vzduchem, ještě rozšířila Precentorův úsměv.

Všichni jsou tak zbyteční...

Vlastně možná ne úplně zbyteční. Dokonce i Gart měl určitý význam, alespoň pro pár nadcházejících týdnů. I když právě teď při jedné menší zkoušce dokonale zklamal a bude za to muset zaplatit. Také je mu třeba připomenout, kdo je původcem tohoto plánu, který zřejmě už pokládal za svůj vlastní. Ano, kvůli rozhovoru tohoto typu chtěl Precentor odvolat Garta do své kajuty.

Ale právě v tuto chvíli nastal čas pro hebkou rukavičku. Později, kdyby snad vévoda byl příliš tvrdohlavý, bude ještě dost času obnažit chladnou ocel.

Precentor přistoupil k vévodovi. Kolem koutků tvrdých úst mu stále ještě pohrával úsměv. Gart poblednul. Dobře, pomyslel si Precentor. Stále ještě ze mě má strach. Bude k tomu mít víc důvodů, než se mu kdy snilo...

Precentor se stroze uklonil. Byla to jen formalita. Nic víc. "Vaše Ctihodnosti."

"Rachane." Vévoda promluvil slabým hlasem a zdálo se, že se lehce zajíkl. Jeho pohled byl prázdný, jako kdyby už začínal litovat svých styků s Precentorem a těmi, které reprezentoval.

Tím lépe. Takový člověk se snadno podřídí cizí vůli. "Mám pro vás nějaké novinky, Ctihodnosti," řekl Rachan.

Kolem Garta se tlačili neuvěřitelně tlustí obchodníci z bezvýznamného kupeckého rodu Mailaiovců, půl tuctu nižších funkcionářů a hlouček namalovaných žen, které na sobě neměly o moc víc než trochu peří a pár klenotů. Vévoda se poplašeně rozhlédl po své společnosti. "Nepočkalo by to?" zeptal se.

"Ne, Vaše Ctihodnosti."

Gart na jedno polknutí dopil modrou tekutinu ze své sklenky a prázdnou ji podal sluhovi. "Můžeme jít." Sebral veškerou důstojnost, která mu ještě zbývala, zařadil se vedle Precentora a odvedl ho přes vyleštěnou podlahu do závěsem odděleného výklenku, kde spolu mohli nerušeně hovořit.

"Jaké novinky, Rachane?"

"Zastihly mne tu zprávy z naší stanice." V soukromí Precentor rychle opustil formální 'Vaše Ctihodnosti'. Nemělo žádný smysl podlamovat autoritu toho muže před jeho vlastními lidmi, ale jinak to byla jedinečná cesta, jak dát vévodovi najevo, kdo z nich tu rozhoduje. Rachan neurčitě pokynul směrem k černé prázdnotě nad jejich hlavami, někam daleko za stříbrný třpyt Mizaru. Tam někde ležel střed tohoto hvězdného systému, Gartovo vlastní vévodství Irian. Mizar tu udělal krátkou přestávku na své cestě ke Křižanu, který ležel o jeden skok hlouběji v teritoriu Ligy svobodných světů. Tady také Rachana zastihly zprávy o událostech, které mohly současnou situaci pohnout zcela nečekaným směrem.

"Ano?"

"Hyperpulzní stanice na Irianu zachytila zprávu mých agentů na Helmu." Ne našich agentů. Mých agentů. "Byla poslána v kódu priority Alfa, tak velkou důležitost jí přikládají." Pomalu usrl ze své sklenice a zjevně si vychutnával zmatek, který se zračil v Gartově tučné prázdné tváři. "Jak jsem vás už varoval, Grayson Carlyle neletěl na Křižan. V této chvíli je na... Helmu." "Na Helmu! Ale... ale..."

"Varoval jsem vás, že ne všichni lidé skáčou podle vašeho rozkazu. Neuposlechl váš rozkaz letět na Křižan. Měl jste to předvídat."

"To nevadí. Na Helmu pořád ještě máme dvě roty OBRŮ a vzdušné a vesmírné síly. Přes ně se Carlyle nedostane."

"Blázne!" Přišla chvíle odložit sametovou rukavici. "Podle zpráv od mých agentů dvě jeho roty - dvě roty - vyrušily osm vašich OBRŮ při likvidaci Durandelu. Všechny osm vašich strojů bylo zničeno. Carlyle neutrpěl žádné ztráty."

Gart několikrát naprázdno polkl, jako kdyby se nemohl nadechnout. "Ale zbytek mých sil nedostane..."

"Stejně tak lehce, jako to už udělal. Mé zdroje hlásí, že váš polní velitel teď postupuje na Carlyleovy výsadekové lodě. Vaše síly ale stejně nemají šanci. Na to, aby se jim podařilo uštvat takovou lišku, jako je Grayson Carlyle, nemají dost OBRŮ. I kdyby operace proti jeho lodím byla úspěšná. Otevřený boj může pro vaši posádku znamenat konec. Grayson Carlyle je... zkušený bojovník."

"S tím jsme nemohli počítat, Rachane! Prostě nemohli! Na tu operaci na Helmu jsem mohl uvolnit jen dva pluky. Vy jste říkal, že to na tu akci bude stačit."

"Promiňte, ale říkal jsem, že to bude stačit na likvidaci civilního obyvatelstva a zajmutí těch pár nováčků, kteří tam zůstali. O bitvě s Carlyleovými warriorry první linie nepadlo ani slovo!"

"Všechny ostatní síly pod mým velením jsou zde nebo na Křižanu a čekají na něj." "Nepovídejte."

Gart zazářil novou rozhodností. Sevřenou pěstí udeřil do dlaně druhé ruky. "Můžeme síly dislokované na Křižanu přemístit. Přemístíte je! Stále ještě máme šanci Graysona Carlylea chytit a... zlikvidovat ho."

Rachan dopil svou sklenici a zadumaně s ní točil mezi prsty. "Ten člověk musí být paralyzován, Garte, a záleží jen na vás, jak to uděláte. Operace na Siriu V nestačila. Musíte dokončit svou práci."

"Dokončím, Precentore, slibuju!"

"Nepotřebuji vaše sliby, Ctihodnosti." Rachan se rozhodl, že je čas opět dát najevo svou podřízenost. "Nyní od vás potřebuji výsledky. Výsledky, které jste mi sliboval..."

Natáhl jednu ruku dlaní vzhůru a pak ji pomalu sevřel v pěst. "Pokud chcete mít podíl na našem objevu, musíte odvést svou část práce."

Gart zavřel oči a přikývl. "Věřte mi, Pre..., Rachane, chci to stejně tak jako vy. Je to jenom zpoždění, nic víc. Během několika dnů dorazí na Helm tři nejlepší pluky. Proti takové armádě už Grayson Carlyle a jeho tlupa žoldáků neobstojí."

Rachan přikývl. Začínal být spokojen. Garta měl zjevně ve své moci. "Skvěle, Vaše Ctihodnosti. Ale nesmíte nás zklamat." Nastal čas připomenout ty, kteří stojí za ním. "Moji přátelé nemají rádi nedostatek odvahy... nebo selhání."

Zejména selhání."
"Rozumím."

Křižanovské OBRy se vyvalily z prašného údolí a okamžitě zaútočily palbou z laserů a kulometů. Nastal čas prověřit obranu pěšáků Šedé smrti. Přesně jak Ramage předpokládal, lehčí stroje stály uprostřed a útočily na vojáky skryté v zákopech a improvizovaných bunkrech, zatímco těžké OBRy obcházely pozice pěchoty z jihu a severu.

Ramageovi lidé čekali až do poslední chvíle a pak zahájili palbu krátkodosahovými protiOBRými raketami, laserovými paprsky a chvějícími se oranžovými jazyky plamenometů.

Ramage nestřílel. Nepřátelská pěchota se zatím neobjevila a jeho útočná puška by proti OBRům neměla prakticky žádný účinek. Co ale mohl udělat, bylo pomáhat těm, kteří byli na doslech, odhalit slabiny v pancéřování obrovitých strojů - spojem článků nohou, ramenní klouby - a nepřetržitým proudem nadávek povzbuzovat ty, kteří umdlávali.

Nepřátelské OBRy zatím překonávaly Ramageovu zákopovou linii téměř bez zpomalení. Krátkodosahové rakety pálené asi z tuctu pozic vybuchovaly v oslnivých záblescích světla a spršky kovových střepin zasypávaly celý svah.

Křižanovská Cikáda se zastavila. Střední laser na hlavové věži se sklonil a začal pátrat po zdroji dopadajících RKD.

Záblesk bílého světla pronikl i zatměnými vizory Ramageových jednotek a dřevěná střeška jednoho z úkrytů zmizela v explozi trosek ohně a kouře. Ramageovi lidé začali pálit z ručních zbraní a Cikáda opět vyrazila kupředu. Vzduch se naplnil rachotem prázdných nábojnic a svistotem odražených střel. V jednu chvíli něco těžkého udeřilo Ramagea do neprůstřelné vesty na prsou a s cinknutím dopadlo na jeho botu. Byl to desetimilimetrový projektil z pušky. Jeho špička byla rozmáčknuta na placku.

Temný rachot bitvy po obou stranách zesílil. Nepřítel na křídlech se probojovává na kopec, napadlo Ramagea. Jestli hned něco nevymyslíme, tak nás obklíčí.

Linie Šedé smrti se začínala hroutit. Pěchota bez podpory nemohla těmto monstrům udělat nic víc, než je trochu zpomalit v jejich postupu. Vypadalo to, jako kdyby měl nepřátelský velitel v úmyslu zaměstnat Ramageovu pěchotu několika lehčími OBRy a mezitím jim poslat těžké stroje do týla. Bylo na čase se stáhnout.

Ramage vytáhl z koženého pouzdra u boku signální pistolí. Zasunul do komory velikou 35ti milimetrovou nábojnici, pevně pistolí sevřel, namířil ji k obloze a vypálil. Raketa opsala nad údolím syčivý oblouk, rozkvetla do rudého květu a zvolna se snášela k zemi. Tu a tam začaly izolované skupinky mužů opouštět své pozice. Signál, domluvený ještě před útokem, pro ně znamenal ustoupit do druhé linie obrany pod vrcholem hory.

Ramageovu pozornost upoutal záblesk světla. Z bunkru trochu severněji od něj někdo zahájil palbu na Cikádu, která dál krok za krokem zdolávala svah. Raketa vypálená z ručního raketometu zasáhla OBRa přímo do pancéřování kokpitu, ale nezpůsobila mu žádnou zjevnou škodu.

"Trojko, zpátky!" zařval Ramage. Cikáda se už dostala na úroveň bunkru. Po téměř nekonečné pauze z bunkru vyrazili dva muži a začali se drápat nahoru svahem. O moment později masivní noha Cikády dopadla na střechu jejich úkrytu a rozdrtila ji v jediném gejzíru třísek a prachu.

Cikáda se zastavila a její střílna se pomalu otáčela do stran. Pak se dva těžké kulometry po obou stranách pláštíů pístů nohou, které až doposud mířily vysoko dozadu, otočily a sklonily na úroveň prchajících mužů. Rachot kulometů se smísil s cinkotem prázdných nábojnic. Střelba, dobře patrná podle drobných gejzírů hlíny, se přehnala přes oba muže a zanechala hluboké jizvy v kůře stromů. Ramage zaslechl výkřik jednoho z vojáků. Střely velké ráže zasáhly své cíle, vyhodily je do vzduchu a srazily k zemi, kde zůstala ležet dvě roztrhaná zkrvavená těla.

Čeho je moc, toho je příliš, pomyslel si Ramage. Válka je peklo, ale palba do prchajících neozbrojených vojáků do ní nepatří. Vztyčil se ve svém zákopu a popadl těžký plátěný pytel. Toho hajzla dostane sám!

Cikáda postoupila o tři nejisté kroky kupředu a vztyčila se na svých chůdovitých nohách. Ramage běžel zákopem v hlubokém předklonu. Dvakrát musel přeskakovat bezvládná těla pěšáků Šedé smrti zabitých útočícími OBRy. Na konci zákopu se téměř narovnal a přikrčený překonal zbylých třicet metrů k nepřátelskému stroji. Výše ve svahu pod vrcholem zakrytým hustým kouřem a korunami zakrslych stromů přehlušil hukot bitvy nezaměnitelný hluboký hlas těžkého kulometu. Nad středem obranné linie tam byl podle rozkazu umístěn patnáctimilimetrový kulomet Spanner. Střelec si zřejmě všiml Cikády a snažil se ji zlikvidovat.

Jenže v tuto chvíli byla střelba daleko nebezpečnější pro Ramagea než pro 20ti tunového OBRa. Dokonce i při použití protipancéřových výbušných střel bylo potřeba mnoha zásahů, než došlo k vážnějšímu poškození pancíře. V běhu Ramage slyšel, jak mu těžké kulky sviští vysoko nad hlavou.

Hlupáci, říkal si pro sebe. Míří příliš vysoko. Skloňte zbraně, idioti.

Naštěstí pro Ramagea neuposlechli střelci jeho nevyslovenou radu a projektily dál neškodně prolétávaly korunami stromů. Výjimečně některá ze střel osaměle explodovala na plášti obrovského stroje. Cikáda se zastavila. Zaklonila se, aby mohla v klidu zamířit svůj střední laser na kulometné hnízdo ukryté ve svahu. Laser vypálil. Parsek bílého světla prořezal kouř, mlhu a koruny stromů. Po chvíli se opět ozvala střelba z kulometu. Připomínalo to hru na slepou bábu uprostřed mlhy a kouře.

Přestřelka zaměstnala pilota Cikády natolik, že si nevšiml osamělého muže běžícího oblaky dýmu k noze jeho stroje.

Cikáda nemá snadno zranitelná kolenní spojení nožních článků, jako je tomu u Žihadla, Vosy nebo jiných humanoidně konstruovaných OBRŮ. Slabé místo Cikády je v přechodu mezi chodidlem a lýtkem. Čtyři vysoké lemy chodidla umožňovaly při chůzi natahování a smršťování kotníkového kloubu.

Cikáda pokročila o další krok. Ramage vyrazil dopředu, odrazil se a dopadl na OBRovo pravé chodidlo právě ve chvíli, kdy se začalo zvedat od země. Vyšplhal se nahoru a zachytil se štíhlé nohy nad ochranným holenním pláštěm. Prudký pohyb jím hodil kupředu. Křečovitě se zachytil a nějak se mu podařilo nespadnout i v okamžiku, když noha těžce dopadla na travnatou zem. Ramage si připravil plátěný pytel a napjatě čekal na svůj okamžik. Cikáda začala znovu pálit

ze svých laserů. Bílý žár odpálený šest metrů nad jeho hlavou ho polil vlnou horka. Stroj pokročil o další krok a ve chvíli, kdy natáhl pravou nohu, se rozevřela úzká štěrbina mezi lýtkem a ochranným lemováním kotníku. Ramage do ní vrazil svůj pytel a nechal chodidlo, aby svým pohybem samo vcepalo balík hlouběji do zranitelného místa na Cikádině noze. Pak levou rukou uchopil kovový kroužek rozbušky a vrhl se na zem. Kroužek se vytrhl a zanechal za sebou tenký proužek dýmu. Ramage tvrdě dopadl a odkutálel se stranou. Pak vyskočil a vyrazil dolů po svahu, jak nejrychleji dovedl.

Po pěti vteřinách ticha rozerval vzduch za jeho zády exploze. Kolem uší mu prosvištěly úlomky kovu. Ramage padl obličejem do trávy, odvalil se stranou a podíval se za sebe. Cikáda dosedla na zem a štíhlé nohy ji pokroucené trčely vysoko nad pilotův kokpit. OBR byl zjevně vážně poškozen, ale, aspoň co mohl Ramage rozeznat, pravé chodidlo bylo stále ještě připojeno k noze.

Zaklel. Pětikilová nálož C-4 měla chodidlo čistě oddělit a tím lehkého OBRa zcela vyřadit z boje. Takhle se ho podaří opravit možná už za pár hodin.

Cikádina hlava se otevřela. Do stran se zasunula dvojice ochranných desek a v otvoru se objevila hlava v přilbě. Ramage znovu zaklel. Svou TK pušku nechal ležet v zákopu a v pouzdře u boku měl jen prázdnou signální pistoli. Jedinou zbraní, která mu zbývala, byl útočný nůž ukrytý v podpaždí jeho neprůstřelné vesty.

Idiote, vynadal si. Co asi tak můžeš chtít, když se ženeš za OBRem a pušku si necháš v zákopu? Ramage, brachu, je na čase, abys odešel na odpočinek... než to za tebe udělají tihle milí lidé.

Pilot Cikády se protáhl otvorem a seskočil na zem. Byl bos a oblečen jen do červených šortek. Na hlavě mu nepatřičně seděla velká helma. Ale samopal s krátkou hlavní, který držel v ruce, vypadal velmi nepříjemně a vražedně.

Je na čase se ztratit, pomyslel si Ramage. Začal pomalu couvat dolů z kopce ke křoví, které rostlo asi dvacet metrů pod ním. Nespouštěl přitom oči z křížanovského pilota.

Věděl, že v křoví se ukrývá jeden z prázdných zákopů. Jeho obránci se stáhli už před hodnou chvílí. Ramage tu byl teď sám, odříznutý ode všech svých spolubojovníků. Proplazil se křovím a začal hledat zbraň. Až na hromadu vystřelených nábojnic tu nebylo nic. Podíval se zpátky. Cikáda tam stále ještě stála. Pilota uviděl venku ve stínu OBRova těla, jak obhlíží poničený kotníkový spoj.

Obrátil se zpět. Pod kopcem se něco hýbalo. Z oblaků zvířeného prachu a kouře se vynořila Vosa. Vysoko v kovové ruce svírala střední laser. Ramage zoufale sledoval její příchod. Nemohl dělat vůbec nic. Ze vzdálenosti sedmdesáti metrů dobře viděl, jak se otevřely kryty raketometu nad OBRovou levou nohou a odkryly dva krátké tlusté černé válce. Proboha, ten hajzl jde po mně, s hrůzou si pomyslel Ramage. Má mě tu jako na dlani. OBRův pilot buďto viděl přímo jeho nebo nepřátelský zákop a chystal se zahájit palbu smrtelnými raketami krátkého doletu. Ramage se vyškrábal ze zákopu. Z raketometu vyšlehl plamen a obě RKD se svištěním přelétly krátkou vzdálenost mezi Vosou a Ramageovým dočasným úkrytem. Dvě těsně po sobě jdoucí exploze zasáhly Ramagea zezadu, vyhodily ho do vzduchu a neuvěřitelnou silou jím mrštily proti svahu.

Ještě než stačil dopadnout na zem, ponořil se svět do neproniknutelné temnoty.

Čím víc se Graysonova falanga OBRŮ přibližovala k výsadečným lodím, tím větší měli její členové problémy s nepřátelskými rušičkami. Bylo nemožné předat kapitánu Martinézové zprávu o jejich postupu. Dokonce i spojení mezi oběma falangami začínalo být obtížné.

"Grayi, podezřelý pohyb v čelním středním sektoru," hlásila Lori ze svého Kondora. Grayson ji přes praskot statických výbojů téměř neslyšel. "Vypadá to na vznášedlo, vzdálenost... .. osm set metrů."

Marabu se zastavil a jeho těžce vyzbrojená předloktí se nasměrovala do bojové pozice. Vznášedlo sice teoreticky neznamenal pro OBRa žádné nebezpečí, nicméně nikdy se nevyplácelo zbytečně riskovat. Stávalo se, že vznášedla napěchovaná plastickou trhavinou nalétávala jako kamikadze do protivníkových strojů a nezdálo se, že způsobila vážné poškození OBRova pohybového ústrojí.

Asi pět set metrů před falangou se z lesa vynořilo dvousedadlové vznášedlo. Grayson uvolnil ruce ze zaměřovačů. Byl to stroj Legie. Jeho osamělý pilot měl na sobě šedou maskovací legionářskou uniformu.

"Všem jednotkám - nestřílejte!" zavelel Grayson do vysílačky. "Je to posel!"

"Nestřílejte, plukovníku!" vojákův řev byl v podobě slabého hlásku přenášen externími snímači dovnitř OBRa. "Mám zprávu od kapitána Martinézové!"

Otevřít hermeticky uzavřený kokpit těžce obrněného Marabua bylo pro Graysona nesmírně komplikované, jednodušší bylo pro Lori otevřít kabinu svého Kondora. Poklop kokpitu se odsunul do strany a v otvoru se objevila Loriina hlava v helmě. "Poznáváme tě. Jaké máš zprávy?"

"Výsadečkové lodě byly napadeny. Linie pěchoty nevydržela a lodě nemůžou odolávat dlouho. Nepřítel má přinejmenším deset OBRŮ. Kapitán Martinézová mě poslala, abych se vás pokusil najít a ... varoval vás."

"Rozumím," odpověděla Lori. "Zařaď se za nás a kryj se před případnou palbou." O chvíli později se její šumem zkreslený hlas ozval přes taktický okruh. "Nemáme moc času, Grayi."

"Já vím, vyrazíme!" Z dálky k nim jako vzdálená letní bouřka doléhalo dunění kanonády.

Grayson si dělal starosti o falangu OBRŮ, kterou zanechal na stráž u výsadečkových lodí. Graff i poručík Rogetová sice měli jisté bojové zkušenosti, ale Vandergriff a Trevorová byli úplní zelenáči, kteří ještě neprošli skutečným bojem. Právě proto, že se na ně nemohl plně spolehnout, je nebral s sebou do Durandelu. Nečekal, že Křížanovci vypátrají a napadnou jejich lodě tak rychle.

Kolona OBRŮ se dostala přes nízký hřeben a dunění bitvy rázem zesílilo. Staccato lehkých zbraní se střídalo s výbuchy raket a bubnováním autokanonů. K oběma výsadečným lodím jim zbýval necelý kilometr.

Na intenzitě nabíralo i rušení signálu. Grayson sice slyšel, že Lori říká cosi do vysílačky, ale nerozuměl jedinému slovu. Rozeznával i hlasy ostatních - Davise McCalla i Hassana Khaleda, ale jejich slova se utápěla v šumění moře statických výbojů.

Grayson uvažoval. Bylo jasné, že nepřítel bojuje podle předem připraveného plánu. V případě použití rušiček je to jediná možná strategie. I když to Šedé smrti způsobovalo nemalé problémy, představovalo použití rušiček potenciální problém i pro útočníky. Jelikož neexistuje žádná možnost udílet nové rozkazy, je reakce útočníků na jakoukoli neočekávanou situaci pomalá a těžkopádná.

A Grayson Smrt Carlyle byl při vedení boje mistrem v provádění neočekávaných věcí.

OBRův pohybový senzor Graysona upozorňoval nepřetržitým pípáním na velký objekt pohybující se asi sto metrů před ním. Grayson pootočil svůj stroj o pět stupňů napravo a přidal rychlost. Krajina se pomalu svažovala, ale všude kolem byly stromy a obrovské balvany, které bránily ve výhledu na víc jak pár desítek metrů.

Pak se stromy rozestoupily a asi osmdesát metrů před Marabuem se nad korunami náhle vynořil masivní černý krunýř nepřítelova Bleska.

Marabu byl sice o deset tun těžší, ale Blesk ho mnohonásobně předčil ve výzbroji. V pravé paži měl zabudovaný těžký laser Sunglow 2, což byl jeden z největších laserů, jaké se na OBRy vůbec montují. Jeho síla byla podpořena pásem raket dlouhého doletu na levém rameni, baterií středních laserů a raket krátkého doletu v trupu a dvojicí těžkých kulometů v levé paži. Na některých klíčových místech měl Blesk pancíř dokonce ještě silnější než Marabu.

Grayson věděl, že Bleskovou slabinou je právě nadměrné vyzbrojení. V plném nasazení produkovalo tolik tepla, že stroji snadno hrozilo přehřátí. Toho by Grayson mohl využít ve svůj prospěch. Jen kdyby měl dostatek času. Jenže Grayson se teď především potřeboval dostat k výsadečným lodím. Musel tedy Bleska zlikvidovat co nejrychleji.

V takovém případě existovala jen jediná možnost. Tou byla soustředěná palba všech OBRů falangy. Takový manévr ale vyžadoval dokonale načasování a vzájemnou komunikaci. Kvůli rušičkám se nemohl se svými lidmi domluvit, ale celá falanga byla dobře sešlá a měla zkušenost s obdobnými akcemi, takže měli naději na úspěch. Nesmějí ale zaváhat.

Blesk vystřelil na Marabua několik raket. Grayson otočil svůj stroj nalevo a uskočil s ním stranou. Drtivé exploze pročistily les kolem místa, kde před chvílí stál.

Marabu několika rychlými kroky překonal vzdálenost, která ho dělila od úkrytu za blízkým balvanem. Lesem oťrásly další exploze. Do Bleskovy palebné zóny se teď dostala Lori se svým Kondorem. McCallův Střelec se postavil po jejím boku a spustil palbu ze svých laserů a autokanónu. Blesk je nenechal čekat na odpověď. Na Střelcově boku a Kondorově pravém rameni a noze vybuchlo několik raket. Na Bleskův pancíř vzápětí zabubnovaly střely z autokanónu a vyryly do něj hluboké krátery.

Grayson se stále skrýval za balvanem. Kontroloval svůj palební systém a za zvuků střelby a výbuchů odhadoval Bleskovu pozici. V okamžiku, kdy se mu zdálo, že je Blesk zcela zaneprázdněn Davisem a Lori, provedl rychlý výpad. Všechny snímače zaplnil obraz Bleska ve vzdálenosti necelých devadesát metrů. Graysonův stodvacetimilimetrový autokanón začal do nepřítele pálit vysoce výbušné protipancéřové střely. Na paži a hrudníku se objevovaly drobné exploze zásahů. Grayson odpálil dva proudy modrobílého ohně se svých vrhačů částic. Blesk na okamžik zmizel v praskající záplavě statických výbojů.

Ve stejném okamžiku, kdy se Blesk obrátil čelem k novému nebezpečí, uskočil Marabu zpět do svého úkrytu. Lori ani McCall neustávali v palbě. Přidaly se k nim i Khaledův Palcát a Lasice Delmara Claye.

Jedna z raket zasáhla Lasici do levé paže a vážně poškodila její pancéřování. Blesk také poprvé vypálil ze svého těžkého laseru. Nepřirozená modrobílá záře na okamžik orámovala les. Paprsek zasáhl McCallova střelce a roztavil pancíř na jeho trupu. Tady končila legrace. Grayson se opět vynořil zpoza kamene a začal do Bleska pálit všemi svými zbraněmi najednou. Z nesčetných ran na Bleskově boku se vyvalil dým.

Jeho pilot zareagoval téměř okamžitě. Otočil se, pozvedl pravou ruku a namířil svůj těžký laser přímo na Graysonův kokpit. Při pohledu do temného ústí smrtonosné zbraně Grayson poznal, co to znamená, podívat se do čířtanu Smrti. Ale namísto ničivé energie přeskočilo mezi vedením na hlavní jenom několik jisker elektrického výboje. Některý z předcházejících zásahů zřejmě vyřadil zbraň z činnosti.

Grayson vítězoslavně vykřikl a znovu spustil své vrhače částic. Blesk, ze kterého se teď začaly odlupovat celé pláty brnění, začal pomalu ustupovat do úkrytu lesa. Grayson vrazil kupředu.

Oba protivníci se zastavili padesát metrů od sebe a postavili se tváří v tvář. Na okamžik se Grayson zalekl, že se Blesk na něj vrhne. Ten se ale rychle otočil a zmizel v lese. Zřejmě už utrpěl tolik zásahů, že se jeho teplota blížila k bodu, kdy hrozilo automatické odpojení.

Cesta teď byla volná. Grayson se se svými sedmi warriory opět prodíral lesem na vrcholek kopce. V údolí za ním čekaly obě výsadečkové lodě.

Podle válečných doktrín přistávaly výsadečkové lodě vždy na otevřeném prostranství s ničím nerušenou palebnou zónou. Důvod byl jasný. Typická výsadečková loď třídy Union byla vybavená téměř dvaceti různými lasery, raketomety, vrhači částic i autokanóny. I když dosah zbraní byl oproti otevřenému prostoru značně omezen, představovala výsadečková loď i po přistání malou obrněnou pevnost, ke které i OBRy cítily značný respekt.

Tentokrát dal však Grayson příkaz, aby Deimos i Phobos přistály ve skalnaté soutěsce, která uzavírala široké údolí. Měl k tomu svůj důvod. Neměl totiž žádnou představu o bojové síle nepřítele, takže musel předpokládat, že při přistání v otevřeném prostoru by je mohly nepřátelské síly snadno obklíčit a zmocnit se lodí.

Mohutná bouře nad oblastí Durandelu dávala pilotům výsadečkových lodí určitou naději. Tím, že se lodě skryly do bouřkových mraků, mohly maskovat skutečné místo přistání. Ilse Martinézová zahlédla příhodné skalnaté sedlo a

Grayson s ním souhlasil. I když palebná zóna obou lodí bude v tomto prostoru výrazně omezená, zůstávala pořád ještě značná naděje, že místo přistání nebude odhaleno do doby, než se Legii podaří zjistit, co se vlastně děje. Samozřejmě, že v otevřeném vesmíru se lodě na radarech okamžitě objevily jako jasné body, ale dole na zemi to bylo něco úplně jiného. Pokud nepřítel nepoužil velmi citlivé přístroje a neprocesával krajinu kilometr po kilometru, stávaly se lodě uprostřed kopců, lesů a skal téměř nezachytitelnými. Alespoň za pokus to tedy stálo.

Když Grayson vystoupil na hřeben kopce východně od místa přistání, bylo už jasné, že se tento záměr nezdařil. Vždycky existovala možnost, že je křižanovské lodě na oběžné dráze vystupují pomocí radarů nebo jiných prostředků. Možná je zaměřila nějaká hlídka, které se nezdála ta 'vévodská cesta' a zkontrolovala oblast po rozptýlení bouřkových mračen. Anebo nějaká předsunutá jednotka pozemních sil uviděla záři jejich trysek a informovala o tom velitelství. Existovala stovka způsobů, jak se křižanovské síly mohly dozvědět o místě jejich přistání. A teď ty síly byly zde. Deimos i Phobos se potýkaly se soustředěnou palbou nepřítele. Lodě stály pět set metrů od sebe, což jim umožňovalo dokonale kontrolovat prostor mezi nimi. Nevyhnutelně tím ale na vnější straně obou lodí vznikala 'palebný stín'. Toho protivníci využili ve svůj prospěch. Jejich OBRy se rozdělily do dvou skupin a postupovaly k lodím ze stran. Na západním 'konci hřebene, který lemoval údolí, bojovalo několik nepřátelských OBRŮ proti strojům průzkumné falangy Šedé smrti. Bylo ale zjevné, že hlavní síly nepřítele obešly legionáře ze stran po úbočí a zaútočily přímo na výsadkové lodě.

Tři sta metrů před Marabuem se mezi balvany pohyboval křižanovský Lukostřelec a Lasice. Rakety svištěly vzduchem, vybuchovaly na Phobosově pláti a ničily palebné věže. V záblescích výbuchů bylo vidět, že pancéřování trupu už nese stopy těžkého poškození. O kus dál se krčily Centurion s Panterem a podporovaly útok palbou svých zbraní. Graysonův Marabu se řítí v oblacích zvířeného prachu dolů z kopce a současně pálil svými autokanóny do skupiny nepřátel.

První dávka zasáhla 50ti tunového Centuriona z pravé strany a vysoko v pancéřování jeho ramene vyvrtala hlubokou ránu. Křižanovský OBR se otočil a jeho autokanón Luxor D zabudovaný v pravé paži opětovně palbu. Centurionovy rychlopalné osmdesátimilimetrové střely zasáhly Marabua do horní části trupu. Rachot dopadajících střel zaburácel v Marabuově kokpitu nelidským řevem. Kdyby Grayson neměl ve sluchátkách své neurohelmy velmi výkonnou zvukovou izolaci, byl by už hluchý. Grayson dal přednost střelbě před osobním kontaktem, pozvedl svá předloktí a zamířil. Dva střední lasery vyslaly své paprsky a dva zásahy zazářily těsně vedle sebe vysoko na Centurionově hrudi. O vteřinu později odpálil Grayson i své vrhače. Zásah srazil Centuriona dozadu a ten se v záplavě ohnivých kapek napůl roztaveného pancíře zřítíl na zem.

Lori se se svým Kondorem postavila nepřátelské Lasici. Vzhledem k tomu, že oba padesátipětitunové stroje měly téměř stejné pancéřování i výzbroj, mohl vzájemný souboj pokračovat až do chvíle, než z obou strojů zbuje jen hromada šrotu. Jenže o chvíli později se na svahu objevil McCallův Střelec a připojil k Lori svou obrovskou palebnou sílu. Tím získaly oba legionářské OBRy nad Lasici výhodu. Začaly se pomalu rozestupovat do stran a nutily tak nepřátelského pilota, aby musel volit jeden ze dvou cílů.

Po opakovaných úspěšných zásazích, které trefily Lasici do nohou a levé části trupu, se křižanovský pilot rozhodl, že obezřetnost je podstatnou součástí chabrosti a odpálil své zdvižné trysky. Stroj se přenesl zpátky přes pole balvanů a přistál asi osmdesát metrů výše na západním svahu údolí.

O kus dál se postavil Křižák Charlese Beara a Palcát Hassana Khaleda křižanovskému Kondorovi, Palcátovi a Bleskovi, kterého před chvílí poškodil Grayson. Oba Palcáty stály proti sobě a zasypávaly se dávkami horké energie ze svých těžkých vrhačů.

Křižanovský Palcát se dal na ústup, couval pomalu krok za krokem z kopce. Legionářské OBRy postupovaly za ním. Také Charles Bear vyrazil kupředu. Střední lasery zabudované v pažích jeho Křižáka pálily téměř bez ustání do Palcátova masivního těla. Bearova tvář si zachovávala svůj obvyklý kamenný výraz, ale svaly na čelistech se zatínaly v předzvěsti opětovného zklamání.

Předkové Charlese Beara byli kolonisty na Tau Ceti IV, kde sídlila volná koalice osmi přežívajících indiánských kmenů Severní Ameriky. Na jižním kontinentu Tau Ceti založila Společnost národů federativní společenství zaměřené na zachovávání kulturního dědictví jejich předků. Toto kulturní dědictví v sobě nosil i Charles Bear. Byl synem warriora a sám se stal warriorem, i když význam tohoto slova byl pro něj trochu odlišný, než jak jej používala technická civilizace 31. století. V Bearově pojetí být 'warriorem' znamenalo duchovní přístup, který mohl být naplněn jen v přímém souboji s konkrétním osobním nepřítelem.

V drtivé většině bitev ale warrior bojoval proti neznámému nepříтели. Protivníci většinou zůstávali v naprosté anonymitě ocelových schránek svých OBRŮ. Jen málo warriorů přežilo dost dlouho na to, aby si vydobyli slávu a popularitu, takže většina protivníků se redukovala na pouhé terče. Byly to sice terče dost nebezpečné, ale vždycky to byly jenom terče. Zdálo se mnohem jednodušší zmáčknout spoušť, když cílem bylo padesátitunové monstrum, a ne člověk z masa a kostí s vlastními nadějemi, problémy a ambicemi.

Díky svému výcviku a kulturnímu zázemí toužil ale warrior Bear čelit konkrétnímu nepříтели tváří v tvář, aby tak mohl v otevřeném boji prokázat svoje bojové umění. Po svých předcích zdědil zvyk 'počítat skalpy', způsob dobývání válečnické slávy prostřednictvím vyřazení konkrétního protivníka. Během uplynulých sedmi let, poté co se vyučil pod vedením svého otce u Jezdců z Ceti, sloužil jako žoldnéř nejdříve u Jezdců z Ceti a pak u Centaurské dvacáté první falangy. Měl už na kontě sedm mrtvých a pět asistencí, ale ještě nikdy, nikdy, neměl šanci zničit protivníka v přímém souboji. Kdyby nezačal počítat své skalpy, vůbec by se nepokládal za skutečného warriora, syna warriora.

Teď jeho sok opět ustupuje, když mu vyjde vstříc, a snaží se dostat z dosahu mechanických rukou jeho Křižáka. Spustil znovu palbu z laseru a zasáhl Palcátovu levou paži a bok. Palcát se obrátil a vypálil. Dávka z vrhače částic zasáhla Křižáka naplno do hrudi a srazila ho o krok zpět.

Byl to zdatný protivník, který uměl ovládat své zbraně a bojoval neohroženě. O jeho válečné minulosti vypovídaly četné šrámy a záplaty na pancíři jeho stroje. Nalevo od kokpitu se běhala řada křížků za skolené nepřátele. Bear ignoroval ostatní křížanovské stroje a veškerou svou pozornost zaměřil na tohoto jediného OBRA.

Znovu si vyměnili palebnou dávku. Palcát ustoupil směrem k velikému balvanu. Bear zamířil a vypálil salvu raket dlouhého doletu Magna Longbow. Na několik okamžiků se celá jedna strana kopce zahalila do hustého kouře a zvrženého prachu. Bear hnál svého Křížáka tryskem k místu, kde nepřítel naposledy zahlédl.

Když se prach konečně usadil do kráterů a jam vyrytých Bearovou palbou, Palcát byl pryč. Dřív než se Bear stačil vzpamatovat, zasáhlo jeho stroj zezadu několik raket. Bear srazil svého Křížáka k zemi a skutálel se dolů ke gigantickému balvanu. V záplavě kamení a hlíny obrátil prudce stroj na břicho a položil se na zem. V této poloze, podepřený levou rukou, mohl používat pouze zbraně na své pravé paži. I tak dokázal současně zaměřovat a střílet z obou raketometu a středního laseru. Nicméně protivníkův OBR se pohyboval neuvěřitelně rychle a mrštně. Uhnul před střelami za blízký kámen a snažil se Křížáka oběhnout, aby mohl znovu udeřit zezadu. V běhu do Křížáka bleskově páli. Bearův OBR dostal další zásah do pravého ramene, zatímco sám nepřítel minul. Opět začaly kolem místa výbuchu stoupat mraky prachu. Bear se postavil na nohy, ale nevyrazil do útoku. Stočil se doprava a skryl se za stejnou skálu, kde se před chvílí schovával i Palcát.

Doufal, že nepřítel chytí, dokud bude v pohybu. Odjistil zbraně, uklidnil se a vyrazil z úkrytu.

Vzduch se pomalu pročišťoval. Palcát byl pryč. Bear viděl jen Sharylina Kondora bojujícího o několik stovek metrů dál s křížanovským Komandem.

V Bearově obličeji se nepohnul ani sval, jen jeho pěsti se nad řídicím pultem pomalu křečovitě zatínaly.

10

Křížanovská Lasice odpálila své zdvižné trysky a jediným obloukem se přenesla asi osmdesát metrů zpět do svahu. Grayson okamžitě vyrazil za ní. Na Marabua se sykotem dopadly první rakety krátkého doletu a explodovaly v oblacích ohnivého šílenství. Dvě z nich ho zasáhly do levé nohy. OBR se zapotácel a málem klopýtl.

Pokud by se Šedé legii podařilo vytlačit nepřítel od výsadkových lodí, mohla by jeho síly rozdělit, jednu část udržet v údolí a na druhou mezitím udeřit. Grayson měl v úmyslu pohrozit nepřátelským jednotkám takovou silou, že jejich velitel nebude riskovat úplné zničení svých strojů a raději zvolí ústup. A nebylo to, konec konců, základní pravidlo každé vojenské taktiky?

Prvořadým Graysonovým úkolem vždycky bylo ochránit svou rotu. Průzkumná falanga Šedé smrti se teď nacházela na hřebeni na západním okraji údolí. Bojovala s lehčími křížanovskými silami ukrytými někde na vzdálenějším konci hřebene. Vstup těžkých sil nepřítel do údolí by ji mohl odříznout od zbytku roty a způsobit jí vážné problémy. Grayson potřeboval rychle dostat některé ze svých těžších strojů mezi lehčí OBRY průzkumné falangy a umožnit jim tak spojení s hlavní skupinou.

To mu teď připadalo důležitější než vyřadit křížanovskou Lasici. Dostal svého Marabua do podřepu a současně zahájil zběsilou palbu z všech laserů a vrhačů. Lasice zakolísala a ustoupila zpět. Tentokrát ji už Grayson nepronásledoval.

Místo toho vyrazil nahoru po svahu k odříznuté průzkumné falanze. Rozeznával tři své OBRY sevřené z obou stran pod těžkou palbou nepřítel. Nejbliž stál třicetipětitonový Panter poručíka Rogetové a hned za ním Vandergriffovo Komando a Vosa Trevorové. Proti masívu, který se zdvíhal necelé dva kilometry za nimi, vypadaly OBRY neuvěřitelně drobně.

Ale kde byl Graffův Asasin?

Jestliže jednoho už dostali, museli být ostatní přinejmenším vážně poškozeni. Marabu ještě zvýšil své tempo.

A za ním zatím pokračovala bitva kolem obou výsadkových lodí.

Pilot Cikády se jmenoval Gordon Wilox a sloužil v Úderné rotě kapitána Prossera Páté křížanovské gardy. Když Úderníci vyrazili na Durandel, zůstal podle rozkazů v Helmdownu na stráž výsadkových lodí.

Wilcox přijal toto nařízení s relativním klidem. Byl sice stejně jako většina warriorů ještě mladý a plný chuti postavit se nepříteli, nicméně i během své krátké kariéry už zažil dost akcí, aby věděl, že i poměrně jednoduchá operace, jakou je výprava proti civilnímu obyvatelstvu a několika lehčím strojům, může znamenat ohrožení zdraví a života. Zvláště, když zdraví a život chránil jen tenký pancíř dvacetitunové Cikády... Špatné zprávy ho zastihly na hlídkovém okruhu kolem kosmodromu. Z devíti OBRŮ, které vyrazily do Durandelu, se vrátil jenom jediný - Palcát plukovníka Langsdorfa.

Nehledě na své jméno, byla Úderná rota budována jako mobilní záložní jednotka. Jejím nejtěžším strojem byl Střelec kapitána Prossera. A pak přišel Langsdorf - ten člověk nepatřil k Úderníkům, ale byl plukovníkem u Dvanáctých bílých šermířů - a všechno obrátil vzhůru nohama. Kapitána jmenoval velitelem útočné falangy a Nakamurova Gryfa přesunul do průzkumné falangy. Jediné, co z toho všeho dávalo aspoň trochu smysl, bylo, že Gordonova lehká Cikáda zůstala v Helmdownu.

Ted' byl Langsdorf zpátky a říkalo se, že osm OBRŮ, které zanechal u Durandelu, se už nikdy nevrátí zpátky. Jako vždy se vyrojila spousta neurčitých nářeků a temných zvěstí, ta obvyklá směs fantazie a polopравd, která neodmyslitelně patřila k vojenskému životu. Říkalo se, že u Durandelu přistála nepřátelská výsadková loď a pluk vzbouřených žoldnéřů smetl všech osm Gordonových spolubojovníků.

Ještě než stačil Gordon vstřebat tuto katastrofickou zprávu, dorazily nové rozkazy. Měl se spolu s Vosou Freda Kilpatricka a Žihadlem Hernanda DeCruze připojit k Dvanáctým bílým šermířům a vyrazit proti rebelům u Durandelu.

S rostoucí nenávistí uposlechl rozkazy. Kvůli rušení si nemohl popovídat ani s DeCruzem ani s Kilpatrickem, ale byl si jist, že oba cítí to samé, co on. Ne, že by chtěl o tom všem vykládat na komunikační frekvenci! Myšlenky, které Wilcox nosil v hlavě, téměř hraničily se vzpourou.

Když dorazili do cílové oblasti, Langsdorfovův Palcát jim pohyby paží naznačil, aby se rozvinuli do řady. Gordon se svými dvěma přáteli zůstali ve středu s těžkými OBRy Dvanáctých šermířů po obou křídlech. Co to ten chlap vyvádí? Bylo přeci zjevné, že se vzbouřenci opevnili pod vrcholem nízkého hřebene přímo proti nim a čekají tam na ně. Snažil se plukovník zlikvidovat i poslední OBRy Úderné roty? Ještě nedávno byli kompletní. Pak jich osm zůstalo u Durandelu a teď Langsdorf posílá zbylé tři lehké stroje přímo doprostřed nejprudší palby nepřitele. Ten člověk je šílenec! Pak už Gordon neměl čas nad něčím dumat. Svah byl protkán důmyslnou sítí maskovaných zákopů a bunkrů. Ačkoliv nepřátelé neměli dostatečnou palebnou sílu, aby ohrozili třeba jen jeho lehkou Cikádu, nebezpečí bylo zjevné. Začínal nervy drásající souboj se strachem, skrytým nepřítelem, rozrytou zemí, zjizvenou tisíci nebezpečnými jámami, a potom, který mu neustále lil do očí. Jedna z raket lehce poškodila Cikádinu hlavu. Vojáci, kteří na něj vypálili, vyběhli z úkrytu a snažili se utéct dál do svahu. V Gordonovi začal narůstat nekontrolovatelný vztek. Pevně sevřel ovladače kulometů. Pozvedl jejich těžké hlavě, zaměřil prchající žoldněře a odpálil dlouhou nemilosrdnou dávku, která je srazila k zemi. Na palbu odpověděl kulomet z opevněného hnízda pod hřebenem. Nepřátelského zákopníka si všiml příliš pozdě. Zaznamenal ho na svých bitevních obrazovkách, až když prchal zpět od jeho stroje. O vteřinu později Cikádou otřásl výbuch a vážně poškodil její nohu. Gordon si sundal neurohelmu a zaměnil ji za ochrannou přilbu. Jinak měl na sobě jen krátké kalhoty. Jedinou ochranu mu poskytovalo tmavé hledi, které mu chránilo oči před nebezpečím laserových paprsků vypálených nízko při zemi. Popadl svůj samopal Rukan a vyškřábal se ven plný vzteku a touhy zabít. Bylo to podivné, ale nějakému vzdálenému koutu jeho mysli se v tu chvíli podařilo odhalit, jak se nenávidí, kterou cítil k Langsdorfovi, namířila proti nepřátelským vojákům. Bylo snad Langsdorfovým záměrem poslat muže tak rozzuřené smrti svých kamarádů s jejich OBRy do nejprudší obrany nepřitele, a zatímco si tam budou vylévat svůj vztek, proklouznout po stranách a obklíčit výsadkové lodě? Podle plukovních speciálních map přistály obě lodě na druhé straně hřebene v místě, které se jmenovalo Rozštěpené údolí. Langsdorfovy síly tam už musely dorazit a zahájit útok ve snaze zajmout obě lodě dřív, než se vrátí od Durandelu hlavní síly nepřitele. O vteřinu dříve, než Kilpatrickova Vosa vypálila dvě RKD do nepřátelského bunkru, zahlédl cizího zákopníka. Poznal ho podle neprůstředlné vesty a maskování jeho ochranné přilby. Ten samý muž prchal od jeho Cikády těsně předtím, než byla zmrazena. Gordon doufal, že výbuch vojáka nezabil. Zastřelil ho samopalem, nebo ještě lépe zabít holýma rukama, ho uspokojí víc než střelba z kulometů do dvou bezbranných prchajících vojáků. Přestával se kontrolovat. Vzplál v něm slepý vztek nad nespravedlností, která zabila osm jeho přátel a nechala ho nechráněného na bitevním poli několik světelných let od domova. Myšlenka na domov ho znovu přiměla k pohybu. Na Křížanu na něj čekala sestra, matka a snoubenka Mirinda. Neviděl je už tři roky. Někdy byla touha spatřit je tak silná, že téměř cítil její chuť. A zatím byl dvacet světelných let daleko od domova, nesmyslně vržený do boje proti vzbouřencům stupidním plukovníkem, který ani neznal Gordonovo jméno. Z očí mu vytryskly slzy. Sevřel samopal pevněji zpocenou třesoucí se rukou a rozběhl se po stráni k bezvládnému tělu svého nepřitele. "Ty hajzle," zašeptal. "Ty zsranej hajzle..." Žoldněř ležel nehybně, tváří k zemi. Gordon už pozvedal svůj samopal, aby do těla vyprázdnil celý zásobník, když ho něco přinutilo zastavit se a ostražitě přistoupit k tělu. Mužova ochranná vesta byla na zádech roztržená. Pod ní bylo vidět rozedranou zkrvavenou košili. Rozšklebená rána na levém rameni těžce krvácela. Gordon uchopil muže za pravé rameno a převrátil ho na záda. Žoldněř ještě dýchal, ale místo obličeje měl jen koláč spečené krve. Při každém výdechu se mu kolem nosních dírek objevovaly krvavé bubliny. Gordon si ani nevšiml, kdy zmizel jeho vztek. Ne, že by ho zuřivost úplně přešla, ne, že by už nechtěl zabít, nicméně zkrvavený obličej proměnil toho vojáka z terče na lidskou bytost. Gordon opatrně nahnátl puls na jeho krku. Krvavá oční víčka se prudce otevřela a pod nimi se objevily dvě tmavé oči. S téměř nepochopitelnou rychlostí švihla mužova pravá ruka malíkovou hranou po Gordonově krku. Ale muž byl příliš slabý a pomalý, takže rána zasáhla Gordona jen do lemu helmy a na okamžik ho zbavila rovnováhy. Gordon se udržel na nohou a pevněji stiskl svůj Rukan. Přesto ve snaze přesně zaměřit trochu zaváhal. Zkrvavený žoldněř se s rychlostí, která se u tak zraněného člověka zdála téměř nemožná, postavil na nohy a v ruce se mu jakoby kouzlem objevilo černé ostří útočného nože. Pak pokročil do palebného pole Gordonovy zbraně a vyrazil nožem kupředu. Gordon si všiml, že je zraněn až ve chvíli, kdy mu něco horkého začalo stékat po nahém hrudníku. Zaraženě se podíval dolů. Nechápal, proč se celý svět barví do červena. Pak už ležel na zádech a nad sebou viděl skrze rudé stromy oblohu. Pokusil se ještě říct "Langsdorfe, proklínám tě," ale slova se mu už nepodařilo zformulovat. Svět zčernal a Gordon zemřel. Kapitán Ramage se opřel o strom. Snažil se udržet ve vzpřímené poloze, zatímco otíral ostří nože do látky svých kalhot. Cítil se slabý a bylo mu zle. Rána na zádech nesnesitelně bolela. Jeho taktická vesta zřejmě zachytila větší část nárazu střepiny velikosti pěsti. Ta sice roztrhla látku, ale projektil se zbrzdil natolik, že mu pouze rozerval levé rameno a neutrhla celou ruku. To ale neznamenalo, že rána nebolí. Měl pocit, že i v obličeji má všechno rozlámané. Následkem výbuchu RKD mu nejspíš v nose praskla céva. Když se nadechoval, cítil zápach zaschlé krve. Musí na mě bejt asi báječněj pohled, pomyslel si. Vůbec bych se nedivil, kdyby ten pilot Cikády při pohledu na mě zařval a utekl. Ve chvíli, kdy ho cizí pilot obrátil na záda, se mu začalo s palčivou bolestí vracet vědomí. Otevřel oči a uviděl, jak se nad ním sklání Cikádin warrior. V levé ruce svíral samopal. Ramage nemohl váhat ani přemýšlet o svých zraněních. Vyrazil do útoku a snažil se nemyslet na bodavou bolest v levém rameni. Soustředil se pouze na úkol zabít co nejrychleji a co nejtišeji svého nepřitele. Jeho první rána se minula cílem. Chyběla jí přesnost a důslednost. Vleže na zádech a s očima plnými zaschlé krve se ani nic jiného nedalo čekat. Šťastnou náhodou ale úder nepřitelem přece jen otřásl a poskytl tak Ramageovi vteřinovou výhodu. S vypětím všech sil se postavil na nohy. Rána na zádech pulzovala

při každém pohybu nepřičetnou agonickou bolestí. Vytrhl nůž z pouzdra, vrhl se do palebného pole nepřítele a rozmáchl se ostřím po jeho krku.

Nové a nové vlny nevolnosti bičovaly jeho vědomí. Měl pocit, že bolestí omdlí. Při boji se mu zřejmě znovu otevřela rána na zádech. Cítil, jak mu po nich stékají stružky čerstvé krve. Podle bodavé bolesti v levé části hrudníku, která se vracela při každém nadechnutí, usuzoval, že má také zlomené minimálně jedno žebro.

Aby odpoutal svou mysl od nevolnosti a mdloby, rozhlédl se kolem a pokusil se zhodnotit situaci a své šance na přežití. Bitva zatím zuřila dál. Celý vršek kopce se zmítal v jednom ohni dunivých explozí. Křížanovské stroje dosáhly hřebene a bojovaly s průzkumnou falangou. Podle hlubokého dunění lodních děl poznal, že i Phobos a Deimos se zapojily do bitvy. V úzkém hrdle údolí se jim asi dost špatně zaměřovalo, ale běda každému křížanovskému stroji, který se dostal do jejich palby.

Pak zaslechl dobře rozpoznatelný rachot stodvacetimilimetrového autokanónu. Měl stejnou ráži jako stodvacitky výsadkových lodí, ale jeho střelba byla pomalejší a přesnější. Ramage slyšel ten zvuk tolikrát, že ho bezpečně identifikoval i teď. Byl to zářový autokanón Graysonova Marabua. Podle intenzity boje na odvrácené straně kopce také usuzoval, že se do boje zapojila celá rota.

Kdyby Ramage neztrácel vědomí, jistě by se musel zaradovat. Teď už bude všechno v pořádku. Plukovník dorazil včas. Pak zaslechl další zvuk z opačného směru. Vrčení motorů. Opřel se o strom a pomalu se obrátil. Pod kopcem se pohybovala dvě vozidla. Poznal jejich typ. Jednalo se o Pakraty, 20ti tunové bojové osmikolky vybavené systémem všesměrových vysílacích antén. Tahle auta neměla žádné zbraně, ale výkon jejich rušiček stačil na to, aby od základů změnila průběh bitvy.

Ale Ramageův vycvičený zrak stejně poznal, že nejsou používána správným způsobem. Měla být co nejdál od sebe, nejlépe na vrcholech nejbližších kopců. Rozhodně se neměla vyskytovat tak blízko k bitevnímu poli. Na tomhle místě je mohl jediný zbloudilý OBR nebo i osamělý zákopník, zanechaný za bitevní linií, snadno vyřadit z provozu.

Jeho myšlenky přerušil další pohyb a praskot suchých větví. Otočil se. Uviděl křížanovské vojáky. Byly jich stovky!

Do kopce se plazila kolová transportní vozidla a jižněji mezi stromy bylo slyšet rovnoměrný hukot vznášedel. Vojáci zdolávali kopec se zachmuřeným odhodláním. Za nimi postupovala i obě spojová vozidla. Proč? Možná, že se chystali zaútočit na plukovníkovy OBRy. A pak... Na zbytek Ramageových pozemních vojsk?

Ramageovi se sevřel žaludek.

Výsadkové lodě?

Zatím si ho křížanovští pěšáci nevšimli. Musí něco udělat. Ale co?

Sehnul se a vytáhl samopal mrtvému pilotovi ze ztuhlých prstů. Dotyk studeného plastiku ho trochu uklidnil. Zbraň mohla vypálit až osmdesát bezplášťových střel a podle její váhy se dalo usuzovat, že zásobník je téměř plný. Mrtvý pilot u sebe neměl žádné náhradní zásobníky. Možná, že nějaké zůstaly v jeho vyřazeném OBRovi.

Někde v Ramageově bolesti omámené mysli se zrodil jakýsi neurčitý nápad. Pokusil se ho zachytit. Cikáda byla stále ještě tam, kam dosedla. O kus výš ve svahu částečně zakrytá křovím a stromy. Vzhledem k závadě na chodidle se jen tak z místa nepohne.

Díky své práci v Šedé smrti měl Ramage hrubé představy o ovládnutí OBRŮ. Až na zničenou nohu mohla Cikáda pořád ještě sloužit jako účinná zbraň.

Pomalu, krok za krokem, se Ramage ploužil do svahu. Pohyboval se od stromu ke stromu a jako hůl používal samopal. Báł se, že když upadne, nebude mít už sílu vstát.

Díky svému přátelství s Lori Kalmarovou znal Cikádu nejlépe ze všech OBRŮ. Poprvé se s Lori setkali na Trellwanu, když se připojili k právě vzniklé jednotce OBRŮ, z které se později vytvořila Legie šedé smrti. Lori se vždycky cítila mezi ostatními trochu izolovaná. Až na Ramega a Graysona se k ní všichni chovali podezřívavě ještě dlouho potom, co opustila nepřátelské síly. Tenkrát před rozhodující bitvou v Roklině hromu Ramage použil všechnen svůj technický um, aby připravil její Cikádu k boji.

Cikáda, stejně jako všechny ostatní OBRy, měla počítačově řízenou pojistku pro případ zneužití neoprávněnou osobou. Nicméně pojistky se aktivovaly až po úplném vypnutí stroje. Dalo se předpokládat, že pilot nechal stroj v pohotovosti. Nemohl v bojové situaci riskovat dlouhou prodlevu, než se odstavený OBR nažhaví. Kontrolní a palebné systémy by tedy měly být funkční. Jak se blížil k nehybnému stroji, jasně rozeznával tiché předení energetických zdrojů a chladicích okruhů. 20ti tunový OBR tu na něj čekal. Z průlezu visel provazový žebřík. I přes vzrůstající bolest v rameni uchopil Ramage zdravou rukou první příčku a pokusil se vytáhnout nahoru. Bolest vystřelila s takovou intenzitou, že se málem zhroutil k zemi.

Sebral veškerou sílu, která mu ještě zbývala, a učinil druhý pokus. V této poloze měla Cikáda zářový vstup ve výšce jen asi tři metry nad zemí. Jak se Ramage drápal nahoru, připadala mu ta vzdálenost desateronásobně větší.

Když se zastavil, aby si odpočinul, znovu cítil, jak mu po zádech stéká teplá krev. Napadlo ho, jak dlouho může člověku trvat, než vykrváčí.

Zaslechl nějaký křik. Někdo křičel něco o Cikádě. Pevně se zachytil žebříku a otočil se. Uviděl křížanovské vojáky, jak se blíží přes mýtinu. Vzhledem k jeho uniformě, ochranné vestě i ke krvavým ránám a celkové slabosti jim na první pohled muselo být jasné, že Ramage není OBRův pilot.

Kulka, která zazvonila o plášť OBRa kousek od Ramageovy hlavy, ho probudila ze strnulosti. Začal opět stoupat.

Nakonec se mu nějak podařilo dosáhnout vstupního otvoru a vytáhnout se dovnitř. Měl štěstí, že si pilot vybral široký zářový vstup se zásuvnými deskami namísto úzkého průlezu ve spodní části stroje. Ramage by se nedokázal tímto úzkým otvorem protáhnout.

Ze strachu, aby neomdlel dřív, než dokončí svůj úkol, si ani nedovolil odpočinout. O Cikádin plášť zazvonily další projektily. Ramage odjistil kulomet na pravém rameni, namířil ho do zdroje hluku a záblesků a naslepo odpálil dlouhou

automatickou dávku střel těžké ráže. I když přesně neviděl, kam střílí, postupující postavy vojáků zmizely. Ramage dopadl do Cikádina sedadla a začal kontrolovat systémy. Vzhledem k poničené noze se neodvažoval uvést OBRa do pohybu. Ani se nezdržoval s nasazováním neurohelmy, která visela po straně nad pilotovým sedadlem. Musel by ji vyladit na své vlastní mozkové vlny a jejím hlavním účelem stejně bylo zprostředkovávat zpětnou vazbu mezi pilotovým vědomím a OBRovým rovnovážným a pohybovým ústrojím. Nic z toho v dané chvíli nepotřeboval. Ovládání bylo stejné jako u staré Loriiny sigurdovské Cikády. Dotkl se kontrolky a ucítil vibrace. Hlavová věž přímo pod kokpitem se otočila ostře doprava o 90 stupňů. Obrazovka přístrojové konzole mu zobrazila situaci. Uviděl vojáky, jak znovu obezřetně postupují kupředu. Za nimi na mytíně pod kopcem jasně rozeznával dva spojařské Pakraty. Ramage stiskl dvě klávesy. Jedna mu vyvolala zaměřovací obrazovku středního laseru a druhou spustil jeho nabíjení. Zelená kontrolka mu ohlásila ukončení dobíjení. Další kontrolka ohlásila stav připravenosti. Palebný počítač přesunul kříž zaměřovače dolů na jedno z vozidel. Ramage ho ručně doladil na talířovitou Omni-D anténu. A mám tě! Dlaní stiskl veliký červený knoflík na prvé ovládací páce. Laser vypálil. Jasný paprsek zazářil na tmavé bojové obrazovce.

Spojové vozidlo zmizelo v záplavě bílého ohně. Ramage se nezdržoval zjišťováním úspěšnosti zásahu a okamžitě otočil věž doprava. Druhé vozidlo se snažilo rychle otočit a uniknout z palebného pole svého nečekaného protivníka. Zelená kontrolka zazářila a Ramage opět stiskl spoušť. Zásah!

První auto bylo opět v pohybu. Zásah poškodil horní část pancéřování, ale anténa se zdála být neporušená. Ramage znovu zamířil, nabil a vypálil. Anténa se rozprskla v gejzíru kovových střepin a její trosky dopadly na zem daleko za vozidlem.

V té chvíli něco velkého a těžkého zasáhlo Cikádu do vnějšího pláště. Do stále ještě otevřeného průlezu se vevalil kouř. Ramage to nevnímal. Vypětí posledních okamžiků ho začínalo svírat do stále rychleji se roztáčejícího víru temnoty a nevolnosti. Bolest už milosrdně odeznívala, ale vzrůstající vlny závratí ho stahovaly do bezvědomí. Nebyl jsi jist, jestli palba poničila anténu druhého Pakrata natolik, aby vyřadila jeho rušičku z provozu. Natáhl se ke kontrolkám, aby se to pokusil zjistit. Ale právě na ten nepatrný pohyb už neměl sílu. Přes vytrácející se vnímání, pot, krev a kouř nezřetelně viděl své ruce... ale už je nedokázal přinutit, aby udělaly to, co chtěl. Na tom už stejně nezáleželo, protože od té chvíle už neviděl vůbec nic.

11.

Jakoby zárazem pronikavý sykot v Graysonových uších náhle utichl. Vypadalo to skoro jako nějaký další protivníkův trik. Že by se ho jejich velitel chystal vyzvat ke kapitulaci? Nebo sám bude žádat o příměří?

Vzhledem k dosavadnímu průběhu bojů zatím ani jedna z těchto možností nepřicházela do úvahy. Křížanovci sice stáhli své OBRy od výsadek lodí až na západní hřeben, ale jejich stroje byly stále ještě v dobrém stavu - rychlé a nebezpečné. Tento ústup byl zřejmě pouze taktickým manévrem, kterým chtěli získat prostor pro boj mimo dostřel obou lodí.

"Všem jednotkám!" křičel Grayson na taktické komunikační frekvenci. "Všem jednotkám! Seřídte se podle mých příkazů! Útočná falango, přesuňte se mezi výsadekové lodě. Velitelská falango, ke mně!"

Přepnul frekvenci: "Phobosi, Phobosi, slyšíš mě! Ilse, jsi tam?"

Ve sluchátkách uslyšel hlas Ilse Martinézové: "Jsme tu a zatím se držíme, plukovníku!"

"Jaké jsou škody?"

"Ztratili jsme pár laserových věží a dostali několik zásahu do hlavního pancíře, ale loď zatím drží pohromadě. Škody na Deimosu Thurston zatím nehlásil. Můžeme vám nějak pomoci?"

"Odposlouchávejte nepřátelská hlášení. Nevím, proč vypnuli ty rušičky, možná, že budou dávat nové rozkazy. Když zachytíte nějakou nekódovanou zprávu, dejte mi vědět!"

"Dobrá, něco dalšího?"

"Kryjte nám záda. Máte pěchotu?" "Dvě jednotky zvláštního nasazení. Jsou teď na stráž v okolí lodě, a kdyby šlo do tuhého, stáhnou se dovnitř. Potřebujete je?"

"Ne, ať zaujmou bojový postavení a kryjou nám záda. Chystáme se zahnat ty parchanty zpátky za kopec!" "Jo, pořádně je nakopejte, plukovníku! Vy víte kam!" Graysona se zmocňovalo bojové vzrušení. Před ním se ve svahu mezi stromy pohyboval křížanovský Lukostřelec. Grayson namířil zbraně a spustil vrhače částic. Lukostřelec se rychle otočil, vystřelil salvu raket a začal hledat úkryt. Z levého předloktí mu trčely svazky drátů a za trupem mu vlál chochol tmavého dýmu.

Grayson uvažoval o tom, kam se poděly křížanovské rušičky. Když projížděl radiové frekvence, zachytil útržky různých rozhovorů. Žádné hlášení nepřátel nebylo kódované. Zdálo se být vývojem událostí zaskočení stejně jako Grayson. Co se tedy mohlo stát? Že by mechanická závada?

Marabuův pohybový sensor výstražně zapípal. Grayson se prudce otočil a zaměřil čidla do místa podezřelého pohybu, padesát metrů vpředu na kopci po levé straně. Odjstl zbraně a téměř stiskl spoušť. Na poslední chvíli poznal Graffova Asasina.

"Nestřílejte, plukovníku! Díky bohu!" "Graffe! Co tu ksakru děláš?" V Graysonově hlase zaznívalo podezření. Vypadalo to, jako kdyby Graff utíkal z boje, "Odešel mi uzávěr chlazení, plukovníku! Nevím, jestli jsem dostal zásah, nebo je to nějaká porucha stroje, ale kabinu mám rozpálenou dorada. Poručík Rogetová mě poslala na Phobos, abych to nechal rychle opravit."

"Dobrá," pokynul mu Marabu svým těžkým předloktím. "Ale vrať se co nejdřív zpátky, potřebujeme tě!"

"Ano, pane!" odpověděl Graff a jeho stroj začal seskakovat dolů ze svahu v oblacích zvířeného prachu. Mířil ke

stříbrné kopuli Phobosu, která prosvítala mezi stromy dole v údolí.

Grayson se svým Marabuem pokračoval ve výstupu na pahorek. Jeho termoindikátory bláznivě blikaly, jak se chladiče marně snažily vyrovnat přehřátí stroje po střetu s nepřátelskou Lasicí a Centurionem. Za poslední dvě hodiny, co vyrazili z Durandelu, dal svému stroji pořádně zabrat. Teplota sice už byla zpět v bezpečném rozmezí, ale Grayson si i tak bude muset dávat pozor.

Jenže mnohem důležitější teď byla situace průzkumné falangy. Tři lehké OBRy ležely na hřebeni kopce ukryty mezi balvany a zaměřovaly blížícího se nepřítele.

"Poručíku Rogetová!" promluvil Grayson do mikrofonu. "Jaká je situace?"

"Plukovníku! Jsme rádi, že vás vidíme!" Její hlas zněl unaveně, a když podávala hlášení o stavu své falangy, téměř se lámal vyčerpáním. Její Panther měl značně poničený trup, levou nohu a pravé rameno, nicméně stále ještě byl funkční. Vandergriffovo Komando dostalo zásah nepřátelskými raketami a přišlo tak o držáky RKD na hrudi, ale laser a odpalovače RKD zabudované v jeho paži byly stále bojeschopné. Křížanovský Lukostřelec připravil Vosu Sylvie Trevorové o levou nohu, na které měla RKD-2. Rogetová jí ale pomohla zatáhnout Vosu na příhodné místo, odkud mohla Trevorová pokračovat v boji svým středním laserem.

"A co nepřítel?" Marabu popošel na okraj hřebene tak, aby Grayson viděl dolů z kopce. Na jeho úpatí zahlédl kouř valící se z hořících vozidel a o kus výš ve svahu spočívala nehybná postava vyřazené Cikády.

"Byly tu přinejmenším čtyři oddělené útoky, plukovníku. Všechno to byly lehčí stroje. Myslím, že jsme hned na začátku vyřadili jejich Žihadlo." Pantherova paže ukázala k severozápadu, kde Grayson uviděl mezi stromy stříbrnou siluetu zničeného OBRa. "Lukostřelec nás překvapil zezadu, ale myslím, že vy jste ho zahnal. Stříleli na nás ze všech stran."

"Zbytek velitelské falangy stoupá teď za vámi nahoru, tak do nich nestřílejte, až se tu objeví. Taky jsem narazil na Graffa. Říkal, že jste mu dovolila ustoupit, aby si mohl dát opravit závadu na chladiči. Nařídil jsem mu, ať se vrátí zpátky, jakmile bude oprava hotová."

"Jakou závadu?" Její hlas byl ledově chladný a opět v něm zaznělo velké napětí. "Říkal, že má váš souhlas." "Ten hajzl! Vypařil se hned po prvním výstřelu. Já mu dám závadu! Ať mi nechodí na oči!"

Grayson se zamračil. Takže Graff zběhl z boje. Nechal svoje kamarády napospas nepřátelské přesile a zbaběle se schovával mezi stromy pod kopcem. Podle vojenských řádů mohl být za takovou věc i popraven, ale prozatím nebyl čas o celé záležitosti dál uvažovat.

"Vedli jste si dobře, Francino. Myslím, že jste zadrželi hlavní nápor nepřítele a zachránili obě výsadkové lodě."

"Ale jsou tam ještě další, kapitáne." Její hlas zněl stále napjatě, jako kdyby odolávala zhroucení jen silou vůle.

"Myslím, že sem postupuje jejich pěchota." "Kde jsou?"

"Před chvílí tudy projížděly nějaký vozy. Naši pěšáci dostali tu Cikádu... Myslím, že se jí zmocnili, protože to vypadalo, že Cikáda pak střílela do těch aut dole v údolí. Bylo to před několika minutama, právě když zmizelo rušení signálu."

"Myslíte, že to byly rušičky?"

"Nemůžu to tvrdit naprosto jistě, ale myslím, že jo. Ale stejně jsme viděli tam dole mezi stromy obrovské množství pěchoty - transportéry, vznášedla - samé lehčí stroje. Myslím, že chtěli zaujmout bojové postavení na hřebenu kopce, ale ta Cikáda je zahнала."

"Co se stalo s tou Cikádou pak?"

"Před několika minutama dostala pár zásahů a od té doby se nehejbá."

Zatraceně, pomyslel si Grayson, ať už to byl kdokoli, zničením rušiček pravděpodobně zachránil celou Legii! A Graff zatím zbaběle zdrhnul z boje.

"Dobře. Udržujte si svoje postavení. Hned, jak bude jistý, že se nepřítel doopravdy stahuje, pošlu nahoru nějakýho OBRa s rukama, aby pomohl Trevorový s její Vosou." "Ano, pane! A...pane?" "Copak?" "Je moc dobře, že už jste tady!"

Harris Graff zastavil svého Asasina pod hlavní bránou Phobosovy přechodové komory a odvysílal svou identifikaci. Z lodi mu odpověděl jeden z palubních důstojníků: "Graffe, co se děje?"

"Mám vážnou poruchu, poručíku. Těsnění chladiče je v tahu a teče to proudem. Poručík Rogetová mě sem poslala, aby mi to techové dali dohromady."

"Zůstaň, kde jsi. Otvíráme bránu."

Brána se s hlubokým kovovým skřípěním otevřela. K zemi se vysunula dlouhá teleskopická rampa. Skupinka techů na horní palubě montážní haly zvědavě pokukovala po osamoceném Asasinovi. Graff vkročil na rampu a pomalu stoupal se svým strojem nahoru do nitra lodi.

Janice Taylorová pozorovala celou scénu přikrčená v trávě dvě stě metrů od Phobosu. Pak se otočila, aby zkontrolovala, co se děje v blízkém lese za jejími zády.

Narodila se a vyrostla na Verdandi, světě na samých hranicích kuritovského panství. V době, kdy byla profesorkou historie na tamější prestižní Regiské univerzitě, stala se svědkyní krvavé revoluce proti kuritovské nadvládě. Během jednoho pokusu Kuritovců o znovudobytí moci byla spolu s dalšími padesáti zajatky v řetězech vyvečlena pod namířenými zbraněmi OBRů ven z města. Měli je deportovat na neznámé místo mimo planetu, kde by bezpochyby sloužily k hrátkám cizích vojáků.

Zajatky tehdy vysvobodil Grayson Carlyle se svou Legií. Od toho dne se Janice Taylorová stala členkou jednotky zvláštního nasazení četaře Ramagea a s ní se pak zúčastnila poslední divoké bitvy za osvobození verdandského hlavního města. Po vítězství a vyhlášení nezávislosti se rozhodla, že bude následovat Legii šedé smrti na jejich cestách vesmírem.

Janici stále ještě udivovalo její tehdejší rozhodnutí. Odhodlání k boji se zrodilo z lásky k vlasti a z vůle obětovat svůj život za osvobození od nadvlády takového netvora, jakým byl místodržitel generál Nagumo. Opravdu velice milovala

svou planetu a její obyvatele, a proto si sama dobře nedokázala vysvětlit, jak je mohla opustit. Možná až teď, po roce života v Šedé smrti, na to konečně přišla. Svoboda Verdandi byla vykoupena za hrůznou cenu životů jejích přátel, milovaných a tisíců dalších lidí, které vůbec neznala, ale kteří se obdobně zapojili do boje za nezávislost a za vybojovanou svobodu zaplatili nejvyšší možnou daň. Jeden osamocený svět vzbouřenců však nemůže nikdy doufat, že udrží svou nezávislost proti ozbrojené moci armád Sjedenocného Drakonisu. Vítězství vzbouřenců u Regisu využili Steinerovci ve prospěch Lyránského svazu a získali bez jediného výstřelu politické vítězství. Nezávislost Verdandi byla jednou z těch, které existují pouze na papíře jako výsledek smluv a dohod mezi Steinerovci a Kuritovci. Janice si jako studentka historie uvědomovala, jak křehká je právě získaná nezávislost. Události oněch posledních dnů ji velice rozladily a litovala svou vlast, když se ukázalo, že nově vydobytá svoboda se stala zase jen předmětem kupeckého handrkování mezi Steinerovci, Kuritovci a novou vládou Verdandi. Jen pár dní po skončení bojů se na Verdandi našli lidé ochotní prodat těžce vybojovanou svobodu. A právě proto asi svou planetu opustila. Nemohla vystát pohled na lidi, kteří prodávali i její vítězství. V legii Šedé smrti našla svým způsobem nový domov. Na čas dokonce měla pocit, že miluje mladého velitele pluku Graysona Carlylea. Bylo pro ni hořkým zklamáním, když se dozvěděla, že Grayson má vážný vztah s výkonným důstojníkem roty, Lori Kalmarovou. Přesto se ale posléze staly s Lori blízkými přítelkyněmi a důvěřnicemi namísto sokyněmi v lásce. Janice cítila, že stále Graysona miluje, možná teď trochu jiným způsobem. Zřejmě právě proto nemohla Legii opustit.

Ze zadumání ji vyrušil nenadálý zvuk. Pozdvihla svou útočnou TK pušku a rozhlédla se kolem. Lesem postupovali cizí vojáci. Jejím úkolem bylo bránit okolí výsadkových lodí a nikoho bez prověření nepustit příliš blízko. Pár desítek metrů před ní se teď někdo prodíral hustým roštím. "Stůj, kdo tam!" zakřičela.

Dříve, než stačila dodat něco dalšího, rozervala křoví sprška výstřelů z poloautomatické pistole. Kulky prosvíštěly vzduchem těsně nad její hlavou. Díky reflexům, které v ní vypěstoval dril kapitána Ramagea, okamžitě skočila k zemi, převalila se o kus dál a pak rychle zaklekla a vypálila na útočníky automatickou dávku. Opět zalehla a znovu se odkutálela. Cosi prolétlo vzduchem a zapadlo do křoví v místě, kde před chvílí ležela. Odkutálela se ještě dál a přitiskla se k zemi. Granát vybuchl s ostrým třeskem, který rozcupoval špičky stébel trávy přímo nad její hlavou. Janice kromě zvonění v uších vyvázla bez škrábnutí. Ozbrojení vojáci probíhali křovím a stříleli.

Byli natolik blízko, že rozeznávala znaky orla na prsou jejich uniforem. Ze své pozice vleže vypálila rychlé trojnásobné a čtyřnásobné dávky z TK pušky. Dva z vojáků padli k zemi. Třetí se otočil a vystřelil z poloautomatické pistole dlouhou salvu, která seřezala větve a listy stromů nad její hlavou. Janice odpověděla výstřelem a svůj cíl neminula. Zároveň začal zpoza stromů střílet další křížanovský voják. Mezi ní a Phobos mezitím pronikaly desítky dalších vojáků.

Naladila osobní vysílačku na Phobosův taktický kanál: "Phobosi! Phobosi! Tady perimetr 5! Útočí na vás pozemní vojsko. Blíží se k vám."

Místo odpovědi se z otevřené brány ozval rachot kulometné palby. Několik postav běžících po rampě do jasné osvětleného lodního prostoru se zhroutilo k zemi. Janice uslyšela typické klepání mechanismu kontrolujícího dosedání vrat.

Uvnitř lodi se vzápětí ozvalo temné dunění výbuchů soustředěných do úzce ohraničeného prostoru. Z otevřené brány se vyvalil dým. Janice sledovala s narůstající hrůzou, jak se deset křížanovských vojáků přibližuje k lodi, vstupuje na rampu a bez odporu vbíhá dovnitř. Mnoho dalších je okamžitě následovalo. Začala střílet, ale vojáci byli příliš daleko, zaujati svým jediným cílem - výsadkovou lodí. Také ostatní z její čtyř skrytí opodál stříleli na protivníky. Dostali jich deset... patnáct, ale z lesa přibíhaly stále další a další posily.

Nějakou dobu se nic nedělo. Potom se objevily křížanovské OBRy - velký, poněkud poškozený Palcát, Lukostřelec, vláčící za sebou pozůstatky svého předloktí, kulhající Panter, který vypadal, jakoby mu kdosi otevřel trup výbušným otvírákem na konzervy. Všechny stroje střílely za pochodu, ne však na loď, ale na vojáky Šedé smrti poschovávané v křoví a trávě. Janice zahlédla dvacet metrů od sebe Vince Hallovou, jak ji zasáhl laserový paprsek. Údolím se valil kouř z hořících keřů. Byl nejvyšší čas k ústupu.

Deimos vzdálený půl kilometru severním směrem mlčel. S ochromujícím mrazením si Janice všimla, že všechny Phobosovy zbraně teď míří k severu.

Phobos měl druhou loď zcela na mušce. To, že ještě nezačal střílet, mohlo znamenat jediné - začalo se vyjednávat. Janice moc dobře věděla, co znamená vyjednávání, když je v sázce svoboda světa a jeho obyvatel, a rozhodně se netoužila dozvědět jeho výsledky. Alespoň ne takhle zblízka. Společně s ostatními členy jednotky zvláštního nasazení Šedé smrti začala ustupovat východním směrem do lesa.

Za ní se vysoko na boku lodi otevřel poklop a na anténě se v mírném vánku zatřepetala vlajka. Obrnění pěšáci pohybující se mezi OBRy ve stínu lodi zůstali stát a propukli v jásot. Na vlajce roztahoval svá křídla křížanovský orel. Phobos byl obsazen.

12

V hlase poručíka Thurstonea bylo zřetelně slyšet napětí a vyčerpání. "Plukovníku, musím udělat to, co chtějí. Nemám na vybranou."

Grayson zavřel oči a opřel se do sedadla svého Marabua. Nebyl zvyklý přijímat taková ultimáta bez boje, jenže v tuhle chvíli ho nenapadlo nic, co by ještě mohl udělat. Přesto se nedokázal přinutit vyslovit ta slova Dobře poručíku, dělejte, co musíte...

"Ne, Thurstone! Jestliže to uděláte, všechny nás tu odsoudíte k smrti. Nařizuji vám nepřistoupit na jejich požadavky. Dorazíme k vám během pěti minut."

"Ne, pane. To nemohu udělat. Copak to nechápete?"

"Ten zbabělej hajzl," zaslechl Grayson na taktickém okruhu. Pravděpodobně to byl hlas Delmara Claye, ale nebyl si tím úplně jistý.

"To není zbabělost," ozval se na lince další hlas. "Jenom má rozum."

"Co...? Kdo je to?"

"Kapitán Harris Graff z Páté křižanovské gardy."

"Graff..."

"To není mé skutečné jméno, samozřejmě."

"Dobře, Graffe... nebo jak se jmenujete. Co chcete?"

"To, co jsem chtěl, jsem už získal, plukovníku. Mám vaši výsadkovou loď... přesně podle plánu. Jestli se teď vzdáte, přimluvím se za vás u svých nadřízených."

Graysonem zalomcoval vztek. "Máte Phobose, Graffe. Ale ještě jste nedostal Deimose. A až se tam na vás vrhneme vykopeme vás odtamtud..." "Nic takového neuděláte, plukovníku. Už jsem to vysvětlil poručíku Thurstonovi. Jeho loď byla trochu... upravena. Nic rozsáhlého, ale jistý kódovaný radiový signál může spustit pomalou destrukci Deimosových fúzních reaktorů. Žádný výbuch nebo něco na ten způsob, ale řek bych, že to vyprodukuje dost tepla na to, aby se z lodi stal spečený škvarek." Grayson poslouchal s něhou hrůzou. Moderní Válečné konvence zakazovaly ničení technologií a většina válečníků těchto nařízení dbala. Čas od času se samozřejmě vyskytly nájezdy na nepřátelské továrny nebo průmyslové komplexy, ale kdykoliv to bylo možné, zůstala tato zařízení ušetřena. Továrna nebo průmyslový komplex nebo dokonce i výsadková loď se mohly stát válečnou kořistí, ale vždycky existovala možnost získat je zase zpět. Bojovníci, kteří záměrně zničili něco tak drahocenného jako výsadkovou loď, byly v 31. století považováni ostatními stranami za barbary. Jak pokračovala nekonečná ničivá zhouba války, neustále ubývalo techniků, kteří dokázali přestavět nebo jen opravit různé reaktory kosmické lodí nebo pohonnou jednotku OBRa.

Grayson nepatřil mezi ty pověřivé, mysticky založené následovníky Blakeovy cesty, ale představoval, jak se prastará výsadková loď mění otočením knoflíku na škvarek, ho naplnila hrůzou. "Pak aspoň propusťte posádku."

"Plukovníku, musím vám připomenout, že nejste v postavení, kdy byste mohl jakkoliv smlouvat. Tito lidé jsou legitimními válečnými zajatci. Jsou v bezpečí a budou v bezpečí až do doby, než budou podrobeni výslechu."

"Podrobení výslechu? Kvůli čemu, proboha? Vy... říkal jste, že patříte k Páté křižanovské gardě. My pracujeme pro Gyulu Křižana! Máme s ním smlouvu!"

"Tak přijďte sem k nám a můžeme si o tom pohovořit. Mám informace, které by vás mohly... zajímat. Možná, že pak najdeme východisko z této situace. Třeba někde došlo k nějakému nedorozumění."

Grayson zavřel oči. Najednou se cítil strašně unaven. V žádném případě neměl v úmyslu pokorně vpochodovat do Graffovy léčky. Křižanovské síly až dosud používaly jen samé úskoky a lži a Grayson si byl jist, že by zůstal na svobodě jen do chvíle, než by vstoupil na palubu Phobosu.

Kdyby vůbec zůstal na živu.

"Nepřipadá v úvahu, Graffe. Informujte mě přes komlink."

"Myslím, že v tom případě už nemáme o čem hovořit, plukovníku. Ale poručík Thurston se vzdá, nebo mu tu loď roztavím nad hlavou. Dáte mu rozkaz, plukovníku, nebo se mám dohodnout přímo s ním?"

"Ano, zatraceně," řekl Grayson tiše. "Dám mu ten rozkaz."

Potom bylo dojednáno příměří. Grayson se na tom dohodl rádiem s velitelem křižanovských sil plukovníkem Langsdorfem. Takové příměří bylo v moderním válečnictví běžnou záležitostí. Stávalo se, že velitelé armád, když už bitva trvala příliš dlouho, nařídili pozastavit boje, aby mohly obě strany opravit rozbité OBRy, ošetřit zraněné a aby mezi sebou mohli warrioři a techové obou stran na bitevním poli obchodovat. Kilogram kávy nebo tabáku se dal směnit za klíč k seřizování pistí a kalibrační soupravu, kus reflexního vedení zase za fungující filtr. Nad touto činností některých podnikavců se rozčilovali všichni velitelé, ale nikdo se ji nikdy neodvážil zastavit.

Graysonovi bojovníci zatím prohledali okolní lesy, aby našli zraněné a shromáždili všechnu techniku, o které jim řekly rozprášené Ramageovy jednotky. Když byla prolomena západní linie obrany, většina vojáků Legie se pokusila sformovat na vrcholu hřebene. A když je začaly nepřátelské OBRy svírat, prchali dál směrem na východ. Skrývali se teď v lesích podél údolí. Ti, kterým se podařilo navázat spojení s legionářskými OBRy, se už vraceli, ale ostatní museli ještě dlouhou dobu shánět několikačlenné hlídky.

Grayson také vyslal na odvrácené svahy západního hřebene skupinu vojáků, aby našla neznámého zákopníka, kterému se podařilo otočit zbraně vyřazené Cikády proti nepřátelským spojařským vozidlům. Když se dozvěděl, že tím 'neznámým zákopníkem' není nikdo jiný než kapitán Ramage, vůbec ho to nepřekvapilo. Kapitán byl v bezvědomí, utrpěl vážná zranění a značnou ztrátu krve. Nejbližší k raněnému byl doktor Morrison, palubní lékař Phobosu, ale Graff ani jemu nedovolil opustit loď. Vojáci, kteří měli školení první pomoci, Ramagemu vyčistili a ovázali rány, ale nikdo z nich se neodvážoval odhadnout jeho šance na přežití.

Mlčky se také do údolí a na svahy kopců vypravili křižanovští vojáci, aby našli své zraněné a shromáždili vyřazenou výzbroj. Skupina techů měla plně ruce práce s oběma Pakraty, a jakmile byl odvezen zraněný Ramage, pustila se i do opravy Cikády. Několik křižanovských vojáků se roztavilo do okolí na stráž a technici začali opravovat poničené spoje pravého chodidla.

Grayson stál opřený o nohu svého Marabua. Helmské slunce stálo nízko a údolí už leželo ve stínu. Nicméně obloha byla ještě jasná a do tmy zbývalo několik hodin. Přistoupil k němu Delmar Clay.

"Plukovníku," začal nerozhodně, jako by se bál, že ho Grayson nebude poslouchat. "Mám tady z toho všeho dost divnej pocit."

"Jo, Dele." Grayson to také cítil. Něco tu nebylo v pořádku... ale co?

"Podívejte... víte, že když se dojedná příměří, vojáci si většinou směňují různé věci. Tabák, náhradní díly a tak. Znáte to."

Grayson přikývl.

"No, a když není co směňovat, tak se aspoň vyměňují novinky. Plukovníku, vojáci lačnější po novinkách snad nejvíce ze všech živých bytostí ve vesmíru. Vždycky chtějí vědět cokoliv, co vědí ty na druhé straně... Jaký máte rozkazy? Co se děje na Atreu? Jaký jsou u vás tresty? Takovýchle věcí." Grayson vydechl. To je ono!

"Tady je to ale jinak. Zašel jsem za dvěma jejich warriorama a třema pěšákama. Všichni se mnou odmítali mluvit. Ignorovali mě, jako kdybych tam nebyl. Ostatní, co stáli opodál, včetně důstojníků, mě bedlivě sledovali a viděl jsem, jak odjíždějí zbraně... ale ti, co jsem s nimi mluvil, mě prostě ignorovali!"

"Má pravdu, Grayi," řekla Lori, která se u nich právě objevila spolu s Janicí Taylorovou. Janice měla stále ještě obličej pokrytý šedo zeleným maskováním. Vypadala unaveně.

"Janice se sem právě dostala přes nepřátelskou linii," pokračovala Lori. "Říkala, že ji normálně pustili skrz, ale nikdo z nich ji ani nepopichoval ani s ní nežertoval, jak to bývá při formálním příměří zvykem..."

"Měla jsem strach, plukovníku," řekla Janice. "Víte, Liaovci mě během příměří zvali na rande... chtěli, abych jim vařila večeři..., abych přestala válčit a věnovala se chlapům..., ale tihle se chovají, jako kdybychom byli... nějaké zrůdy nebo co!"

"Myslím, že jsi na to kápala," řekl Grayson. "Chovají se..." zarážů se a doširoka otevřel oči, jako kdyby mu právě došlo, kam míří. "Proboha, chovají se k nám, jako kdybychom byli zločinci!"

I když vojáci civilizovaných světů dodržovali určitá schémata přísně kontrolovaná oběma stranami, vždycky se našli ti, kteří se odmítali Válečným konvencím podřídit. Pravidla civilizovaného válčení, kam patřilo i formální příměří a čestné vyjednávání, se na ně prostě nevztahovala. Polobarbarští nájezdníci z Periférie, piráti a samozvaní králové, kteří loupili kvůli vodě, transuranovým prvkům nebo nástrojům, zoldněři, kteří zradili svého pána a snažili se mu pomstít nebo vyhrát tažení likvidací nepřátelských výsadkových lodí, všichni ti se dali shrnout do jedné různorodé skupiny, která se označovala jako zločinci. Civilizovaní lidé s takovými zvířaty nekomunikovali a rozhodně s nimi nejednali jako se sobě rovnými protivníky.

"Zločinci," řekla Janice. "Pak je jasný, že s náma nechtejt mít nic společného."

"A může to být ještě horší," přidal se Delmar. "Co když se rozhodnou ukončit příměří... neočekávané?"

"Už mě to taky napadlo," odpověděl Grayson a v jeho hlase zaznívala rozhodnost. "Janice, vrátíš se na shromaždiště jednotek a oznámíš celou situaci tomu, kdo má momentálně velení."

"Poručík Dulaney."

"Dobře, správně. Řekni mu, že Křižanovci nás možná považují za zločince a aby byl připraven na neočekávaný útok. Ztraceně, ať je připraven na cokoliv. Ať je někdo neustále naladěný na taktickou frekvenci. A zajistěte přepravu pro raněné, ať je můžeme kdykoliv přesunout. Většina našich vozidel by už měla být připravena. Řekni Dulaneyovi, že ranění mají při přepravě přednost." , Ano, pane."

"Lori, Delmare... stejný postup. Shromážděte warriory. Ať se neprodleně přesunou do svých strojů a jsou připraveni k akci. Nebo... ať jde radši polovina z nich napřed. Pošlete útočnou falangu. Warriori velitelské falangy zůstanou venku, ale blízko u strojů, a ať jsou připraveni kdykoliv naskočit. Rychle. Průzkumná falanga je ještě pořád na kopci?"

"Pracuju na Vose Trevorové," řekl Clay. "Snaží se opravit tu nohu."

"Možná toho budou muset nechat. Ať někdo dojde, zdůrazňuju, dojde, nahoru a informuje je. Žádné rádiové zprávy. Oni jistě poslouchají. Rozumíte? Tak pohyb!"

Trojice zmizela v houstnoucím šeru a Grayson osaměl. Ačkoliv i on byl členem velitelské falangy, rozhodl se vylézt do kokpitu svého Marabua a poslechnout si více radiových frekvencí, než kolik nabízel malý přijímač, který neustále nosil v levém uchu.

Na frekvencích neobjevil vůbec nic, což ho ještě více znepokojilo. Jako kdyby křižanovské síly jednaly podle předem připraveného plánu a teď už jen čekaly na signál k útoku. Ten signál přišel asi o deset minut později. Nad Phobosův trup se ostrým obloukem vznesla bílá světlice. Ve stejnou chvíli se z lesů ozvala kulometná palba a zaměřila se na malou skupinku legionářských vojáků, kteří údolím odnášeli raněné. Téměř v ten samý okamžik zahájily palbu i křižanovské OBRy. Laserové paprsky protály vzduch a se sykotem dopadly na Marabuův vnější plášť. O chvíli později vyslal OBR na nepřátelského Lukostřelec, který na něj zahájil palbu, dávku ze svých vrhačů částic. Na vzdálenost tří set metrů, která je dělila, bylo třeba použít dalokodosahového zaměřování. Graysonovy těžké vrhače dvakrát zasáhly cíl, jiskřivé paprsky nabitých částic se zakously do Lukostřelcova těžkého pancíře.

Grayson ale nikde neviděl Graffova Asasina. Možná je ještě pořád na palubě Phobosu, pomyslel si. Ten se teď venku neodvážá ukázat!

"Plukovníku!" Hlas Franciny Rogetové se zařizl do šumu na taktické frekvenci. "Plukovníku, zaskočili nás! Pět těžkých OBRů na západní straně kopce. Blíží se k nám!"

Ztraceně! Nestačil pořádně zorganizovat hlídky, aby vystopovaly, kam se poděly všechny křižanovské OBRy. Údolí bylo moc dlouhé a porost příliš hustý. Pět z nich jim proklouzlo a teď zaskočily již tak těžce poškozené OBRy průzkumné falangy.

"Hned tam budeme, Francino," řekl.

"Plukovníku! Co se děje? Proč porušili příměří?"

"Poručíku... nedostala jste zprávu od posla? Měl tam už být!"

"Ne, pane. Ani slovo. Všude byl takový klid..."

Takový klid. Takový ztracený klid. Sledovali snad Křižanovci posla a pak ho zlikvidovali někde na cestě? Byla snad informace o tom, že Legie pojala podezření, tím očekávaným signálem k útoku? Tohle se už asi nikdy nedozví. Teď bylo

podstatné, že selhání pokusu o doručení zprávy vážně ohrozilo průzkumnou falangu. Už teď jí chyběl jeden stroj a jeden byl částečně mimo provoz. A teď se k nim navíc nedostala zpráva, že nepřítel možná chystá neočekávaný útok! Pustil Marabuovy energetické regulátory na plný výkon a 75 tun oceli vyrazilo tryskem k západnímu hřebeni. Ze severu se ozvala raketová palba, roztříštila několik stromů před nim a zasypala Marabuův plášť úlomky kovu a skal. Grayson útok ignoroval a plně se soustředil na každý krok. Jeho stroj začal stoupat do svahu. Na horizontu hřebene se v ubývajícím denním světle mihaly jasné záblesky světla. Proti obloze uviděl Pantera poručíka Rogetové, jak páli ze svých vrhačů částic jednu dávku za druhou na útočníky skryté na opačném svahu hory. Rakety vybuchovaly všude kolem a vyhazovaly do vzduchu gejzíry hlíny a oblaka černého kouře. V jednu chvíli ozářil paprsek vypálený odspoda oblaka prachu kolem OBRova pláště. Odražené modrobílé jiskry se rozprskly po obloze a propletly se s temnými stíny pohybujícího se stroje. Tento obraz, nepopsatelně krásný a hrůzný zároveň, trval jenom zlomek vteřiny. Pak kopcem otrásla mohutná exploze a třicetipětistunový Panter zavrával. "Rogetová!" řval Grayson do svého mikrofonu. "Dostaňte své lidi z hřebene!" "Nemůžu!" Její odpověď byla přes sykot statických výbojů a ohlušující řev bitvy sotva slyšitelná. Anténa nebo vysílačka jejího OBRa byly pravděpodobně zničeny. "Nemůžu tu nechat Sylvii!" Sylvie Trevorová zřejmě pořád ještě byla tam nahoře a pokoušela se uvést do chodu svůj stroj. Na hřeben teď dopadaly rakety minimálně z dvaceti míst. Na pozice průzkumné falangy zjevně nestřílelo jen pět OBRŮ, ale musela se k nim přidat i pěchota s ručními raketomety. Země se otrásla novými a novými výbuchy. Na půl cesty do kopce se Graysonovi postavil do cesty křížanovský Centurion. Grayson okamžitě poznal stroj, se kterým v tomto nekonečném dni už jednou bojoval a který zatlačil na ústup svými vrhači částic. Grayson vystřelil. Centurion uskočil stranou a zahájil palbu z laserů a autokanónu. Grayson rychle zamířil, vyslal na svého lehčího protivníka salvu laserových paprsků a znovu vyrazil kupředu. Neměl teď na přestřelku s pilotem Centuriona čas.

Další střely zabubnovaly na Marabuův plášť. Pak se pancíř rozzářil nesčetnými modrými výboji, které v dlouhých blescích sršely k zemi. Přístroje se svíjely ve chvilkovém elektrickém přetížení. Další dávka z vrhačů ho zasáhla zezadu. Slyšel, jak se za jeho hlavou s kovovým skřípěním trhají kusy zádového pancíře. Na konzole se varovné rozzářily kontrolky. Zásah poškodil elektrický systém a vyřadil dva z chladičů.

Takové poškození se už nedalo ignorovat. Marabu se prudce otočil. Za obrovským balvanem asi padesát metrů dolů po svahu se objevil nepřátelský Palcát. V tu chvíli Graysonovi došlo, že Centurion měl sloužit jako návnada. Křížanovci očekávali, že se pokusí zničit stroj, který už dříve poškodil. Kdyby to udělal, vystavil by svá záda ničivému útoku skrytého protivníka. Jeho rozhodnutí pokračovat zjevně rozhodilo časování křížanovských pilotů, ale ti se rozhodli stejně provést svůj záměr.

I když byl Palcát dost daleko, Grayson na něj vypálil. Spíš, aby ho odradil od úmyslu dostat se blíž, než ve snaze ho poškodit. Pak zavřel oči, aby mohla neurohelma citlivěji snímat signál z jeho středního ucha a provedl s OBRem ostrou otáčku a současně se dostal do podřepu. Nad ním jasné zazářily dávky z vrhačů částic. Třemi rychlými kroky se přiblížil na třicet metrů k Centurionovi a dostal ho mezi sebe a vzdálenějšího Palcáta. Pak odpálil jeden a druhý vrhač částic. V Centurionově tělním pancíři vykvetly hluboké hořící jámy. Dávka do levé části trupu zjevně zasáhla Centurionův zásobník pěticentimetrových RKD, protože záblesk světla z Graysonových vrhačů byl vzápětí následován mnohem jasnějším zábleskem vybuchující munice. Za ním následoval další... a další... a další. Rakety beze smyslu vyletovaly do vzduchu a zanechávaly za sebou svíjející se stopy bílého kouře. Závěrečná exploze vyrvala ze Centurionova těla obrovské pláty pancíře. Z OBRa zbývala jen hořící kostra. Pod odervanými kusy pancéřových desek se objevily pokroucené vzpěry a části napůl viditelných strojů. Na okamžik zahlédl Grayson obraz, který se mu vypálil do mozku. Obraz Centurionova pilota, jak zoufale bije rukama do průhledného plastiku svého kokpitu. Další výbuch roztříštil kokpit na oblak třípytívných stříbrných střepin a mezi OBRovými rameny zůstala jen černá doutnající rána. Hořící stroj dopadl na záda a zmizel v oblacích černého mastného kouře.

Grayson se otočil zády k nepřátelskému Palcátovi a opět vyrazil do svahu.

Tam našel obraz zkázy.

Vosa Trevorové ležela nehybně na zemi. Stále ještě neměla levou nohu a její hlava se zdála být rozdrcená jediným kopnutím mnohatunové obrněné OBRovy nohy. Vandergiffovo Komando vybuchlo. Zbyly z něj jen rozbité končetiny a zjizvené roztrhané tělo, tolik připomínající právě zlikvidovaného Centuriona. Francina Rogetová stála se svým Panterem o kus výš ve svahu a zoufale pálila do OBRŮ, blížících se k ní. Skrze dým Grayson rozeznal mohutné postavy poničeného Bleska, Lasice a ještě tři lehčích strojů. Rogetová neustávala v palbě, dokud se Blesk nedostal až těsně k ní a nezdvihl jednu ze svých obrovských černých pěstí.

Ve chvíli, kdy pěst dopadla, uslyšel Grayson ve svých sluchátkách Francinin výkřik.

ČÁST II

13

Pro Graysona znamenal ústup z Rozštěpeného údolí noční můru plnou bolesti, ztráty a vědomí totální porážky. Od noci, kdy byl při nečekaném překvapivém útoku Kuritovců zabit jeho otec, nepocítil takovou prázdnotu.

OBRy útočné a velitelské falangy Legie, ty, které ještě stačil varovat, se podařilo shromáždit pod západním hřebenem. Ze tří stran se na ně vyvalily křížanovské OBRy a setkaly se s přesnou palbou zoufalých žoldnérů. Dvakrát se nepřítel pokusil zaútočit a dvakrát byl odražen palbou z raketometu, laserů a vrhačů částic. Potom, co bylo několik jeho OBRŮ vážně poškozeno, se stáhl zpět do údolí, kde tiše spočívaly dvě výsadkové lodě.

V té krátké chvíli klidu se Grayson rozhodl stáhnout své jednotky do bezpečí.

První vyrazila pozemní vojska. Těžce ranění byli naloženi na tři nákladní vznášedla, ostatní šli pěšky, nebo se tísnil na karosériích malých želvovitých průzkumných aut, na bojových vznášedlech a v transportérech. Kolonu doprovázela útočná falanga, aby zajistila případnou ochranu před nepřátelskou pěchotou nebo nálety nepřátelských stíhaček. Velitelská falanga zůstala na pozicích jako zadní stráž před další křižanovskou proradností.

Ale nic dalšího se už nestalo. Zdálo se, že křižanovské síly - včetně Graffa a plukovníka Langsdorfa - chtějí nechat Sedou smrt uniknout. Alespoň pro tentokrát.

Nicméně Legie šedé smrti se dostala do vážných problémů. Všechny rezervní OBRy a většina pozemní výzbroje a těžkých zbraní zůstaly na palubě výsadkových lodí. Přinejmenším tři čtvrtiny techů, kteří se s Legií vrátili ze Siria V, všichni členové lodní posádky, oba palubní lékaři a většina pomocného personálu zůstala v zajetí. Nepřátelé zajali dokonce i plukovního kuchaře.

Na několik příštích dní neměla Legie k jídlu nic kromě železné zásoby z některých OBRŮ a vozidel. To jim samozřejmě mohlo vystačit jen na velmi omezenou dobu. Na Helmu se sice vyskytovala divoká i domácí zvířata, ale vystopovat je a ulovit nebo odchytit vyžadovalo jistý čas. Pak bude nutné nějak maso zpracovat, aby se nekazilo. Sůl? Budou mít sůl? Sůl na nakládání masa se dala získat z pobřeží vyschlého moře nějakých padesát kilometrů jižněji. Bude ale třeba najít cestu, jak oddělit chlorid sodný od dalších minerálů, které v tlustých vrstvách pokrývaly skály podél dávno mrtvých pláží.

A voda. Kde vezmou uprchlíci vodu? Výš v kopcích tekly horské potoky a lesnatým údolím, kde už tábořila většina Legie, se klikatila řeka Araga. Grayson věděl, že tábořiště stovek lidí spotřebuje velké množství vody a nedostatečnou hygienou nebo špatným ukládáním odpadků může snadno znehodnotit své zásoby. Ale v tuto chvíli nepředstavovala voda nijak zásadní problém. Horší to bude, pokud jich začne přibývat. Zásoby vody na Phobosu a Deimosu by jim vystačily na několik měsíců. Recyklační zařízení navíc neustále doplňovalo zásobu z odpadní vody a vlhkosti ve vzduchu.

A munice. Zásoby střeliva se u pozemních vojsk smršly na několik desítek zásobníků na jednoho vojáka. Právě skončená bitva redukovala počet některých speciálních typů nábojů, jako jsou hlavice pro Inferna, prakticky na nulu. Nedostatek munice se nevyhnul ani zbraním OBRŮ. Sám Grayson vystřelil čtrnáct zásobníků po stu stodvacetimilimetrových projektilů. Zbývalo mu ještě jedenáct dalších - dost, pokud si je bude šetřit na jedinou bitvu. Už stačil zkontrolovat Davise McCalla a zjistil, že Skotův Střelec Bannockburn má už jen šest zásobníků - 600 projektilů - do svých autokanónů. Obdobně se zredukovaly i zásoby samonaváděcí munice...

A zranění. Patnácti mužům a ženám, včetně kapitána Ramagea, jejich těžká zranění vůbec nedovolovala samostatný pohyb. Bez doktorů, lékařského vybavení, antibiotik, plazmy nebo krve, dokonce i bez čistých obvazů nebyly jejich šance na přežití vysoké. Další jedenadvacet utrpělo méně závažná zranění, ale dokud nebudou doléčeni, nedalo se s nimi v nadcházejících bojích počítat.

Grayson téměř neodolal chvilkovému pokušení zavolat Langsdorfovi a požádat ho o podmínky kapitulace. Zastavilo ho jedině ledové vědomí, že on i jeho lidé jsou z nějakého neznámého důvodu považováni za zločince. Vzdát se by neznamenaloby obvyklé propuštění od zaměstnavatele nebo zaslání výkupného. Vzdát se Langsdorfovi znamenalo nechat se postavit před soud za zločin nebo zločiny, ze kterých už byla Legie zjevně obviněna.

Ale jaké zločiny? A kdo je z nich obvinil? Legie splnila na Siriu V všechny své závazky vyplývající ze smlouvy s Gyulou Křižanem. Proč je tedy křižanovské síly pronásledovaly? Navenek si Grayson zachoval svůj klid. Vydal rozkazy, aby kolona pokračovala zvýšeným tempem k severu do té doby, než je bude citlivý zaměřovači D2j systém na palubě McCallova Střelce informovat o tom, že se i poslední průzkumné letadlo Bumerang vrátilo na základnu v Helmdownu. Prozatím se vzdal snahy ukrýt svou kolonu před družicemi a plavidly na oběžné dráze. Zavedl své lidi do lesů, které pokrývaly většinu kraje lemujícího Severní náhorní plošiny a stočil se k severovýchodu. Na úpatí Aragajských hor západně od Durandelu se rozkládalo údolí řeky Aragy. Tam na ně měl čekat poručík DeVillar se zbytkem obyvatel Durandelu. Bylo to dobře ukryté a bezpečné místo, kde si mohli odpočinout a naplánovat svůj další postup. Bez ohledu na vnější klid vzrůstal v Graysonovi pocit selhání. Ten pocit se pomalu měnil v jistotu. To, čeho se celou dobu děsil, se najednou stalo skutkem. Bylo jen otázkou času, kdy čtyřřadvacetiletý plukovník dojde až na hranice svých schopností a skrze nenapravitelné chyby vlastního velení rozbije celý svůj pluk.

Kolona pokračovala k severovýchodu a Grayson přemýšlel o měkkém a lákavém pohodlí, o sladkém zapomenutí, o sebevraždě. Křižanovská skoková loď Mizar se materializovala v helmském skokovém bodu. O kus dál nehnutě spočívaly další skokové lodě eskadry, zaparkované nájemných neviditelných proudcích částic ze stacionárních plazmových vrhačů. Loď ještě několikrát zapojila trysky, až se dostala do polohy, kdy její zád směřovala k oranžové záři helmské hvězdy. Potom se z úložných prostor začala rozvinovat rozlehlá, dokonale černá skoková plachta. Jejím účelem bylo zachytávat každé zbloudilé kvantum energie pro lodní konvertory. Slunce zářilo přímo centrálním otvorem. Tato konstelace umožňovala stacionárním vrhačům Mizaru udržovat tah, aniž by poničily jemnou látku plachty.

Na palubě vévodské výsadkové lodi Gladius se ve svých rozlehlých komnatách připoutal Precentor Rachan do křesla a na počítači zabudovaném do desky pracovního stolu spustil osobní dekodovací program. Parabolická anténa Mizaru se natočila k Helmu IV okamžitě potom, co se skoková loď vynořila z hyperprostoru. Za několik málo minut, které byly nutné k tomu, aby zpráva o přiletu Mizaru dorazila rychlostí světla k Helmu a vrátila se zpět, dostal Rachan kódovanou zprávu od svých bratrů v Helmdownu.

Spojař Mizaru dešifroval adresu příjemce a převedl proud nic neříkajících symbolů na Rachanův terminál. Tam byla zpráva dekodována a objevila se na obrazovce. Precentor se naklonil dopředu a obrazovka na okamžik ozářila jeho rysy fosforeskujícím jasnem. Pak se začal usmívat, protože zprávy, které přicházely z Helmu, byly dobré. Opravdu dobré.

Pod rouškou tmy a ve stínu stromů byla dlouhá řada polokulových stanů téměř neviditelná. V jednom z nich sdíleli dva

lidé svou samotu... a bolest.

"Lori, tentokrát se mi to opravdu nepovedlo." I přes lehký tón Lori dobře cítila, jak zle se Grayson cítí a jaké výčitky si klade za současnou situaci. Mnohokrát za ty krátké čtyři roky se její city k němu měnily od lásky až k nenávisti. Za tu dobu ho poznala lépe než kdokoliv jiný z celé Legie. Nikdo jiný by teď neviděl zoufalství v jeho očích. Ani kapitán Ramage, který pro něj pracoval nejdéle ze všech, ani Renfred Tor, který už byl také dlouho v jeho službách. Jenom s Lori ztrácel mladý žoldnéřský velitel svou ostražitost. A i to se stávalo zřídka.

"Grayi," zaprotestovala Lori měkkým hlasem. "Ty za to nemůžeš. Zradili nás. Ten bídák Graff! Nemohl jsi nic..."

"Nic?" Prudce se k ní otočil. Jeho šedé oči metaly blesky. I v tlumeném světle lampy mohla vidět, jak trpí. "Nemohl jsem nic udělat? Chyboval jsem! Udělal jsem obrovské chyby na každém kroku! Díky nim jsme ztratili... všechno..."

Lori se k němu natáhla a jemně se dotkla jeho paže. Objal ji a zoufale se k ní přitiskl. "Lori, Lori, co máme dělat? Co vůbec proboha ještě můžeme udělat?"

Lori ho držela v náručí. Nestávalo se tak často, aby dal najevo, že ji potřebuje. Věděla také, že to nepotrvá dlouho. Brzy se budou milovat a on bude silný a vášnivý. Do zítřka pak vymyslí, co je potřeba udělat a zase se z něj stane neohrožený velitel Legie šedé smrti. Ale v této chvíli byl zranitelný a potřeboval ji nějakou výkonného důstojníka, nějakou spolubojovnici, ale prostě jako ženu. A jak ona potřebovala, aby ji takto potřeboval!

Jako mnohokrát, když ji objímal, i teď si Lori vzpomněla na okamžik, kdy viděla Graysona Smrt Carlylea poprvé. Kdyby se jí tenkrát někdo snažil namluvit, že jednou bude milovat muže, který na ni namířil Inferno...

Když se zaučovala u OBRŮ sigurdských obranných sil, pracovala pro loupeživého krále Hendrika z Oberonu. Rozdíl v názorech s četařem, který vedl výcvik, ji přivedly do Speciálních expedičních jednotek. Ty spadaly přímo pod velení kuritovských šlechticů. Na první planetě hvězdy jménem Trelí poprvé poznala chuť skutečného boje. Řídila rychlou, ale jen lehce pancéřovanou Cikádu, a jejím úkolem bylo napadnout sarghadský palác. Jenže se se svými kamarády neprobojovala ani přes město. Wes to koupil, když rozdrtili hlavu jeho Vosy, pak se Garik rozhodl utéct a ona ho měla kryt. Udělala to a jemu se podařilo uprchnout. Potom se před ní objevil Grayson Carlyle a pohrozil, že podpálí jejího už tak přehřátého OBRa. Lori se zachvěla. Od chvíle, kdy její rodiče uhořeli v troskách svého domu, se děsila ohně. Pro warriora bylo vědomí možné smrti součástí práce, ale představa, že by mohla uhořet, ji zlomila. Neměla na vybranou. Při pohledu do ústí Graysonova Inferna se prostě musela vzdát.

Grayson ji nejprve přidělil funkci techa a později warriora pod jeho přímým velením. Na Trelwanu se jim díky dokonalé taktice a obrovskému štěstí podařilo zvítězit a Grayson tak začal budovat svůj žoldnéřský oddíl. Ta jednotka se brzy stala legendou. Šedá smrt pomohla povstalcům na Verdandi získat nezávislost a současně se Lori podařilo vybojovat jedno osobní vítězství. V mučírňách Regisu překonala svůj strach z ohně. A co víc, uvědomila si, že doopravdy a hluboce miluje toho mladého, někdy trochu náladového člověka, který teď ležel po jejím boku.

Něžně masírovala Graysonův krk a cítila, jak se pomalu přestává trást. Natáhla se a shrnula mu z osmahlého čela nepodajné blond vlasy. Při jejím dotyku se nadzvedl, obrátil se k ní a políbil ji s náhlou zoufalou touhou. Reagovala vášnivě s bláznivou radostí, že ze všech žen Legie právě jen u ní Grayson hledá lásku a uklidnění.

Podivné. Pořád si ještě nebyla úplně jista, jestli ji miluje nebo jestli je vůbec schopen nějakou ženu milovat, ale teď jí úplně stačilo, že ji potřebuje.

Ranní slunce svítlo mezi stromy a kreslilo na zem stíny, které se nápadně podobaly maskování polokulovitých stanů.

Tolik se to podobá Sigurdu, pomyslela si Lori, když oběma rukama sevřela horký šálek a několikrát opatrně usrkla.

Studené... skalnaté... hornaté - ale krásné. Jen kousek dál na jih se tyčily tisícové hory s čepičkami věčného sněhu a s nekonečnou zářivou bělobou ledovců. Skoro jako doma.

Neklidně vstala a došla na kraj mýtiny za Graysonovým stanem. Domov! Už dlouho takhle o Sigurdu nepřemýšlela.

Helm jí tolik připomínal krajinu jejího dětství, připomínal jí ten krásný čas předtím, než jednotky Hendrika z Oberonu ohněm, šílenstvím a smrtí přinutily planetu, aby se připojila k jeho konfederaci. Po smrti svých rodičů zůstala na porobené planetě sama. Do obranných sil vstoupila částečně také proto, aby se zbavila své osamělosti. Našla nové přátele - spolubojovníky - kteří ji pomohli nahradit ztracenou rodinu. A pak byla i od nich odervána.

V Legii si nacházela nové přátele daleko hůř. Nejprve, ještě na Trelwanu, ji nikdo nevěřil a necítil k ní respekt. Aby si vybudovala autoritu, musela si udržovat určitý odstup. Pak už ji začali přijímat jako jednoho z warriorů, ale zároveň ji brali jako šéfovou ženu. To jejich odstup ještě zvětšilo. Dokud se k nim na Verdandi nepřidala Janice Taylorová, neměla si s kým popovídat.

Lori se podívala zpět k tábořišti. Grayson zjevně ještě spal, ale v ostatních stanech se již probouzel život. Jelikož vstala jako jedna z prvních, mohla si v klidu užít své samoty. V tak sevřené komunitě, jako byla Legie, se jen obtížně hledaly chvílky soukromí. Vrátila se k ohni, doplnila svůj šálek a usadila se na kládu vedle ohniště. Doufala, že klidný a dlouhý spánek Graysona občerství duševně i fyzicky. Také marně hledala způsob, jak se dostat z téhle šlamastyky, ale stále věřila, že Graysonovi se to nějak podaří.

Podle šustění a tichého zívnutí poznala, že Grayson se už probudil. O moment později vykoukla ze stanu jeho hlava. Šedé ospalé oči se marně snažily zaostřit. Pak ji uviděl, prohrábl si své světlé vlasy a usmál se.

"Dobré ráno, ženo," řekl měkce. "Cítím dobře, že tu voní káva?"

"Nepochybně, Grayi," opětovala Lori jeho úsměv. "Když budeš hodnej, možná ti připravím jeden hrnek, než se vyhrabeš ze spacáku."

"Já jsem hodnej, Lori, opravdu jsem hodnej." Hlava zmizela ve stanu a za okamžik se Grayson objevil venku už oblečený. Posadil se na kládu vedle Lori a začal si natahovat boty.

"Vyspal ses dobře?" zeptala se.

Grayson se protáhl a vzal si od Lori šálek kávy. "Jako vždycky po jednom ze tvých... no... léčebných zásahů, lásko."

Položil jí jednu ruku na stehno. "Potřebuju tě, Lori. Víš to?"

Usmála se, ale uvnitř ji bodlo. Nedokázala tak snadno zacházet se slovy jako Grayson, a tak nikdy úplně nevěřila jeho lichotkám. Jenom málo vztahů v Legii, nebo i v jiné podobné bojové jednotce, vydrželo tak dlouho jako ten jejich.

Tušila, že jednou Graysona omrzí, ale při té myšlence ji vždycky někde hluboko uvnitř zamrazilo.

"Už jsi něco vymyslel, Grayi? Už víš, co budeme dělat?" Dopila kávu a snažila se zahnat své myšlenky pryč od osobních problémů.

Její vysoký světlavý velitel se zhluboka nadechl, zadržel dech, pak pomalu vydechl. "Ano," řekl pomalu. "Už vím, co musím udělat."

Lori se na něj ostře podívala. Řekl „musím“ ne „musíme“. Ať měl Grayson jakýkoliv plán, týkalo se to jen jeho. Věděla moc dobře, že ještě pořád má tendence vidět každou akci příliš osobně a obviňovat se z jakéhokoliv nezdaru. A to i přesto, že její postavení výkonného důstojníka pluku bylo mnohonásobně komplikovanější, protože jí Grayson nikdy pořádně nesdělil, jaké má vlastně pravomoci.

Čas od času se zdálo, že bříme velení je pro ta široká, dvacet čtyři let stará ramena, příliš těžké. Jindy to zase vypadalo, že by se Grayson mohl postavit celému vesmíru. Lori ani pořádně nevěděla, která z těchto dvou nálad jí víc vadí.

"Takže?" Natáhla se pro konvici na plotně nad ohněm a nalila si další šálek. Spíš jen proto, aby něco udělala, než že by měla žízeň. Káva už jim také docházela, ale to byla teď ta nejmenší starost. "Takže... jaký máš plán?"

Graysonova hraná bezstarostnost byla jen další maskou, kterou už za ty čtyři roky také dobře znala. Věděl, že mu Lori sotva odsouhlasí to, k čemu se chystá, a proto se rozhodl pro tuto bezstarostnou fasádu. Samozřejmě by se nepřetvařoval, kdyby si nebyl úplně jist, kterým směrem se má vydat. Sledovat změny jeho nálad bylo často nesnadné. "Za prvé, Lori, potřebujeme informace. Například: reprezentují plukovník Langsdorfa náš přítel Graff skutečně vládu Křižanu?"

"Pořád si ještě myslíš, že to je občanská válka?" Zavrtěl hlavou. "Pochybuju, ale je to určitá možnost. Musíme vědět s jistotou, kde stojí tihle lidé a kde Gyula Křižan. Pak můžeme teprve jednat dál - spojit se s našimi přáteli."

"Přáteli? Ty máš tady na Helmu nějaké přátele?"

"Divla by ses, Lori. Za starých časů měly vlády v cizích zemích své velvyslance. Ti lidé měli za úkol nahlížet sousedům do kuchyně, a když bylo potřeba, sloužili jako prostředníci." Grayson upil kávy a zamračil se. "Bez cukru? No, nevadí. Dneska už samozřejmě velvyslanci téměř ztratili smysl," pokračoval, "když se většinu času pere každý s každým a velké rody kontrolují většinu planet."

"Ale velvyslanectví... a velvyslanci existují. Ten vyjednavací na Siriu V, Steinerův zvláštní zmocněnec..."

"Správně, ale teď se už objevují, jen když jsou potřeba, tedy když je potřeba uzavřít nějakou obchodní smlouvu nebo obranný pakt. Planeta jako Sirius V musí mít trvalého velvyslance rodu Steinerovců, Davionovců, Kuritovců i Křižanovců, protože leží na hlavních obchodních cestách. Ale takovej kus skály, kde dávají lišky dobrou noc, jako je Helm, nic takovýho mít nebude. Ale každý z velkých rodů si musí dávat pozor, co dělá ty druhý, i když je to takovej zapadák jako Helm. Člověk nikdy nemůže vědět, kdy něco velkého vypukne na tom nejméně očekávaném místě."

"Špióni."

"No jistě. Ale jsou špióni... a špióni."

"Co tím myslíš?"

"Každý pochopitelně používá špióny." Sevřel ústa a v jeho očích se objevila studená prázdnota, kterou v nich už viděla předešlou noc. "Jako Graff. Vetrěl se k nám už na Galatee. Bůh ví, proč to udělal... nebo proč to musel udělat. Ale téměř na každý planetě se nacházejí agenti velkých rodů. Nejsou to žádný oficiální velvyslanci a taky neplní nic z jejich povinností. Prostě jen občas podají zprávu, a když je to nutné, poskytnou radu nebo pomoc nebo třeba spojení tomu, kdo to potřebuje."

Lori vykulila oči. "Steinerovci!"

"Přesně. Lyránský svaz jistě nezapomněl na to, co jsme pro něj udělali na Verdandi. Vždyť jsme porazili Kuritovce a osvobodili planetu, kterou Draci okupovali už několik let... a zařídili jsme tam Steinerovcům několik dost slušných obchodů. Jo, myslím si, že vláda Katariny Steinerové na nás nezapomněla a pomůže nám."

"A znáš toho steinerovského... no... velvyslance?" "Steinerovského špióna. Dozvěděl jsem se, že bydlí na Hogarthově ulici. Je tam malá firma, která provozuje meziplanetární obchod."

"Jak ses to dozvěděl?"

"Řekl mi to jeden z pobočníků Gyuly Křižana, když jsme podepisovali smlouvu o pronájmu panství na Helmu. Dal mi taky adresu davionovského agenta." Usmál se. "Zatraceně, nabízel mi taky adresy Kuritovců a Liaovců, ale já ho zarazil. Netušil jsem, že si někdy budu chtít zrovna s těmahle lidma popovídat."

"Taky bych si to nemyslela." Loriin hlas prozradil, že je překvapená a pobavená. Takzvaní civilizovaní lidé často jednali způsobem, který ji nepřestával udivovat a mást. V životě existovalo mnoho věcí, na které ji vzdálený a studený Sigurd nedokázal připravit. "A Křižanovci o něm vědí?"

Grayson pokrčil rameny. "Jak jsem řekl, je to jenom obchodník, který má kontakty s Lyránským svazem. Nic, co by bilo do očí... a taky nic mimo zákon. Prostě mu jenom jeho obchodní styky dávají možnost čas od času poslat zprávu a rod Steinerovců mu platí nějaké peníze za to, že dohlídne na věci, které by mohly Katarinu zajímat."

"Jako třeba křižanovská invaze? To musí být dost nebezpečná práce."

"Samozřejmě, že to má své stinné stránky. Pochybuju, že by generálové Gyuly Křižana informovali toho chlápka o svých plánech na invazi. Jenom špión, o kterém nevíš, ti může způsobit problémy."

Znovu viděla jak zatnul zuby. "Jako Graff," řekla.

Přikývnul. "Jako Graff."

"Tak proč ty?"

"Co?"

"Proč musíš jít zrovna ty? S tím člověkem se může spojit kdokoliv z nás. Dej nám tu adresu a my už to zařídíme."

"Ne."

"Aha. Grayson Carlyle proti celému vesmíru... to už tu bylo."

"Tak to není, Lori. Ale prostě to musím udělat sám."

"Musíš, Grayi?" Prudce vstala a oči se jí zaleskly v paprscích ranního slunce. "Musíš? Nebo je to zase jenom ta tvoje zatracená pýcha?"

Chtěl ji odpovědět, ale ona se otočila a vlezla do stanu.

Nevěděla, jestli má být ráda, nebo se vztekat, že tam nepřišel za ní. Když za chvíli slyšela, jak odchází, začala se v ní vzrýhat dávná osamělost.

14

Vznášedlo, které stálo na pasece uprostřed lesa, patřilo už dávno do muzea. Z původního šedohnědého nátěru zbylo jen několik vybledlých skvrn. Krot motoru se znakem Legie - šedou lebkou na šarlatovém podkladě - byl odmontován a pod ním se objevily zčernalé spirály motoru. Techové pomocí vibrační pily důkladně oškrábali sériová čísla z kapoty i z rámu řidičova sedadla, odmontovali lehký laser Magna CC, sundali z držáků upevňovací pásy a složili je na podlahu. Na práci osobně dohlížel Alard King. Celý stroj pečlivě prohlédl, aby se ujistil, že nikdo nepozná původní, bojové určení vznášedla.

Zatímco vznášedlo měnilo svou podobu z vojenského stroje na civilní vozidlo, svou vizáž měnili i Grayson s Kingem.

"Jo, myslím, že vypadáme docela přirozeně," řekl King, roztáhl ruce a prohlédl si svůj nový oděv. "Ale stejně si připadám trochu divně. Co vy, plukovníku?"

Oba muži na sobě měli pracovní boty, kalhoty a jednoduché halenky, které připomínaly spíš v pase převázané hrubé pytle s otvory pro hlavu a ruce.

"Nevím, Alarde." Grayson zlehka zatahal za jeho tuniku. "Když se nám to nepovede, budem pak v těchto hadrech odpočívat už navždycky."

Členové Legie šedé smrti neměli žádnou jednotnou uniformu jako jiné velké a prosperující Žoldnéřské jednotky. Mnozí z nich nosili věci, které si přinesli z předcházející služby. Například Charles Bear měl na sobě obvykle zelenohnědou helmu a kazajku, které patřily k standardní výbavě Centaurské dvacáté první falangy, pouze odpáral nebo zamaloval všechny výložky a odznaky. Delmar Clay zase používal hnědozelenou letní polní bundu pocházející z výbavy Hansenových drsňáků.

I Grayson často měnil své oblečení. Během čtyř let, které uběhly od událostí na Trelu I, už zcela obnosil uniformu warriorského učedníka a vyrostl z ní. Ačkoli se po úspěšném verdanském tažení snažil na Galatee obstarat pro Legii standardní výstroj, nikdy neměl dost peněz nebo času, aby dovedl tento záměr do konce. Jeho obvyklou uniformou pak byly šedé kalhoty a tunika se znaky Šedé smrti našitými na levé straně prsou a levém rameni. Když někdy potřeboval udělat dobrý dojem, třeba na svého potenciálního zaměstnavatele, brával si navíc šedý plášť se šarlatovým lemem a černý baret. Tím dodával svému strohému úboru poněkud slavnostnější ráz. Do boje však většinou nosil docela obyčejné polní maskáče. Teď potřeboval vypadat jako civilista, proto ten hrubý téměř beztvarý úbor místních domorodců.

"Nepředpokládám, že vám to rozmluvíme," řekla Lori, která stála v hloučku ostatních warriorů velitelské falangy na kraj i paseky.

"Jóo, p'ne," ozval se Davis McCall. S úsměvem se přitom drbal ve své nazrzlé bradce. "Tdy bdě hafó n't'níkú, co bdou žvý p'ten vej'l't, plkovníku."

"Předpokládám, že se hlásíš jako dobrovolník," odvětil Grayson.

McCall se zazubil a vypnul hrud'. "Jóo, p'ne sně."

"Zapomeň na to," zarazil ho Grayson napodobuje jeho skotský přízvuk. "Síš bet nen'padnj, čče! A jak tý se'ptáš bez mluvení, to nedont'knu!"

Všichni včetně McCalla se smáli, ale Grayson v jejich smíchu dobře slyšel skrývané napětí.

"Ale proč zrovna ty, Grayi?" zeptala se znovu Lori, když smích utichl. Její strach už od rána trochu polevil, ale stále ji ještě dráždila jeho tvrdohlavost. "Kdokoli z nás se tam může vypravit. My všichni známe Helm přinejmenším stejně tak dobře jako ty!" Zase to samé. "Lori, já znám určité lidi a stejně tak King. Už jsme se o tom jednou bavili, ne?" Grayson se otočil, vyšplhal se do vznášedla a posadil se vedle Kinga.

Během strategické porady, kde Grayson objasnil svůj záměr zkontaktovat agenty Steinerovců a Davionovců, King prohlásil, že zná v Helmdownu pár dalších lidí, kteří by jim mohli pomoci. Byl zcela neústupný a Grayson nakonec musel uznat, že má pravdu. Když budou ve městě dva, budou mít větší šanci na úspěch.

Grayson se na Lori usmál. "Nemělo by to být žádné riziko. Jsme jenom dva farmáři, co si z nějakého zapadákova vyjeli do města na vejlet. Je to tak, Alarde?" "Přesně tak, plukovníku."

"Radši si toho plukovníka odpusť," řekla Lori. "Nebo ho kvůli tobě vodprásknou. A pak si to s tebou vyřídím já!"

King se chystal zavtipkovat, ale rozmyslel si to. "Vrátíme se, poručíku. Oba dva. To slibuju."

Lori se otočila ke Graysonovi. "Grayi, co vlastně myslíš, že najdeš?"

"Především chci vědět, co to má všechno vlastně znamenat. To, co jsme do této chvíle zjistili, nedává valněj smysl."

Křižanovské OBRy jednají s Legií šedé smrti, jako by to byla jednotka zrádců, zločinců, pirátů nebo ještě něčeho horšího.

"Dobrá, ale nemá žádnéj smysl, aby ses nechal zbytečně zabít."

"Lori má pravdu," přidal se Delmar Clay. "Jestli vás chytěj, tak..."

"Když nás chytěj, tak se možná konečně dovíme, co znamená celý tohle divadýlko!" přerušil ho Grayson. "Jenže voni nás nechytěj. I když jde o totální invazi, určitě nebudou honit farmáře. Dokonce i nájezdníci musej jíst, to je jasný, ne?" "Zase ty Konvence, že jo, Grayi?" ozvala se Lori. Měla smutné oči, skoro jakoby se měla rozplakat.

Grayson si byl jist, že křížanovští vojáci se nebudou zabírat dvěma farmáři jenom proto, že si jejich velitelé usmysleli obsadit tuhle planetu. Podle Konvencí, které se jen s ojedinělými a bezprostředně poté obecně odsouzenými výjimkami dodržovaly celé minulé století, civilistům nehrozilo během válek žádné nebezpečí. Pokud se sami nějak nezapojili do boje.

Grayson samozřejmě dobře věděl, že ani na Konvence se nemůže stoprocentně spolehnout. Už se dokonce stalo, že se během válečného tažení útočník snažil zlomit odpor protivníka tím, že blokoval zásobování, ničil komunikace a terorizoval civilní obyvatelstvo. Nezřídka přitom byla vyhlazena celá populace napadeného státu nebo planety. Reakci na takovéto barbarství byly Areské protokoly přijaté ve 25. století, které deklarovaly, že bitvy se musí týkat pouze vojenských cílů a že civilní obyvatelstvo má být bojů maximálně ušetřeno. Tyto dohody učinily z válčení osobitý styl života, ale zároveň přispěly ke zmírnění krutostí války.

Hrůzy První a Druhé nástupnické války znovu vyvolaly noční můry krvavého nekontrolovaného vraždění, jehož výsledkem bylo zpuštění celých světů a genocida v celoplanetárním měřítku. Největším, ale zdaleka ne jediným z neblaze proslulých zvěrstev, byl kentarský masakr.

V současné době - ve třetím kole mocenského zápasu mezi pěti nástupnickými rody - se opět dodržovaly obdobné dohody jako Areské protokoly. Důvodem byla naprostá vyčerpanost všeho lidstva ustavičnými válkami. Protivníci se nakonec dokázali dohodnout, možná vůbec poprvé v celé této krvavé historii, že válka má být omezena na boj vojáků proti vojákům a civilisté mají být pokud možno ušetřeni. Praktickým důvodem byl fakt, že po vraždění všech techů, mechaniků a elektroniků by neexistovali žádní odborníci schopní opravit poškozené OBRy, skokové lodě či výsadkové lodě a jednoduše by pak už nebylo čím bojovat.

Neofeudalisirius, který byl v současnosti státním zřízením ve všech lidských světech, byl stejně jako feudalismus před dvěma tisíci lety založen na vlastnictví půdy - v tomto případě celých planet. Žádný zelený ráj s čistým dýchatelem vzduchem a dostatkem čerstvé vody neměl pro svého vládce cenu, dokud v něm nepracovali jeho poddaní.

Warrioři se stali rytíři nové doby. Bojovali ve jménu cti a slávy za zájmy svých pánů. Techové udržovali při životě staré vědění tím, že v zápase o zachování strojů slepovali dohromady zbytky dřívější vědy a techniky. Ale civilizaci jako takovou drželi při životě poddaní farmáři, dělníci, astechové a řemeslníci.

Dokonce i vojáci museli jíst. Jen málo warriorů tušilo něco o pěstování a sklizení obilí. Téměř nikdo si nemohl dovolit toto zboží dovážet, proto by žádný panovník, jakkoliv lačnil po půdě či moci, nezničil populaci, na níž tato moc závisela. "Věř mi, Lori," řekl Grayson. "Budeme v bezpečí. Když na sebe nebudeme zbytečně upozorňovat, tak se nám nemůže nic stát."

King uchopil řídicí páku a zapnul turbíny motoru. Motor naskočil a stroj kolem sebe začal vířit oblaka prachu. Pak se pohnul a naklonil se poněkud na pravou stranu. Za chvíli dostal King vznášedlo pod svou kontrolu, to sklonilo čumák, nabralo rychlost a opustilo paseku.

Výběru přestrojení věnovali Grayson s Kingem značnou pozornost. Na Helmu neexistovala žádná průmyslová výroba na export a jen několik textilních manufaktur. Ačkoli zde bylo poměrně dost mechaniků a strojních dělníků, kteří udržovali tato zařízení v chodu, většinu helmského obyvatelstva tvořili farmáři. Na předměstí Helmdownu byla továrna na výrobu AgroOBRů. Vyráběly se tam malé, čtyřnohé Sklízeče a Pěstitelé. Vznášedla podobná upravenému stroji Kinga a Graysona vznikala v manufakturách v Glovis - jižně od Nagajanských hor. Produkce těchto zařízení stačila jen tak tak pokrýt místní spotřebu. Kuritovský nájezd před necelými třemi sty lety totálně zruinoval helmský průmysl. Současná výroba ani zdaleka nedosahovala někdejší úrovně. Snahou Graysona s Kingem bylo vypadat jako praví helmští farmáři, kteří si ve svém stoletém vznášedle vyrazili do města nakoupit zásoby.

Cesta do Helmdownu trvala téměř dvě hodiny. Hlavní město planety rozložené čtyři sta kilometrů severozápadně od Durandelu mělo spíše vesnický ráz. Byl tu soustředěn téměř veškerý průmysl, který na Helmu existoval. V Helmdownu žilo 50 tisíc obyvatel, pokud se započítali i farmáři ze zemědělských usedlostí v okruhu padesáti kilometrů kolem zaprášených ulic města a železobetonových sídlišť. Továrna na AgroOBRy na periferii města poskytovala práci přibližně čtvrtině obyvatelstva vlastního Helmdownu. Život ostatních se točil kolem kosmodromu a obchodních výsadkových lodí, které se tu občas zastavily.

Helmdownský kosmodrom, postavený na dně vyschlého jezera, sloužil v dobách Hvězdné ligy jako přistávací plocha pro obchodní lodě z celého vesmíru. V té době byl sice hlavním helmským kosmodromem Freeport, nějakých sto kilometrů na jihovýchod, ale Helmdown potřeboval mít kvůli zvětávajícímu obchodu svou vlastní přistávací dráhu.

Teď, když na kosmodromu přistály křížanovské výsadkové lodě, se opět zdálo, jakoby se vrátily staré zlaté časy.

Grayson s Kingem stáli vedle svého vznášedla a skrz díry v plotě pozorovali šest obrovských výsadkových lodí třídy Union.

"Maj tam postavenou stráž," komentoval Grayson. I na vzdálenost jednoho kilometru zřetelně rozpoznal siluetu sedmdesátitunového Lukostřelce.

"Dobře," pokračoval. "Napočítali jsme jich osm v Durandelu, dvanáct jsme jich potkali v Rozštěpeném údolí, to dělá dvacet. Další je tady, plus šest výsadkových lodí, to by znamenalo, že maj teď na Helmu asi sedmdesát dva OBRy."

"To jsou přehnaně pesimistický počty," namítl King. "Některý lodě přeci musely přivést taky pěchotu."

"To je sice pravda, ale stejně nám to nedává jasnou představu o jejich bojové síle. Můžou tu mít ještě dalších dvacet... třicet OBRů. Žádný dobrý vyhlídky."

"No, s takovejma vyhlídkama bych se nechtěl potkat." King vypadal zamyšleně. "Je pořád ale možný, že je to jenom

klika vzbouřenců, který o sobě tvrděj, že jedná jménem Ligy svobodnejch světů."

"Možná... Za předpokladu, že je Gyula Křižan mrtvěj a jeho dva nejvyšší generálové se teď perou o hodnost generálkapitána. Ale spíš bych si představoval, že se přihlášej k jedny nebo druhý straně, takhle je to dost zmatený." "Radši se tu nebudem moc zdržovat a půjdem rovnou do města. Určitě to tu hlídaj." King pohodil hlavou směrem k OBRovi v dále. "A taky tu maj tyhlety hračky."

Helmdown byl přeplněn lidmi. Na ulicích a promenádách lemovaných nízkými bílými domky byly davy domorodců oblečených většinou ve stejných hrubých pytlovitých tunikách, jaké měli i Grayson s Kingem. Občas se tu objevilo nějaké vozidlo, ale většina lidí chodila pěšky. Mezi zástupy civilistů se proplétali křižanovští vojáci a členové posádek výsadkových lodí. Vojáci ve světle zelených uniformách s červenými čapkami ostře kontrastovali s okolním šedozeleným davem. Většinou byli ozbrojeni, ale zbraně měli zajištěné a v pouzdrech. Tím, jak se v malých skupinkách nenuceně procházeli rušnými ulicemi, připomínali spíše turisty, kteří si přijeli prohlédnout město, než invazní vojsko. Občas tlačenicí projel křižanovský vůz nebo vznášedlo, ale vůbec to nevypadalo, jako by město bylo okupováno cizí armádou.

Grayson s Kingem zanechali svoje vznášedlo několik bloků od hlavní třídy, v malé špinavé uličce zacpané podobnými stroji.

"Na invazi to moc nevypadá," poznamenal King.

"Zrovna uvažuju o tom samým."

"Musíme zjistit, co se stalo. Naše první kontaktní adresa je na Hogartově ulici."

"Když se chceš něco dozvědět," řekl Grayson, jdi ke zdroji a zeptej se."

Zanechal Kinga na chodníku a namířil ke křižanovskému vojáku postávajícímu o několik metrů dál.

"Vojáku!" oslovil ho. Snažil se napodobovat protáhlou mluvu helmských domorodců. Výsledkem však byla pouze přehnaná karikatura místní řeči.

Voják se ke Graysonovi otočil a změřil si ho podezíravým, ale ne nepřátelským pohledem. Ruce měl podél těla, pravým prstem se téměř dotýkal pažby sonického biče, který měl v pouzdře na pravém boku. "Mluvíš se mnou?"

"Ano, pane. Víte, právě sem dorazil do města a nestačím se divit, co je to tu za ruch kolem!"

Grayson si vojáka pozorně prohlížel, aby zachytil sebemenší náznak, že řekl něco nepřiměřeného - chvění chřípí, rozšířené zornice, napětí ve svazech ruky či ramene. Voják se jenom ušklíbl a zazubil. "Ty musíš bejt asi z druhýho konce planety, ne?"

"To tu máte manévry, kluci? Už léta jsme tu neviděli pohromadě tolik vesmírnejch lodí." Grayson pečlivě volil každé slovo, ale zároveň se snažil, aby jeho řeč zněla přirozeně. Vesmírná loď namísto výsadková - to mělo vyvolat dojem chasníka, který se zajímá o věci kolem sebe.

Voják pobaveně odfrknul. "Manévry? Jo, dalo by se to tak nazvat. Máš papíry?"

Mluvil tak klidně, že Graysonovi chvíli trvalo, než si jeho žádost uvědomil. "Papíry?"

Voják netrpělivě pohodil rukou. "Jasně, chasníku, tvoje papíry. Už před tejdnem se posílala zpráva do všech krajů. Tak mi teď ukaž svoje papíry."

Grayson měl na vybranou. Mohl předstírat, že šátrá pro neexistující doklady, srazit vojáka a utéct, nebo mohl hrát nevinného prostáčka. Vybral si druhou možnost, protože jen tak se mohl dozvědět něco dalšího.

Zatnul čelisti a pokusil se zatvářít neústupně. "Vo žádných papírech sem nikde nic neslyšel. Co je to za buzeraci?"

Grayson napůl očekával, že voják vytáhne svou zbraň, ale ten se namísto toho jen zatvářil unaveně. "Takže žádný papíry?"

Grayson se rozhodl zaútočit. Zhoupł se na patách a vyštěknul popuzeně: "Jaký k sakru papíry?!"

Několik lidí kolem se k nim obrátilo. Voják natáhl ruku a chytnul Graysona za rameno. Ten napnul svaly v očekávání úderu, ale něco ve vojákově výrazu ho zmátlo. Ten muž byl naprosto uvolněný, nevypadal, že by chtěl zápasit. A navíc se smál...!

"Podívej se, vidíš tu vlajku na konci ulice?" Voják ukázal směrem ke středu města. "Tam, co dřív byla radnice, je teď Ústředí planetárního administrátora. Přímě před ním je montovaná budka. Jdi tam, zeptej se nějakýho úředníka a dostaneš ty papíry, jasný?"

"Jasný. Můžete mi ale teď už říct, co se tu děje?"

"Planeta Helm je momentálně pod přímým velením Křižanovců. Generálkapitán jmenoval administrátora, aby po dobu trvání krize řídil všechny záležitosti."

"Generálkapitán... Gyula Křižan?" "Znáš snad jinýho generálkapitána?" "No... to neznám, jenom mi nejde do hlavy, co se to k čertu děje. Krize? Jaká krize?"

"Dojdi si za kapitánem Biggsem do tý budky před radnicí a on ti vysvětlí, co budeš potřebovat."

Podle tónu vojákovy řeči se zdálo, že považuje Graysona za prostáčka mdlého rozumu, proto se Grayson rozhodl, že nebude dále naléhat, aby vojákoví nebral jeho iluzi. "Ano, pane," odpověděl a vrátil se ke Kingovi, který na něj celou dobu čekal o pár metrů dál.

"Vidím, že řvát a upoutávat pozornost všech kolem je dobrej způsob, jak zůstat nenápadnej," komentoval King.

"V tý chvíli se mi to zdálo jako dobrej nápad," odvětil Grayson.

"Vypadá to, že Gyula Křižan je pořád ještě u moci a tohle jsou jeho vojáci. Maj tu dohlížet na pořádek po dobu... krize, ať už to znamená cokoliv. Sakra! Už bych se konečně chtěl dozvědět, co se to tu děje!"

"Má to něco společnýho s náma?" "Stoprocentně. Ty křižanovský vojáci v Durandelu. Musíme přijít na to, proč ..."

"Pozor! "King se podíval Graysonovi přes rameno a v jeho očích se varovně zablýsklo. "Máme společnost!"

Grayson se otočil a spatřil, jak se k nim blíží voják, se kterým před chvílí mluvil.

"Jenom sem říkal svýmu kámošovi..." "Dobrá, to jsem viděl," zarazil ho voják. "Myslel jsem si, že bych vás mohl

doprovodit, abyste se neztratili."

"Děkujeme," usmál se Grayson. "Ale my víme, kde to je, už tam zrovna jdeme."

Vojákova ruka zlehka spočívala na pažbě sonického biče zasunutého v pouzdrě. Grayson si všiml, že bič není připnutý pojistným řemínkem, takže ho voják může z pouzdra kdykoli rychle vytáhnout.

"Ujišťuju vás, že to není nutný."

"Já na tom ale trvám." Vojákova přátelskost se rázem vytratila.

Pokud by se Grayson s Kingem nechali zavést až k administrativnímu středisku, jejich šance na útěk by pak byly prakticky nulové. Určitě tam bude mnohem víc lépe vyzbrojených a ostražitějších vojáků. Museli jednat rychle, dříve než voják docela zpozorní a než se dostanou někam, kde budou jejich vyhlídky na útěk stejně nereálné, jako jsou nereálné jejich papíry.

"Dobrá tedy," řekl Grayson a vyměnil si s Kingem pohled, jímž se ujistil, že tech přesně odhadl celou situaci a došel ke stejnému závěru jako on. "Tak půjdeme."

Grayson se otočil směrem k budově radnice, popošel k vojákovi a postavil se po jeho levici. King se postavil na pravou stranu.

Voják okamžitě zareagoval. Ustoupil o krok dozadu a obrátil se na Kinga, vytáhl z pouzdra sonický bič a ukázal jím na Kinga: "Ty se drž tady..."

Větu však nestačil dokončit, jelikož do něj Grayson zezadu prudce strčil. King jedním mocným výkopem zasáhl vojáka do hlavy přímo za uchem. Grayson sice v učednických dobách absolvoval výcvik boje muže proti muži, ale nikdy neměl příležitost ani důvod procvičovat svoje dovednosti v praxi. Zdálo se, že King je v tomto směru daleko zkušenější - bleskově rychlý a precizní bojovník. Zápas byl rozhodnut ještě před tím, než doopravdy začal. Voják ležel na chodníku tvář k zemi. Grayson zvedl jeho sonický bič, ale vzápětí ho zase upustil, když si všiml, že je šňůrou připoutaný k vojákovu opasku.

"Padáme!" Kingův hlas byl hluboký a rozhodný.

Grayson přikývl. Okolním davem se zatím šířilo zrušení jako kruhy na vodě. Lidé ustupovali od obou warriorů a ležícího vojáka, zatímco křižanovská hlídka se snažila procat tlačenicí dovnitř. Grayson už zahlédl několik pušek.

Vojáci sice nebyli dost blízko, aby viděli vojáka ležícího v bezvědomí, ale to bylo otázkou jen několika málo okamžiků.

"Rozdělíme se," rozhodl bleskově Grayson. Pokračovat odděleně se teď zdálo být bezpečnější. Přinejmenším jeden z nich tak bude mít šanci získat informace, které je zajímají. "Sejdeme se u vznášedla... dejme tomu za pět hodin. Čekáme na sebe maximálně jednu hodinu, pak se dostaneme do tábora každé sám."

"Dobře, pět hodin. Čekat hodinu, potom každé na vlastní pěst!" Po těch slovech se King v mžiku rozplynul v davu.

Alard King nebyl jenom vynikající technik, ale zdálo se, že je mistrem i dalších umění. Grayson zamířil do zástupu lidí na opačné straně a chystal se taky zmizet. "Ty! Stát, ani hnout!"

Ten hlas vzbuzoval respekt. Grayson se nemusel ani otáčet. Bylo mu hned jasné, že ho vojáci zahlédli, jak opouští místo zápasu.

Ostře zabočil za roh a zapadl do úzké opuštěné uličky lemované popelnicemi. Vlhká a zatuchlá ulička se mírně svažovala k další hlavní ulici souběžné s tou předcházející.

"Stůj! Stůj!" doléhaly k němu už poněkud slabší výkřiky. Tmavá ulička ústila do široké prosluněné třídy plné civilistů. Rychle zatočit za roh a ...

Záře náhle potemněla, jak mu cestu zatarasily postavy vojáků. Jeden z nich se přikřčil a vytáhl zbraň. "Zůstaň kde jsi, chasníku!"

15

Grayson prudce změnil směr, přeskočil popelnice a vyrazil ramenem přímo proti jednomu z křižanovských vojáků. Něco ostře zasvištělo vzduchem a zasáhlo Graysonovu levou nohu. "Pozor!" vykřikl muž, stojící trochu stranou, pravděpodobně jejich velitel. Pak už se Grayson kutálel v jediné změti rukou a nohou po betonovém chodníku.

Vyskočil a veškerou svou sílu vložil do krátkého švihů pěstí, kterým zasáhl velitele do brady. Ten se skácel mezi popelnicemi. Z rukou mu vypadla umělohmotná vysílačka a s třeskem dopadla na chodník. Grayson se otočil a rozběhl se, ale levá noha mu téměř vypověděla službu.

Dál v ulici se ozýval křik křižanovských vojáků. V běhu se krátce podíval za sebe. Jediné, čeho si stačil všimnout bylo, že nejméně dva z nich byli vyřazeni zásahem sonického biče, který málem dostal i jeho. Levá noha nesnesitelně brněla a v místě, kde se jí dotkl konec paprsku, ho ostře bodalo. Jenom silou vůle se držel na nohou a klopýtal dál ulicí.

Přibývalo tu lidí, ani mezi nimi však nebyl v bezpečí. Farmáři a dělníci byli sice oblečení stejně jako on, ale Graysona jednoznačně prozrazovala ochromená noha a divoký bolestivý výraz ve tváři. Bude si muset najít nějaký úkryt, než pomínou účinky sonického biče.

Ulice ho po chvíli dovedla na rozlehlé betonové prostranství s parkem, který mu mohl, jak se zdálo, poskytnout hledaný úkryt. Lidí tu bylo o poznání méně. Procházeli se v párech, nebo leželi na šedozelené trávě pod stromy, hovořili, jedli a odpočívali. Další seděli na zídce kolem sochařské zahrady a vychutnávali chladivý stín okolních domů. Grayson se opatrně usadil na zídku, ale nikdo si ho nevšiml. Ani jeho ochromená noha, do které se s bolestivým bodáním tisíců jehel pomalu vracel cit, teď nevzbuzovala pozornost. Opřel se zády o chladivý kámen a předstíral, že zaujatě studuje umění vystavené v sochařské zahradě. Jeho znalosti o klasickém sochařství byly prakticky nulové, ale tyhle sochy připomínaly něco, co mu kdysi kdosi popsal jako Neorealismus okrajových světů. Představovaly buďto nahé ženy nebo umírající vojáky a původně byly patrně omalovány jasnými realistickými barvami. Muselo to být v dobách, kdy se zahrada otevírala, dávno předtím, než Freeport a většinu planety zničila nukleární bouře. Barvy už dávno vybledly a zbylo po nich jen několik nejasných skvrn. Kámen byl opršlý, rozežraný znečištěným ovzduším a

porostlý mechem a plevelem. Stromy, které dříve zahradu stínily, už dávno někdo vykácel a nebýt těch napůl zarostlých soch, připomínalo by celé místo spíše spustlou stavební parcelu.

Přes náměstí, ze směru, z kterého přišel Grayson, spěchala dvojice vojáků. Nevšímal si jich a dál předstíral, že je plně zaujat studiem soch, ale naklonil hlavu tak, aby mohl koutkem oka sledovat jejich pohyb. Dalo se předpokládat, že ani jeden z nich ho nepozná. Všichni křižanovští vojáci ho zatím viděli jen z dálky nebo jako rozmazanou běžící postavu. Nicméně ten člověk s vysílačkou, který dostal ránu do čelisti - a pravděpodobně i voják se sonickým bičem - měli dost času, aby si ho dobře prohlédli. Pokud byli dost bystří, mohou ho snadno poznat.

Jenže tohle byli jiní vojáci. Měli na sobě těžké černočervené brnění a namísto lehkých čapek bojové helmy s tmavými průzory. Oba si nervózně pohrávali s útočnými puškami. Obezřetně vstoupili do parku a beze spěchu se rozhlíželi.

Dvakrát se v jejich průzorech zalesklo slunce, když jejich pohled přešel i přes Graysona.

Po chvíli vzal jeden z nich svého kamaráda za rameno a ukázal směrem k budovám za parkem. Oba poklusem vyrazili udaným směrem a ve vysoké trávě mezi nymfami a umírajícími vojáky po nich zůstala klikatá cestička.

Grayson zůstal sedět. Nevěděl, jak chytře je hon na něj zorganizován, ale pro jistotu neponechával nic náhodě. Za chvíli se objevili další dva vojáci a sledovali stopu svých spolubojovníků. Grayson si nebyl jist, jestli všichni čtyři patří k sobě, ale rozhodně to byla možnost, kterou nemohl přehlédnout. Proto se rozhodl ještě chvíli počkat.

K zídce se mezitím došoural starý muž v dělnické haleně a pracovních botách a posadil se asi pět metrů od Graysona. V žilnaté seschlé ruce držel hůl. Měl bílé vousy a byl téměř plešatý, ale jeho oči byly modré a překvapivě jasné. Grayson se na něj podíval a jejich pohledy se krátký okamžik střetly. Grayson toho člověka nikdy neviděl, ale zdálo se mu, že v těch jasných očích zachytil zákmit - spíš jen náznak - kolegiality. Nebo to byla jenom zvědavost?

Muž se podíval směrem, kterým odešli vojáci, pak se jeho oči vrátily ke Graysonovi. Pokrčil rameny, jako kdyby říkal: Tohle je divnej svět.

Po tomto letmém kontaktu se Grayson rozhodl, že se pokusí využít situace. Vstal a opatrně se postavil na zraněnou nohu. S ulehčením zjistil, že ztráta citu a mravenčení už téměř zmizely. Popošel ke starému muži a zase se posadil.

"Dobré ráno."

"I tobě, mladíku." Starcův hlas byl silný a jasný.

"Jsem ve městě teprve krátce," začal Grayson. "Co znamenají všichni ti vojáci?"

"Tamti? Říkaj, že přišli zatnout tipec novému pánovi. Slyšel jsem, že srovnali se zemí durandelský panství."

"Já... taky jsem to slyšel. Ale proč?"

"Vím já? Politika mě nezajímá. Dokud novej pán moc neblázní a neposílá na mě daňový výběrčí, nemám se proč starat."

Mužovy oči se zúžily. "Ale ty vojáci nehledali tebe, synu, že ne?"

"Pokud vím, tak ne. Proč se ptáte?"

"Ale, ani nevím. Připadal si sem... jako kdyby tě někdo polechtal bičem, pak ses tu posadil a zatímco se tu proháněly nejlepší jednotky generálkapitána, projevoval jsi neutuchající zájem o tyhle dokonale odporný sochy. Nevím. Říkej tomu třeba intuice. Nebo dohad." Grayson se raději rozhodl změnit téma. "A co mají pořád s těma papírama a úřadama?"

"Tak to tu jseš opravdu novej. To byla první věc, kterou tady zavedli. Každý musí mít takovejhle papír." Sáhnul do své haleny, chvíli se hrabal ve vnitřní kapse, potom vytáhl plochou peněženku. Otevřel ji a vyndal z ní přeložený list papíru potištěný po jedné straně. "Vlastně je to jenom tohle. Papír... ne papíry. Jméno... datum narození... matka... otec... zaměstnání... a takový ty krámy. Ty to ještě nemáš, vid'?"

"Teď o tom slyším prvně."

"Možná to vysvětluje, proč se o tebe ty vojáci tak zajímali... ale stejně, tebe nehledaj, že ne?"

Grayson se podrbl na noze. Cit už se vrátil a mravenčení bylo téměř pryč. "No, už bych radši měl jít."

Starý muž se na něj vlně a pozorně zadíval. "Radši, hmmm? A kam?"

Grayson se usmál. Představil si, jak tomu milému pánovi vysvětluje, že hledá špióna Lyránského svazu.

"Ale jenom musím navštívit jednoho... člověka. Obchod."

"Aha. Obchod. No, až tady nějaký najdeš, tak mi dej vědět." Ve starých očích zajiskřil náznak veselí. "No, a kdybys žádný nenašel, můžeš mi to taky zkusit říct. Třeba ti pomůžu."

Grayson měl najednou zvláštní pocit, že se mu ten člověk vysmívá. Ta slova nedávala žádný smysl. Nejspíš příznaky počínající senility. Přikývl a vstal. "Ano, uvidíme se později."

"Bezpochyby."

Rozhovor se starým mužem Graysona zneklidnil. Tak pečlivě plánoval cestu do Helmdownu, ale žertování toho starého muže, jeho skutečná nebo předstíraná znalost Graysonovy osoby, to všechno zvyšovalo jeho nejistotu. Vyrázil zpět k centru. Hogartova ulice nebyla daleko od radnice a Grayson ji snadno našel na elektronické mapě na jednom z nároží. Dav řádný, ale pořád tu ještě bylo dost lidí. Grayson uvažoval, jestli si všichni přijeli pro nové dokumenty, nebo jestli jsou jenom zvědaví na nové křižanovské vojáky z výsadkových lodí. Nejspíš obojí.

Jeho kontakt se jmenoval Jenton Moragen a Moragenova Dovožní patřila podle informací, které získal, k nejváženějším obchodním firmám v Helmdownu. I když nebyla velká - zaměstnávala 52 lidí včetně obchodních zástupců na jiných planetách - už nějakých dvě stě let, od dob Moragenova prapradědečka, představovala nedílnou součást helmské ekonomiky.

Podle Graysonových informací první, kdo začal poskytovat informace Lyránskému svazu, byl Moragenův dědeček. Jenton jen pokračoval v rodinné tradici, jako obchodník i jako špión. Na Helmu se samozřejmě nedělo prakticky nic, co by mohlo zajímat Katarinu Steinerovou nebo její důstojníky na Tharkadu, ale existovaly chvíle, kdy mohl Moragen dokázat svou nepostradatelnost. Když před několika lety projevíli o Helm nebývalý zájem agenti Sjedenocného Drakonisu, sestavil podrobnou zprávu a odvysílal ji do svazového teritoria. A pak po zralé úvaze odeslal kopii i

oblastnímu velitelství křižanovců.

Pobočník, který tohle všechno Graysonovi vyprávěl, se zasmál. "Jenton je dávnej přítel helmskýho guvernéra. Poslyš, jestli se chceš seznámit s guvernérem, řekni Jentonovi a on tě představí."

Grayson našel Moragenovu Dovožní bez problémů.

Na dveřích zajištěných elektronickými zámky se skvěla cedule, jejíž velká písmena se dala snadno přečíst i z druhé strany ulice: ZAVŘENO Z ROZKAZU ARMÁDNÍHO VELITELE.

Zavřeno. Na ceduli bylo ještě něco připsáno menším písmem, ale Grayson nechtěl, aby to vypadalo, že se příliš zajímá o dveře nebo nápis na nich. Najednou ho zamrazilo. Všude kolem stály vysoké budovy se slepými okny, za kterými se mohly skrývat hlídky - muži s dalekohledy, kamerami a vysílačkami, napojení na další vojáky v ulicích. Grayson pokračoval v chůzi po druhé straně chodníku, jak nejnápadněji dovedl. Budova svítila novým nátěrem a neon nad vchodem byl v perfektním stavu. Vypadalo to, že budovu zavřeli nanejvýš před dvěma dny.

Hogarthova ulice ho dovedla až na křižovatku s Vítěznou třídou. Tam zabočil a pokračoval několik bloků na sever, zpátky k davům nedaleko radnice a budky kapitána Biggse. Třída vyústila na náměstí Svornosti. Na rohu ho veliký poutač zval do cestovní kanceláře Skyway.

Cestovní kancelář Skyway sídlila v těchto místech už více než sedmdesát let. Vlastnil ji vážený helmdownský obchodník Wilkis Atkins. Jeho rodiče přišli na Helm před padesáti lety z Robinsonu ve Spojených sluncích, ale Atkins se narodil a vyrůstal na Helmu.

Obecně neexistoval důvod, proč by rod Davionovců měl pomáhat Žoldněřské jednotce, která se dostala do problémů na světě tak vzdáleném od jejich území, jako je Helm. Ve vši skromnosti ale Grayson věděl, že si Legie šedé smrti vybudovala během uplynulých tří let jméno, které ani tak bohatý a vlivný rod nemohl přehlédnout. Pokud by se Graysonovi podařilo navázat kontakt s někým vysoko postaveným na Spojených sluncích, mohla by se Legie pokusit vstoupit do jejich služeb. Mezi žoldněři se sice vědělo, že Davionovci většinou neplatí tak dobře jako ostatní velké rody, ale vždycky jednali se svými zaměstnanci fěr. Pohovořit si s Atkinsem rozhodně mělo svou cenu.

Nicméně ani k tomu nemělo dojít. Na dveřích kanceláře se skvěla stejná cedule 'ZAVŘENO Z ROZKAZU ARMÁDNÍHO VELITELE', jako na budově Moreganovy Dovožní. Tohle už bylo víc než jen souhra náhod.

V tu chvíli si Grayson vzpomněl na slova starého muže a znehybněl hrůzou. Ten člověk to věděl. Věděl, že Grayson hledá Moregana nebo Atkinse, věděl, že jejich firmy jsou zavřené.

"Třeba ti pomůžu," řekl ten starý muž. Třeba doopravdy! Grayson se otočil tak prudce, že vrazil do dělníka, který stál těsně za ním. Zamumlal omluvu a vyrazil po Vítězné k jihu. Stařík mu nabízel pomoc a Grayson se rozhodl toho využít. Alard King se zastavil před omšelou budovou z přírodního kamene a rozhlédl se na obě strany. V této vilové čtvrti na jižním předměstí Helmdownu bylo téměř pusto. Krajina se tu prudce zdvihala a King se při ostrém patnáctiminutovém výstupu úzkými uličkami těžce zadýchal. Za ním se na druhém konci ulice otevíral výhled do údolí na město a kosmodrom za ním. Ve slunečním svitu se tam šedostříbrně třpytilo šest výsadkových lodí.

King si stáhl neforemnou halenu a převlékl se do elegantně střížené obchodnické košile s pláštěnkou, které vytáhl z plátěného pytle až dosud ukrytého pod halenou. V tomto oblečení si připadal méně nápadný než ve farmářských šatech. Vypadal jako mladík, který se vypravil do města za obchodem.

Budovy na kopci byly na rozdíl od sevřených strohých bloků vnitřního města vzdušné a laděné do pastelových barev. Podle helmských měřítek tu bydleli bohatí. Tato čtvrť, známá jako Gresshaven, byla vyhrazena majitelům firem, příslušníkům vládnoucí třídy a bohatým helmdownským obchodníkům.

King stiskl zvonek. Po chvíli ticha se ozval elektronicky zkreslený hlas: "Ano?" King odpověděl pomalu a zřetelně: "Shogyo de kíte imasu."

„Dare desu da?“ zeptal se hlas na druhé straně.

„King desu da.“

"Počkejte."

Po dlouhé pauze cvakl elektronický zámek a dveře se otevřely. Na prahu stál mladý člověk s tak světlými vlasy, že se zdály téměř bílé. Ostražitě se rozhlédl a podíval se zpátky na techa.

"Říkal jste, že jste tu... obchodně, že?"

"Potřebuji v naléhavé záležitosti navštívit paní tohoto domu."

Světlovlasý muž přimhouřil oči. "Situace je teď trochu... složitá."

King se usmál. "Nevěříte mi, že jsem přišel za obchodem?"

"Vaše japonština i to, jak jste použil slovo 'obchod' byly naprosto v pořádku. Ale máme problémy. Jednotky okupantů izolovaly všechny cizí agenty v Helmdownu, skutečné i předpokládané. Paní už přišla o svůj dům dole ve městě."

Na Kingově obličeji se na okamžik mihly obavy. "Je Deirdre v pořádku?"

"Paní je v pořádku. Zatím si zřejmě nespojili její obchodní zájmy dole ve městě s jejími aktivitami tady v Gresshavenu. Ale musíme být... ostražití."

"Rozumím." King se odmlčel a chvíli uvažoval. Pak vytáhl z pytle prsten, který pečlivě ukrýval před svými spolubojovníky z Šedé smrti. Byl to těžký zlatý prsten zdobený reliéfem dýky a lilie. "Dejte jí tohle. Řekněte jí, že Alard King, zvláštní osobní zmocněnec vévody Ricola ze Sjedenocného Drakonisu, ji musí vidět."

Při pohledu na prsten se sluhovy oči rozšířily.

"K službám, pane."

"Řekněte jí, že to je záležitost života a smrti," dodal King.

Grayson následoval svého průvodce dolů po točitém schodišti. Postupovali pomalu. V chodbě bylo takové šero, že si museli dávat pozor na každý krok. Navíc se musel Grayson pod nízkým klenutým stropem neustále hrbít, aby se nepraštil do hlavy.

Samozřejmě, že to nebyla náhoda, která Graysona svedla na kamenné zídce sochařské zahrady dohromady s Viktorem Wallenbym. Wallenby viděl Graysona, jak uniká křížanovským vojákům a vzhled toho mladého muže ho zaujal natolik, že se rozhodl vyzvědět víc.

"Pochopitelně jsem věděl, že potřebuješ pomoc," zasmál se Wallenby, když ho Grayson podruhé vyhledal v parku.

"Bylo mi jasný, že nejsi odsud"

"Ale jak jste to poznal?" zeptal se Grayson podrážděně. Rozhlédl se po náměstí. Ostatní lidé měli na sobě stejně jako on neurčitě doma vyrobené oblečení. "Vypadám jako farmář..."

"Jo!" Wallenbemu zajiskřilo v očích. "Ale tím to právě je, mladíku. Ty jednoznačně nejsi farmář. Podívej se na své ruce. Nemáš na nich mozoly!"

"Nevěřím. Nemohl jste si přes celou ulici všimnout, že nemám mozoly na rukách."

"Ne, ale viděl jsem mladíka, kterej se oblík jako farmář. A ptal jsem se sám sebe: Proč přijel ten mladej hejsek do města v šatech, v kterých chodí každý den na pole? Starej chlap jako já... to jo! Já to nosím, protože je to pohodlný... a jsem už moc starej, abych si na něco hrál! Ale kdo jinej by chtěl udělat svejma šatama dojem, než ty? Ty bys moh bejt synem farmáře... ale, ne v tomhle. Ne, farmářův syn by si vzal do města svoje lepší šaty. Aby udělal dojem na děvčata. Aby předvedl ostatním farmářskejm synkům, kolik peněz má po kapsách. A ty? Ty dokonce na tomhle pytlí kapsy ani nemáš!" "No, ale jak jste poznal, že hledám steinerovskýho... no... představitele?"

"Steinerovskýho špióna? Nevěděl jsem to jistě. Ale bylo mi jasný, že to musí bejt někdo od Steinerovců nebo od Davionovců. Obojí maj tady v centru svý firmy. Určitě si nehledal Liaovce, ten bydlí na druhý straně kosmodromu, ani Kuritovce, protože dotyčná dáma má zase svůj obchod v lepší čtvrti... a kdyby ses tam ukázal v tomhle, byl bys větší blázen, než vypadáš. Samozřejmě, že má barák i tady ve městě - teda až do věřejška měla - ale to je taky většinou pro nóbl lidi. V tomhle vohozu by tě nepustili ani ke dveřím."

"Dobře, nezajímají mě ani Kuritovci ani Liaovci. Řekli mi, že by mi mohl pomoci člověk jménem Jenton Moragen, ale když jsem našel jeho firmu zavřenou, rozhodl jsem se zkusit Wilkise Atkinse."

"Steinerovci nebo Davionovci... správně. Měl jsem pravdu! Bylo mi to jasný od prvního okamžiku. Ty jsi v tomhle ještě úplněj zelenáč."

Díky veselému jiskření v jeho očích ztratila ta slova jakýkoliv urážlivý podtón. Grayson se usmál. "Obávám se, že máte pravdu. Ale říkal jste, že mi můžete pomoci. Můžete mi říct, jestli je Moragen ve vězení? Jeho společnost zavřeli."

"Křížanovský vojáci ho chtěli zatknout před dvěma dněma. Ale on se to domák a vypařil se, než tam dorazili. Stejně jako Atkins."

"Ale proč jim vojáci zavřeli obchod?" "Nevim... snad se tu něco chystá. Vůbec bych se nedivil, kdyby tu křížanovský generálové pekli něco velkého a nechtěli, aby se o tom doslechly vlády ostatních velkejch rodů. Samozřejmě, že nejlepší cesta, jak na sebe upozornit, je pokusit se zatknout všechny cizí informátory v místě, který chcete držet u ledu... ale vlády většinou nevynikaj moc velkou bystrostí, řek bych."

Grayson zíral na starého muže. "Ale kdo jste ksakru vy? Další špión?"

Wallenby se rozesmál. "Vůbec ne! Ale koukat se umím, co? Tyhle oči se jim eště zavřít nepodařilo. A tohle je malý město... i když je největší na Helmu. Žiju tady od narození, a to už něco znamená. Za tak dlouhou dobu tu člověk zná úplně každýho. Teď je tu samozřejmě spousta cizích lidí, ale ty jsi byl jinej... oblečený jako něco, co nejsi."

"Ale vy se znáte s představitelem Steinerovců."

"Jo, velmi dobře."

"A předpokládám, že nevíte, co se tu děje. Proč všechny tyhle křížanovský síly... bojujou proti Durandelu."

"Ne."

"Můžete mě zavést k Jentonu Moragenovi?"

"Uvidíme. Promluvim s ním, jestli on chce vidět tebe. Jistě si umíš představit, že Jenton i Wilkis jsou teď vůči cizincům trochu nedůvěřiví. Kdo s ním chce vlastně mluvit?"

Grayson zaváhal. Pokud vyžrádí starému muži svou skutečnou totožnost, mohl by stařík podlehnout chvilkovému pokušení a vydat ho úřadům. Samozřejmě, že se mu to zdálo nepravděpodobné, ale ještě pořád byl hluboce otřesen tím, jak snadno stařík prohlédl jeho přestrojení. Rozhodně nechtěl nic ponechat náhodě.

"Raději bych to zatím nechal v tajnosti. Vím, že Moragen musí riskovat, když mě přijme. Ale zatraceně... jeho jméno mi řekl plukovník Gainsborough z velitelství Gyuly Křížana."

Wallenbyho husté bílé obočí vylétlo vzhůru. "Slovo starýho Julese Gainsborougha tě dostane k Moragenovi rychlejš než cokoliv jinýho. Neřikal by ti ani o Jentonovi ani o Wilkisovi, kdyby si nemyslel, že o nich máš vědět. Takže to uděláme takhle: Ty tu zůstaneš a já si skočím zavolat. S nikým se zatím nevybavuj." Opřel se o hůl a v očích mu zase vesele jiskřilo. "Potluje se tu kolem spousta různějch špiónů, než se naděješ, už si s jedním povídáš."

Wallenby se vrátil za patnáct minut a oba muži vyrazili východním směrem ke čtvrti, které dominovala stará továrna na výrobu AgroOBRů. Místo, kde se měli setkat s Moragenem, nebylo přímo v továrně, ale v nedalekém skladu, kde byly vystaveny a uskladněny právě vyrobené těžké zemědělské stroje. Malý elektronický klíč jim otevřel vstup do hlavní haly, spoře osvětlené prostory, vyplněné několika řadami nehybných zemědělských OBRů na pavoucích nohách. Další zamčené dveře vedly do úzké chodby, ze které spadalo do zatuchlé šachty točité schodiště s vlhkými kamennými stěnami.

Místnost, do které schodiště vyústilo několik metrů pod ulicí, byla studená a vypadala, jako že je vytesána přímo do skály.

V bledém světle stropní fluorescenční desky čekali dva muži. Kromě plastického stolu byla místnost prázdná. Jeden z čekajících zaujal Graysona na první pohled - vysoký, štíhlý, s orlím nosem a hřívou stříbrných vlasů. Měl vzhled warriora. Druhý muž byl malý a naprosto všední. Byl plešatý a neustále si mnul ruce pomalým pohybem, který prozrazoval jakési špatně skrývané vnitřní napětí.

Wallenby ukázal na nervózního muže. "Tohle je Jenton Moragen, Moragenova Dovožní. Ten druhý pán je ředitel cestovní kanceláře Skyway, občan Wilkis Atkins. Nebo bych snad měl říct major?"

Muž označený jako Atkins se zatvářil odmítavě. "Nejsem si jist, jestli byste měl před touto osobou vůbec něco říkat." Pak se ostře podíval na Graysona. "Kdo jste, pane?"

Grayson se zhluboka nadechl. Jestliže byl zase podveden, tady mu už nikdo nepomůže. Musel předpokládat, že oba muži jsou skutečně těmi, za které se prohlásili. Pokud mu lhali, netušil proč. Křížanovští vojáci ho mohli snadno chytit v parku, když čekal na Wallenbyho. Představa, že Wallenby šel zavolat vojáky, proměnila těch patnáct minut čekání na věčnost.

"Mé jméno, pánové, je plukovník Grayson Carlyle. Až do včerejška jsem byl pánem durandelského panství. Můj pluk, Legie šedé smrti, táboří nedaleko trosk Durandelu. Přišel jsem, abych zjistil..."

Zarazil se, když viděl, že Atkins i Moragen prudce vstali.

"Carlyle!" vykřikl Moragen. "Říkal jsem ti to, Atkinsi! Říkal jsem, že to musí být on..."

Ale Atkins se přibližoval ke Graysonovi s napraženým ukazováčkem. "Vy... vy nelidská špína! Vy se opovažujete nás teď vyhledat?"

I Wallenby vypadal šokovaně. "On!" bylo vše, co řekl.

"Proboha, pánové," řekl Grayson a ustoupil o krok. "Od okamžiku, kdy jsem přistál na této planetě, se ke mně každý chová, jako kdybych byl zrádce, zločinec, ale já nemůžu zjistit proč. Sdělí mi už někdo to tajemství? Co se tu u čerta děje?"

Atkins se zarazil. "Cože? Vy nic nevíte?"

"Správně, nevim! Proto tady čmouchám, proto jsem se vás snažil najít. Z nějakého důvodu se na nás vrhla celá křížanovská armáda... a my nevíme proč. Chci vás požádat, Moragene, abyste mi pomohl dostat moje lidi z této planety."

"Vy zrůdo," řekl Atkins. "Chcete tu snad stát a popírat, co vaši vojáci udělali na Siriu V?"

Grayson cítil, jak mu běhá mráz po zádech. Jako kdyby zase stál na povrchu té ledové planety. "Co jsme udělali na Siriu V?"

"Vrahu! Přijal jste kapitulaci města Tiantanu, dohodl se na podmínkách příměří a pak jste nalodil svoje jednotky do výsadkových lodí a vrhnul živé peklo na všech pět kopulí. Povedlo se vám to dokonale. Žilo v nich dvacet miliónů lidí! Ženy! Děti! Starci! Ti, co se neupekli při výbuchu, se pak udusili v jedovatém ledovém vzduchu. Zkoušel jste někdy - dýchat čpavek při mínus padesáti, žoldáku? Není to moc zábavné!"

Grayson naslouchal Atkinsovu proslovu s rostoucí hrůzou. "Dávám vám své čestné slovo, Atkinsi, že teď slyším o celé věci poprvé," řekl, když davionovskému agentovi došel dech.

"Co dneska znamená slovo žoldáckého zrádce? Prý ještě teď z trosk vykopávají zmrzlá těla. Jenomže někteří zůstali naživu. Můžete mi věřit. Možná jste vymazal Tiantan z mapy, Carlyle, ale ještě pořád zbylo dost těch, kteří si s vámi o tom rádi pohovoří! A doufám, že to udělají pěkně pomalu... pokud to dřív neudělám já sám."

"Počkejte! Poslouchejte mě přece. Přijali jsme kapitulaci města a pak jsme předali velení vévodovi z Irianu. Hovořil jsem potom ze skokového bodu s jeho lidmi a všechno bylo v pořádku!" Graysonova hrůza nabývala jasnějších obrysů, když si uvědomil, že spojení Phobosu se nedokázali spojit se signální věží Tiantanu a že s nimi nikdo z vévodových podřízených nechtěl hovořit. Vzpomněl si také na vévodovo podivné chování a snažil se zasadit nová fakta do skládanky, která se mu pomalu vyjevovala před očima.

"Říkáte, že vás někdo podrazil?" zeptal se Atkins. "Proboha, Carlyle, proč by to dělal? Poslouchejte! Holografovali vaše OBRy, jak ještě ničí trosky. Viděl jsem to. Za nimi na obzoru hořely kopule Tiantanu! Ta zpráva už je přes dva dny v helmdownském informačním servisu. Nebo jste se snad neobtěžoval poslechnout si zprávy?"

Grayson zavrtěl hlavou. OBRy nebyly obecně vybavené pro příjem televizního signálu. To mohly udělat jedině Phobos s Deimosem, ale až doposud se k tomu nezdál být důvod. Měli plné ruce práce s křížanovskými silami u Durandelu... a pak v Rozštěpeném údolí.

"Nezajímá mě, kdo co fotografoval," řekl Grayson. "Fotografie i holografie se dají počítačově zmanipulovat." "Carlyle, viděli vaše OBRy, jak útočí na trosky." "Zatraceně, svědci se dají podplatit. Nebo se mohou mýlit. Proboha, někdo se z nás snaží udělat zločince a zničit Legii šedé smrti... a mně nikdo nevěří!"

"Nemyslím, že se najde někdo, kdo vám uvěří," řekl Moragen tiše. V jeho hlase zaznívalo hluboké pohrdání. "Měl jste sem přijít jako ochránce, ale o takovou ochranu vám nikdo nestojí. A mohu vám zaručit, že rod Stainerovců nechce mít nic společného s lidmi, kteří jsou schopni tak hrůzných činů." "To samé platí i pro Davionovce, Carlyle. Ani se nebudu pokoušet s nimi vyjednávat, protože vím, co by mi odpověděli. Rod Davionovců neobchoduje s vrahy nevinných lidí."

Graysonovi se několikrát zdálo, že ho Atkins napadne, ale teď se snad ten vysoký muž trochu uklidnil. "Můžete si zabalit ten váš hnusný pluk a vypadnout," řekl. "Civilizovaní bojovníci s vámi nechtějí mít nic společného. Jděte!"

Grayson se otočil k Moragenovi, ale ten skřížil ruce na prsou. "Měl byste odejít, Carlyle. Já nejsem hrubý člověk, ale váš čin na Siriu V popírá všechny trendy moderního válečnictví a... obecné slušnosti. Nebyl jediný důvod, abyste to město ničil... abyste masakroval jeho obyvatele! Váš čin vás postavil mimo civilizovaný svět... a mimo zákon."

Ticho, které následovalo, bylo ledové jako věčný sníh na vrcholcích helmských hor. Chování křížanovských OBRŮ bylo konečně vysvětleno. Válečné konvence doporučovaly jednotkám, jak se mají vůči sobě chovat, ale zrádci - vrazi nevinných lidí - stáli mimo jakékoliv nepsané nebo nevyřčené zákony.

Wallenby mlčel po celou dobu, co vyváděl Graysona zpátky na povrch.

"Wallenby, věříte mi aspoň vy?" zeptal se Grayson, když vyšli na světlo. Odpovědi se už nedočkal, protože starý muž mezitím zmizel zpátky ve skladišti a zanechal Graysona samotného v narůstajících stínech helmského odpoledne.

17

Grayson čekal tak dlouho, jak se domluvili, ale když se King do hodiny neukázal, vrátil se do údolí Aragy sám. Zprávy, které přivezl, se brzy roznesly po celém táboře. Legie šedé smrti byla prohlášena za zrádce, pluk byl postaven mimo zákon a křižanovští vojáci teď na ně pořádali hon. Tyto zprávy sice nepřinášely žádnou útěchu, ale přinejmenším teď legionáři znali ‚pravdu‘ a ostatní části skládanky se už nezdály být tak nepochopitelné. Rázem se objasnily i neortodoxní postupy plukovníka Langsdorfa při sesazování vojenských a civilních vůdců Durandelu, postupy obvykle vyhrazené pro odpadlíky či rebely a ne pro rovnocenné protivníky.

King se vrátil do tábora asi o tři hodiny později v ukradeném civilním vznášedle. Potvrdil Graysonovy zprávy a přidal navíc další důležité informace. "Myslím, že vím, proč se Křižanovci tolik zajímají o tuhle planetu," řekl.

Grayson dal ihned svolat poradu celého velení pluku.

"My všichni dobře víme, že lidstvo se přiblížilo systému jednotné mezihvězdné vlády naposledy v dobách Hvězdné ligy," zahájil King. "Mnohé z rodů, které v současnosti existují... Kuritovci, Křižanovci... byly tenkrát součástí jednotné struktury."

"Některý z nich si ale mysleli, že jsou Liga sama," skočil mu do řeči Clay.

"Ano, jistě, v roce 2786 zahájil Minoru Kurita První nástupnickou válku tím, že se prohlásil za nejvyššího vládce Ligy.

McCall si založil ruce na prsou. "Myšed"iny známe, čče."

"Helm byl pro Kuritu bojovíciho proti křižanovské smlouvě strategickým cílem. U Freeportu byla základna Ligy a skladiště zbraní její flotily.

Když se Hvězdná liga rozpadla, rozpoutal se v rámci Ligy svobodných světů politický boj o to, komu ty zbraně připadnou. Zatímco se všichni dohadovali, Kurita přiletěl na Helm, aby jim je v tichosti vyfoukl."

"A co dál?"

"Ty zbraně tu už nebyly."

"To je pravda," potvrdil Grayson. "Pravděpodobně je rozdělili na menší části a přepravili jinam."

"Možná." King se potutelně usmíval. "To si ostatně myslel každý."

"Pokračuj."

"Minoru Kurita proslídil celou planetu, ale zbraně nenašel. Stoprocentně byly odvezeny z Freeportu. Rozladěnej Minoru pak Freeport probral tak důkladně, že z něho zbyly jenom radioaktivní trosky. Nakonec naházal atomovky na většinu dalších osídlených oblastí a odletěl pryč. Za sebou nechal umírající pustinu.

Doma na Luthienu sepsal pro Radu o celé akci zprávu. Předpokládal, stejně jako vy, že zbraně někdo přesunul mimo planetu."

"No a?"

"No, že prostě ty zbraně tu někde musely zůstat!"

"Proč?"

"Tak se nad tím zamyslete! Tady nejde jenom o nějakých deset nebo dvacet OBRŮ. Jedná se o stovky strojů! Dost pro celej pluk... pro deset pluků! Nikdo nemá představu, jak to skladiště bylo vlastně velký! Tanky! Těžké dělostřelectvo! Munice! Umíte si představit, co váží jenom jeden blbej montážní jeřáb na opravu OBRŮ?"

"Já určitou představu mám," poznamenal Grayson suše.

"Posádkovým velitelem na Helmu byl jistý křižanovský důstojník, původně velitel technického praporu. Očividně to byl idealista a nadšenec. Rozhodně věřil, že Liga jednou znovu získá svou starou slávu. Požadoval od křižanovských důstojníků, aby mu poslali člověka, který má právo zbraně přemístit, a tomu že pak předá kontrolu nad skladištěm. Odvolával se na různé články a paragrafy vojenskejch řádů a opravdu se mu podařilo zabránit tomu, aby si důstojníci skladiště rozebrali."

"Ale proč je nemohl odsunout on sám?" zeptal se Clay.

"Kde by vzal velitel technického praporu loď?"

King se odmlčel. Všichni napjatě poslouchali. Po chvíli ticha znovu pokračoval: "Ten důstojník, mimochodem jmenoval se Edwin Keeler, tak tedy major Edwin Keeler měl podle rozkazu na starosti výzbroj posádky na Helmu, ale neměl k dispozici žádný loď. A i kdyby je měl, v žádném případě by nesehnal tak velkou flotilu, aby odvezl jenom mizivý procento toho, co tu bylo. A v té době se navíc už taky blížil Kurita a všechny loď bojovaly na frontě."

"To znamená, že skladiště musí bejt pořád ještě na Helmu," poznamenal Grayson.

"Přesně tak. Za předpokladu, že ty zbraně byly před začátkem války a že nebyly k dispozici žádný loď, který by je odtud odvezly, když válka začala, je jisté, že je Keeler neodvezl mimo planetu. Takže je musel jednoduše někde schovat."

Grayson měl zadumaný výraz. "Schoval je? Takže tu pořád ještě jsou."

"A někdo se proklátě snaží, aby nás dostal z cesty a mohl je v klidu hledat."

"Ale, jak my můžeme někomu stát v cestě?"

"Můžeme. Třeba tím, že vy jste teď vládcem tohoto území, plukovníku," pokrčil King rameny. "Můj zdroj to nevěděl jistě."

"A... mimochodem, kdo je ten zdroj?"

King se rozpačitě podrbl na bradě, pak zavrtěl hlavou. "Plukovníku, to vám zatím nemůžu říct."

"Chl'pku," vložil se McCall. "Mysim, ž' bys cakru či měl..."

"Přestaň, Davisi," zarazil ho Grayson. Pozorně se zahleděl Kingovi do tváře.

"Jseš si tou informací jistej?"

"Ano, plukovníku. Ale můj zdroj... se nechce do celý záležitosti moc zaplejetat." "Stejně nám to budeš muset prozradit dřív nebo později, Alarde. Jestli má bejt zachovaná soudržnost pluku..."

"Dejte mi čas, plukovníku. Možná... možná, že vás k němu jednou zavedu."

Tracy Maxwell Kentová stála na kamenitém břehu řeky Aragy a zlostně zatínala pěsti. Celé její tělo se třásl napětím. Upírala zamračený pohled na plynoucí vodu, pískovcové balvany lemující mělké koryto řeky i na zalesněné kopce, které se zdvíhaly po obou stranách. Tohle se jí nemělo stát! To, že se dostala až sem, byla poslední rána v sérii všech jejích nezdarů!

Tato štíhlá, mladá a krásná tmavovláška byla nejstarší dcerou jedné z nejslavnějších urozených rodin na Spojených sluncích. Ačkoliv z ní rodiče chtěli vychovat kultivovanou a ellegantní dámu, jejím klidným a spořádaným životem otřásla smrt zbožňovaného staršího bratra, kapitána sira Rodericka Fitzroye Kenta, který padl v boji. V té době bylo Tracy dvacet let. Okamžitě se rozhodla, že jedinou možností, jak odčinit jeho smrt, bude, když stejně jako Fitz i ona vstoupí do davionovské Vojenské akademie a stane se warriorem. Bylo naprosto v pořádku, když si nejstarší syn rodiny zvolil kariéru warriora, ale, jak tvrdil Tracyin otec, pro vzorně vychovanou mladou dámu z dobré rodiny s urozenými předky taková budoucnost vůbec nepřipadá v úvahu.

Tracy ovšem tvrdošíjně trvala na svém a navzdory otcovu zákazu do Akademie vstoupila. Ani její otec nehodlal ustoupit. Využil svého vlivu na vyšších místech a postaral se o to, aby ji pro technické neznalosti ze školy vyloučili. Tracy tyto praktiky pobouřily. Rozhodla se, že se namísto toho, aby se poslušně vrátila domů ke své rodině, nechá naverbovat do Žoldněřské pěchoty. Během dvou let se vypracovala na pozici technického poručíka. Její cíl se nezměnil. Chtěla se stát warriorem, i když si pro to zvolila delší a komplikovanější cestu. Cestu, která začínala na nejnižším možném stupni. Po dalších dvou letech výcviku na pozici astecha Černé gardy dostala během akce na Proserpině poprvé šanci usednout do OBRova pilotního křesla. Velice se snažila předvést plukovníku Blackelymu své schopnosti a podařilo se jí to. Vysloužila si pochvalu za zásluhy na válečném poli a stala se pilotem Jestřába v průzkumné falanze Černé gardy.

Po porážce na Cassiu, když Černá garda ztratila přes padesát procent své bojové síly a Blackelymu nezbylo nic jiného, než gardu rozpustit, zůstala Tracy se svým Jestřábem na volné noze. Dostala se na Galateu do Lyránského svazu, kde se seznámila se Sharyl.

Podobně jako kapitán Ramage ani Sharyl neměla žádné příjmení. Na Daharu IV, kde se narodila, se stejně jako na Trelu I používala pouze křestní jména. Stejně jako Tracy byla i Sharyl divoké, nezávislé povahy. I ona se po útěku ze své tyranské rodiny dostala do Žoldněřské armády. V Tracy rozpoznala spřízněnou duši a seznámila ji s Lori Kalmarovou, výkonným důstojníkem Legie šedé smrti. Tak se Legie stala Tracyiným novým domovem.

To se stalo před čtyřmi standardními měsíci. V té době měla Šedá smrt závazky na teritoriu Liaovců a Lori Kalmarová přiletěla na Galateu jen proto, aby získala pro nadcházející tažení nové rekruty. Tracy očekávala, že se okamžitě zapojí do bojů, ale namísto toho byla přidělena do roty B a s ní poslána na nové panství Legie na Helmu.

"Naši lidé se právě stěhují z provizorního tábora na Grahamu IV do našeho nového domova na Helmu," vysvětlovala jí Lori. "Posílám tě tam s rotou poručíka DeVillara. Ne, že bychom pochybovali o tvých schopnostech, ale chceme ti dát šanci, aby ses u nás zabydlela a seznámila se s našimi lidmi. Zapojíš se do budování nového domova v Durandelu na Helmu. Taky budeš pomáhat při výcviku nováčků v rotě B. Po skončení liaovského tažení tě bud'to převedeme do roty A, až se budou doplňovat ztráty, nebo uděláme z celé roty B druhou rotu OBRŮ pro přední bojovou linii a pro výcvik nováčků založíme rotu C. Jen co budeme mít dostatek strojů a warriorů, chce plukovník Carlyle rotu OBRŮ zvětšit na prapor. Zanedlouho budeš zpátky v poli."

"A jak dlouho to bude trvat?" naléhala Tracy.

"Až skončí liaovské tažení - počítám asi tak pět měsíců."

"Pět měsíců! To byla pro Tracy celá věčnost. Už teď si byla jista, že je dobrá, čertovsky dobrá. Kdyby měla víc zkušeností, byla by fantastická, byla by postrachem válečných polí. Až by se o její bojové slávě doslechl její otec, zíral by s otevřenou pusou. Místo toho ji čekalo pět měsíců stavění zdí a výcviku zelenáčů! Tu nabídku přijala jen proto, že se jí už nechtělo zůstat další a další měsíce na Galatee a v místních barech v okolí kosmodromu čekat na nějakou práci.

Šedá smrt měla už tehdy vynikající pověst rychlé a úderné Žoldněřské jednotky s brilantní vojenskou strategií a taktikou, jednotky, která dokázala splnit i ty nejkomplicovanější úkoly. Její mladý velitel se proslavil svým novátorským a vizionářským operačním uměním. Pokud se Tracy chtěla stát špičkovým warriorem, pak právě jednotka Graysona Carlylea byla tou nejlepší příležitostí.

Od chvíle, kdy se rozhodla pro vstup do Šedé smrti, strávila čtyři měsíce neúnavnou prací v Durandelu. Společně s ostatními připravovala hrad Helmfast na návrat pluku. Když Chlouba poslala na Helm svou žádost o náhradní díly a zásoby, Tracy svolila, aby Deimos odvezl jejího milovaného Jestřába. Po porážce na Cassiu neměla už skoro nic, jen svůj stroj a starou touhu stát se věhlasným warriorem. Když Legie potřebovala během bojů na Siriu V Jestřába jako rezervu pro rotu A, Tracy se vzdala svého miláčka. Věřila v jednotku a v to, co dělá. Postupně přijala ostatní členy pluku za svou velkou rodinu. Získala si důvěru a sympatie ostatních sama za sebe a ne proto, že byla dcerou lorda Rodneye Howarda Kenta z Nového Avalonu.

Liaovské tažení proběhlo neočekávaně rychle. Poslední zpráva, kterou na Helmu zachytili, zněla, že tažení na Siriu V je téměř u konce a že se Carlyle se svým plukem vrátí domů už za několik týdnů. Když pak zahlédli na jasné helmské

obloze přistávat výsadkové lodě, nebyly to, jak očekávali, Deimos s Phobosem, ale po zuby ozbrojené křižanovské lodě.

Útok na Durandel je všechny zaskočil. Tu strašlivou noc hrůzy přečkala Tracy ukryta v pobožené opravářské dílně, v montážní jámě, která se používala při mazání a opravách obrněných vozidel Legie.

Té noci plně ohně a hrůzy musela Tracy bojovat především se svým vlastním strachem a svědomím. Když na její úkryt dopadly hořící trosky Galleony, začala v pláči volat svého otce. Při této vzpomínce se stále ještě červenala studem.

Najde v sobě vůbec někdy dost síly a odvahy, aby se stala opravdovým warriorem jako Fitz?

Grayson Carlyle dorazil den po náhlém křižanovském útoku a zlikvidoval OBRy Úderné roty přímo v troskách Durandelu. S ním se vrátily i výsadkové lodě a její milovaný Jestřáb - stále ještě netknutý na palubě Deimosu. Tracy se dychtivě chytla této nové myšlenky. Teď už konečně dostane příležitost k boji! Toužila pomstít smrt svých nových přátel. Jen tak mohla sama před sebou očistit svou slabost. Všem jim dokáže, že Tracy Kentová je skutečný warrior a že ji nezastaví žádná překážka. Nic z jejích plánů se však nesplnilo. Spolu s ostatními otupělými, pomlácenými a otřesenými členy jednotky, kteří přežili útok na Durandel, dostala za úkol pomáhat poručíku DeVillarovi při přesunu této skupiny zbídačelých lidí na sever do údolí Aragy, kde měli čekat na návrat Legie. Řekli jí, že není čas na to, aby si vyzvedla svůj stroj a připravila ho k boji. Legie musí neprodleně opustit město, jelikož výsadkové lodě jsou v ohrožení. Den na to se Tracy dozvěděla, že obě výsadkové lodě a s nimi i její milovaný Jestřáb padly do rukou nepřítele.

K čertu s nimi! K čertu se všemi! K čertu s Graysonem Carlylem za to, že jí vzal jejího miláčka a dal ho... dal ho těm křižanovským bastardům, který vyvraždili lidi v Durandelu! Teď už jí nezůstalo vůbec nic.

Tracy při této myšlence zasténala a klesla na kolena do vysoké trávy. Ramena se jí roztřásla pláčem. Nic! Nemá dočista nic! Nejdřív ztratila Fitze, pak byla odloučena od své rodiny a teď se Legie - její nová rodina - pomalu rozpadá. Přišla o svůj stroj a tím i o veškerou naději, že by se mohla stát warriorem, který by si zasloužil obdiv jejího bratra. Její rodiče i mladší sestra byli samozřejmě stále naživu, ale na druhém konci Vnitřního vesmíru -téměř 130 parseků daleko. Kromě toho to byla Tracy, kdo s nimi zpřetrhal veškeré kontakty, takže je teď dělilo mnohem víc než jen vzdálenost tolika světelných let. Byla úplně sama. ach, Fitzi!" propukla v hořký pláč.

Zločinci!

Toto označení mělo pro člověka, který si říkal Hassan Ali Khaled, zvláštní význam. Ta spalující vnitřní bolest v něm přetrvávala celou cestu ze Shaul Khaly. Jeho saurimatští bratři - jeho bývalí bratři - znali toto označení stejně důvěrně jako on. A teď byl opět postaven mimo zákon.

Ačkoli ho jeho kamarádi pokládali za pouhý stroj bez emocí, hluboko ve svém nitru skrýval Khaled city žhavější než jádro planety. Dokázal se naprosto dokonale ovládat, díky čemuž získal pověst schopného, chladně uvažujícího wariora, který nikdy neudělá chybu. Jenže uvnitř této chladné skořápky se vzdouvala divoká pýcha, zápasící se spalujícím studem. Nikdy se nikomu v Legii nesvěřil s tím, proč musel opustit Saurimat, ani by to za nic na světě neudělal.

Mám už zase utíkat? Kdybych měl na vybranou... udělal bych to? Ne! zarazil se. Čest mi přikazuje zůstat a projevit loajalitu tomuto mladému muži, kterému jsem přísahal věnost. Tentokrát... tentokrát nezahlavím svou čest!

Delmar Clay se opřel o kmen stromu na kraj i paseky, s táhlým povzdechem se sesunul na zem a unaveně si položil hlavu na kolena. Zbývá vůbec ještě nějaká naděje?

Jeho chmurné myšlenky přerušilo nezaměnitelné skotské bručení.

"Eh, čče, c'ak tu r'píš?"

Clay zvedl hlavu a podíval se na svalnatého Skota, který se posadil na kládu naproti němu. V rukou držel dva hrnky, ze kterých stoupala pára.

"Davisi, chlape, ty jsi můj zachránce!" zvolal Clay mnohem veseleji, než odpovídalo jeho momentálnímu rozpoložení.

Natáhl se pro nabízený hrnek, uchopil ho oběma rukama a vychutnával si jeho blahodárné teplo.

"Nečkej t'řkou p'zemskou stan'dní směs, Delmre. P'tom dryj 'ku ti cite zrez'věj trubky." McCallův humor byl nakažlivý.

"Davisi, zrovna v tyhle chvíli je mi to úplně jedno," ironicky se zasmál Clay. "Teď je mi jedno skoro všechno."

McCall se pozorně zadíval na svého přítele a zavrtěl hlavou. "Nerad p'dám kmošovi, že ca, Dele, ale tý něřkáš cko."

Clay namísto odpovědi usrl kávy a zaklel, protože si spálil jazyk. K čertu, pomyslel si, jak to, že mě ten chlap vždycky tak prokoukne? Podíval se na toho zrzavého obrovitého vousáče, ale neunesl jeho soucitný pohled. Zachvěl se, když na rameni ucítil jeho ruku.

"Síš na Terri, žjo?" promluvil McCall.

Clay přikývl, ale snažil se udržet své emoce pod kontrolou. "Já... mám o ni starost, Davisi." Bylo to, jako když se protrhne hráz. Jakmile přiznal svoje obavy, nemohl o té věci přestat mluvit. "Od chvíle, co jsme sem včera v noci dorazili, ji všude hledám. Ptal jsem se Gomeze DeVillara, Billa Burnse, Tracy Kentový, všech, co přežili. Ale nikdo z nich ji neviděl od té chvíle, co..."

Napil se kávy a její hořká chuť mu zkřivila ústa.

"Předtím jsem se s nikým nechtěl tak moc sblížit. Vždyť víš, jak je náš život... nejistej. Hrozně jsem se tomu bránil, když jsem poznal, že ji... mám rád." Těžce polknul a pak pokračoval: "Ale zrovna v té době jsme se dozvěděli, že budeme mít stálý místo - domov. Tím se všechno změnilo, chápeš?"

McCall přikývl. "Já to chápu, čče. Si děl, že Terri bdě v bezpečí, až ty to bdeš snřžit."

Z Clayova hrdla se vydral drsný hořký smích. "Jo, to je přesně vono. V bezpečí. Dobrej vtip. Jistější jsme byli my na Siriu VI!"

"Dele, tos'ci nemoh třšit, že ..."

"Víš, co je na tom nejhorší, Davisi," přerušil ho Clay. "Nejhorší je ta nejistota. Může bejt pořád ještě naživu. Třeba se

někde skrejš tam v těch kopcích a je úplně v pořádku. Ale já nevím kde. Ta nejistota mě ubíjí."

Clay nějakou dobu jen tupě civěl do země.

"Je tu ještě jedna věc, Davisi. "Mluvil tak tiše, že se McCall musel naklonit, aby mu rozuměl. "Terri byla ...čekala ...náš syn." I přes všechna muka se v jeho hlase ozvala pýcha. "Gomez říkal, že vypadá úplně jako já. Chudák děcko." Znovu se mu vybavila ta noc na Grahamu IV, když mu Terri řekla, že je těhotná. Nejdřív ho to rozčílilo, nechtěl přivádět na svět žádné potomky. Po tolika letech samotářského života ho stálo nemalé úsilí, aby se vyrovnal s pocitem zodpovědnosti za Terri. Ale ona byla tak neskonale šťastná, plná lásky k tomu novému životu, který teď v sobě chránila, že nakonec svým radostným očekáváním nakazila i jeho.

"Třskvrně, kik mub'de teď' ..." McCall se v zamyšlení drbal ve své zrzavé bradce. "Dva sice?"

"Včera mu bylo devět tejdňů." Clay se úkosem podíval na přítele a v očích mu zajiskřilo. "Hádej, co mi řek Gomez, jaký mu prej dala jméno?"

McCall pokrčil rameny a zavrtěl hlavou, pak si ale všiml toho šibalského zajiskření. "Ne, Delmre, to neudála. By mi či neudála."

"Jo." Clay se pobaveně usmíval nad rozpaky svého druha. "Davis Carlyle Clay, po tobě a po šéfovi."

"Bře, takte p'ka správně. P'kovníkově meno je za'ka. Ten kuk to někam do' hne." McCall se zadíval do kamarádových očí. "Stě furt mé šanci, žji kde vyštáme, chlápku, toho mýho menovce bysme. Je to kur'žná žencká, ta Terri. Esli pláchla něžto p'sklo, cite vyk'píruje, jak přežít."

"Chtěl bych tomu věřit, Davisi. Bože, jak já bych tomu chtěl věřit!"

18

Janice Taylorová se natáhla do trávy. Zavřela oči a uvolnila se. Byl to dlouhý a únavný den. Čekání bylo vždycky nejhorší.

"Svobodníku..." vedle ní se posadil chlapec se zrzavými vlasy. "Máte... víte něco nového o starém?"

Svobodník Taylorová, stejně jako všichni ostatní příslušníci pozemních jednotek, ať už to byli členové jednotky zvláštního nasazení nebo obyčejní pěšáci, výrazem 'starej' označovali jen jednoho člověka - muže s pevnou vůlí a jasným pohledem - kapitána Ramagea. Měli k němu vždycky blíž než k plukovníku Carlyleovi. Byl jedním z nich.

Janice otevřela oči. "Nazdar Niklasi."

"Já... viděl jsem, že jdete od lékařského stanu, a tak, no, jsem..." Zarazil se a zadíval se na špičky svých bot.

"Jo, Niklasi, právě jsem odtamtud' přišla. Bojím se, že to s ním nevypadá dobře. Burke říkal, že se jim ho podařilo stabilizovat, ale vůbec není jasný, jak dlouho vydrží bez pořádný léčby."

"Jo a tady ji rozhodně nedostane !" přerušil ji Niklas našťvaně. Všichni vojáci pozemních jednotek cítili ke svému veliteli obdiv a téměř až fanatickou oddanost.

"Víte, co teď budeme dělat, Svobodníku Taylorová? Chci říct..." Chen prudce trhnul palcem k řadě stanů na kraji mýtiny. "Některý chlapi se chovají, jako kdybysme to měli zabalit. Myslíte, že bysme mohli začít farmářit nebo tak?"

Janice se na něj ostře podívala. "Myslíš rozpustit Legii?"

Zrzek polkl a přikývl. "Mohli bysme pak vzít kapitána do... do..., jak se jmenuje to město? A možná ho dát do nemocnice, víte? A... a oni by ho už dali dohromady." Zajímavě ze sebe plival slova. "Řek bych, že by ze mě byl dobrej farmář. Táta byl farmář. Říkal jsem vám už o tom? Nikdy nepochopil, proč se chci stát vojákem. Zatraceně, když o tom teď přemýšlím, tak mi to vlastně taky není jasný. Promiňte," řekl a začervenal se. . .

Svobodník Taylorová se usmála. "Povídej mi o svém otci, Niku," řekla jemně.

Do očí vojína Chena se vloudil zvláštní vzdálený pohled. "Byl to jeden z... no... jeden z nejlepších farmářů v Norberii. Tam jsem vyrůstal. Je to na Winteru, kousek od Trenthamu. Znáte to tam?"

Janice zavrtěla hlavou.

"No, je to trochu z ruky. Moc lidí to tam nezná. Ale tady je to tomu dost podobný. Taky zima. Teda většinou. "Chen zdvihl ulomenou větvíčku a začal s ní bezmyšlenkovitě ryt do země. "Myslím, že dřív jsem na to tolik nevzpomínal. Chtěl jsem jenom vypadnout a poznat nový světy a nové věci. Jenže teď se mi stejská."

Podíval se na Janici a rozpačitě se usmál. "Ale ptala jste se mě na tátu," dodal najednou rychle. "Víte, kapitán mi ho něčím připomíná. Ne že by mu byl podobnej nebo tak. Ale když nás za něco seřve, jako bych viděl tátu, když mně a Gunterovi - Gunter je můj brácha - zkrátka, když mně a Gunterovi nadával, že se kloužeme po kupkách sena nebo že honíme slepice, až jsou z toho divý." Zasmál se vysokým chlapeckým smíchem. "Ty ale vypadaly!"

Pak zvážněl a jeho oči potměly. "Svobodníku, jak se odsud dostaneme?" Janice zaslechla v jeho hlase náznak paniky. "Nejdřív nám vypálej náš... náš domov a pak řeknou, že jsme zločinci. Proč to dělají? Co budeme dělat? Vždyť jsme jim nic neudělali."

"Vojíne Chene! Ovládejte se!" Janice prudce potlačila soucit, který se v ní vznášel. Chen začínal být hysterický a bylo nezbytné dát mu najevo autoritu. "Co myslíte, že by vám kapitán řekl, kdyby vás viděl v tomhle stavu? Myslíte, že by na vás byl hrdý? Jsme vojáci, vojíne. Tvrdil vám snad někdo, že vojáci mají lehký život? Pokud ano, tak to byl zatracenej blázen!"

Chen těžce polkl, jak se snažil potlačit své vzrušení. Janice pokračovala o poznání přivětivěji. "Musíš to vydržet, Niku. A chovat se tak, aby na tebe moh bejt starej pyšnej." Usmála se. "A tvůj táta taky."

Chen přikývl a koutky úst se mu nadzdvihly v náznak chabého úsměvu. "Děkuju, Svobodníku." Pomalu vstal a oprášil si kalhoty. "Asi se půjdu podívat do lékařského stanu, jestli Burke nepotřebuje s něčím pomoci, nebo tak."

Janice ho pozorovala, jak mizí mezi stromy a zavrtěla hlavou. Jestli tohle znamená velet, pak se nechci stát četařem. Nedokázala mu zodpovědět ani jednu z otázek, které ani jí nedaly spát.

Jak se zatraceně z tohohle dostanou? Měli by rozpustit Legii? O tom se jí vůbec nechtělo přemýšlet. Znovu viděla, jak se Legie z hrstky OBRŮ bojujících na Verdandi mění v plnohodnotnou žoldnéřskou jednotku, jak se z ní stává prapor, kterému ovšem nikdo nikdy neřekl jinak než „pluk“. Nedokázala si představit, že by Legie, kterou Grayson se všemi ostatními tak těžce budoval, měla najednou přestat existovat.

Ale měli vůbec nějakou jinou možnost? Bez výsadkových lodí byli uvězněni na planetě, která se původně měla stát jejich domovem. Ztratili už tolik lidí a ostatní byli hluboce oťřeseni. Jenže couvnout nebylo kam. Kapitulace nepřicházela v úvahu. Se zločinci nikdo nejednal podle Válečných konvencí. Patrně by byli okamžitě uvězněni a možná i popraveni. Ale i kdyby je křižanovské síly nechaly na pokoji, jak dlouho můžou vydržet s tenčícími se zásobami jídla, s tolika zraněnými, kteří naléhavě potřebují lékařskou pomoc? A kdyby se jim nějakým zázrakem podařilo uniknout z planety - kdyby znovu ukořistili své výsadkové lodě - změnilo by se tím něco? Hrozná pověst, kterou se někomu podařilo o Legii vytvořit, by je provázela na každém kroku. Nikdo by už s nimi nechtěl mít nic společného.

Svobodník Janice Taylorová bezmocně sevřela pěsti, když jí konečně došlo, co to všechno znamená. Legie už byla prakticky mrtvá. Grayson Carlyle procházel táborem. Všude kolem něj vzrušeně diskutovaly malé skupinky lidí. Nikde neslyšel lehkomyšlné žertování, tolik typické pro vojenská ležení. Po těžkých bitvách, v kterých bylo zraněno mnoho lidí, to vypadalo vždycky tak, ale tentokrát v tom bylo ještě něco jiného. Tentokrát nebylo v nebezpečí života jen několik jednotlivců, tentokrát byla ohrožena celá Legie.

Když se Grayson přiblížil na doslech, mnoho diskutujících rozpačitě umlkalo. Ale i tak už věděl, že mnozí se bojí, že bude Legie rozpuštěna. Jiní naopak zastávali názor, že by měla být rozpuštěna.

Možná, že mají pravdu, pomyslel si.

Grayson byl vychován jako voják, jako warrior, a tak byl zvyklý bojovat. Jenže také byl zvyklý vidět svého protivníka. Ale jak se dá bojovat s pomluvou nebo se lží? Ta zpráva se už podle Atkinse objevila v místním informačním servisu a byla pravděpodobně odvyšována i na stovky dalších planet. I kdyby se Legii podařilo z planety uniknout - a zatím mu vůbec nebylo jasné, jak to zařídit - jakou měli naději, že jim ještě vůbec někdo dá práci? Vždycky je bude provázet lež, jsou navždy poznamenáni.

A když Legii rozpustí, co se tím změní? Několika lidem se možná podaří nějak z planety uniknout, ale ti ostatní tu budou muset zůstat navždy. Ne, že by na Helmu bylo tak zle. Svým způsobem to byla krásná planeta. Drsná, ledová, ale krásná. Ale už to nebyl domov. Ted' už ne. A i kdyby je Křižanovci nechali na pokoji, jak by se bývalí žoldnéři živilí? A kdo z těch, kteří by se dostali z planety, by pak našel práci? Přesněji řečeno, kdo z nich by unikl z křižanovských sítí? Když už Křižanovci vynaložili tolik energie, aby Legii zničili, jistě se nespokojí jen s jejím rozpuštěním. Zatím to vypadalo, že jejich cílem je naprosté vyhlazení celého pluku. A vzniklo to celé jen proto, že se někdo chce zmocnit starého skladiště zbraní Hvězdné ligy?

Grayson se zastavil a jeho nepřítomný pohled bloudil táborem. Muži a ženy čistili své zbraně, na malých ohništích vařili jídlo, pracovali, hovořili nebo prostě jen odpočívali ve svých stanech.

Je třeba něco udělat. Jenže mají na to ještě sílu?

"Legie nebude rozpuštěna."

Vojáci Legie šedé smrti stáli pod stromy na břehu řeky Aragy. Za nimi na severu se proti studené křišťálově modré obloze zvedal zlatý majestát Aragajských hor s bílými pruhy ledových polí.

Legie bez hlesu naslouchala Graysonovi, který k ní přes externí reproduktory hovořil z otevřeného průlezu svého Marabua. Všechny oči, počínaje Clayem, Sharyl, Bearem a ostatními warriori až po odrostlejší děti astechů, jejichž domy byly vypáleny v Durandelu, visely na jeho rtech. Všichni členové Legie napjatě čekali na jeho slova.

"Slyšel jsem všechny ty dohady," pokračoval Grayson, "že by se Legie měla rozpustit, že bychom se měli usadit, že bychom tu mohli do odchodu křižanovských sil žít jako farmáři, opraváři nebo dělníci."

Možná, že by se časem některým z nás podařilo zařídit si cestu na Galateu nebo do jiného žoldnéřského střediska a najít práci v jiném pluku. Je to možné. Jenže my teď musíme udělat něco jiného.

Rozpustit Legii, to není řešení... řešení, které by pomohlo vám všem. Kdybychom se usadili, možná, že by někteří z vás za pár let vydělali dost, aby si zaplatili cestu pryč... ale co ti ostatní? Dokázal by někdo z vás vydělávat s vědomím, že devět z deseti... že devadesát devět ze sta jeho kamarádů je přikováno k Helmu až do konce života?

A křižanovské síly se jistě nespokojí jen s hrstkou těch, které zajaly. Já bych... sám bych..."

Odmlčel se. V tu chvíli nedokázal pokračovat. Ted' už se nesnažil jenom povzbudit své lidi. Ta slova vycházela přímo z hloubi jeho srdce.

Když Grayson znovu našel sílu pokračovat, byl jeho hlas tichý, ale plný rozhodnosti. "Sám bych se dnes odpoledne vzdal plukovníku Langsdorfovi, kdybych měl jistotu, že takový čin bude pro vás ostatní znamenat svobodu. Jenže s tím se oni nespokojí. Podařilo se jim přesvědčit Vnitřní vesmír, že jsme vrazi, zrádci, monstra s rukama od krve... a nedají si pokoj, dokud nás všechny nepochytají a nezlikvidují."

A i kdybychom se dostali pryč, přes křižanovské síly a pryč z jejich území... mohli bychom vůbec někde žít s pověstí, jakou nám připravili? Jsme Legie. Naše jméno, naše pověst... jsou také naší součástí, jako naše oči nebo ruce. Jestliže je ztratíme, ať už jako jednotka nebo každý zvlášť, budeme navždy zmrazeni!"

Znovu se odmlčel a pozorně se rozhlédl po tvářích pod ním. Z výšky Marabuova kokpitu jen stěží rozeznával jejich výrazy. Přímě pod sebou viděl Lori. Usmívala se. I McCall vedle ní se šklebil. Tvář Tracy Kentové byla bledá a bez výrazu. Hassan Khaled stál nehybně jako socha. Z Clayova obličej se jako vždy nedalo vyčíst téměř nic, jen jeho ruce se u boků rytmicky svíraly a zase uvolňovaly.

"Nenařizuji vám, abyste zůstali," pokračoval Grayson. "A kdokoliv z vás, kdokoliv z vás může odejít, jestli chce. Bez překážek a s klidným svědomím. Dokud bude Langsdorf pronásledovat alespoň nějakou organizovanou sílu, dá vám ostatním pokoj. Možná, že se vám podaří dostat pryč. Možná, že tady naleznete svůj domov. Helm je dobrý svět..."

místo pro slušný život. Pokud jste se tak rozhodli, přeji vám hodně štěstí.

Ale Legii nerozpustím! Pluk složí tábor a připraví se k přesunu ještě dnes večer!" Grayson znovu přejel pohledem po řadách vojáků. Nikdo z nich nepromluvil, ani se nepohnul. Ticho narušoval jen vítr, který se proháněl v korunách stromů.

"Potřebuji dobrovolníky na dnes večer pro zvláštní misi, která by mohla zbytku jednotky pomoci uniknout. Kdo má zájem, ať se nahlásí svému veliteli. Zbytek... který zůstane, ať se sbalí a je připraven k nočnímu přesunu." Odměl se a naposledy se rozhlédl po své jednotce.

"To je vše."

Normálně velel k rozchodu Ramage. Ale ten stále ještě ležel v bezvědomí. Proto to Grayson udělal sám.

"Vojáci... roz... CHOD!"

Řady zůstaly nepohnuté stát. Ani jeden muž, ani jedna žena se nepohnuli.

Někde nalevo v zadních řadách začal osamocený slabý hlas zpívat starý nářev. Hlas se chvěl ve večerním vzduchu, ale jestli to bylo strachem nebo vzrušením, to Grayson nedokázal říct.

Domovem tvým je pluk tvůj

plující mořem hvězd...

K písni se připojil další hlas, hluboký a sytý:

po světech mrazivých i výhni pekelnou

necháš se, warriore, vést...

A pak už zpívali všichni, celý pluk. Píseň hřměla, zpěv rostl a klesal v mohutných vlnách, stmeloval je dohromady a vracel jim ztracenou sebedůvěru.

Domovem tvým je pluk tvůj

plující mořem hvězd',

po světech mrazivých i výhni pekelnou

necháš se, warriore, vést.

Ze opustil jsi rodný dům i lásku vzdálenou,

teď zbývá ti jen čest.

Domovem tvým je pluk tvůj

plující mořem hvězd.

A cena slávy závratná

čeká na svou daň,

na poslední cestu se pak dáš

a vzpomeneš si naň.

Domovem tvým je pluk tvůj -

tvá rodina,

vše co máš!

Píseň skončila a zůstal jen vítr šelestící mezi listy stromů. Pluk zůstal ještě chvíli mlčky stát a pak se vojáci začali pomalu rozcházet do svých stanů.

Ale Grayson věděl, že první překážka byla překonána.

19

Mobilní velitelství stálo vedle betonové silnice necelých deset kilometrů jižně od Helmdownu. Jeho parabolická anténa byla nasměrována k nějakému neviditelnému bodu na obloze nad jižním obzorem. Za časů staré Hvězdné ligy byla vozidla mobilních velitelství vybavována malými, ale velmi účinnými fúzními pohonnými jednotkami. V současné době se na území obývaném lidmi fúzní nákladní automobily vyskytovaly už jen zřídka. Z většiny z nich, stejně jako z tohoto, už byla dávno fúzní jednotka vyjmuta a sloužila jako náhradní díl za zničený reaktor některého z OBRŮ. Místo ní teď vozidlo mělo prastaré hlučné a smrduté monstrum - vznětový dieselový motor s dvojitým turbodmychadlem. Řidič nastartoval. Ventily zarachotily a ze stroje se vyvalila oblaka černého dýmu. Střední laser Hesperus B3M umístěný nad kabinou se zvolna otočil k horizontu.

Vzadu, na konci těžkého osmikolového tahače, se otevřela vrata hlídaná z obou stran ozbrojenými vojáky. Do noci padl pruh jasného světla a ozářil betonovou silnici. Na rampu vystoupil osamělý muž v potrhané bundě, opětoval pozdrav strážných, na moment se zahleděl do tmy, pak vykročil do noci. Vrata se zavřela a vše se zase ponořilo do tmy.

Blesk, stále ještě těžce poznamenaný na pravé paži, rameni i těžkém laseru namontovaném na jednom z předloktí, se k němu otočil, ale když ho identifikoval, zsalutoval a dál pokračoval v hlídce. Na druhé straně vozidla hlídal tichý a nehybný Lukostřelec. Ve vzduchu byl cítit pach spálené nafty a noc se chvěla temným duněním dieslového motoru.

Grayson ležel na břiše. Jeho začerněný obličej a ruce i černá uniforma jednotek zvláštního nasazení ho činily téměř neviditelným už ze vzdálenosti několika metrů. Vedle něj se něco pohnulo. Lori přiložila svá ústa těsně k jeho uchu. Její hlas byl spíš jen neslyšným šepotem. "Jenom dva OBRy. Šest stráží. Žádné další hlídky."

Grayson přikývl a ona ve tmě vycítila jeho pohyb. Jednotkám trvalo více než tři hodiny, než se doplížily až do tohoto

místa a obklíčily velký tahač mobilního velitelství. Obvzlášť pečlivě zaměřily pozice nepřátelských stráží a ujistily se, že nikde kolem není rozmístěna křižanovská pěchota. Loriina zpráva znamenala, že se vrátil poslední z průzkumníků. Šest stráží, dva OBRy a nikde kolem žádná další hlídka. Nastal čas jednat.

Mobilní velitelství byla často přidělována jednotkám velikosti pluku, ale někteří plukovníci, včetně Graysona, raději veleli operacím z pilotního sedadla svého OBRa. Samozřejmě, že mobilní velitelství se v rukou zkušeného taktika stávalo při vedení bitvy nebo tažení cenným pomocníkem. Jak se zdálo, plukovník Langsdorf používal obojí: ne příliš rozsáhlé akce řídil ze svého Palcáta, zatímco při rozsáhlejších operacích dával přednost mobilnímu velitelství.

Hon na Legii šedé smrti začal nabírat na intenzitě. S pomocí McCallova zaměřovacího D2j systému, napojeného na zesilovací zařízení v troskách Helmfastu, se spojařům Šedé smrti podařilo zaměřit rychle se pohybující mnohonásobný zdroj radarového signálu, který zjevně směřoval k Helmu. Podle zvýšené intenzity radiové komunikace se dalo předpokládat, že Langsdorfovi nadřízení zahajují brzdny manévry a chystají se na přistání. Možná, že mezi nimi byl i sám lord Gart. Jestliže to byla pravda, pak Langsdorfova operace mohla být posledním pokusem zajmout nebo zničit Legii šedé smrti ještě před vévodovým příjezdem.

Grayson se začal pomalu plížit kupředu. Zastavil se asi dvacet metrů od nástupní rampy a znehybněl. Kolem sebe spíše cítil než slyšel, že se i jeho spolubojovníci přesunují na pozice.

Vteřiny se pomalu vlekly. Jakýkoliv zbrklejší pohyb by byl okamžitě zaznamenán snímači obou hlídkujících OBRů.

Ještě o metr blíž a už by je zaznamenaly i infračervené senzory, navzdory speciálnímu oblečení i ochrannému nátěru, který pomáhal odstínit jejich tepelné vyzařování. Krčili se ve tmě a téměř se neodvažovali dýchat.

Podle Graysona bylo takové přepadení nezbytné, vlastně životně důležité, nechtěla-li Legie ztratit možnost uniknout. Pokud se jim nějak podaří vyřadit z provozu mobilní velitelství, které dnes odpoledne zpozorovaly předsunuté hlídky na cestě jižně od Helmdownu, celá akce se pro nepřítele nesmírně zkomplikuje. A s trochou štěstí by se jim mohlo podařit zajmout plukovníka Langsdorfa, i když, jak se zdálo, plukovník ve velitelském voze trávil méně času než v kokpitu svého Palcáta. Pokud by ho zajali, mohli by se pokusit vyjednávat s jeho zástupcem a získat tak čas na spravedlivé prošetření celé události nebo konfrontaci s těmi, kteří je obžalovali.

Po svém proslovu na břehu řeky Aragy si Grayson na nedostatek dobrovolníků nemohl stěžovat. Problémy nastaly až ve chvíli, kdy začal vybírat, kdo z nich se akce zúčastní. Vyloučil všechny warriorry, protože ti byli nepostradatelní a při této akci se daly předpokládat těžké ztráty.

Nicméně musel čelit drobné vzpouře, kterou patrně vedla Lori Kalmarová, nadšeně podporovaná Davisem McCallem a ostatními warriorry z rotý A. Jednoznačně Graysonovi naznačili, že pokud on sám sebe považuje za postradatelného, pak už jsou postradatelní všichni, a tím pádem se všichni zúčastní nočního přepadení. Po téměř hodinové hádce Grayson ustoupil. Velitelem akce bude on a s ním půjdou warriorři rotý A doplnění o třicet příslušníků Ramageových jednotek zvláštního nasazení.

Teď tiše čekali nedaleko svého cíle a naslouchali zmateným směsicím výkřiků a zpěvu, které se nesly nad krajinou a přehlušovaly dokonce i rachot starého dieslového motoru.

Blesk znehybněl, pak se pomalu pootočil a zaostřil do tmy. OBRova levá ruka vybavená těžkým dvouhlavňovým kulometem Voelkers 200 se nasměřovala ke zdroji bližšího se luku. Tmu prořízl paprsek ostrého světla z hledáčku nad OBRovým kokpitem. Všichni Graysonovi vojáci si dávali dobrý pozor, aby nepohlédli přímo do jasného světla nebo na žádný z ozářených předmětů. Jejich oči přivyklé tmě by se pak musely znovu dlouho adaptovat.

Grayson se ani nepotřeboval dívat, protože dobře věděl, na čem se hledáček zastavil. K tahači se v objetí potáceli tři muži. Mávali naplň prázdnými láhvemi a jejich falešný zpěv burácel noci.

"Stát," zahřměl zesílený hlas Blesková pilota. "Zůstaňte, kde jste."

"Hej... cvakneš si?" ozvala se odpověď. Byl to hlas poručíka Burnse.

"Ha, tý v'kej tbo!" Tenhle hlas se nedal nepoznat. "P'čkej nás myti sem ča'pro hřáti a beš č'mět..."

"Co je to za blázny? Kapitáne, měl byste sem radši přijít a..." V pilotově hlase se ozval náznak zmatku. Pak si uvědomil, že stále ještě má zapnuté venkovní reproduktory a odpojíl je. Grayson lehce pootočil hlavu. Jedno oko pečlivě zavřel a krátce pohlédl do kuželu světla.

Četař Burns, četař Clay a warrior McCall stáli vedle sebe a zírali do hledáčku. Neměli žádné zbraně, dokonce ani nože a byli oblečeni do pytlovitých kombinéz typických pro technický personál vojenských jednotek všech nástupnických států. Vypadali jako trojice astechů, kteří se vypravili do města na skleničku a teď hledají cestu do tábora, opilecky řvou a sotva se drží na nohou.

Dveře nákladního vozidla se opět otevřely a na beton znovu dopadl pruh světla. Dvě temné siluety ozářené zezadu jasným světlem vyšly na rampu.

Grayson vyskočil, pozvedl svou TK pušku a vyrazil. Jeho těžké boty zaduněly o zem. Za ním se řítily Lori, poručík Khaled, warrior Bear, Alard King a další vojáci přepadové skupiny.

Oba muži se prudce obrátili. Jeden z nich sáhl do pouzdra pro pistoli. Druhý se otočil a zmizel ve vozidle. I strážci pozvedli své zbraně, ale muž s pistolí částečně zakryl jejich palebné pole. Grayson vypálil. Puška zasyčela a vyslala salvu třímilimetrových bezplášťových projektilů. Měkký kov naplněný výbušninou se srazil s kostmi a masem a na tváři jednoho ze strážců vybuchly tři drobné exploze. Muž s pistolí vykřikl a zhroutil se dozadu. Výbušné projektily zasáhly i jeho hrudník. Druhý strážce seskočil z rampy a jako šílenec pálil do noci.

Lori zamířila a stiskla spoušť. Samopal se divoce zasmíkal zpětnými rázy. Dávka zasáhla druhého strážce, vyhodila ho do vzduchu a mrštila s ním o karosérii tahače. V tu chvíli se Blesk těžkopádně otočil čelem k novému nebezpečí. O zlomek vteřiny později vylétl z lesa malý jasně zářící projektil a vybuchl ve vzduchu necelých deset metrů od Bleska. OBRův vnější plášť zmizel v záplavě tekutého ohně. Inferna jsou konstruována tak, aby vybuchla na půl cesty od svého cíle a oblila ho koncentrovanou hořlavou směsí, která vyprodukuje teplo dostatečné i k roztavení kalené oceli.

,Opilí technici' - Clay, McCall a Burns - vytáhli své zbraně a v okamžiku, kdy nad jejich hlavami zasvištěl projektil Inferna, vyrazili do úkrytu. Noc prozářilo druhé Inferno a vodopád živého ohně zasáhl Lukostřelce. Mezi těmito dvěma ohnivými sloupy dorazil Grayson se svými vojáky k rampě.

Vrata tahače se pomalu zavírala. Pokud by se je podařilo zavřít, museli by legionáři k jejich otevření použít těžké řezací nástroje nebo OBRÍ lasery. Nic z toho neměli k dispozici. Čas se opět stával větším nepřítelem než křížanovští velitelé uvnitř vozu. Grayson zrychlil svůj běh. Dveře se zadrhly o jedno z mrtvých těl a poskytly Graysonovi zlomek vteřiny, který potřeboval, aby se kolem nich protáhl do jasně ozářeného vnitřku vozu.

Za komunikační konzoli se vztyčil četař s pistolí v ruce. Za ním se krčili dva spojaři s tvářemi zkřivenými strachem. Na druhém konci úzké místnosti plné přístrojů se křížanovský velitel pokoušel otevřít pancéřové dveře vedoucí do hloubi vozidla.

Graysonova TK puška znovu vypálila a zasypala místnost skázou a smrtí. Četař padl zpátky na konzoli a z otevřené rány na jeho hrudi vytryskla jasná krev. Grayson ho přeskočil, dřív než stačil sklouznout na zem, a proběhl i kolem obou vydešených spojařů. Křížanovský důstojník zatím otevřel pancéřovaný průlez. Kdyby se mu podařilo uniknout dovnitř a dveře hermeticky uzavřít, byli by útočníci odříznuti v zadní části tahače. Jestliže se chtěli zmocnit celého vozidla, nesměl teď Grayson zaváhat.

Důstojník skočil do spojovací chodby a snažil se za sebou dveře rychle přibouchnout. Grayson v běhu mrštil svou TK puškou přes celou místnost. Zbraň vletěla do úzkého průlezu a těžké dveře na ni dopadly. Umělá hmota zapraštila, tlustý válcový tlumič se prohnul, ale dveře se nedovřely. O vteřinu později byl Grayson u nich a vrazil ruce do škvíry. King, který byl jen o krok pozadu, přidal svou sílu. Dveře se rozlétly a puška s třeskem dopadla na podlahu. Průchod byl volný.

Z vnitřní prostory téměř okamžitě zarachotila automatická střelba. Lori v běhu vypálila ze svého samopalů a prázdné nábojnice zazvonily o konzoli a kovovou podlahu. Za ní vyrazil Bear. V jeho obrovských rukách vypadal samopal jako hračka.

"Grayi!" Grayson ještě nikdy neslyšel v Loriině hlase tolik vzteku a překvapení zároveň. Protáhl se napůl otevřenými dveřmi za Lori a Bearem do vnitřní místnosti. Byla o poznání menší a bylo v ní také méně přístrojů. Na opačném konci stál masivní konferenční stůl. Na třech projekčních deskách svítily nástěnné celobarevné družicové počítačové mapy, které zobrazovaly oblast na sever od Rumělkových plání za Nagajanským horami až k Aragajským horám a východně od Grodonského moře až k Nižinám Mrtvého moře. Obrazovky počítačových terminálů jasně zářily. Křížanovský důstojník ležel na podlaze zasažený Loriinou palbou.

Lori stála nad nehybným tělem a mířila na druhého muže, který se tiskl ke vzdálenější stěně místnosti. Podle uniformy Grayson poznal druhého z důstojníků, kterého předtím viděl venku a který uprchnul do vozidla. Jeho oči se rozšířily překvapením. "Graffi!"

"Ne... nezabíjejte mě! Carlyle! Nezabíjejte mě! Můžu mít pro vás cenu!" Bear natáhl ruku a lehce zvedl Graffa z podlahy, jako by to byl jen pytel hadrů.

"Neubližujte mu," rozkázal Grayson. "Bereme ho s sebou!"

Do vedlejší místnosti mezitím dorazil Khaled s pultuctem vojáků zvláštního nasazení. Pod vrstvou maskování poznal Grayson Janici Taylorovou. Poručík DeVillar se dvěma pěšáky přinesl dovnitř tři těžké plátěné pytle. V každém z nich bylo deset kilo plastické trhavy a sada rtuťových rozbušek.

Grayson ukázal na dva spojaře, kteří se pořád ještě s rukama nad hlavou krčili ve svých křeslech. "Vy dva," řekl. "Ven. Jestli se jenom jednou zastavíte během příštích pěti minut, jste oba mrtví." Muži se protáhli kolem legionářů. Rozběhli se v ten samý okamžik, kdy se podrážky jejich bot dotkly kovové rampy.

"Dobře. Všichni kromě pyrotechniků ven! Beare, dohlídni na Graffa. A dej bacha na ty dva OBRy venku."

DeVillar zatím rozmístil pytle na místa, kde by měla mít exploze největší účinek, a propojoval je dlouhým krouceným drátem. Než se stal velitelem roty B Šedé smrti, býval důlním inženýrem, a tak uměl s výbušninami zacházet. Tohle byla, jak mu řekl Grayson, jeho příležitost to dokázat.

Venku zarachotila kulometná palba doprovázená sykotem laserových paprsků. Obě Inferna nemohla pochopitelně na vyřazení OBRŮ stačit, ale Grayson doufal, že tekutý oheň zaměstná jejich piloty na dobu nezbytnou k dokončení úkolu. Honbou za Graffem ztratili mnoho cenných vteřin. Pokud by se jim ho ovšem podařilo dopravit živého zpátky do tábora, stálo to za to.

Prostora se naplnila dutým rachotem kulek dopadajících na pancéřový plášť. Bylo jen otázkou několika málo příštích chvil, než dostanou oba OBRy své zbraně plně pod kontrolu a než legionářům ukrytým v lese dojde munice. Jistě už byl také vyhlášen poplach křížanovským pozemním silám. Byl nejvyšší čas vyrazit. Okamžitě!

Grayson se přesto vrátil do přední místnosti. Ať byl nejvyšší čas nebo ne, něco na těch mapách ho zaujalo. Několik vteřin je mlčky studoval. Legie neměla žádné aktuální počítačové mapy povrchu. Vlastně neměla vůbec nic, kromě těch prastarých družicových snímků krajiny mezi Durandelem a Nagajanským i horami.

Grayson plánoval na příští noc noční přesun. Doufal, že se mu podaří před úsvitem dostat Legii přes Nižiny Mrtvého moře do Nagajanských hor. Tam by se jim mohlo podařit skrývat se před pronásledovateli o chvilku déle. Terén tam byl členitý, rozbrázděný mnohými rozeklanými soutěskami, ledovcovými údolími a úzkými průchody. Jestliže se podaří likvidaci mobilního velitelství nepřítele ochromit a ukončit přesun během jedné noci, mohli by tím vyzískat trochu času. Kvalitní družicový snímek povrchu s plnou počítačovou podporou se jim rozhodně bude hodit.

Grayson se bleskově rozhodl a zasedl k jednomu z terminálů. Od dob, kdy se zaučoval v Žoldněrské jednotce svého otce, se v počítačích dobře vyznal. Velitelství bylo vybaveno standardním vojenským počítačem typu Omnistar 4000 s klávesnicí a hlasovým vstupem. S tímhle počítačem už mnohokrát pracoval. Sklonil se nad klávesnicí a začal rychle psát.

"Plukovníku," ozval se DeVillarův hlas, ze sousední místnosti. "Můžeme to odpálit!"

"Ještě počkejte," zavolal Grayson a dál zběsile bušil do klávesnice.

Ve dveřích se objevila poručíkova hlava. "Plukovníku, musíme vypadnout, a to hned!"

Grayson stiskl poslední klávesu a čekal. Projekce map na zdech pohasly. Až na zářící obrazovky monitorů byla v místnosti úplná tma. Pak se ozvalo pípnutí a ze štěrbin na přední desce terminálu vyjela tenká paměťová deska.

"Dobře," řekl Grayson, vytáhl desku a otočil se k DeVillarovi. "Můžeme jít."

Grayson opustil tahač první. DeVillar vytrhl pojistný kroužek rozbušky a vyrazil za ním.

Blesk jasně žhnul proti temnému nebi. V lesích se ozývala střelba a v divoce poskakujícím světle plamenů bylo na zemi vidět zkrvavená nehybná těla mrtvých vojáků. Lukostřelci se podařilo plameny uhasit a teď zběsile pálil do lesa.

Modrobílé a zlatavé paprsky protínaly temnotu. Jeho pilot si nejspíš nevšiml, že se legionářům podařilo obsadit velitelství, protože OBR stál zády k tahači a soustředil všechnu svou palbu do místa, odkud na něj nepřítel vypálil Inferno.

Blesk byl stále ještě v plamenech. Inferno zle poničilo jeho pravou paži a rameno. Při každém pohybu se oheň okysličoval a plameny jasněji zazářily do noci. Od jihu pálili legionáři z kulometů a ručních zbraní. Kulky neškodně pleskaly o tlustý pancíř. Jejich cílem bylo odvést pilotovu pozornost od velitelského tahače.

Když Grayson s DeVillarem vyrazili ze zadních dveří tahače, palba téměř ustala. Blesk se prudce obrátil vlevo a zastavil se. Jeho pilot na svých monitorech zachytil obraz dvou přehajících mužů. Koutkem oka Grayson zahlédl, jak OBR zvedá levou ruku se dvěma hlavními namontovanými na pancíři nad zápěstím.

Pak kulomet spustil palbu a zem všude kolem nich vykvetla desítkami drobných výbuchů. Grayson i DeVillar padli tváří k zemi. Grayson se převálil a pohlédl do tváře smrti. Blesk přestal střílet, zato kulometná palba z lesa zesílila, jak se vojáci marně snažili přinutit stroj, aby se znovu obrátil. OBR postoupil o krok a vztyčil se proti noční obloze. Pozvedl své kulometry a zamířil k druhé, poslední dávce.

20

Noc explodovala jasně, který zastínil i hořícího OBRa. K obloze vyletěl sloup ohně. Grayson s DeVillarem leželi na břiše a kryli si hlavy rukama. Těsně nad nimi proletěl se sykotem ohnivý jazyk. Tahačem otřásla série výbuchů, které následovaly tak rychle za sebou, že se daly od sebe jen dost obtížně rozlišit. Pak praskla palivová nádrž a explodovala s razancí vysoce výbušné bomby.

Tlaková vlna srazila Bleska k zemi jako hračku. S jediným rozdílem, že ta hračka vážila šedesát pět tun. Země se otřásla rachotem, který byl snad ještě hlasitější než předcházející výbuch mobilního velitelství. OBR v pádu rozhodil ruce.

Jedna z jeho pěstí zasvítila vzduchem a zaryla se do země necelé tři metry od Graysonových nohou. Grayson s DeVillarem neztráceli čas. Vyskočili a utíkali k lesu.

Než se pilot stačil vzpamatovat a dostal svůj stroj opět pod kontrolu, připojili se už oba muži k jednotkám ukrytým v lese a přepadové oddíly Šedé smrti vyrazily k jihu, kde se měly setkat se zbytkem Legie.

Jakmile pominulo bezprostřední nebezpečí, změnila se Graffova sebelítost ve vzdor. Možná, že mu dodal odvahy fakt, že ho únosci nezabili hned na místě, ale prozatím ho jenom spoutali. Celou cestu zpátky do nového tábora v horách nad Nížinami Mrtvého moře jihozápadně od Durandelu byl Graff pod přísným dohledem. Teď seděl připoután k židli uprostřed velkého stanu, který Grayson používal jako velitelství.

Grayson zahlédl v zajatcových očích záblesk vypočítavosti. Bylo mu jasné, o čem Graff uvažuje: Jestliže mě velitel Legie šedé smrti nechá naživu, jistě k tomu má dobrý důvod... nejspíš své vlastní přežití. Určitě mi neublíží, pokud si myslí, že si tím zachrání vlastní kůži!

Graffova slova jenom potvrzovala Graysonovy myšlenky. "Myslíte si, že vám něco řeknu? Jste vodepsaný... všichni. Už asi víte, že vévoda z Irianu tu bude co nevidět. Nejpozději zítra je tady a pak pochytá tu vaši slavnou Legii a rozšlápne ji." Najednou se začal tvářit spiklenecky. "Pokud se ale chcete dohodnout, moh bych vám pomoci. Ještě pořád máme trochu času, než se sem vévoda přihrne se svou armádou. Moh bych promluvit s Langsdorfem, kdybyste chtěli."

Graysonovi se dělalo špatně při pohledu na to, jak se s nimi Graff zoufale snaží manipulovat. Obvykle usměvavý McCall stál za Graffem se skříženými rukama a mračil se. Clay přecházel podél dveří s temným nevyzpytatelným výrazem ve tváři. Khaled seděl na židli v nejvzdálenějším koutě, jako vždy chladný a uzavřený. Lori se opírala o stůl a unaveně si mžula oči.

"Rozšlápneme toho červa, Grayi... nebo co?"

"Jsem pro ,nebo co'," řekl Clay. "Pomalé, neuspěchané ,nebo co'."

"Já," dodal McCall. "Plukovníku, dete mi pu'diny siní n'tníkem a..."

"Přestaňte," přerušil je Grayson. Naklonil se dopředu, až se jeho šedé zorničky dostaly na úroveň Grafových hnědých očí. "Abych pravdu řekl, Graffe, není mi jasný, v čem bys mi moh pomoci." Natáhl ruku a zabodnul prst do jedné z výložek na límci jeho uniformy. "Jakou moc má kapitán nad plukovníkem?"

"Někdy větší než si myslíte." Graff se zavrtěl ve svých poutech a podařilo se mu pokrčit rameny. "Jsou určitě věci, který neví ani vévoda... A co se týče Langsdorfa, ten ví starou bačkoru!"

"A ty víš všechno, předpokládám."

Zajatec se nervózně usmál. "Jak jsem říkal, plukovníku. Mám pro vás cenu. Neotálejte a ještě se můžete z tyhle šlamastyky vyhrabat." Grayson neskrýval své pohrdání. "No, pánové... a dámo, zdá se mi, že jsme chytli něco nadmíru důležitého. Mozek celé téhle operace."

"Jen se smějte! Zítra se budete smát vévodovým útočným OBRům!"

Grayson se pozorně zahleděl na spoutaného zajatce. Byl plný protikladů: vychloubačný a přitom tajnůstkářský, odmítá Graysonovi pomoc, ale přitom se přímo třese, aby dokázal svou nepostradatelnost. Za tím vším se zdála být stravující touha ukázat se jako důležitá, mocná osoba - někdo, koho jeho nepřátelé jen tak nemohou přehlédnout. Právě toho, spolu s Graffovým vlastním strachem, teď Grayson hodlal využít.

"Grayi...", začala Lori, ale Grayson ji zarazil pohybem ruky.

"Doufal jsem, že se nám podaří zajmout plukovníka Langsdorfa," řekl Grayson navzdory tomu, že hlavním cílem akce bylo zničit mobilní velitelství. "Víš, Lori, řek bych, že nemáme toho pravýho. Plukovník odešel těsně předtím, než jsme zaútočili..."

Otočil se ke Graffovi. "Byl to Langsdorf, Graffe, že? Ten člověk ve staré kožené bundě bez výložek."

Graff pomalu přikývl. "Odešel pár minut před útokem. A na hodnosti on moc nedá."

"Víš, myslel jsem, že bychom z něj mohli něco dostat. Smůla, že jediný, co máme, je... tohle."

Graff zavrčel: "Nevíte, co říkáte."

"Ne? Opravdu mi chceš tvrdit, že kapitán ví o celé věci víc než plukovník, který velí všem výsadkovým jednotkám na planetě? Žertuješ, Graffe. Jsi nula... absolutní nula! A přesně takovou máš pro mě cenu."

McCall se postavil vedle Graysona, aby mu Graff viděl do obličeje. Přátelsky se usmíval skrze své zrzavé vousy. "Sim žít to hajzla malou p'cházku, plukovníku p'ne? Jen'stou tam?"

Grayson si vzdychnul. "Ne, Davisi. Za to nám nestojí."

"Přece ho nebudeme tahat s sebou!" vykřikla Lori.

Grayson zavrtěl hlavou. "Ne," pak udělal pečlivě načasovanou pauzu a podíval se na chvějícího se zrádce. "Ne, myslím, že ho pustíme."

"Cože?" vykřikla Lori nevěřícně.

"To neuděláte, plukovníku," řekl Clay.

Grayson chtěl něco dodat, ale přerušil ho Hassan Khaled, který po celou dobu výslechu nehybně seděl a mlčel. Jeho hlas byl chladný a bezcitný, jako kdyby mluvila sama Smrt. "Myslím, že je to prozíravé rozhodnutí," řekl. "Nikdy jsem, pane, netušil, že jste tak... vynalézavý."

Davis zaváhal a pak se krátce podíval Graysonovi do očí. Vytáhl z boty útočný nůž a vrátil se za Graffovu židli.

"Co... co to děláte?" zeptal se Graff, když vstal a začal si masírovat ztuhlá zápěstí. Těkal pohledem od jedné tváře ke druhé a nejistota v jeho očích se pomalu měnila v čirou hrůzu.

"Seš volný. Můžeš jít," řekl Grayson. "Nevíš nic, co by nás mohlo zajímat. Nemůžeme si dovolit tě s sebou tahat."

Zásoby nám docházejí a každý muž je potřeba k boji. A navzdory všem povídkám, které o mně kolují, nejsem žádný krvežíznivý zabiják. Nezabiju tě." Grayson se pousmál, i když se mu při tom málem obrátil žaludek. "Přinejmenším nebudu tvůj vrah."

Graff doširoka otevřel oči, až bělmo úplně orámovalo jeho hnědé zorničky. "Vy... vy chcete, abych šel ven? Doprostřed tábora? Ale když mě uvidí..."

Grayson pokrčil rameny. "Nemusí tě vidět. Přinejmenším ne hned."

"Jsem zvědav, jak daleko se dostane," přeměřil si Khaled Graffa přivřenýma očima.

"Počkejte... Carlyle! Tohle nemůžete udělat! Jestliže mě vaši lidé chytí, tak... Ne! Počkejte! Tohle nemůžete udělat! To není lidské! Nevíte, co dokáže dav..."

"Skutečně? No, možná, že vím. Obvinili mě, že jsem povraždil dvacet miliónů bezbranných civilistů. Pro takového člověka je trochu davového násilí k smíchu. Zmiz! Ať o tvém osudu rozhodnou tvoji bývalí spolubojovníci."

"Ne!"

"Venku je hodně lidí, kteří měli moc rádi Francinu Rogetovou," řekl Grayson zamyšleně. "A Sylvii Trevorovou. Zemřely úplně zbytečně. Kvůli tobě. No, a výsadkové lodě..."

"Počkejte! Nic nechápete!" Graff se teď začínal doopravdy bát. "Nemůžete mě poslat ven! Roztrhají mě na kusy!"

"A pěkně pomalu," dodal Khaled. Ta tři ledová slova způsobila, že se Graff začal třást již zcela nekontrolovaně.

"Ničemu nerozumíte!" vykřikl znova. "Je pravda, že jsem jenom kapitán křížanovský gardy, ale taky jsem ještě... mnohem víc!"

"Neřekl jsi mi nic, co by stálo za to poslouchat, Graffe. Ven!"

"Ne! ComStar! Jsem ComStar!"

To slovo Graysona zaskočilo. Nevěděl jistě, co se mu podaří z Graffa dostat, ale ze všech možných příznání právě tohle nečekal.

Tvrdě pohlédl Graffovi do očí. Ten člověk byl jednoznačně vyděšený. V jeho strachu nebylo nic hraného.

Grayson se nakonec ovládl. Pousmál se, pak se jeho ústa roztáhla do širokého úsměvu a nakonec se hlasitě rozesmál.

"Ty? Agent ComStaru?"

Clay se usmál. "Možná, že by teď chtěl poslat zprávu, což, plukovníku?"

"Plukovníku, musíte mi věřit!" Slova se z Graffa začínala valit. "Před měsícem mě vyhledal někdo... někdo vysoce postavený v ComStaru! Jmenuje se Rachan... je Precentorem. Hodně vysoko. Uvědomujete si, co to znamená? Je vysoce postaveným administrátorem v ComStaru! Říkají, že je důvěrníkem samotného Primuse na Zemi! To Rachan přišel s nápadem vás očernit... očernit Legii šedé smrti."

"Proč?" Graysonovy rty se stáhly do úzké tvrdé linky. "Proč by to ComStar dělal?" Ta informace ho doopravdy překvapila.

"Jasně, co s tím má do háje společného ComStar?" přidal se Clay. "Ta banda telecích hlav se svejma..."

"Pomalu, Dele, pomalu. Ať pány neurazíš. Radši nám řekni, Graffe, jakej zájem na nás ComStar moh mít. Jeho neutralita ve sporech mezi nástupnickými rody je přeci dávno známá."

Graff se znovu vystrašeně rozhlédl po tvářích kolem sebe. Všichni warrioři stáli v těsném kroužku kolem něj.

"Protože... je tu skladiště... staré skladiště Hvězdné ligy... tady na Helmu."

"Skladiště," řekla Lori. "Zbraní?"

"Zbraně," přikývl Graff. "A OBRy. A náhradní díly. Munice. Těžká výstroj. Opravářský náčiní. Hlavní skladiště flotily Hvězdné ligy. A je to někde tady, nedaleko Freeportu."

"Někde..." řekl Grayson. "Jinými slovy, nevíš kde."

Graff přikývl. "Je to tak. Existují prastaré záznamy z časů Hvězdné ligy, které to skladiště zmiňují. Tenkrát bylo přímo ve Freeportu."

Grayson přikývl. "Vím. Je naděje, že je to pořád ještě někde tady poblíž. Místní posádkové velitelství nemělo prostředky, aby takovej náklad dostalo z planety."

"Víte o tom?" Ted' zase Graff vypadal překvapeně. Zdálo se, že se stáhnul do sebe a jeho sdílnost náhle opadla. "No, plukovníku, vaše informovanost je větší, než jsem si myslel."

"To je všechno, co víš? Že Křižanovci hledají staré skladiště zbraní Ligy?"

"Nejsou to jenom Křižanovci. To se vám pořád snažím říct. Je za tím ComStar!"

"Takže, o co ComStaru jde?" zeptala se Lori.

Graff pokrčil rameny. "ComStar má přístup ke starým záznamům... včetně těch o nájezdu Minoru Kurity na Helm."

"Zprávy Radě na Luthienu."

Graff přikývl. "Rada to nemohla patřičně docenit. Protože by musela bejt tady, aby si to všechno dala dohromady. Ale když si to přečetli agenti ComStaru, měli dost času o tom přemýšlet. To skladiště muselo bejt obrovský! Kam se dalo schovat tolik OBRŮ a válečného materiálu? ComStar taky disponuje malou armádou, aby ubránil své zájmy. Taková rozsáhlá, tajná věc... to je samozřejmě nesmírně zajímavá."

"Hmmm." Grayson pozorně studoval Graffův výraz. "Velmi zajímavé. Ale nic z toho, co jsi řekl, nevysvětluje, proč Precentor pronásleduje můj pluk."

Graff váhal, dokud McCall neřekl: "Tak č'če mluv. Bodem tu p'cházkou, vory sež mlvílo?"

"Byl to Rachanův nápad..."

"To už jsi říkal."

"Vy, plukovníku... a vaši lidé jste stáli v cestě."

"Čemu?"

"ComStaru. Planeta je rozdělená na administrativní okresy. Vaše smlouva s Gyulou Křižanem vám přikla výměnou za vaše služby durandelské panství."

Grayson přikývl. "Správně."

"Jako pán Helmfastu vládnete celému území jihozápadně od Aragajských hor až k moři. Jste vládce všeho, co se nachází na tomto území, kromě Helmdownu ovšem, který je pod přímou správou Stewartského vévodství."

"Já znám všechny právní aspekty, Graffe."

Graff pokrčil rameny. "Precentor Rachan na tom založil svůj plán. Durandel měl dostat lord Gart za své... no... služby. Helmfast byl už po řadu let prázdný, když jeho poslední pán... upadl v nemilost. Nejspíš to také byla práce ComStaru. Nevím. Rachan se už dlouho snaží získat legální nárok na Helmfast."

"Čímž by získal právo na to starý skladiště."

"Rachan předpokládal, že bude trvat roky, možná desetiletí, než se mu podaří skladiště najít. Mělo by být někde v okruhu desítek kilometrů od zřícenin Freeportu. Ale on samozřejmě ví, že najít ho nebude vůbec jednoduché. Může to být kdekoli v rozloze stovek čtverečních kilometrů. Jednou z možností jsou Nížiny Mrtvého moře. Ta velká proláklina byla ještě před nedávném zaplněná vodou. Je možné, že důlní práce při hloubení podzemních prostor způsobily, že se voda začala vsakovat do podloží. Další možnost je, že skladiště je stále ještě pod Freeportem, ale hluboko pod vrstvou oceli a betonu, kde ho nikdo nemůže najít. Hledání v jedné takové lokalitě může trvat léta. A v oblasti byla ještě další města. Je to nadlidský úkol. Rachan předpokládal, že to zabere spoustu času."

"A až by to našel," řekl Clay, "potřeboval by to udržet v tichosti. Což znamená spolupráci - a mlčení - pána Helmfastu."

"Bylo mu jasné, že já bych nespolečně pracoval."

Graff se unaveně usmál. "Studovali vás poměrně podrobně, plukovníku, než přišlo rozhodnutí vás odstranit. Vaše osoba byla označena za... nevhodnou pro dané záměry. Zato lord Gart jim vyhovuje perfektně."

Lori potřásla hlavou. "Jo, Gart je mnohem tlustší než Grayson..."

"Je více tvárný... a má jistou vlastnost, která ostatním dovoluje s ním snadno manipulovat."

"Což je?"

"Je chamtivý."

"Aha."

"V každém případě měl Helm dostat Gart a ne vy. Ve snaze dostat vás a vaše lidi z Durandelu..."

Grayson zavřel oči. "Ti... lidé na Siriu V... stalo se to doopravdy? Nebo je to jen výmysl, který pustili do světa?"

"Ne, to se opravdu stalo. Za tuto část operace zodpovídal lord Gart." Když Graff uviděl výraz v Graysonově tváři, vykřikl: "To jsem nebyl já! Já... doopravdy. Byl jsem jenom kapitánem gardy! Rachan mě vyhledal asi před rokem, a řekl mi o skladišti a požádal mě o spolupráci. Byl jsem... polichocen. Precentor ComStaru nejedná tak často s obyčejným gardovým kapitánem!"

"A co přesně po tobě chtěl?"

"Měl jsem vstoupit do vašeho pluku jako warrior. V té době ještě nebyla smlouva o pronájmu panství na Helmu podepsaná, ale Gyula Křižan a jeho důstojníci už o tom diskutovali. Rachan tomu chtěl zabránit. Kdyby se mu to nepodařilo, chtěl mít u vás někoho, kdo by ho informoval o vašich krocích a záměrech."

"Obyčejnej slídlil," přerušil ho Clay. "A zrádce."

"Nejsem zrádce! Byl jsem ve službách ComStaru...a jednal jsem ve jménu lidskosti!"

"Ve jménu lidskosti!" Grayson se najednou rozzuřil. "Milióny lidí byly zmasakrovány... ve jménu lidskosti!"

"Já za to nemůžu..."

"Skutečně? Jestli si dobře vzpomínám na poslední den na Siriu V, tak jsi měl hlídku ve svém Asasinovi."

"No... ano..."

"A vyměnil sis to s Vandergriffem," řekla Lori a zorničky se jí rozšířily. "Mluvílo se o tom. Vzpomínám si... že jsi dal přednost hlídce před zábavou v Tiantanu."

"Proč ses tenkrát tak hrnul do služby?" Graff sevřel rty a zavrtěl hlavou. "Já to město do vzduchu nevyhodil."

"Ne, ale dva strážce jsme ráno našli mrtvé. Zabitě celkem zblízka laserem a vibrační pilou. Vzpomínáš si?"

Lori pomalu zavrtěla hlavou, jako kdyby nemohla uvěřit tomu, co sama říká. "Ptali jsme se tě, protože se to stalo během tvé hlídky. Ale předpokládali jsme, že to byla práce liaovskejch vojáků, který se nechťeli vzdát. Ale tenkrát se stalo ještě něco. Někdo ukradl vznášedla, aby se dostal do města a... a co, Graffe? Rozmístil výbušniny na kopule? Nálože, který vybuchnou až budeme pryč, ale dřív než si toho místní všimnou... aby to vypadalo, že je to naše práce?"

Grayson řekl: "Museli projít kolem tebe, že?"

Graff přikývl a v jeho obličej se zračilo naprosté zoufalství.

„A ty nám budeš klidně do očí tvrdit, že jsi ty lidi nezabil? Neseš za to plnou zodpovědnost!" Grayson se znechuceně odvrátil. "Dele, odved' ho, ať se na něj nemusím dívat!"

"Ne!" křičel Graff. "Slíbili jste..."

"Zamkni ho ve skladišti, Dele."

"Jo, pane. Tak jdeme!"

Když Clay popadl Graffa za límec a vyvedl ho do noci, Lori vstala, obešla stůl a zastavila se před Graysonem.

"Stejně nám to ale nepomůže, Grayi, že? Chci říct... když víme, kdo to udělal a proč se to stalo."

"Napadlo mě..." řekl Grayson nepřítomně.

"Je dost pozdě," pokračovala Lori. "Nebo spíš brzo. Za chvíli bude svítat. Měli bychom jít spát."

Grayson zavrtěl hlavou. Z kapsy své bundy vytáhl malou paměťovou desku a zamyšleně se na ni podíval. „Běžte si lehnout."

"Co to je?"

"Něco, co jsem našel dneska večer. Běž spát. Mám tu ještě nějakou práci."

21

Lori našla Graysona čtyři hodiny poté, co se od hlídky dozvěděla, že si plukovník vypůjčil vznášedlo a vyrazil po cestě vedoucí do Durandelu.

Objevila ho na Helmfastu v troskách bývalé sněmovny. Otvory ve střeše a ve zdech pronikaly dovnitř první paprsky vycházejícího slunce a jejich třpyt se zařezával do oblaků zvířeného prachu.

Grayson se v noci dostal dovnitř se svým vznášedlem dírou v jižní stěně. Od generátorů jeho stroje, které teď běžely naprázdno, vedly dva napájecí kabely. Plazily se po dlaždicích až k počítači se dvěma velkými nástěnnými obrazovkami.

Lori ho mlčky pozorovala. Zdálo se, že se chystá zvětšit měřítko orbitální mapy, kterou měl před sebou na obou obrazovkách. Pozorně mapu studoval, pak natáhl na klávesnici nové příkazy a vzápětí se měřítko na jedné z obrazovek několikanásobně zvětšilo.

Pod Loriinou nohou zapraskal kousek zuhelnatělého dřeva. Grayson se bleskurychle otočil. V obličej měl zdrchaný, pološilný výraz a pod zapadlými očima se mu rýsovaly výrazné tmavé kruhy.

"Lori, co tu děláš?"

"To samý se chci zeptat já tebe, Grayson. Co ty tu děláš?"

Nepatrně se usmál "Ověřuju si tu pár drobností. Graff nám řekl mnohem víc, než sám věděl."

"Něco před náma skrýval?"

"Ale ne. Myslím, že byl tak vystrašený, že nám vyžvanil úplně všechno. Já to myslím doslova. Sdělil nám víc, než sám doopravdy věděl." "Jak to moh udělat?"

Grayson ukázal na jednu z obrazovek.

"Pamatuješ si, jak ta mapa funguje?" Přikývla, ale on tomu nevěnoval pozornost a pokračoval ve výkladu. Mluvil ztěžka, skoro jako by byl opilý. Po chvíli Lori došlo, že příčinou jeho stavu je totální vyčerpání. "Můžeme zadat jakýkoliv zvětšení a prohlížet si každý úsek terénu. Když teď desetkrát zvětším měřítko, můžu rozeznat objekty, který maj jeden metr v průměru."

"Grayson... proč si nejdeš trochu odpočinout?"

Její připomínku přešel bez komentáře.

"Tohle," ukázal na levou obrazovku, "je ta stará mapa, kterou jsme si tu už prohlíželi, vzpomínáš si?"

Přikývla.

"Její základem jsou snímky zhotovený před třemi sty lety. Od té doby se ledacos změnilo. Například Mrtvý moře nebylo tehdy ještě mrtvý." Ukazovátkem najel na světle zelenou plochu jižně od Durandelu. Moře se táhlo stovky kilometrů na východ, skoro až k úpatí Nagajanských hor.

"Je dost mělký," poznamenala Lori. Rozdíl mezi dvěma vodními plochami zachycenými na snímku byl zarážející. Západní rovníkové moře bylo tmavě modré jen s několika pásy světle zelených či zelenomodrých písčitých mělčin podél pobřeží a kolem ostrovů.

"Když přepočítáme nadmořskou výšku vzhledem k hladině Rovníkového moře, tak jsou Nížiny Mrtvého moře - dřív Jehudinského moře - skoro dvě stě metrů nad hladinou." Grayson přejel ukazovátkem na šedivou skvrnu na západním břehu Jehudinského moře.

"To je Freeport než se tam dostal Minoru Kurita. Hledal jsem původní zbrojní sklad Hvězdný ligy. Myslím, že musí být někde tady v tom komplexu skladišť severně od města. Ale nejsem si tím úplně jistý. Je jasný, že zbraně byly maskované před pozorovateli na oběžné dráze." "Samozřejmě."

"Tohle," znovu pohnul ukazovátkem, "je řeka. Jmenuje se Rumělka."

"Je pěkně červená."

Dost. Musí to být znečištění nebo nějaký řasý nebo červená vegetace na břehu. Každopádně Rumělka je příhodný jméno. Vyteklá z Jehudinského moře tady u Freeportu. Teče na západ a ztrácí se... tady."

"Ztrácí se?"
"Přesněji řečeno vteklá do podzemí. Podívej se." Zadal nové příkazy a řeka se zvětšila tak, že obrázek teď vypadal jako letecký snímek pořízený z výšky jen několika stovek metrů. Řeka se klikatila planinou, přeškrtná černými páskami železobetonových dálnic. Jak se přibližovala k horám, začala postupně klesat do stále hlubšího údolí, až se náhle ztratila pod masivním balvanem. "Obvykle řeky netečou směrem do hor, Lori. Ale tohle je speciální případ. Jehudinské moře je poněkud větší než Západní rovníkové moře. To horské pásmo mezi nimi je poměrně mladý. Vypadá to, že vzniklo tektonickou činností na místě styku dvou zemských desek. Ta oblast je určitě ještě pořád aktivní. Čas od času tam musí být pořádný zemětřesení."

"To je jistě zajímavý, ale co z toho?"

Grayson vrátil mapu na levé obrazovce do původního měřítka. "Podívej se tady," ukázal na pravou obrazovku. Na ní byla mapa stejného území jen nepatrně pozměněná. Plocha Jehudinského moře byla pokryta šedivými a okrovými odstíny s bílými skvrnami minerálních usazenin.

"Tohle je kopie mapy, kterou jsem včera v noci sebral z auta mobilního velitelství. Z poznámek v programu vyplývá, že ty snímky pořídila před pěti dny výsadková loď Šíp z oběžné dráhy Helmu."

"Těsně předtím, než jsme sem dorazili my."

"Správně. Tady to je Freeport... teda jeho ruiny, samozřejmě - práce Minoru Kurity." Grayson jezdil ukazovátkem po obrazovce.

"A tadyto je Durandel... ještě celej." Jeho hlas se zachvěl.

Lori okamžitě uhodla jeho myšlenky. Tento pohled zachycoval jejich domov ještě před tím, než přišli Křižanovci. Opřel se o opěradlo židle a dlouhými kostnatými prsty si promnul unavené oči. V pozici se zvrácenou hlavou a zavřenýma očima zůstal tak dlouho, až si Lori pomyslela, že usnul uprostřed řeči. "Přijel jsem sem včera v noci," ozval se po chvíli. "Teda spíš dneska ráno... protože mi nedalo pokoj to, co nám řekl Graff. Jistě, že jsme o těch zbraních Hvězdný ligy slyšeli už od Kinga. Přiznám se, že mi bylo divný, že se nikdy ty zbraně nenašly, ale tehdy jsem se tím nezabýval, protože jsem myslel na jiný věci. Ale potom nám Graff řekl, že ComStar má ty samý informace a projevuje o celou věc... zájem."

"Dost velké zájem, když se nás kvůli tomu snažil odstranit z cesty."

"K čertu, Lori... dostatečně velký zájem, aby chladnokrevně poslal na smrt milióny lidí, jenom aby si zajistil legální výmluvu! Bože, Lori... uvědomuješ si, co to znamená? ComStar si celou dobu pěstoval pověst dokonale neutrálního seskupení, který se nezapletá do politických intrik a soupeření mezi nejmocnějšími rody! Žoldnéri ze všech nástupnických států využívají jednatelských a bankovních služeb ComStaru při uzavírání všech kontraktů! ComStar má pod kontrolou informační služby všech světů od Apolla až po Plejády! A teď ComStar bez mrknutí oka přehlédne - připraví! - vyvraždění patnácti nebo dvaceti miliónů civilistů... aby si zajistil legální výmluvu!" Lori nemohla nalézt slova. Až teď jí začal docházet význam skrytý v Graffově výpovědi. "Musej... ComStar... musí mít o Helm zatracený zájem."

Grayson se na ni podíval. Kruhy pod očima se mu ještě prohloubily. "Zajímalo by mě, v kolika dalších politických pletích měli za posledních několik staletí ještě prsty. Představuju si ComStar jako šestej rod, skrytej, neviditelný, ale za scénou manipulující s ostatními rodami směrem k jejich neodvratnému konci."

"Jakýmu konci?"

"Bože, to bych taky rád věděl. I když možná, že radši ne! Pokud můžou nařídít smrt dvaceti miliónů nevinnejch lidí..."

Lori se postavila za Graysonovu židli a položila mu ruce kolem krku. Zvrátil hlavu na její hrud', oči měl zavřené.

"Je možný," řekl nakonec, "že ten Rachan, o kterým Graff pořád mluvil, operuje na vlastní pěst a ne z pověření ComStaru."

"Odpadlík?"

"Něco na ten způsob. Ale je taky možný, že jsme se připletli k něčemu většímu, než jsou pletichy jednoho člověka."

Lori zachytila v jeho hlase náznak jistoty a poznala, že už došel k rozhodnutí. "Co budeme dělat?" zeptala se.

"Zprvu, musíme zajistit bezpečí pro náš pluk. Ale potom... začínám si myslet, že bychom mohli Rachana... nebo ComStar... pořádně naštvat."

V jeho hlase bylo patrné silné vzrušení. Otočil se na židli a podíval se jí do tváře. V jeho chladných šedých očích žhnul žár, jaký v nich ještě nikdy neviděla.

"Lori! Myslím, že vím, kde jsou ty zbraně Hvězdný ligy!"

Dlouze se mu zadívala do očí. Jejich horečnatý lesk ji vylekal. Chytá se už sebemenší naděje? pomyslela si. Zoufale se snaží zachránit Legii., a je tak unavený! Nemohl najít tak rychle to, co jiní marně hledali tolik let!

Bylo zcela nemožné, aby on po několikahodinové práci bez odpočinku vyřešil hádanku, se kterou si lámali hlavu učenci ComStaru celá léta.

"Grayi..."

Totální vyčerpanost zjitřila jeho city a učinila ho mnohem zranitelnějším. Jasně vyčetla z jeho tváře zklamání.

"Ty mi nevěříš, vid'?"

"Grayi, jsi úplně zničený... vyčerpaný."

A pak si všimla, že se jí směje.

"Myslíš si, že jsem se zbláznil, ne? To jsem si taky myslel, když jsem to uviděl poprvý. Podívej se."

Otočil se zpátky k terminálu počítače a začal rychle psát. Mapy se na obou obrazovkách trochu posunuly, takže teď zachycovaly území mezi Nagajanskými horami a břehy Jehudinského moře. Na levé obrazovce bylo Jehudinské moře modrozelené a na jeho břehu se rozkládala šedá skvrna živého a rostoucího města. Červená nit Rumělky se táhla krajinou směrem k horám. Planina byla protkána tenkými černými čarami železobetonových dálnic a cest pro vznášedla. Na pravé obrazovce bylo Jehudinské moře vyschlé a pokryté vysráženými minerály. Město bylo stále šedé, ale jeho tvar se změnil. Na první pohled byl patrný pravidelný kruh suti kolem místa, kde se budovy vypařily žárem Kuntových zbraní. Dráhy cest byly stále ještě dobře patrné, ale někde už byly přerušeny rozrůstající se vegetací. Řeka se změnila ve světle okrovou cestu klikatící se na západ od zbořeného města, stejně suchou a prázdnou jako dno samotného moře.

"Ted'... vidíš ten rozdíl?"

Lori si prohlížela obě mapy, její oči klouzaly z jedné obrazovky na druhou a zase zpátky. "Jehudinské moře zmizelo."

"Jistě, co dál?"

Lori se už chystala poznamenat, že je příliš unavená na podobné hádanky, ale slova jí zamrzla na rtech. "Ta řeka," vypravila ze sebe nakonec. "Řeka na východ od hor je vysušená."

"Přesně tak."

Postavila se vedle Graysona, naklonila se, aby mohla mapu prostudovat detailněji. "Možná, že když vyhladili Freeport, tak ji něco zablokovalo."

"To je možný. Ústí řeky přímo u Freeportu přehrazovala nějaká obrovská stavba, ale výbuch ji zničil, ať už to bylo cokoli. Ale podívej se. Rumělka vytekala z Jehudinského moře - tady." Naznačil na obrazovce daný směr ukazovátkem. "Jehudin je dost vysoko nad hladinou moře tady na Severních náhorních plošinách. Řeka dřív tekla k Nagajanským horám a ztrácela se v podzemí, zřejmě v systému podzemních jeskyní. Znova se vynořuje tady na západní straně hor a padá asi 2500 metrů dolů do Západního rovníkového moře."

Hned mě zaujalo to, že pokud vyschlo moře, pak musela vyschnout i řeka." Přesunul ukazovátko na pravou mapu, která zobrazovala současnou podobu krajiny.

"Jenže tady vidíme, jak se Rumělka znovu vynořuje z podzemí na západě hor. Není tak mohutná, jak bývala. Vidíš, že to je jenom potůček ve srovnání s tím, co bývala před třemi sty lety."

"Dobrá, řeka mohla vyschnout na úseku mezi Freeportem a horami," namítla Lori nejistě, "ale západní tok může být živenej z tajících ledovců nebo podzemních pramenů."

"Souhlasím," přitakal Grayson kvapně. "Ale stejně to bylo natolik neobvyklý, že jsem se na to chtěl podívat podrobněji. Prostudoval jsem si při větším zvětšení údolí v místě, kde řeka stejka do podzemí." Rychle natákal příkazy a levá mapa změnila měřítko. Červená voda Rumělky protékala mělkým údolím. Poté se asi kilometr proplétala skalnatou krajinou a nakonec zatočila ostře doprava a zmizela pod žulovým balvanem velikosti domu.

"A pak jsem si prohlídl tu pět dní starou mapu, kterou jsme vzali z mobilního velitelství. Nejtěžší bylo sladit na počítači rozdílný systémy souřadnic obou map. A tak jsem zadal na terminál jednu sadu souřadnic a nechal si to samý místo zobrazit ve stejném měřítku na obou mapách, starý i nový." Grayson pokračoval v zadávání nových příkazů a pravá mapa zachycující stejnou oblast se rozvinula do odpovídajícího měřítko.

Lori porovnála oba obrazy. Byla čím dál tím zmatenější. Bylo těžké uvěřit, že jsou založené na jednom systému souřadnic, jak tvrdil Grayson. Dráha Rumělky byla na obou mapách shodná. Levá řeka měla v sobě červenou vodu, pravá byla vyschlá, ale celkově byly její okolí i tvar břehů totožné. Vegetace se na obou snímcích samozřejmě lišila, na novějším záběru byla poněkud chudší. Na nové mapě navíc přibyla na kopci na břehu řeky velká železobetonová budova.

Takovéto změny se daly za tak dlouhou dobu očekávat, takže se nemusely brát do úvahy. Co bylo opravdu zážehující, byla podoba místa, kde řeka mizela v podzemí. Na jednom obrázku se řeka ztrácela pod ohromným balvanem, který ležel přes ústí jeskyně. Na druhém snímku končilo prázdné koryto řeky sice u stejného žulového kamene, ten byl ale otočen o 90 stupňů, takže teď trčel do výšky třiceti metrů. Vypadalo to, jako kdyby řeka kdysi tekla přímo proti útesu a vpíjela se do skály. Okolí útesu zůstalo nezměněno, jen původně mírné svahy údolí byly poněkud prudší, téměř vertikální v místech, kde se dotýkaly skály. Vypadá to, jakoby to koryto někdo záměrně vykopával, pomyslela si Lori.

"To nedává žádné smysly," řekla. "Zdá se, že ten kámen je úmyslně přetočený. Mohlo to udělat zemětřesení? Říkal jsi, že tu bejvaj docela často."

"Tipnul bych si, že ten balvan má takovejch 10 miliard kilo, což je 10 miliónů tun. Je pravda, že s tím by zemětřesení teoreticky pohnout mohlo... jenže jak to, že převrátilo jenom tenhle jedinej kámen a nestrhlo dolů tady ty útesy... nebo tyhle? Že vůbec nepoškodilo břehy řeky? Nebo, co tahle moderní budova? Mohla být sice postavená až po zemětřesení... ale když si to dáš všechno dohromady s tím, že terén kolem zůstal úplně beze změny... Jen těžko se dá uvěřit, že by zemětřesení bylo tak vybíravý."

"Je to podle tebe pořád jeden a ten samej kámen, jenom přetočený?"

"O tom jsem přesvědčený. Myslím, že není moc tlustej. Vypadá to, že ho povytáhli a postavili na vejšku. Taky se mi zdá, že ho dokonce trochu opravovali, aby zapadnul do koryta řeky. Stejně tak jsou i stěny koryta trochu vykopány."

"To, co říkáš, tedy znamená..." Zarazila se. On má pravdu! On to skutečně našel!

Grayson nasměroval ukazovátko na záhadný vztyčený kámen, "Lori, má lásko, myslím, že to, na co se právě díváme, jsou dveře. Hodně velký, masivní a dost promyšleně postavený dveře."

"Skladiště zbraní Hvězdný Ligy!" "Vypadá to tak. Je to jenom sto kilometrů od Freeportu. Zdá se, že řeka vtejkala do podzemní jeskyně nebo přinejmenším tunelu. Myslím, že ten inženýr Hvězdný Ligy ... Jak se jmenoval?" "Keeler." "Zdá se, že lidi majora Keelera nějak odklonili řeku, možná postavili přehradu už u Freeportu. Koryto vyschlo a pod horama po něm zůstal velké, čisté a suché tunel nebo jeskyně. Když pak šlo do tuhého a Hvězdná liga se rozpadala, tak tam ty zbraně přestěhovali a zatarasili vstup do jeskyně balvanem. Minoru Kurita dorazil o něco později a marně po těch zbraních pátral. Nenašel ani stopu. Měl zřejmě k dispozici satelitní průzkumný mapy, na kterých bylo už vyschlý koryto i ten útes, jenže neměl žádný starší snímek, aby je mohl porovnat a aby mu tak došlo, že ten balvan byl před několika rokama nebo jenom měsícema položený jinak." "Proto zničil celou planetu..." "A přitom všechny, který o úkrytu věděli." "Jak to, že na to nemoh přijít ani ComStar?" "Pochybuju, že někoho napadlo porovnávat starý snímky s novějma - kousek po kousku. Možná, že pracovali se starejma mapama, na kterých byla celá oblast ještě před přesunem zbraní. Pravděpodobně měli i mapy pořízené po zničení Freeportu. Jenže stejně je nutný vidět starý a nový snímky najednou vedle sebe, aby si člověk uvědomil, že tohle" - ukazovátkem naznačil přetočený kámen - "sem prostě nepatří!"

"Další otázka. Jak se k nim dostaneme? Chceš se tam dostat, ne?"

Usmál se, ale únava znetvořila jeho úsměv v pouhou grimasu. "Použijeme hrubou sílu."

"Umím si tě akorát představit, že tam dojedeš se svým Marabuem a začneš do té skály kopat."

"Pochybuju, že to by bylo nějak platný. Ale nezapomínej, že teď máme slušnou zásobu výbušnin z durandelského skladu. A taky máme bejvalýho důlního inženýra a ten bude určitě vědět, jak na to."

"Chceš ten útes odstřelit?"

Grayson znovu použil ukazovátko. "Nejsem sice moc silnej v geologii, ale mám za to, že ten útes musí mít nějaký podpěry - nějak to musí bejt ukotvený - připadá mi, že by ty výztuže nohly bejt tady a tady na špičce útesu a po stranách údolí. Náš inženýr možná přijde s něčím lepším. A když DeVillarovi nebudou stačit tři tuny trhavín, aby ten balvan odprásknul, tak tam půjdu sám a podhrabu se pod ním třeba lžící!"

"Ale proč? Jasně... můžeme využít nějaký nový OBRy... jsou tam taky určitě náhradní díly a stroje na opravu."

Každopádně ale nepoužijem zdaleka všechno a pochybuju, že nám dopřeje Langsdorf dost času na to, abychom si těch věcí užili. Sebelepší vybavení nám nepomůže, když máme jenom jeden oslabenej pluk... a nemáme ani čas vypracovat náležitou obranu."

"Ať už chce ComStar ty zbraně z jakýhokoliv důvodu, Lori, nejspíš slíbil Křižanovcům, který pro něj pracujou, podíl na kořisti. Například Gart musí bejt přesvědčený, že mu z toho něco kápne. A to něco že bude mít dost slušnou cenu."

"Myslíš třeba něco jako pluk zbrusu novějch OBRŮ?"

"Správně. Ať už v tom měl prsty ComStar, nebo ať jednal Rachan na vlastní pěst, umřely milióny nevinnejch lidí jenom proto, aby nás vyšachovali a mohli se dostat k těm zbraním." Graysonův výraz nabyl na rozhodnosti. "Tohle jim ale nevyjde. Pokud maj ty zbraně tak velkou cenu, postaráme se o to, aby je nedostali!"

"Chceš je snad zničit?"

"Uvidíme, co řekne poručík DeVillar. Předpokládám, že se buď dostaneme dovnitř, nebo aspoň vyhodíme do povětří úpatí hory, takže se už nikdo ke zbraním nedostane. Pokud je získáme, budeme moct smlouvat s Langsdorfem a přitom vyšoupnout ComStar ze hry, takže z celý akce na Siriu V nebude mít nic. A když se nebude možný do té jeskyně dostat, tak aspoň vstup zničíme, aby ho už nikdy nenašli ani Křižanovci ani ComStar."

Tak nebo tak, Lori. Rachan nám za Sirius V zaplatí. To si piš!"

22

Grayson se stále ještě neměl čas vyspat. Při životě ho držela už jenom jeho horečně pracující mysl. Vrátil se spolu s Lori do tábora a oznámil svůj objev na poradě velení pluku. S objevením skladiště zbraní obeznámil i všechny členy rotý A. Vysvětlil jim, že před Legií teď stojí velice obtížný úkol, a proto musí všichni přesně vědět, co se od nich očekává. Během pěti minut jim nastínil celý plán: přesunout se na jih, vypátrat zbraně a buďto se jich zmocnit a využít je ke smlouvání, nebo se postarat o to, aby se k nim jejich nepřátelé už nikdy nedostali. Když si DeVillar prohlédl obrázek útesu přetištěný z křižanovské počítačové mapy, usoudil, že mu k odstřelu bude stačit jen malá dávka trhavín. Nemohl ovšem zaručit, že výbuch nezaválí i ústí jeskyně či tunelu, který je za ním. Z obrázku se nedalo odhadnout, jak dobře jsou vnitřní prostory zajištěny.

Grayson záměrně nezabíhal do detailů týkajících se pravděpodobné polohy skladiště. To by bylo příliš riskantní, protože kdokoli z jednotky mohl padnout do rukou nepřátel. Momentálně měla Legie před Rachanem a Gartem určitý náskok a Grayson z něj musel využít každou vteřinu. Když Legie okamžitě vyrazí na jih směrem k Nagajanským horám, dostane se ke zbraním dřív, než si Gart s Rachanem vůbec stačí uvědomit, o co se vlastně jedná.

Grayson dobře věděl, že ten, kdo bude mít v ruce helmský poklad, bude ostatní více méně držet v šachu. Uvědomil si, že nebude složité ubránit přístupové cesty k umělému útesu. To by mu mohlo usnadnit vyjednávání s Langsdorfem. Pokud by nám byl Langsdorf ochotnej krejt záda před Gartem a ComStarem, mohli bychom se s ním o kořist rozdělit, uvažoval Grayson. Nebo se taky nezávisle na něm můžeme dohodnout i s Gartem. Tato představa v něm ale vzbuzovala odpor. Gart byl jednoznačně spoluzodpovědný za vyhlazení Tiantanu! Právě on rozšířil nepravdivé zprávy obviňující Legii šedé smrti z tohoto činu a jeho lidé pořídili holografie trosk Tiantanu s OBRy přemaskoványými za stroje Legie. Jenomže Grayson musel především udělat všechno pro to, aby zachránil svůj pluk.

Co mám dělat? přemýšlel. Co je správné? Pokud bych mohl zachránit pluk tím, že se spolčím s Gartem nebo dokonce s

Rachanem, udělal bych to? Nebo bych se měl pokusit uzavřít obchod s někým jiným? Jenže s kým? Nikdo na celém Helmu nevěří, že jsme Tiantan nezničili my. Co se týká Steinerovců nebo Davionovců, mají nás za zločince. Nebudou s náma vůbec mluvit!

"Plukovníku?"

Grayson se prudce otočil. Za ním stál Alard King. Hlavní tech k němu přistoupil tak tiše, že si ho Grayson do poslední chvíle nevšiml.

Možná, že má Lori pravdu, a on už opravdu začíná usínat i za pochodu. "Ano, Alarde?"

Tech se tvářil velice nejistě. "Pane, musím s vámi mluvit. Týká se to toho, co jste nám právě řekl." "Poslouchám."

"Je to... ehm... možná bych měl pro vás nějaké doplňující informace, něco dalšího, co byste mohl začlenit do svých plánů."

"O co jde?" Pro Kinga nebylo typické, aby dělal takové okolky. Zdálo se, že má z něčeho obavy.

"Nevím přesně, jak vám to mám říct, plukovníku,ale ...já jsem agent."

Grayson se na něj nechápavě podíval. "Agent? Jakej agent?" "Špión, pane. Já jsem špión."

Grayson se rozesmál. Samotného ho to překvapilo a stejně tak i Kinga. "Co je na tom k smíchu, pane?"

"Jenom se mne zda, že ještě nikdy nebylo všechno tak zamotaný jako teď! Graff byl špiónem Křížanovců, ale pak vyšlo najevo, že ve skutečnosti pracuje pro ComStar. Kolem Helmdownu běhají houfy špiónů, který zná kdekdo a na drahou stranu my máme v pluku špióny, o kterých nemá nikdo ani ponětí. Ty se se mnou vypravíš do Helmdownu hledat spony a přitom jseš jedním z nich! Dobrá... pro koho pracuješ ty?"

"Pro vévodu Hassida Ricola."

Graysonův úsměv se vmžiku vytratil, jeho pobavení bylo rázem pryč, dokonce i únava zmizela. Ostře pohlédl na Kinga. Vévoda Ricol! Patřil ke kuritovské šlechtě a ovládal několik světů na hranici území Kuritovců a Steinerovců. To mu dávalo výsady arcivévody, jelikož vévodové obvykle nevládli více než jednomu světu. Ricol měl pověst warriora, ačkoliv v boji nebyl už mnoho let. Na hranicích se Steinerovci ho znali pod jménem 'Rudý vévoda' nebo 'Rudý lovec'.

Byl to právě vévoda Ricol, kdo před čtyřmi lety připravil plán, kterým do mysli mladého Graysona Carlylea navždy vypálil své jméno i podobu. Celá akce začala v době, kdy se z Trelu I - malého a relativně bezvýznamného světa poblíž kuritovských hranic - chystala stáhnout spojená žoldnéřská vojska sestávající z roty OBRŮ a několika rot pěchoty. Překvapil je náhlý vpád pirátů, kteří zničili žoldnéřskou armádu, dobyli kosmodrom a hlavní město planety. Nakonec přistála na planetě armáda Kuritovců, která měla město od pirátů osvobodit. Zachránění lidé měli být vděční svým vysvoboditelům a zavrhnout Steinerovci najaté žoldáky, kteří je údajně nechali napospas vrahům - ale kteří se ve skutečnosti ve chvíli pirátského nájezdu právě připravovali opustit planetu.

Tou žoldnéřskou jednotkou byla Carlyleova komanda a jejich velitel kapitán Durant Carlyle zemřel při prvním útoku pirátů. Grayson byl tehdy zraněn a uvízl na Trelu I, zatímco zbytky Komandy uprchly z planety. Podařilo se mu přežít a vypátrat, že piráti spolupracovali s vévodou Ricolem. Celá akce byla jen chytrou léčkou, jak dobýt Trela a zároveň si získat přízeň jeho obyvatel. Právě na Trellanu vznikla Legie šedé smrti. Narodila se jako dítě Graysonova odhodlání pomstít se krutému Rudému Vévodovi.

Částečně mu odplatil již na Trellwanu. Vyhral i v druhém kole na Verdandi - světě, který nominálně patřil pod Ricolovu nadvládu, ačkoli v té době tam zastával hlavní úřad kuritovský guvernér generál Nagumo.

Od té doby už poněkud pohasla Graysonova touha pomstít otcovu smrt. Možná to bylo tím, že se stále více zabýval současností a svým vlastním plukem - Šedou smrtí. Jeho přátelé mu teď byli přednější než pomsta kuritovskému vévodovi.

Ale teď, když znovu uslyšel vévodovo jméno, zaplavily jeho mysl hluboko pohřbené vzpomínky, myšlenky a pocity. Jeho oči se zabodly do Kingových, jako kdyby se snažily násilně otevřít jeho duši. "Proč..." Musel se zhluboka nadechnout, aby se mu nechvěl hlas. "Proč se teď o mě Ricol zajímá?"

"Nemusíte být tak skromný, plukovníku." Kingovi se vrátila část jeho obvyklé sebedůvěry. Zřejmě usoudil, že se ho Grayson nechystá na místě zabít. "Jeho Výsost se o vás zajímá už od Trellwanu. Dokázal jste z ničeho vybudovat jednotku OBRŮ... a téměř zázračně jste s ní pobil mnohem silnější vojsko. Na Verdandi jste byl ještě lepší. Co jste měl tam? Jednu rotu OBRŮ?"

"Sedm strojů a tamní milici."

"Vycvičil jste vzbouřence a milici, a přitom jste zpočátku neměl skoro žádné vybavení. Bez vaší pomoci by se Verdandi nikdy neosvobodila."

Grayson si založil ruce na prsou a nevraživě si Kinga prohlížel. "Tak o co jde?"

"Řekl jsem vám, co jsem se dozvěděl ve městě. Tenkrát jsem vám nemohl prozradit svůj zdroj."

"Ano?"

"Místním agentem Sjedenocného Drakonisu je žena jménem Deirdre Ravnová. Má v Helmdownu několik podniků, jeden z nich je taky nahoře v luxusní gresshavenský čtvrti. Pracuje pro Kuritovce a stejně jako Moragen nebo Atkins i ona sleduje zdejší dění.

Jenže ona navíc zná vévodu Ricola. Víte, Ricol má o Helm už delší dobu značný zájem."

"O Helm? A proč?"

"Podle Deirdre se o tohle místo zajímala spousta kuritovské šlechty a úředníků. Všichni si četli zprávu Minoru Kurity po jeho helmském tažení roku 2788 a došli ke stejnému závěru jako vy, totiž, že ty zbraně Hvězdné ligy tu pořád někde musej být. Nemohly být přesunuté... a přitom byly pryč, když po nich Minoru Kurita pátral. A nevynořily se ani v průběhu následujících tří set let. Takže určitě jsou... někde tady."

"A Ricol je jedním z těch šlechticů."

"Ano, jenže on má před ostatními výhodu. Je bohatý a silný a má svojí vlastní skokovou loď - Lovkyni. A nemyslete

si, že z vás spustil oči od té chvíle, kdy jste ho znovu porazil - loni na Verdandi."

"Ty?"

"Ano, já. Poslal mě před rokem na Galateu. Měl jsem za úkol vás vyhledat a zaujmout svejma technickějma dovednostma a stát se členem Legie šedé smrti." King se pousmál. "Netušil jsem, že ze mě hned uděláte hlavního techu... a navíc zároveň vašeho osobního techu. To byla příjemná prémie. Když se vévoda dozvěděl, že vám byl pronajmut Helm a uvědomil si, že vy se tím pádem stanete klíčem k helmským zbraním, jeho zájem o vás velice stoupl." "Což nás přivádí ke klíčové otázce," odvětil Grayson. "Teď, když pominul šok z neočekávaného odhalení, znovu se vracela únava. Promnul si oči a podíval se na Kinga. "Proč mi to tu všechno vyprávíš? Jestli chceš, abych ti řekl, kde jsou ty zbraně, abys to mohl rychle nahlásit Ricolovi, tak na to zapomeň."

"Vy snad víte, kde jsou?"

"Jestli to vím nebo ne, stejně se ti to nechystám říct."

"To jsem ani nečekal, ale myslím, že vám můžu pomoci."

"Jak?"

"Pojeďte se mnou."

"Kam?" "Do Helmdownu."

"Jak se tam dostaneme bez papírů?"

"Já ty papíry mám. Můžeme se převléct za obchodníky, zajet do Helmdownu, navštívit, koho bude potřeba, a vrátit se zpátky."

"Myslíš, jet za tou Deirdre?"

King si Graysona změřil od hlavy až k patě zpytavým pohledem. "Chci vás zavést přímo k vévodovi."

"Ty mi nedůvěřuješ."

Lori se ostře podívala na Graysona na druhé straně velitelského stanu, zavrtěla hlavou a opakovala: "Ty mi nedůvěřuješ."

"To vůbec není pravda, Lori." Bolest, kterou cítil uvnitř, bodala jako ostrý nůž. "Jenom bude lepší, když to nebudeš vědět, to je všechno."

"Jak můžeš jen tak přijít a mezi řečí mi oznámit, že pokud se s tebou něco stane, přebírám velení... a mám pokračovat v našem plánu? Bože, Grayson... já tě miluju! To pro tebe nic neznamená?"

"Ale ano, znamená, Lori. A právě proto ... ti nemůžu teď nic říct."

Po cestě do stanu zápasil se svým svědomím. King mezitím připravoval vznášedlo na jejich cestu do Helmdownu. Graysonovo morální dilema se rázem stalo mnohem složitějším. Bylo pro něj nepřijatelné, aby smlouval s Gartem či Rachanem. Přemýšlel už sice o tom, že pokud by našel zbraně a nabídl je jednomu z obou mužů výměnou za záruky bezpečí pro jeho Legii, mohl by tak zachránit své lidi.

Ale jak ho něco takového vůbec mohlo napadnout? Rachan - s vědomím či bez vědomí ComStaru, ale každopádně s Gartovým souhlasem - zmasakroval milióny civilistů jen kvůli tomu, aby se dostal ke zbraním Hvězdné ligy. Pro Graysona to znamenalo, že pokud bude s takovým člověkem směřovat tyto zbraně za životy svých lidí, bude to stejné, jako kdyby obchodoval s krví civilistů povražděných v Tiantanu. To bylo naprosto proti jeho přesvědčení.

Zatím viděl jen jediné východisko z celé situace: zničit skladiště Hvězdné ligy a pak už jen čekat na útok Gartových legií. Jakmile bude skladiště zničeno, nezůstane žádná naděje, jen poslední a předem ztracený boj.

Snažil se přesvědčit sám sebe, že až budou zbraně zničeny, Křižanovci je nechají na pokoji, protože pak už nebude o co bojovat. Nakonec si uvědomil, jak mylná je tato myšlenka. Jestliže skladiště zlikviduje, dá si Rachan lehce dohromady, že celá pravda vyšla najevo a smrt Graysonových lidí se stane naprosto nevyhnutelnou. Jedině tak budou zachováni v tajnosti skuteční původci masakru na Siriu V.

Byla to bezvýchodná situace. Možná by dokázal zachránit čest svých lidí, ale rozhodně ne jejich životy.

A teď se celá rovnice ještě více zkomplikovala. King se domníval, že vévoda Ricol by mohl Legii pomoci a Graysonovi bylo jasné, jakou odměnu za to bude vévoda požadovat.

Mám snad smlouvat s Ricolm? Grayson se stále ještě nevyrovnal s morálním aspektem této otázky. Téměř čtyři roky žil s myšlenkou, že Rudý vévoda je vrahem jeho otce. Nicméně Ricolova lest na Trellwanu neporušila nijak pravidla válčení. Když se na to Grayson díval z tohoto pohledu, Ricol se pouze snažil minimalizovat ztráty ve svých řadách a v řadách civilního obyvatelstva tím, že zařídil, aby místní obyvatelé proti svým dobyvatelům vůbec nechtěli bojovat. Co tedy bylo správné? Kde byla pravda? Co by mu poradil jeho otec?

Ještě stále nadošel k jasné odpovědi, ale pokud by se svěřil Lori s tím, kam se chystá a koho chce navštívit, její protesty by mu rozhodování mnohem ztížily. V té chvíli si Grayson uvědomil, jak nesmírně ji miluje, nehledě na to, jak málo jí to dává najevo. Právě proto, že ji tak miloval, nemohl jí říci o svém plánu. Její bolest nad jeho vlastním utrpením by mu zabránila v tom, co chtěl podniknout.

"Já tě taky miluju, Lori. Víc, než si umíš představit. Všechno bych ti řekl, kdybych mohl." Pokrčil rameny. "Ale prostě nemůžu. Jenom tě prosím, důvěřuj mi." Grayson dobře věděl, že existuje jistá možnost, že se zpátky už nevrátí, ale o tom teď nechtěl přemýšlet. Z toho, co mu King řekl, usoudil, že Ricol se s ním chce doopravdy setkat a že to není žádná past. Jenže kvůli schůzce s Ricolm musí jet znovu do Helmdownu, což je značně riskantní.

"Nezapomeň na to, že tě nutně Potřebuju jako výkonného důstojníka Legie. Musíš dohlédnout na to, aby všechno fungovalo dál." Ostře zavrtěla hlavou, čímž umlčel její protesty. "Ne! Musíš dohlédnout na pátrání po těch, co přežili a můžou se ještě skrývat v lesích, dát dohromady celej pluk a připravit se k přesunu. Zrušte tábor a hodinu po západu slunce vyrazte na cestu. Do té doby bych měl zvládnout zařídít všechno, co je potřeba, a vrátit se sem. Ale jestli tu v té době ještě nebudu, musíš tak jako tak s celým plukem vyrazit na cestu. Když se někde zdržím, doženu vás po cestě."

Nech nějakýho nováčka řídit mýho Marabua, abych ho měl připravenýho, až se vrátím."
Lori se lehce pousmála. "Jseš si jistě, že si nevemeš svýho OBRa s sebou... at' už jdeš kamkoliv?"
Grayson vzal Lori do náruče. Zpočátku se vzpouzela, ale nakonec se mu schoulila na prsou a vši silou se k němu přitiskla. Pozvedl jí bradu a dlouze ji políbil. "Musím už jít. Ale uvidíme se... dnes večer, slibuju."

23

"Vaše Výsosti," Grayson se uklonil tak, jak se slušelo, když se warrior setkal s mužem Ricolova postavení. Vévoda Hassid Ricol byl impozantní postava: vysoký jako Grayson, ale širší v ramenou a s obrovskými těžkýma rukama, kterýma pevně stiskl Graysonovi dlaně. Stále ještě nosil hustý černý plnovous, proti kterému se ostře odrážela bělost jeho zubů.

Když se Grayson setkal s Ricolem dříve, nosil vévoda své pověstné rudé šaty. Ale takové oblečení by bylo na Helmu příliš nápadné. Místo toho měl dnes na sobě zřasenou volnou košili a bohatě vzorované obchodnické kalhoty. I jeho luxusní vysoké boty byly znamením muže, který nevtrívavě, ale jednoznačně dává najevo své bohatství.

Grayson dobře věděl, že Ricol využívá svého oblečení, ostatně jako všeho ve svém životě, výhradně k dosažení svých cílů. Kdysi slyšel, že prostřednictvím rudých šatů vyvolává vévoda strach ve svých podřízených. Získával tím určitý druh psychologické výhody, protože lidská mysl si okamžitě spojovala rudou barvu s krví, nebezpečím a smrtí. Stejně tak i bohatý obchodnický oblek umožnil vévodovi Sjedeného Drakonisu nerušeně přistát na helmdownském kosmodromu, projít městem a navštívit dům na Gresshavenském kopci, aniž by vzbudil jenom ten nejmenší záblesk neočekávané pozornosti, nebo poskytl někomu příležitost odhalit svou skutečnou totožnost.

"Jsem rád, že vás opět vidím," řekl vévoda. "I když tomu patrně asi moc nevěříte."

"V poslední době jsem zažil mnohá překvapení, Vaše Výsosti," odpověděl Grayson. "Největší z nich bylo, že jste zde." "Situace... to vyžadovala," řekl Rudý vévoda. "Události se vyvíjely tak překotně, že nebylo možné je sledovat z větší vzdálenosti."

Ricolova loď Lovkyně se objevila v systému Heknu před pěti dny, ale dosud o ni nikdo neprojevil větší zájem. Křižanovské síly tu teď měly několik tuctů lodí. Počínaje Dravcem a jeho doprovodem na skokovém bodu a konče výsadečnými loděmi, jako byl Šíp nebo transportní lodě na helmdownském kosmodromu. Jako většina vojenských organizací, i křižanovská vláda byla závislá na soukromých obchodnících a kupcích. Od nich nakupovala podstatnou část proviantu a munice pro tak rozsáhlé výsadky, jako byl ten, který přistál na Helmu. Lovkyně a její výsadečkové lodě byly pečlivě upraveny, aby vypadaly jako lehce vyzbrojená obchodní plavidla. Ricolova výsadečková loď Alfa nerušeně přistála na helmdownském kosmodromu a nevzbudila větší zájem než kterékoliv jiné obchodní plavidlo.

Deirdre Ravennová stála na druhé straně pokoje. Vysoká přitažlivá žena, jedna z nejznámějších kurtizán v Helmdownu. Nevypadá jako špión, napadlo Graysona, a stejně tak Atkins nebo Moragen... a konec konců ani King. Krátce pohlédl na svého hlavního techa, který se pohodlně usadil v měkkém křesle. Na návštěvu města zvolil civilní kalhoty a volnou tuniku. A jak by vlastně měl špión vypadat? dupal Grayson.

"I já jsem byla překvapena zjištěním, že se Jeho Výsost po celou dobu nacházela tak blízko," řekla Deirdre. "Myslela jsem, že moje zprávy doručují příležitostní kupci... proboha!... do vzdálenosti několika stovek světelných let. A pak se tu objevil Alard s prstenem Jeho Výsosti a řekl mi, že Rudý vévoda stráví poslední dva měsíce tady za humny!"

Grayson zavrtěl hlavou. Takhle přece vévodové nejednají. Dokonce ani ti kuritovští. Rukou se lehce dotkl tenkého pouzdra, uloženého ve vnitřní kapse tuniky. Byly v něm dokumenty od vévody Ricola, které umožnily Kingovi přivést Graysona na dnešní jednání. Takhle už vůbec nejednají kuritovští vévodové.

"Ale proč, Vaše Výsosti? Proč najednou takový zájem o mou osobu?"

Ricol se usmál a obrovskou rukou si uhladil svou černou bradku. "Správná otázka, ale odpověď na ni není vůbec jednoduchá. Musím říci, že když mě Alard informoval, že Helm bude vaší odměnou za služby proti Liaovcům, vzrostl můj zájem o vás enormní měrou. Měl jsem důvody - velmi silné důvody - věřit, že staré skladiště zbraní Hvězdné ligy je stále ještě tady... na vašem panství. Jestliže jste se měl stát pánem tohoto... tohoto pokladu, pak je můj zájem pochopitelný."

Grayson zavrtěl hlavou. Ricol mu neodpověděl na otázku, která ho skutečně zajímala. Proč pověřil Kinga, aby ho hlídal? V té době přece ještě vůbec nebylo jasné, že se mu Křižanovci chystají dát panství na Helmu!

"Proč jste si myslel, že zrovna já vám pomůžu?"

Ricol sešpulil rty, jako kdyby uvažoval. "Vlastně jsem si to ani nemyslel. Ale informace, které jsem získal, mě přesvědčily, že zrovna tady se chystá něco skutečně velkého. Podle toho, co se mým agentům podařilo dostat z provozu hyperpulzních generátorů ComStaru, se dalo usoudit, že se Řád o Helm velmi zajímá. Řekněme, že se mi zdálo rozumné, aby Lovkyně byla někde nablízku. Pro případ, že by se naskytla příležitost..."

"To by teda musela být zatracená příležitost," řekl Grayson. "Jestli vám dobře rozumím, plánoval jste výpad přímo doprostřed společné akce ComStaru a Křižanovců na nalezení starého skladiště Hvězdné ligy!"

"Přesně to jsem měl v úmyslu. Stejně tak jsem věděl, že vy nezustanete stát stranou a nenecháte je tu jen tak slídit. Zdálo se mi, že vy a já bychom mohli dojít ke společné... dohodě. A když se mi donesly zprávy, že jste byl prohlášen za zločince, bylo mi jasné, že situace... eh... dozrává." Ricol se podíval zpřímá na Graysona. "Znám vás a bojoval jsem proti vám čtyři roky, plukovníku. A nevěřím těm pohádkám o tom, že jste zmasakroval město, které se vám vzdalo." Při zmínce o zkáze Tiantanu se Ricolův obličej neuvěřitelně změnil. Jeho hustá obočí se stáhla k sobě jako dva malé bouřkové mraky a do jeho tmavých očí se vloudil zvláštní chlad.

"Nejdřív jsem té zprávě vůbec nevěřil." Vévodu hlas byl teď ledový jako jeho pohled. Přistoupil k nízkému stolku, na kterém stála mísa s ovocem a ze zlatavého hroznu vína utrhl jednu zralou kuličku. "Město, které se už vzdalo... zničené

tak klidně, jako když člověk rozmáčkne hrozen vína." Jeho prsty stiskly zralý plod a na ruku mu vystříkla žlutá šťáva. "Pchá!"

Bouřkové mraky zmizely a Ricol na okamžik zrozpačitel. Otřel si prsty do své blůzy a pokračoval. "Když mě Alard před několika dny prostřednictvím Deirdre kontaktoval a řekl mi, že jste tu hroznou věc, ze které vás obvinili, dost dobře nemohl provést, protože byl po celou dobu s vámi, bylo mi jasné, že nastal čas, abych osobně navštívil Helmdown. Podrazili vás, plukovníku. A já rozhodně nechci vidět ty vrahy zvítězit."

"To je všechno velmi lichotivé..."

"Nechci vám lichotit, plukovníku! I kdybych měl na takové pošetilosti čas."

"Dobrá. Co tedy chcete?"

"Copak to už není jasné?" otázal se vévoda suše. "Chci podíl na všem, co najdete ve skladišti Hvězdné ligy." King už stačil Ricolovi naznačit, že Grayson patrně zná polohu skladiště. A Ricol o tom nepochyboval.

"A co za to?"

"Vložím se do konfliktu se silami, které mám k dispozici, a pokusím se zachránit Legii šedé smrti. Přepравím váš pluk... kam budete chtít a rovněž zajistím přepravu všeho, co najdete ve skladišti."

Grayson pouze přikývl. Ještě pořád si nebyl jist, jak vlastně chce odpovědět.

Ricol pohlédl na svůj luxusně vypadající wristcomp. "Varuju vás, nemáme mnoho času. Gartovy lodě tu mohou přistát každým okamžikem. Nevím, kde se teď nacházejí vaši lidé, plukovníku, ale pokud míří ke skladišti, stává se z toho už teď závod s časem. Gartovi pozorovatelé na oběžné dráze vás nakonec zaměří. Dříve nebo později. Jakmile jednou ke skladišti dorazíte, dlouho už jeho polohu v tajnosti neudržíte."

Grayson přecházel sem a tam drazí zařízeným pokojem a přemýšlel. To, co navrhoval Ricol, dávalo perfektní smysl. Situace, do které se Legie dostala, mu poskytla příležitost, na kterou tak dlouho čekal. Ricol získá podíl na zbraních Hvězdné ligy a Legii šedé smrti na oplátku umožní uniknout z planety. Dokonalé řešení pro všechny zúčastněné. Byl v tom jen jeden drobný háček. Může Grayson vůbec Ricolovi věřit?

Uvěřit mu znamenalo převrátit na hlavu všechno, v co dosud věřil. Jenom Ricolova proradnost - nebo alespoň tak to vždycky Grayson chápal - mu zabila otce a zničila jeho jednotku. Grayson si vždycky Ricola spojoval se Sjednoceným Drakonísem a rodem Kuritovců, tedy s režimem známým svou bezcitností, brutalitou a machiavellistickým typem politiky. Pokud se nedá věřit takové vládě, jak by mohl věřit tomuto muži?

Nicméně Grayson měl stále ještě před očima vévodův výraz, když hovořil o vyhlazení Tiantanu. Temné emoce, které v tu chvíli vyvřely na povrch, byly skutečné. Tím si byl Grayson jist. Ricol byl válečník a ne herec. Dokázal být přímočarý a krutý, ale raději by mlčel, než aby lhal.

Ale stačilo to? Byla společná hrůza z bezcílné vykonané krveprolití dostatečným základem pro vzájemnou důvěru?

Ricol také musel konec konců věřit, že Grayson dodrží svou část smlouvy, když poskytne své lodě, muže a OBRy k boji. "Kolik OBRŮ máte s sebou, Vaše Výsosti?" "Jednu rotu. Vím, že to není mnoho..." "Jednu rotu! Dvanáct OBRŮ? A kolik výsadkových lodí?" "Šest!" Ricol se usmál. "Chápejte, plukovníku, až na jednu jsou všechny prázdné. Měl jsem... eh... s nimi jiný záměr, než tahat další OBRy do křižanovského teritoria!" Grayson se zasmál. Jiný záměr, to tedy skutečně! Právě tento Ricolův přístup poskytl Graysonovi poslední dílek do skládačky, kterou potřeboval pro své rozhodnutí. Vévoda mohl klidně příslibit, že na záchranu Legie pošle pluk OBRŮ, jen aby udělal na Graysona dojem. Klidně mohl slibovat záchranu a zatím naplánovat rychlý výpad, při kterém by se sám zmocnil celého skladu. A místo toho připustil, že má jen jednu rotu OBRŮ.

"Vaše Výsosti, pokud nic jiného, chci mít alespoň jistotu, že vrazi Tiantanu z toho nebudou mít žádný prospěch."

Až dlouho po západu slunce opustili Grayson s Kingem Helmdown a vyrazili na jihovýchod napříč Severními náhorními plošinami. Jejich setkání s Ricollem se neočekávaně protáhlo. Ne, že by došlo k nějakým problémům při vyjednávání. Rudému vévodovi bylo zcela jasné, že mu Grayson nemůže poskytnout stoprocentní záruku, že se vůbec dokáže do skladiště Hvězdné ligy dostat - přinejmenším, aniž by musel vyhodit do vzduchu polovinu kopce nad ním. Ale byl ochoten riskovat, že se Grayson nedostane dovnitř, nebo tam nenajde nic, co by stálo za všechnu tu námahu. Proti Graysonovu očekávání se ani nepokoušel smlouvat o to, kolik OBRŮ a další výzbroje dostane.

"To," řekl Ricol, "je zatím přinejmenším předčasné. Zatím nevíme, co tam uvnitř najdete. Stejně tak nevíme, co se vám podaří odtamtud dostat. Nevíme ani, kde v tu dobu bude nepřítel a jakou bude mít sílu. A možná, že budeme rádi, když se nám podaří vyváznout s holými životy." Zavrtěl hlavou a usmál se. "Ale, bohové vesmíru, víte, co by to bylo za vítězství, kdybychom uspěli?! Pro nás oba by tam toho bylo dost a rozdělit se můžeme později."

"Takže jak velký chcete podíl?" zeptal se Grayson.

"Mladý muži, jestliže je to skladiště tím, čím si myslím, že by mělo být, pak v něm najdeme víc, než můžeme vy nebo já vůbec kdy upotřebit."

Grayson zvažněl. "A svůj pluk chci... nepoškozený."

"To se vám pokusím zaručit."

Právě projednávání strategických detailů tohoto bodu jim zabralo tolik času. Grayson zdůrazňoval, že minimálně padesát jeho lidí se nachází v zajetí - přinejmenším všichni ti, co byli na palubě výsadkových lodí v Rozštěpeném údolí. Nevěděl, jestli byli někam přesunuti, ale předpokládal, že se je Langsdorf pokusí použít jako návnadu, aby vylákal Legii z Durandelu. Dokud bude věřit, že se Grayson stále ještě zdržuje v Durandelu, ponechá zajatce na místě. Až zjistí, že je Šedá smrt pryč, pravděpodobně je dopraví do Helmdownu a nebo, v horším případě, je nechá popravit. Grayson chtěl především naplánovat akci k osvobození obou výsadkových lodí. To vůbec nebylo jednoduché a daly se při tom předpokládat velké ztráty na lidech i strojích. Nicméně Grayson na tom trval. Pokud by se podařilo Phobos a Deimos osvobodit, mohly by se lodě přesunout na nějaké předem domluvené místo nedaleko skladiště. Graysonovi lidé by se pak nalodili do svých vlastních výsadkových lodí, zatímco Ricol by naplnil svá prázdná plavidla vším, co by

se podařilo ze skladiště dostat.

Ricolovy dvě skokové lodě by pak nesly všech osm výsadkových lodí; šest jeho vlastních plus dvě Graysonovy. Lovkyně by dopravila Deimos s Phobosem do sousední sluneční soustavy Stewartovců, kde by se obě lodě spojily s Chloubou kapitána Tora. Legie šedé smrti by pak pokračovala svou vlastní cestou a Ricolovy oddíly by se vrátily na teritorium Kuritovců.

V hrubých obrysech to byl poměrně jednoduchý plán. Ale v jednotlivých podrobnostech připomínal spíš šílenou noční můru. Jak vybrat místo pro přistání obou výsadkových lodí? Jak ho vyznačit? Jak osvobodit pomocí Ricolových dvanácti OBRŮ Phobos a Deimos ze zajetí? Co když se strašlivá pověst legionářů dostala už i na území Stewartovců a po přiletu na jejich území Legie zjistí, že Chloub a její posádka jsou v zajetí? Co budou dělat, když se při pokusu proniknout do skladiště jeho strop zřítí? Jak se budou domlouvat? Ačkoliv Ricol legionářům nabídl, že je odveze v každém případě, potřebovali nějaký signál, aby v případě, že bude skladiště zničeno, neposílal pro Legii více jak dvě lodě.

Nejobtížnější bylo připravit akci k osvobození obou výsadkových lodí. Ricol zatím neměl na Helmu žádné OBRy. Měl tu jen rotu devadesáti pěšáků a falangu Galleon. Ricol si byl jist, že tato poměrně malá jednotka se bude moci v noci nepozorovaně vylodit z Alfý a opusit prostor kosmodromu, aniž by vzbudila nechtěnou pozornost. Na kosmodromu bylo plno křížanovských vojáků a vozidel; pár vojáků navíc, kteří za tmy spořádaně vypochoďují ze své lodí, by mohlo mít dost slušnou šanci opustit Helmdown a rychle vyrazit k východu. Sama o sobě se tato jednotka nemohla postavit zbraním výsadkových lodí, ale když si Grayson prostudoval orbitální mapy, které Ricol přinesl s sebou, podařilo se mu vymyslet jistý plán. Bylo to pochopitelně krajně obtížné a nebezpečné, ale zároveň to dávalo Legii celkem slušnou šanci, že znovu získá své výsadkové lodě i s vybavením na jejich palubě a osvobodí ze zajetí padesát svých spolubojovníků.

Grayson s Kingem opustili Helmdown tři hodiny po západu slunce. Jejich loučení s vévodou Ricolem bylo krátké, přinejmenším kvůli tomu, že plán na vysvobození obou výsadkových lodí vyžadoval perfektní načasování, které už začínalo být pozdní hodinou ohroženo. Legie vyrazila zhruba před hodinou a dostihnout je bude trvat ještě minimálně další tři hodiny.

Když se Grayson s Kingem dostali asi dva kilometry od Helmdownu, zazářila noc nad jejich hlavami nepřirozeným jasem. King strhl vznášedlo ze silnice a oba pak sledovali, jak se zářivě jasné body jeden po druhém snášejí k zemi a naplňují noc rachotem a sloupý ohně.

Výsadkové lodě flotily lorda Garta právě přistávaly.

24

Pro Lori byl celý den ve znamení svíravého smutku, střídajícího se s obtížně potlačovanými obavami. S jistotou, která se vymykala všem přírodním zákonům, věděla, že se Grayson v dohodnutou hodinu nevrátí.

Připravovala se na to neodvratné zklamání dlouho před tím, než nastal čas k odchodu. Dokonce už když pozorovala Graysona s Kingem, jak odjíždějí k severu, říkala si, že se zpozdí. Potom, během dlouhých příprav k přesunu, se stále zabývala tím, co se jim všechno může přihodit. Když pak nadešel čas k odchodu, nutila sama sebe ke klidu. King má přece ty cestovní papíry, které si prý obstaral od svého 'zdroje' při minulé návštěvě Helmdownu. Jenže ty papíry, stejně jako to, že King odmítl prozradit svůj 'zdroj', v ní vzbuzovalo ještě větší podezření. Všimla si také nápadné změny ve vztahu Graysona ke Kingovi. K něčemu mezi nimi došlo. Ale k čemu?

Helmské oranžové slunce zapadalo za nízké hřebeny hor a Lori sledovala hemžení na Durandelské planině, táhnoucí se od okrouhlé přední hradby Helmfastu až k obzoru. Jak soumrak přecházel v tmavou noc, nakládání pokračovalo ve světle OBRůch reflektorů. Pak se ozval táhlý temný zvuk sirény. Byl to svolávací signál. Jejich poslední pokus vypátrat příslušníky Legie, kteří přežili durandelský nájezd a skrývali se teď v okolních lesích. Hlídky po nich pátraly celý den, ale nikoho dalšího už nenašli.

Grayson! Proč jsi mi to udělal?

Naposledy zkontrolovala čas. Byly už téměř dvě standardní hodiny po západu helmského slunce. Opustila pozorovatelnu a došla ke svému Kondorovi, který na ni tiše čekal ve tmě. Kondor původně patřil Graysonovi. Zmocnil se ho na Trellwanu a pak ho přenechal Lori, když byla na Verdandi zničena její 20ti tunová Cikáda. Zastavila se u OBRa a položila ruku na jeho studený pancíř ve snaze zachytit alespoň nějaký pocit Graysonovy přítomnosti. Vnímala však pouze chlad kovu a vzdálené hlasy helmské noční zvěře.

Zastyděla se za svou slabost, pospíšila si k provazovému žebříku, který se houpal na Kondorově boku a začala po něm stoupat do kokpitu deset metrů nad zemí.

Byl čas dát povel k odchodu.

Podařilo se nalézt celkem 612 lidí, kteří přežili durandelské boje. Byli mezi nimi techové, nováčci, příslušníci pěchoty a pomocných oddílů a rodinní příslušníci členů Legie. Naložili je na vozy, které povětšinou vyhrabali z trosk města.

Tato dlouhá řada transportních vozidel tvořila hlavní tělo konvoje, který zvolna vyrazil k jihu. Zbylí členové obou rot pěchoty byli teď spojeni do jediné bojové jednotky čítající 130 členů a hlídkovali na zádi konvoje. Osm OBRů se rozmístilo podél celého seskupení. Lori byla vzadu, McCallův Střelec v čele a zbývajících šest OBRů chránilo konvoj po obou stranách. Kolona se pohybovala maximálně padesátikilometrovou rychlostí. Ačkoli některá vozidla mohla cestovat daleko rychleji, Grayson trval na tom, aby celý konvoj zůstal neustále pohromadě.

Byli na cestě necelých pět minut, když McCall vyslal na taktické frekvenci varovný signál.

"Co se děje, McCall?"

"Co s'am hejbe, purčíku," ozval se McCall. "S'tor 1-9-5, asi dvěsta metrů vpředu. Purčíku... je to pěšák."

Špeh, napadlo Lori. Křižanovský špeh. Langsdorf asi nasadil špehy, aby získal zprávy o našem pohybu! Ksaku.... "Rozkaz všem jednotkám," hlásila na velitelské frekvenci. "Před námi jsou pravděpodobně průzkumníci nepřítelů. Buďte opatrní. Může to být léčka." Ve tmě se mohly malé skupinky vojáků maskovaných proti infračervenému pozorování rozmístit po trase pohybu OBRŮ a čekat tam s Inferny a raketami krátkého dostřelu. Stačí opravdu velice málo a přesun celého konvoje bude ohrožen.

"Purčíku..." ozval se opět McCallův hlas, tentokrát na soukromé taktické frekvenci.

V jeho hlase zaslechla úlevu... a ještě něco dalšího.

"Tak co se děje, Davisi?"

"Mam dva na lence, purčíku. Syšeli signál, ale n'mohli se knam dohrabat včas..."

Lori se ulehčeně opřela do sedadla. Ted' nejsou připraveni k boji... ted' ne....

"A Lori..."

"Ano?"

"Dj'mi Delmra. Sim mu řic, že jeho žencká i ten kuk sou n'živu!"

Zpráva o dalších dvou zachráněných vzbudila na veřejné komunikační frekvenci všeobecné veselí a všem zvedla náladu. I Lori slyšela Delmarův jásot, když mu McCall oznamoval, že jsou Terri i její syn v bezpečí.

Cítila, jak jí pod maskou neurohelmy vlnou oči.

"Plukovníku! Probudte se!"

King dloubl Graysona do žeber a ten se opět probрал do otupělé bdělosti. Po několika hodinách nepohodlného spánku na sedadle spolujezdce měl ztuhlý krk a záda.

Přesun konvoje Legie plánoval Grayson s Lori dohromady. Proto Grayson věděl, kdy konvoj vyrazí z Durandelu a jak rychle se bude pohybovat. Pak už bylo snadné spočítat, ve kterém bodě plánované trasy na rozlehlých Severních náhorních plošinách má na konvoj čekat.

Nicméně mezi teorií a praxí jako vždy zela obrovská propast. Planina byla tak rozlehlá, že se v ní i tak velký objekt, jakým byl konvoj OBRŮ a vznášedla, mohl snadno ztratit. A jedno osamělé vznášedlo mělo v tomto měřítku rozměry naprosto mikroskopické.

King vypnul motor a kolem nich se rozprostřela mlčenlivá noc. Na nebi zářily hvězdy. Vysoko na východě Grayson rozpoznal Aldhaferu, jednu z nejjasnějších hvězd helmské oblohy. vzdálený horizont lemoval slabý přisvit hvězd Mléčné dráhy.

"Kde to jsme, Alarde?"

"To je to místo, plukovníku. Měli by tu bejt... právě ted'. Ale nevidím je."

Grayson se postavil na sedadlo vznášedla a dlouze se zadíval do dálky, nejprve na sever, pak na jih. Kam ted' mají jet? Jestliže konvoj už prošel, pak to bude jih. Pokud King pojede na plný plyn, mohli by je chytit. Jenže, pokud sem kolona ještě nedorazila, budou muset vyrazit na sever.

Grayson seskočil ze vznášedla, vzal si od Kinga malou ruční svítilnu a vykročil do tmy. Několik metrů od vznášedla se zastavil a začal pozorně studovat terén.

Vznášedlo za sebou nezanechávalo na tuhé préríjní trávě žádné trvalé stopy. Jeho trasa se dala vystopovat jedině na prašném či písčitém terénu, kde jeho ventilátory odfoukávaly rozsáhlé plochy půdy nebo prachu a ničily mělce zakořeněnou vegetaci. Ale préríí mohla armáda vznášedel projít bez jediné stopy.

Jenže s OBRy to bylo něco jiného. Tyto stroje vážící podle typu od dvaceti do sta tun, s váhou obvykle rozloženou pouze na dvě nohy, zanechávají dlouhotrvající stopy na jakémkoliv terénu vyjma železobetonové silnice. Grayson procházel kolem vznášedla v okruhu sta metrů a zkoumal povrch. Bylo sice možné, že trasu konvoje minuli a že zem udusaná tíhou prošlých OBRŮ leží o dalších sto metrů dál na východ, ale Grayson spíše předpokládal, že kolona ještě neprošla.

Věděl, jaké má Lori navigační zkušenosti. A navíc si byl jist, že neopustila Durandel ani o minutu dříve, než se dohodli, protože do poslední chvíle čekala na Graysonův návrat. Měla sice dostatek disciplíny na to, aby kvůli jeho zpoždění nezdržovala konvoj, ale na druhou stranu by určitě nevyrazila dříve, než bylo nezbytně nutné. Mohly se vyskytnout drobné problémy, které zpomalily pohyb kolony. Když se cestuje s tolika civilisty, musí se se zpožděním počítat.

Grayson si byl jist, že konvoj je stále ještě na severu. Mohl by za to dát krk, tak si byl jist. Vracel se zpátky ke vznášedlu. Kingův mas no zastíní na půli cesty. "Támhle, plukovníku! Vidím je!" Na severním obzoru se objevila záře McCallova střelce, který ve tmě vypadal jako pochodující hora. V příštích několika minutách už Lori vzlykala v Graysonově náručí. Objímali se a vůbec jim nevadilo, že kolem nich jsou desítky, stovky ostatních členů Legie.

Voják, který byl právě na stráž, nemohl ze své pozice vidět, co znamená ten náhlý rozruch kolem. Věděl pouze, že konvoj zastavil a že všude kolem vládne velké vrušení. Kolem něj proběhlo několik postav, ale on musel zůstat na svém místě. Na zadním sedadle jeho vznášedla seděl zrádce Graff. Voják na něj nevraživě pohlédl. Kdyby bylo po jeho, Graff by ted' už nebyl mezi živými. Zdálo se mu nesmyslné tahat s sebou vězně, ať už se Legie přesouvala kamkoli. Jak si to plukovník a ostatní velitelé představují? Ohromný soud a veřejná poprava? To těm chudákům ve výsadekových lodích těžko pomůže. A stejně tak to nepomůže ani Legii dostat se z této planety.

Voják se na sedadle vznášedla neklidně zavrtěl. Pilot byl pryč, šel zjistit, proč se konvoj zastavil. To bylo proti předpisům, proto voják doufal, že pilota nikdo nechytne a nepotrestá. Podíval se na Graffa a Graff se podíval na něj. Graff se zahleděl vojákovi přes rameno, doširoka rozevřel oči a zvolal: "Koukni, zdá se, že má ohromný zprávy!"

Voják se otočil, očekával, že uvidí vracejícího se pilota. Namísto toho se mu před očima mihly věžňovy spoutané ruce a řetěz jeho železek se mu zařízl do krku. Snažil se vykřiknout, ale sevření zesílilo a nesnesitelná bolest a potřeba nadechnout se zaútočily na jeho vědomí. Vězeň byl silný. Strhl vojáka na stranu a stáhl ho z jeho sedačky. Voják visel z

boku vznášedla a jen jeho nohy ve vysokých botách bezmocně kopaly do vzduchu několik centimetrů nad zemí. Poslední, co ho napadlo, bylo, že se zrovna dostal do průšvihů. Nato ho pohltila noc a voják zemřel.

Graff uvolnil mrtvé tělo ze sevření a přeskočil na sedadlo řidiče. Motor stále běžel, turbíny vrněly naprázdno. Musí se odtud dostat. Musí! Bude to velmi riskantní, až bude pronikat skrz obvodové hlídky, ale věděl, jak je teď Legie oslabená. Na západním boku kolony byly jenom tři OBRy v širokých rozestupech. Pokud stočí vznášedlo plnou rychlostí napravo, mohl by využít momentu překvapení. Zvláště teď, když jsou všichni zaneprázdněni tím rozruchem vepředu. Mohl by uniknout do noci dříve, než si ostatní vůbec uvědomí, co se přihodilo.

Graff si dělal momentálně největší starosti s tím, co mu udělá Rachan, až se dozví, co všechno řekl Carlyleovi. Měl dojem, že Rachan nepatří k těm, co snadno odpouštějí. Je jistě velmi schopný, nelitostný, nemilosrdný. Ale velkorysý? Spustil přetlakové ventilátory a na místě vznášedlo stočil na západ. Stroj se zakymácel. Pak uvolnil řídící páku a vznášedlo vyrazilo plnou rychlostí vpřed. Zvuk motoru se smísil i výkřiky a střelbou z pušek za jeho zády. V té chvíli byl už obklopen tmavou nocí a jeho vlasy profukoval chladivý vítr. Z hrdla se mu vydral divoký skřek. Byl volný! Graffovi bylo jasné, že se nemůže vrátit do Helmdownu, protože tam zanedlouho dorazí Gart s Rachanem. Možná, že už dokonce přistáli! Ne, existovalo lepší místo, kam by mohl zajet. Varování, které tam donese, by mohlo později Rachana uchlácholit.

Jakmile se dostal do bezpečné vzdálenosti od konvoje, stočil svůj stroj k severu.

25

Brzy ráno dorazila Legie šedé smrti k vyschlému korytu Rumělky a stočila se podél něj k Nagajanským horám. Grayson s Kingem dostihli konvoj během hodinové pauzy na travnatých pláních. Jeho těžce zkoušená technika potřebovala trochu vychladnout. Grayson přestávky využil a seznámil své spolubojovníky s výsledky jednání s vévodou Ricolem.

Konečně jim někdo přišel na pomoc! Byla to sice podivná a neočekávaná pomoc, jen co je pravda, ale byla to pomoc! Většina bojovníků Legie neměla warriorů Sjedenoceního Drakonisu příliš v lásce, ale jen v několika z nich žhnula stejná nenávist ke kuritovským vojákům, jaká ovládala po tak dlouhou dobu i Graysona Carlylea. Warrior bojoval po boku svých spolubojovníků. Jednou to bylo proti vojákům pravidelné kuritovské armády, jindy proti loupeživým nájezdníkům, ale většinou to byl boj s bezejmenným, neosobním nepřítelem. A tak se aspoň na nějaký čas mohl z anonymního protivníka stát důvěryhodný spojenec. Většina vojáků Legie navíc věřila Graysonovi natolik, aby předpokládali, že určitě existují velmi silné důvody pro takové neočekávané spojenectví.

Grayson je informoval, že vévoda Ricol vyslal jednotku devadesáti svých vojáků na východ k Rozštěpenému údolí. Přiletí Gartových lodí mohl sice jejich pohyb zpomalit nebo narušit, ale spíš se dalo čekat, že Ricol využije zmatku kolem Gartova přiletu a přesune své jednotky bezpečně mimo město.

Teď Grayson potřeboval dobrovolníky, kteří by vytvořili útočnou jednotku a vrátili se rychle na západ. Místo setkání se nacházelo v horách jižně od Rozštěpeného údolí; tam by se měly přepadové jednotky Legie spojit s Ricolovými vojáky, pokusit se překvapit křižanovské hlídky v údolí a osvobodit obě výsadkové lodě. Útok musí být pečlivě načasován a proveden, řekl jim Grayson. Záchrana Phobosu a Deimosu se musí uskutečnit dnes v noci, jinak budou obě lodě i s jejich posádkami ztraceny navždy. Je dost nepravděpodobné, že by Gart nechal zajatce z obou lodí naživu do příštího rána. Po rozednění už bude křižanovským velitelům jasné, že Legie neskočila na návnadu zanechanou v Rozštěpeném údolí.

Opět si na nedostatek dobrovolníků nemohl stěžovat. Tentokrát museli warriori rotý A zůstat s konvojem a Grayson odmítl i Gomeze DeVillara, protože ten se bude muset pokusit otevřít vrata do skladiště Hvězdné ligy. Nakonec vybral nováčky z rotý B doplněné o pátý oddíl pěchoty. Poslal i Tracy Rentovou, protože moc dobře věděl, jak se bojí o svého Jestřába. Celou akci dostal na povel poručík Dulaney, který byl v současné době nejvyšším pozemním důstojníkem, kterého měl Grayson k dispozici. K ruce dostal četaře Burnse.

Grayson předal Dulaneyovi s Burnsem zvláštní rozkazy, přepadová jednotka se oddělila od hlavního konvoje a její vznášedla zmizela ve tmě.

Grayson chvíli uvažoval o tom, že vystřídá technika, který během přesunu řídil jeho Marabua, ale pak si to rozmyslel. Navzdory krátkému spánku ve vznášedle během cesty z Helmdownu se cítil stále ještě vyčerpaný. Když se konvoj znovu zformoval, uložil se opět na přední sedadlo vznášedla a tvrdě usnul.

Probudil se za úsvitu. Navzdory bolestem v krku a zádech se cítil svěží. Konvoj postupoval rychle. Za necelé dvě hodiny se na východě objevily šedé mrtvé trosky Freeportu, za kterými se pomalu zvedal oranžový kotouč helmského slunce. Zanedlouho potom dorazili k vyschlému korytu a vyrazili podél něj k západu. OBRy postupovaly rychlým rovnoměrným krokem, protože země byla tvrdá a rovná. Občas mohli legionáři pod sebou rozeznat zbytky prastarých napůl pohřbených betonových silnic a jednou jeden z OBRŮ zakopnul o velkou hromadu hlíny, aby v ní odhalil zkorodovaný trup starého plavidla z dob Hvězdné ligy.

Někdy v té době se Grayson dozvěděl, že se Graffovi v noci podařilo uprchnout. Samozřejmě, že to nebylo dobré a Grayson chvíli uvažoval o tom, že vyšle skupinu, která se ho pokusí vystopovat. Ale pak došel ke stejnému závěru jako Lori, když se předchozí noci rozhodla počkat s celou záležitostí na ráno. Nebylo by to k ničemu. Pláně byly příliš rozlehlé a noc tmavá. Už chvíli po tom, co se zmocnil vznášedla, mohl Graff snadno zmizet svým pronásledovatelům. Patnáct hodin po odchodu z Durandelu stanula Legie šedé smrti pod útesem, který přehrazoval říční koryto. Ve skutečnosti byl skalní útvar mnohonásobně působivější než na projekcích družicových map.

Samotné koryto řeky tu bylo asi deset metrů široké, vystlané pískem, štěrkem a vodou ohlazenými kameny. Stěny údolí se strmě zdvíhaly do výše padesáti metrů a nahoře byly pokryté hustým porostem zelenomodré vegetace.

Jak se údolí zařezávalo hlouběji do skal, přestávaly stěny vypadat jako přírodou náhodně vytvořené útvary. I ti nejskeptičtější členové Legie museli uznat, že nalevo i napravo jsou na stěnách dobře patrné hluboké rýhy v místech, odkud byla při přípravách k uložení Stěny vytěžena skála a suť.

Žádný jiný název se pro ni lépe nehodil. Vyleštěná tunami proudící vody a pečlivě vytvarovaná neznámými silami, stála tu mlčenlivě po celá tři století. Během těch tří set let ohladil vítr a déšť všechny ostré zářezy, ale vlastní žulová konstrukce zůstala netknutá.

Necelých dvě stě metrů od Stěny stála osamělá budova, které si Grayson všiml už na nových projekčních mapách. Při pohledu seshora vypadala podivně. Zblízka byla ještě podivnější: nízká, skosená čtyřstěnná pyramida z litého betonu a šedého kovu. Neměla žádná okna, jen vstupní dveře. Když na ně Grayson zatlačil, otevřely se do tiché rozlehlé prázdnoty. Vstoupil dovnitř, následovaný Lori a Kingem.

"Konstrukční budova," ozval se zvenčí DeVillar, když se ostatní warrioři shromáždili před vraty. "Sloužila jako kanceláře nebo ředitelství komukoliv, kdo tamto stavěl." Většina členů Legie odmítala konstrukci přehrazující údolí nějak nazývat. Někteří jí říkali Stěna, ostatní ji většinou nazývali 'tamto' nebo 'to'. Obrovský rozsah takové stavby měl na většinu demoralizující účinek. Bylo nepředstavitelné, že by někdo něco takového dokázal se současnou technologií. Grayson se pomalu obrátil. "Může být," řekl. "Ale moc nám toho tady nenechali... až na jeden počítač."

Ačkoliv byla prostora dost rozlehlá na to, aby v ní mohla být uložena spousta těžké techniky a vozidel, tak jak to předpokládal DeVillar, byla celá obrovská hala úplně prázdná. Stál tu jeden stůl se zabudovaným terminálem a obrazovkou.

Stůl, stejně jako podlahu a stěny, pokrývala tlustá vrstva prachu.

"Chceš říct, že inženýři, kteří to stavěli, tu během stavby pracovali? Používali tenhle počítač pro teoretické výpočty a tak?"

"Vypadá to tak," řekl King. Prohlížel si terminál zezadu. "Pánové, jak solidně se tenkrát dělaly věci! Tohle je stejný počítač jako v Helmfastu, ale má svůj vlastní vnitřní energetický zdroj, pokud tomu dobře rozumím. Můžete ho hned teď zapnout... a měl by fungovat."

Grayson natáhl ruku ke klávesnici, ale pak zaváhal a otočil se. "Poručíku DeVillare, pojďme se raději podívat na Stěnu. Jestliže ji budeme muset odstěhovat, chtěl bych to udělat brzo. Gart tu bude co nevidět a já bych se nerad zbytečně zdržoval ve slepé uličce, jako je tahle. Tady by nás pochytili příliš snadno."

Podrobná prohlídka skály potvrdila DeVillarovi předchozí dohady. Žulový blok byl patrně na hranách vyvážen a na obou stranách ukotven podpěrami nebo svorníky do upravených stěn údolí. Plastická trhavina umístěná na vrchol Stěny by mohla nosníky roztržít a vyvrátit desku směrem ven, takže přes její trosky by se pak dalo proniknout do tunelu ukrytého za ní.

Když DeVillar se svými techniky začal šplhat nahoru po útesech, aby našel nejpříhodnější místo pro umístění trhavin, začal Grayson studovat žulový monolit. Povrch vyhlazený tisíciletým působením proudící vody vypadal naprosto přirozeně. Na celé stěně byla jen jedna nepřirozená věc. Na dvou místech, asi dvacet metrů od sebe, našel Grayson dva vertikální zářezy. Běžely kolmo vzhůru a asi ve výšce dvaceti metrů se lámaly do pravého úhlu směrem k sobě a vydělovaly tak uprostřed desky obrovský obdélník.

Dveře? Štěrby byly tak úzké, že se do nich Graysonovi ani nepodařilo vrazit nůž. S pomocí baterky nicméně viděl, že se zářezy táhnou hluboko do nitra kamene. Jestliže to byly dveře, musel k nim také existovat nějaký klíč. Ale jaký, to Grayson zatím netušil.

Jeho komunikátor zapípal. Odepnul ho z opasku a otevřel komunikační kanál.

"Carlyle."

"Ha, plkovníku, t'je McCall. T'chu zlejh n'vinek prvas."

"Špatné zprávy? Co se děje?"

"Vyč'chal sem velkou arťdu... hafo velkou arťdu, severně a měřijou k jihu zvostra!"

"Zaměřil jsi je podle radiové komunikace?"

"Já, p'ne. Šim jak'caj zi sebou. Sp'sta signálů... ko-dov'nejch... ale kik cílů nede říct. Jóo p'ne... nálně t'k dleko nezaměřim. Kyz je teď mam, tak prdže jich je hafo! Vopravdu hodně!"

"Něco nového o výsadkových lodích?" Přepadový oddíl měl zaútočit na výsadkové lodě před úsvitem. Vzhledem k tomu, že Grayson všem zakázal jakoukoliv radiovou komunikaci, neexistoval způsob, jak zjistit, jestli akce uspěla nebo ne.

"Ne, p'ne. Ni prd."

"Dobře. Odteďka jsi naším průzkumníkem. Drž se jich a okamžitě mě informuj, kdybys zaslechl něco o přepadovém oddílu." McCallův Štřelec měl ze všech OBRŮ Legie nejdokonalejší zaměřovací a stopovací systém. A tak bylo pochopitelné, že přebíral odpovědnost za sledování postupu nepřitele.

Křižanovské výsadkové lodě mohly zaměřit jejich polohu z oběžné dráhy krátce po východu slunce a nebo i dávno předtím, pokud byly vybaveny dostatečně citlivou technologií, aby i za tmy rozeznaly z oběžné dráhy objekt velikosti OBRa. V každém případě bylo jisté, že Gartovi lidé vědí naprosto přesně, kde se Legie nachází, a že jsou na cestě k ní. Grayson jenom netušil, jestli už zjistili, že se mu podařilo najít skladiště Hvězdné ligy a že má v úmyslu proniknout dovnitř.

Poručík DeVillar se právě chystal rozmístit své výbušniny.

Vévoda Gart vstoupil do místnosti s úsměvem na tváři. "Vše je připraveno, Precentore. Patnáctá armáda křižanovských milicí už je na cestě. Zbytky Dvanáctých bílých šermířů a Páté křižanovské gardy se spojily s jednotkami Křižanovské královské gardy. Jsou připraveni vyrazit a čekají jen na můj rozkaz!"

Precentor Rachan seděl u malého taktického polního počítače, na kterém byla zobrazena barevná družicová mapa. Pomalu se otočil s výrazem temné zuřivosti. Když ho Gart uviděl, zarazil se. Něco nebylo v pořádku. "Váš rozkaz? Váš rozkaz?" "Precentore... co...?"

Navrhoval jsem, abychom s sebou vzali stíhačky. Ale vy jste říkal, že je z Irianu nemůžete uvolnit! Říkal jsem vám, že bychom měli přistát jižněji u ruin Freeportu a že se nám tak podaří chytit Carlylea při jeho přesunu do Nagajanských hor! Odmítl jste to s tím, že v noci je bezpečnější přistát na kosmodromu než v otevřené krajině! Řekl jsem vám... Trval jsem na tom, aby vaše OBRy vyrazily neprodleně po přistání, ale vy jste si našel spoustu triviálních výmluv, až jsme ztratili téměř polovinu dne. A teď, až teď jste připraven vyrazit!" "Precentore... nebyl jsem si vědom, že je potřeba spěchat..." "Vy blázne! Vy zatracený, stupidní blázne! Podívejte se na tohle!"

Gart pohlédl na obrazovku počítače. Uprostřed mapy zářilo množství jasných bodů v místě, které vypadalo jako družicový snímek břehu vyschlého říčního koryta. Vysoký kolmý útes se týpyl v ranním slunci.

"Vidíte je, Garte? To je Legie šedé smrti na infračerveném snímku... Několik stovek vojáků, několik stovek civilistů, spousta vozidel... a minimálně osm OBRŮ. Je mezi nimi i Marabu. To je Carlyle." "Vy jste je našel? Kde...?"

"Táboří u vyschlé řeky pod Nagajanskými horami. Nějakých pět set kilometrů jižně odtud."

"Dobrá, možná, že získal trochu času, ale hory ho zpomalí Samozřejmě, že i v nich jsou cesty, ale cestuje se po nich daleko obtížněji. Stále ještě ho můžeme dostat..."

Rachan ukázal na útes a začal pomalu vysvětlovat, jako kdyby hovořil s ne příliš bystrým dítětem. "Vidíte to, Garte? To je útes. Velký, rovný, kolmý útes. Vypadá úplně přirozeně, že? A teď, dokážete si představit, že by tak ostřílený a zkušený voják jako Grayson Carlyle tábořil na takovém místě, odkud není ústupová cesta? Ať na něj půjdeme ze severu nebo z východu, nemá kam utéct. Ne... vy to nemůžete vidět, protože jste tak mdlého rozumu, že si nevšimnete pastí, ani když do ní lezete! Existuje jen jeden důvod, proč by tam Carlyle se svými lidmi měl zůstat... jen jeden!" Rachan se odmlčel, pak zuřivě praštil do stolu a vyštěkl: "Našel skladiště Hvězdné ligy!"

"Našel... ale jak? Jak? Říkal jste mi, že vaši lidé studovali po léta staré záznamy a nepřišli na nic."

"Nevím, Garte." Precentor se naklonil nad počítačovou mapu a zamyšleně se hryzal do rtu. "Možná našel něco na Helmfastu. Možná měl jenom obrovské štěstí. Ale teď... teď, když se na to místo dívám, je jeho umělý původ zjevný."

Gart se pozorněji zahleděl na obrazovku. "Jak to myslíte? Vidím tam útes... velké skály..."

"Vidíte to, co čekáte, že uvidíte. Co ale nevidíte je, že řeka, která vyhloubila takové údolí, najednou končí přímo v hladké skalní stěně... a pak zmizí!" "Myslíte, že ten útes..."

"Je to něco jako brána. Téměř jistě vede k pokladu, který tak dlouho hledáme a Carlyle se ho již téměř zmocnil!" "Na co ještě čeká?"

"Na klíč. Řekl bych. Musí zjistit, jak se dostat dovnitř." "A když ho najde?" Gart znejistěl. "Nejspíš ty zbraně obrátí proti nám!"

Rachan si odfrknul. "Nesmysl. Na to nebude mít čas. OBRy, co tam jsou uloženy, nebudou mít zbraně ani munici. A také bude chvíli trvat, než nažhaví jejich reaktory." "Tak v čem je problém?"

"Jestliže se dostane dovnitř, bude se s námi snažit vyjednávat." Rachan zavrtěl hlavou a zamračil se. "Je to jediná věc, kterou může udělat... vyměnit to, co chceme, za životy svých lidí. Zatím ale neví, že ho můžeme nechat vyhladovět. Ať je to skladiště jakkoliv velké a jakkoliv hluboko, dlouho v něm Legie bez vody a jídla nevydrží. Nějakou vodu možná najdou, jestliže jsou pod horami podzemní prameny a potoky, ale problém jídla se brzy stane kritickým. V jeskyních nic neuloví a s toliko lidmi, které má s sebou, mu už zásoby musí docházet."

"Takže... je necháme vyhladovět?" "Uděláme to, co bude nutné. A první věc, Garte, kterou nutně musíme udělat, je, že vám odebereme velení." "Cože? Počkejte! Tohle přece nemůžete..."

"Nezapomínejte, Garte: této výpravě velím já. Jen já sám. Plukovník Langsdorf prokázal v Rozštěpeném údolí bystrý úsudek a schopnost prozíravě plánovat a rychle jednat. Nepřítel přišel o tři OBRy a on jen o jednoho... a zajal obě výsadkové lodě!"

"S pomocí zrádce..."

"Správně, s pomocí zrádce, ale byl to plukovník Langsdorf, kdo mu poskytl příležitost, kdo měl své jednotky ve správný čas na správném místě a kdo zvládl bitvu s naprostým přehledem. Je mi líto, Garte, ale tohle tažení je příliš důležité, než abych ho nechal ve vašich nešikovných rukách!"

Gartovi se nezdalo, že by Rachanův hlas zněl lítostivě. "Takhle se mnou nemůžete jednat!" Postavil se a pokusil se pohlédnout svrchu na administrátora ComStaru. "Ať jste Precentor, nebo cokoliv, nemáte na to žádné právo! Já jsem vévoda z Irianu..."

"Berte to jako... odpočinek, Vaše Ctihodnosti. Zúčastníme se akce jako pozorovatelé a budeme sledovat, jak nám plukovník Langsdorf zazené nepřitele do léčky, odkud není úniku. Ale velet bude plukovník Langsdorf, Garte. Už delší dobu je mi jasné, že vy byste nedokázal velet ani nosu mezi očima!"

Gart se naježil, ale Rachan ho zastavil pohybem ruky a unaveným úsměvem. "Uklidněte se, Vaše Ctihodnosti, uklidněte se. Nechtěl jsem se vás dotknout. Ale Langsdorf je vycvičený a talentovaný stratég. A to vy nejste... ale to není vaše vina." Pokrčil rameny. "Už jsem to celé s plukovníkem prodiskutoval a ten připravil plán, jak Šedou smrt chytit. Když se jim nepodaří najít klíč, který hledají, chytíme je pod horami. V opačném případě je uzavřeme ve skladišti. Každopádně musíme napravit chyby, které způsobila vaše neschopnost." Rachan se otočil zády a začal studovat mapu.

"Zacházíte příliš daleko, Rachane," řekl Gart tiše.

"Protože mám velké ambice, Garte. Ambice, které si někdo jako vy ani neumí představit. Ambice, které nezastaví někdo jako vy... nebo Grayson Smrt Carlyle!" Zastavil se a v očích mu hořely plameny. Pak se pomalu stáhl do sebe, jak se mu postupně podařilo zkrotit vášeň, která ho ovládla. Rukou si přešel po obličeji, pak se podíval na Garta a usmál se.

"Promiňte, Vaše Ctihodnosti," řekl. "Jsem... unavený. Mám příliš mnoho práce. Raději... raději přemýšlejte, co uděláte se svým podílem ze skladiště Hvězdné ligy, až budete sedět na trůně generálkapitána, nejvyššího vládce rodu Křižanovců a Ligy svobodných světů!"

26

Nad Nízinami Mrtvého moře se na západním obzoru kupily dešťové mraky. Na obou březích vyschlé Rumělký vyrostly kopulovité stany připomínající bizarní houby. Uprostřed tábora Legie se soustředili všichni civilisté a po jeho obvodu měli své místo vojáci a obrněná vozidla. Kolem tábora hlídávaly všechny OBRy rotý A.

Grayson stál na malé vyvýšenině nad korytem řeky a sledoval stahující se oblačnost. Před chvílí se vysílačkou spojil s plukovníkem Addisonem, velitelem speciálních útočných jednotek Kuritovců. Jeho flotila výsadkových lodí se blížila k Helmu se zrychlením 2,5g. Někdy v noci by se lodě měly dostat do brzdné fáze letu a zítra pozdě odpoledne proletí atmosférou Helmu v oblasti Nagajanských hor.

Do té doby se Grayson musí dostat do jeskyně, objevit skrytý poklad a připravit celou Legii k odletu. Doposud neměl žádné zprávy ze svých výsadkových lodí Deimosu a Phobosu, což ho velmi znepokojovalo. Ani Addisonovi se nepodařilo spojit s vévodou Ricolem. To bylo ještě podivnější. Dulaney se měl připojit k Ricolově jednotce už dávno před úsvitem. Teď by od nich měli mít nějaké zprávy-buď hlášení o úspěchu nebo o prohře. Graysona už taky napadlo, jestli nemohl Graffův útěk nějakým způsobem narušit jejich plán, ale došel k závěru, že v této chvíli stejně nemůže celou záležitost nijak ovlivnit. Musí se především postarat o ty, kteří jsou tu teď s ním.

Dost problémů jim přinesla ta „hafo velká armáda“, kterou objevil McCall. Nepřátelé dorazí k jejich tábořišti za soumraku, tedy dlouho před tím, než budou moci vůbec doufat v pomoc Ricolových výsadkových lodí. V takové situaci zbývala jen jediná možnost: dostat se do jeskyně.

Grayson zamířil napříč korytem řeky směrem ke Stěně. Nahoře nezřetelně rozeznával postavy DeVillara a jeho dvou pomocných techů, jak pátrají po příhodném místě pro umístění náloží.

Graysonovým hlavním strategickým problémem byla v této chvíli postupující křižanovská armáda. Pokud se DeVillarovi podaří stěnu odstřelit, Legie se skryje uvnitř. K obraně pak bude stačit i nevelký počet OBRŮ.

Pokud se ale Křižanovci utáboří před jeskyní, nebude se moci Legie nalodit na Ricolovy výsadkové lodě. Stejně tak se jim nepodaří naložit ukořistěné zbraně. Graysonovou mysl probíhala různá možná řešení této situace. Mohl by poslat svých osm OBRŮ na sever, aby zdržely nepřítele na půli cesty. Rotu A by tím odsoudil k zániku, ale mohl by tak získat čas k záchraně ostatních.

Měl by to udělat? S jeho osmi OBRy si poradí i jen nepatrná část nepřátelské armády. Gart si může dovolit vyčlenit ze svého vojska dostatečný počet OBRŮ na to, aby je odklidil z cesty, zatímco se zbytkem bude postupovat dál k horám. Další možností je okamžitě se stáhnout. Dokud je ještě čas. Mohli by projet jedním z průsmyků, které přerušují souvislý pás Nagajanských hor a dostat se tak na západní Rumělkové pláň. Jejich osm OBRŮ by mělo dobré šance v průsmyku Křižanovce dostatečně dlouho pozdržet. Slabým místem tohoto plánu bylo, že v horách byly celkem tři průsmyky, takže zatímco by Grayson bránil jeden z nich, Gart by mohl s částí vojska proklouznout druhým a překvapit je ze zadu. Kromě toho, kdyby se teď vydali na cestu, znamenalo by to vzdát se veškerých nadějí na ukořistění jeskynního pokladu.

Grayson si v takovém případě nebyl jist Ricolovou reakcí, kdyby namísto slíbené odměny měl na starosti jen stovky uprchlíků. Sice se uvolil odvézt z Helmu celou Legii i v případě, že se poklad nepodaří získat, ale Grayson cítil, že z jeho strany by to znamenalo porušení dohody. Musí existovat způsob, jak zachránit pro Ricola alespoň něco z jeskynního skladiště a zároveň nedopustit, aby se poklad dostal do rukou ComStaru a Křižanovců, kteří se k nim teď přibližovali z jihu.

Ten klíč, uvědomil si Grayson, když upřeně zíral na hladkou neprostupnou Stěnu, spočívá v samotné bráně do jeskyně a jejím tajemství. Jsou tam dveře, proto musí existovat způsob, jak je otevřít.

Jedna z možností je radiový příkaz specifickým způsobem modulovaný nebo vysílaný na určité frekvenci. Dalším způsobem může být mluvené heslo, jakési "Sezame, otevři se!" ze starých pozemských bájí. Stejně tak může existovat klíč v pravém slova smyslu. Tím může být nějaké skryté zařízení, které spouští mechanismus otevírání brány.

Legie by tu mohla strávit celý rok zkoušením všemožných kombinací hesel a elektronických modulací v marné snaze bránu otevřít. Stejně tak by mohla po staletí pátrat v celé Helmfastské oblasti po ukrytém klíči, který může mít nejrůznější podoby - od součástky nějakého přístroje až po ozdobnou sponu na plášti.

Grayson se náhle zarazil. Zrak měl stále upřený na žulovou stěnu. Technici, kteří tu kdysi pracovali, museli bezpochyby bránu mnohokrát otevírat. Nejdříve, když ji zasazovali na své místo, a potom, když do skladiště přesouvali zbraně z Freeportu. Nutně potřebovali nějaký nenáročný způsob. Ale zároveň dostatečně rafinovaný, aby byl uchován v tajnosti. Museli vytvořit takový klíč, který by si mohli zdejší vojenští velitelé předávat z generace na generaci, pokud by bylo potřeba. Pravděpodobně každý vrchní velitel této oblasti měl klíč k dispozici. Je dost dobře možné, že jeho účel byl za staletí bojů zapomenut, nebo dokonce už nikdo nevěděl o jeho existenci. Stačila smrt jednoho člověka, který nestačil předat poselství svému následovníkovi, a tajemství klíče bylo navždy ztraceno.

Ovšem tajemství může být opět objeveno - a to právě teď!

Grayson se na místě otočil a tryskem se rozběhl k vozidlům, na kterých byly naloženy věci zachráněné z Helmdownu.

On, Grayson Carlyle, byl současným vojenským velitelem území. Jako pán Helmfastu byl rovněž právoplatným dědicem ztraceného skladiště Hvězdné ligy a všeho, co obsahovalo. Není divu, že se ho chtěli Rachan s Gartem zbavit. On, Grayson, měl totiž klíč ke skladišti Hvězdné ligy celou tu dobu u sebe!

V jednom kufru mezi materiály z hlavního velitelského stanu našel to, co potřeboval. Běžel zpátky k betonové stavbě tvaru pyramidy na šterkovitém břehu vyschlé řeky. Lori si ho všimla a pustila se za ním. Vrazila do budovy okamžik po

něm.

"Grayson! Co to má znamenat?"

"Možná..." Grayson lapal po dechu, což mu bránilo v souvislé řeči. Zároveň na něčem usilovně pracoval, shrbený nad staříčkým počítačem Hvězdné ligy. V pološeru zadával na klávesnici spouštěcí příkazy a sledoval barevné záblesky běžící po obrazovce. "Možná... ten klíč... co hledáme!"

Držel v ruce počítačovou mapu z Helmfastu. Ten paměťový čip, který mu byl přidělen před několika měsíci v rámci ceremonie při předávání úřadu na Helmdownu. Obsahoval mapu Helmu pocházející z doby Hvězdné Ligy. Byl součástí odkazu, který předával během tří set let každý helmfastský pán svému následovníkovi.

Kolik ze všech jeho vlastníků mělo ponětí o tom, jaké tajemství toto dědictví skrývá? Pravděpodobně nikdo vyjma těch, kteří program v dobách Minoru Kurity vytvořili.

Grayson vložil čip do otvoru po straně terminálu.

Vůbec si neuvědomil, že zadržuje dech.

Počítačový program nezávisle na svém účelu či struktuře a způsobu uložení je v každém případě souborem dat uspořádaných do elektronické podoby, systematickým a kompletním seznamem instrukcí, které je počítač schopen interpretovat a krok po kroku se jimi řídit. Mapový program sestával z instrukcí a dat založených na starých satelitních snímcích, které mohly být zobrazeny v podobě fotografické mapy umožňující uživateli prozkoumávat zmapované území na různých stupních rozlišení a zvětšení.

Soubor příkazů v programu může být utříděn velice důvtipným a flexibilním způsobem. Celý dlouhý program či jakákoli jeho část může být v paměťovém čipu uložena ve skryté podobě, takže nezavěšený člověk, se o jeho existenci nemusí vůbec dozvědět. Neexistuje žádný způsob, jak spustit takovýto skrytý program, dokud není zadán specifický signál k odhalení zakódované informace. Tímto signálem může být určitá kombinace písmen nebo čísel... nebo zvukový signál. Existuje jedno elegantní řešení celé záležitosti - pro případ, že by kód mohl být ztracen či zapomenut. Tím je zabudování kódu přímo do počítače. Program může být sestrojen tak, aby bezproblémově pracoval na každém počítači, který ho akceptuje, aniž by měl uživatel potuchy o existenci jeho skryté části. Ta se objeví pouze při spuštění programu na počítači, který má v operační paměti zabudován tajný kód. Počítač nabízí kód všem běžícím programům. Pokud program obsahuje odpovídající skrytou část, kód odblokuje elektronické dveře a...

"Plukovníku! Plukovníku!" Grayson zvedl hlavu. Do dveří divoce vrazil rozčilený voják. "Plukovníku! Pojdte, rychle!"

Grayson se odvrátil od obrazovky. Ta zůstávala stále znepokojivě prázdná. Už od chvíle, kdy zasunul paměťový čip. Neobjevila se ani mapa jako za normálního chodu programu, proto si Grayson začínal myslet, že stroj má nějakou poruchu. "Pane! Ta stěna!"

Grayson s Lori přiskočili ke dveřím a podívali se ven. O dvě stě metrů dál se shlukovali jejich lidé a vzrušeně vzhlíželi k šedému žulovému monolitu. I přes podrážky svých těžkých bot Grayson cítil zvláštní chvění a na dně suchého říčního koryta viděl poskakující oblázky. Tančily v neznámém rytmu skrytých podzemních strojů.

Stěna se otevírala. Plocha ohraničená zářezy, kterých si Grayson všiml již dříve, klouzala dovnitř hory, čímž se obnažoval hladce vyřiznutý otvor v čele skály. Deska se zasunula do hloubky dvou metrů a pak se s hlasitým cvaknutím zastavila. Na to se ozval skřípot neviditelného mechanismu a stěna se začala rozestupovat do stran. Deset metrů široká a dvacet metrů vysoká brána se otevřela.

Stovky kilometrů na sever se plukovník Julian Langsdorf nakláněl v kokpitu svého Palcáta dopředu ve snaze popohnat křížanovskou kolonu. Rychleji! Několik OBRů už odpadlo kvůli přehřátí strojů, jenže Langsdorf byl rozhodnut hnát vojsko plnou rychlostí, aby chytil Graysona Carlylea dřív, než uplyne další den. Legie šedé smrti se vydala na cestu během noci a dostala se mnohem dál, než by předpokládal u kolony sestávající ze stovek civilistů, techniků a raněných. Takovou rychlost vůbec nečekal. A konec konců, kam takový konvoj mohl směřovat? Mohli se přeci skrývat v lesích Aragajských hor celé měsíce. Našli by tam přístřešky, dostatek vody i zvěře. Ale pustit se na jih? Tím směrem nebylo nic kromě nehostinných Nagajanských hor, vysušeného Mrtvého moře, trosek Freeportu a nekonečných prérií. Člověk, který se představil jako Rachan - Precentor ComStaru - celou záležitost Langsdorfovi vysvětlil. Carlyle pátral po skladišti Hvězdné ligy a zřejmě tušil, kde má hledat. Podle všeho chtěl zbraně zničit ještě před tím, než Langsdorf stihne přivést své vojsko.

Rachan mu přidělil velení nad celým křížanovským vojskem. Generál Kleider bude ještě několik hodin na cestě, ale Rachan Langsdorfa ujistil, že i po té, co se Kleider objeví na Helmu, bude chycení a zneškodnění zrádce Carlylea i s celou jeho bandou výhradně pod Langsdorfovým velením.

Carlyle mu už jednou unikl a Langsdorf se pevně rozhodl, že tentokrát ho dostane.

Měl k dispozici dvacet sedm OBRů. Jeho vlastní jednotka Dvanáctých bílých šermířů sestávala ze šesti OBRů, několika obrněných vznášedel a mechanizované pěchoty, kterou sem převedl ze stráže na kosmodromu. Jejím velitelem byl major Sigwell Allend. Z malé Páté křížanovské gardy zbyly pouze dva OBRy, které byly převedeny do Čtvrté lehké útočné jednotky pod velením kapitána Maranova, čímž se doplnila velikost roty na celých dvanáct strojů. Sedmá lehká útočná jednotka s velícím kapitánem Ču Si-Linem byla poněkud oslabena. Měla teď jen devět OBRů. Navíc pět z nich byly lehké dvacetitunové Vosy a Žihadla.

Nakonec měl skupinu bojových vznášedel a motorizovanou pěchotu Křížanovské královské gardy pod velením šviháckého poručíka plukovníka Haverlee. Langsdorf si nebyl jist, jak bude moci využít tuto nesourodou skupinu, ale v každém případě pro ně najde dostatečné zaměstnání.

Ačkoli měl na starosti vojsko poslepované z různých zdrojů, dvacet sedm OBRů znamenalo dostatečně velkou bojovou sílu odpovídající celému praporu. Kromě toho, průzkumné hlídky hlásily, že Carlyle má všeho všudy pouze osm OBRů a oslabené lehčí vojsko.

Rachan ho ujistil, že i kdyby se Carlyleovi podařilo vniknout do skladiště Hvězdné ligy, nepřipadá vůbec do úvahy, že

by stačil připravit a nastartovat nalezené stroje. Kromě toho má jistě pouze omezený počet lidí, kteří dovedou OBRy obsluhovat. Kolik může mít s sebou warriorských učedníků... osm? Pět? Pravděpodobně ještě méně.

Langsdorf byl rozhodnut odstřelit náložemi celou stěnu útesů i v případě, že se Carlyleovi podaří objevit cestu do skladiště. Žádné zbraně Hvězdné ligy nemohou Carlyleovi pomoci v závěrečném a pro něj předem prohraném boji hluboko v horách.

V každém případě jsou hodiny života plukovníka Graysona Carlylea sečteny.

Grayson stál uvnitř starého skladiště Hvězdné ligy. Nemohl se vyrovnat se šokujícím překvapením a narůstajícím pocitem zklamání.

Stěna zabraňovala přístupu světla. Otevřenými dveřmi vnikalo do jeskyně jen pár slunečních paprsků. Členové Legie se hrnuli dovnitř oněmělí bázní z tajemné obrovské prostory.

Jeskyně byla celých padesát metrů široká a přes dvacet metrů vysoká. Opracované skalní stěny byly jen nezřetelně viditelné ve slabém světle ručních svítilen, jejichž záře se míhala ze strany na stranu. Přímo proti bráně na opačné straně jeskyně se otevíralo ústí tunelu prudce klesajícího do temnoty, která pohlcovala světlo lamp, takže nebylo možné odhadnout, jak hluboko do hor se tunel táhne.

Přesto tato obrovská hala - původně jednoznačně sloužící jako skladiště, schopné pojmout celé šiky OBRŮ - byla teď naprosto prázdná. Zůstala tu pouze stavba podobná té venku - čtyřstěnná pyramida se skosenou střechou a jedněmi malými dveřmi. Grayson k nim namířil. V ruce měl svítilnu a jen s těžší přemáhal její nervózní třes.

Je možné, že by skladiště nebylo před příchodem Kurity vůbec použito? Že tato jeskyně čekala připravená i ve chvíli kdy se Kuntova flotila materializovala na skokových bodech systému? Možná, že zůstala výzbroj Hvězdné Ligy přeci jen ukryta pod Freeportem. Město je tak rozsáhlé a nepřehledné že Kurita mohl úkryt zbraní při svém pátrání prostě minout.

Když Grayson vstoupil do pyramidy uvnitř jeskyně pomyslel si, že tato možnost je skutečně reálná, jelikož pyramida nemela s vojenským skladem Ligy vůbec nic společného.

27

Rachan si pozorně prohlédl všech šest mužů. Byli to Zasvěcení z komplexu hyperpulzních generátorů severně od helmdownského kosmodromu - vrchní operátoři ComStaru na Helmu. Sešli se v této temné přízemní místnosti v budově helmdownské stanice ComStaru, protože Rachan si byl absolutně jist bezpečností tohoto místa.

Je možné, ba dokonce velmi pravděpodobné, že pokud se vojenská operace proti Legii šedé smrti zdaří, potká všech těchto šest Zasvěcených později nějaká nešťastná nehoda.

Podle nařízení ještě z dob samotného Blakea Zasvěcení ComStaru nikdy nesloužili na jedné stanici nebo zařízení déle než jeden rok. Takže, pokud by se těm šesti Zasvěceným přeci jen nic nepříhodilo, byli by brzo přeloženi do šesti různých světů. A Rachan nemohl riskovat, že se jeho tajemství během jednoho roku roznese po celém Vnitřním vesmíru. Tajemství muselo být za každou cenu pohřbeno tady na Helmu.

Precentor se usmál a pokynul všem šesti mužům.

"Nechal jsem vás seztat, protože vím, že vám mohu věřit," řekl. "Tajemství, které jsem vám sdělil, nesmí nikdy proniknout za nejužší kruh vrchního velení ComStaru! Je to tajemství, na kterém závisí budoucnost celého Řádu!"

Jedním z mužů, sloužících na helmdownském hyperpulzním generátoru, byl i starší Zasvěcený Larabee, asi třicetiletý tech ComStaru. "Promiňte, Precentore," ozval se Larabee. "Má celá věc nějakou spojitost s tím skladištěm zbraní na jihu? Už několik dní kolují po městě různé zvěsti..."

"ComStar nezajímají zbraně," přerušil ho Rachan.

Další Zasvěcený překvapeně vzhlédl. "Myslel jsem, že ty zbraně jsou důvodem celé té křížanovské operace! Ten zrádce Carlyle má klíč k pokladu Hvězdné ligy a ComStar pomáhá vévodovi Gartovi, aby ho od něj získal."

"Umlknete a soustředíte se!" Rachan promluvil s důstojností starého mistra, stylem, který používali instruktoři ComStaru při zaučování mladých učedníků. Jelikož sám dlouhou dobu pracoval jako instruktor, znal způsob, jak snadno působit na vůli ostatních. "Skladiště zbraní je pouhou záminkou k získání Gartovy spolupráce. To zařízení Hvězdné ligy obsahuje něco mnohem cennějšího než OBRy či laserové zbraně. Obsahuje skutečný poklad, k jehož získání nutně potřebuji vaši pomoc!"

Ani svítání s sebou nepřineslo útok na výsadkové lodě. Tracy Maxwell Kentová ležela na břiše na zalesněném svahu sto metrů od Deimosu, prakticky v jeho stínu, a uvažovala, co bude dál.

Plán byl založen na setkání s kuritovskými vojáky vedenými vévodou Ricolem. Měli společně překvapit výsadkové lodě ve chvíli, kdy budou brány jejich nákladních úložních prostorů otevřeny. Předpokládali, že až se Křížanovci dozví, že se Legie přesouvá na jih, poleví v ostraze ukořistěných výsadkových lodí.

Jenže Ricolova vojska se vůbec neobjevila. Nikdo jim neřekl, co se přesně stalo. Mezi členy přepadové skupiny se však roznese, že je kuritovský vévoda zradil.

Takže teď, pomyslela si Tracy, stojíme s padesáti vojáky proti dvěma výsadkovým lodím. Vynikající!

Navíc nepřítel vůbec nepolevil v ostražitosti. Podle všeho nikdo Křížanovcům neoznámil, že se Legie přesunula k jihu. Les byl tichý a brána do úložního prostoru zůstávala zavřená. Kolem každé lodi hlídkovalo šest křížanovských vojáků.

V plné zbroji nervózně obcházel kolem. Z jejich postoje bylo patrné, že očekávají, že se každým okamžikem z lesa vynoří Carlyleovy OBRy. Tracy otočila hlavu k jihu. Poručík Dulaney ležel natažený pod nízkým keřem a v jeho maskovaném obličej se zračilo stejné zmatení jako ve tvářích jeho vojáků. Na druhé straně od Tracy si Janice

Taylorová pomalu posunula svou TK útočnou pušku.

Co teď? Mohli by v trávě ležet celý den, ale nezdálo se, že by jim uchvatitelé lodí chtěli poskytnout příležitost, na kterou čekají. Navíc s každou další minutou stoupalo riziko, že budou objeveni. Někdo z nich může třeba kýchnout, nebo ho může bodnout nějaký hmyz, a tím zcela ztratí svou jedinou výhodu - moment překvapení.

Slunce stoupalo stále výše. Tracy začínalo být příšerné vedro. Maskovací barvy na jejím zpoceném obličejí se slily v groteskní karikaturu. Upřeně zírala na Deimos. Tam někde uvnitř visí na držácích připoutaný její miláček - Jestřáb.

Kdyby se dostala dovnitř ke svému OBRovi, celá situace by se rázem obrátila.

Kbyby! Kdyby! Měla pocit, že se jí to slovo vysmívá.

Vkřovínách asi pět set metrů na jihu se ozval nějaký hluk. Otočila hlavu tím směrem a v řídkém lese hledala jeho zdroj. I kolem Deimosu současně vypukl rozruch. Laser na střelecké věži vysoko na trupu lodi se otočil jižním směrem a za cizím zvukem obrátily své zbraně i hlídky kolem lodi.

To, co se vynořilo z lesa, Tracy překvapilo tak, že málem vykřikla. Byl to muž v otrhaných a špinavých šatech, na kterých bylo patrné, že putoval velice dlouho pěšky lesem a drsnou krajinou. Byl od ní příliš daleko, aby mohla rozeznat rysy jeho obličejí, ale něco zvláštního v jeho postoji a způsobu chůze jí připadalo důvěrně známé. V příštím okamžiku už s jistotou věděla, kdo je ten muž. Graff!

Nějak se mu podařilo uprchnout se zajetí a dostat se až sem. Jak? Možná, že ukradl vznášedlo, které pak zanechal někde po cestě, aby ho Křižanovci nezaměnili za nepřítele. Vstoupil teď na plán mezi výsadečnými loděmi a ruce, stále ještě spoutané, držel nad hlavou. V prstech svíral kus bílé látky. Slyšela, jak volá směrem k lodím. "Hej! Hej! Vy tam! Nestřílejte! Tady kapitán Graff, Pátá křižanovská garda! Mám zprávy! Nestřílejte! Přicházím v míru! Nestřílejte!"

Dva hlídkující vojáci se poradili s ostatními a pak obezřetně přistoupili ke Graffovi s namířenými zbraněmi. Další dva vojáci z hlídky Phobosu je dostihli na půli cesty mezi oběma loděmi. Tracy sledovala jejich vzrušenou debatu. V žádném případě nemohla slyšet, o čem si povídají, ale viděla jejich divokou gestikulaci.

Chvilí nato se uvnitř Deimosu ozval hlasitý skřípot a hlavní vstupní brána do oddělení OBRŮ se otevřela. Další dva ozbrojení vojáci se postavili po jejich stranách. Za okamžik z rampy sestoupili dva křižanovští důstojníci a zamířili na mýtinu k hloučku diskutujících mužů. Tracy ze své půlkilometrové vzdálenosti viděla, že obdobná delegace přichází i od jihu. Graff mohl přinést pouze jedinou zprávu, a to, že Legie je od lodí velice daleko a že on uprchl, aby varoval své spolubojovníky. Všimla si změny chování hlídkujících vojáků, kteří se účastnili debaty. Jejich napětí povolilo a vojáci sklonili své zbraně.

Podívala se na Dulaneyho. Pomalu, velice pomalu zdvíhal palec do obecně srozumitelného gesta. Konečně se jim naskytla příležitost, na kterou celou dobu čekali!

Dulaney si k ústům přiložil malou vysílačku. "Všem jednotkám... je to tady! Útok! Útok!"

Na výsadečných lodích nepochybně slyšeli jeho rozkaz, ale i tak ztratí dlouhé vteřiny, než pomine jejich překvapení a zmatek. Padesát členů Legie vyrazilo jako jeden muž z křovin a úkrytů mezi balvany na hřebenech po obou stranách údolí, ve kterém stály obě výsadečkové lodě. Tracy viděla zmatené hlídky u Deimosu s očima doširoka rozevřenými, jak se snaží zaměřit na vojáky valící se dolů ze svahů okolních kopců. Dříve, než se jim podařilo zaměřit rychle se pohybující terče, padali na zem skoleni dávkami z automatických zbraní.

Tracy odjistila svou TK pušku a v běhu zasypala vstup do nákladního prostoru Deimosu krupobitím malých, ale smrtících třímilimetrových střel. Jeden z vojáků stojících na rampě odhodil svou pistoli a obě ruce si přitiskl na tomu, co ještě před chvílí bylo jeho obličejem. Druhý voják spadl dolů z rampy. Z rozervaných ran na jeho uniformě se valila krev. Ve chvíli, kdy se Tracy dostala na úpatí kopce, si na palubě Deimosu konečně uvědomili, že na loď někdo útočí. Baterie dvojhavlňových lodních laserů se otočily směrem k lesu. Jejich světlo zazářilo jako nově se rodící hvězda a s děsivou ostroostí obkreslilo postavy běžících vojáků. Ten obraz se vypálil do Tracyiny mysli jako záblesk z nějakého gigantického stroboskopu. Za sebou slyšela nezaměnitelný řev, při kterém tuhla krev v žilách. Řev lidí zmítajících se ve smrtelné agonii.

Vzduchem syčely další a další výstřely laserů. Ten, kdo je obsluhoval, pálil jako šílenec. Některé ze střel zasáhly les na východě. Z korun stromů vyšlehly plameny. Jiné směřovaly k jihu směrem k Phobosu a Tracy slyšela výkřiky hrůzy a agónie i z této strany.

Pokud se nedostanou z dosahu laserů, čekaje všechny smrt. Jejich jedinou nadějí je dostat se na rampu lodi. Když na ni dole vbíhala, objevilo se na jejím horním konci několik vojáků. Tracy opět vypálila ze své pušky a spatřila, jak na uniformách mužů na vrcholu rampy rozkvétají děsivé rány jako krvavá poupata. Pak kolem ní tryskem proběhl poručík Dulaney. Mířil nahoru k otevřené bráně, která se se skřípotem zavírala. I rampa se začínala zasunovat zpět do lodi. Ten pohyb Tracy podrazil nohy. Zoufale se snažila přidržet mřížoví rampy. "Tracy!"

Podívala se dolů za sebe a okamžitě toho hoře zalitovala. Houpala se několik metrů nad zemí a zírala do široce rozevřených očí Janice Taylorové bíle zářících v jejím maskovaném obličejí.

"Tracy! Kupředu!"

Ale Tracy se jen s krajním vypětím držela rampy, která se neustále pohupovala sem a tam.

Dulaney byl nahoře daleko před ní. Pálil ze své poloautomatické pušky krátké úsečné dávky. Někakým způsobem se mu dařilo udržet rovnováhu a vrávoravým krokem znovu postupoval směrem k rychle se zužujícímu otvoru do lodi. Jakto, že neupadl? Když dorazil k bráně, byla už ze tří čtvrtin zavřená. Vpadl dovnitř do červené záře, která prosvítala otvorem ven. Tracy slyšela střelbu ručních zbraní, štěkot samopalů smíšený s hlubšími zvuky pušek. Pak uslyšela Dulaneyův výkřik.

Konečně se vydrápala nahoru a vyrazila za ním. V jedné ruce svírala pažbu své TK pušky, druhou rukou se přidržovala mřížoví. Když se dostala na vrchol rampy a protáhla se jeden metr vysokým otvorem, uvědomila si, že se brána přestala zavírat.

Hala byla zaplavená červeným světlem a plná bojujících postav. Dulaneyovo tělo leželo opodál. Překvapilo ji, kolika vojákům z jejich přepadového oddílu se podařilo dostat nahoru. Vždyť když se rampa začala pohybovat, byla na ní jen ona s Dulaneyem. Odpověď na tuto otázku ji napadla vzápětí. Zajatci! Museli je věznit ve spodním podlaží lodi a oni napadli strážce v momentě, kdy začaly oddíly Legie útočit!

Spatřila dva křižanovské vojáky, jak běží směrem k bráně, a zasáhla je rychlou a přesnou dávkou ze své pušky. Zjistila, že Dulaneyovo tělo zablokovalo kontrolní zařízení pro uzavírání brány. Poručík zmáčkl ovladač zavírání brány, ale zemřel dříve, než stačil bránu otevřít a znovu vysunout rampu. Sehnula se nad jeho tělo a stiskla správný spínač. Jakmile se do lodi dostal zbytek útočného oddílu, boj skončil. Na palubě bylo pouze dvacet křižanovských vojáků - tedy méně než zajatců. Není divu, že byli tak nervózní!

Zpráva o útoku Legie se rychle dostala i na Phobos. Obránci lodě neměli vůbec čas vystřelit z laserů nebo uzavřít vstup do lodi. Ilse Martinézová zneškodnila křižanovskou hlídku bojovým nožem, který si ukryla dříve, než ji zajali. A když do nákladního prostoru lodě vnikli první vojáci Legie, vedla právě své lidi do útoku na kapitánský můstek. Přesto bylo jejich vítězství velice těsné. Sedm členů útočné jednotky včetně Dulaneye bylo zabito. V bojích na palubách lodí zemřelo šest zajatců. Patnáct lidí Legie bylo zraněno. Palubní lékaři zřídili v prázdném nákladním prostoru Phobosu provizorní operační sál.

Našli také Graffovo tělo. Tedy přesněji řečeno to, co z něj zbylo. Plný zásah divoce pálicího Deimosova laseru zcela upálil polovinu jeho těla od pasu dolů. Tracy cítila, že Graff dostal, co si zasloužil, ale více se tím nezabývala. Měla teď na starosti něco jiného.

Když objevila svého milovaného Jestřába, poklidně visícího v ochranných zámcích, zmocnila se jí šílená radost. Ted' bude moci konečně ukázat, co umí!

Grayson přejížděl prsty po nápisu vyrytém v čelní stěně železobetonové stavby uvnitř jeskyně v hlubokém úžasu nad tímto neočekávaným objevem. Spolu se svými lidmi hledal skladiště zbraní a namísto toho našel: POLNÍ KNIHOVNICKÉ ZAŘÍZENÍ HVĚZDNÉ LIGY, HELM, DE890-2699. O takových zařízeních už kdysi slyšel, ale ještě nikdy žádné neviděl na vlastní oči. Věděl pouze, že byla zřizována na důležitých místech Vniřního vesmíru, ve velkých městech a v centrech kultury a vzdělanosti. Bohužel, většina těchto rozvinutých míst padla za oběť masakrům První a Druhé nástupnické války.

"Co je to, Graysone? zeptala se Lori. "Co to znamená?" "To znamená, že možná budeme mít problémy, až to budem vysvětlovat vévodovi Ricolovi," odpověděl Grayson. "Myslím, že to není zrovna to, co měl na mysli, když mluvil o pokladu Hvězdné Ligy." Dveře se pod dotykem jeho ruky neslyšně otevřely a on vstoupil do místnosti, jejíž podlaha byla pokrytá kobercem. Uvnitř nebylo tolik prachu jako v konstrukční budově venku před jeskyní, ale jinak zde byl stejný stůl se zabudovaným počítačem.

Grayson okamžitě poslal jednoho vojáka pro paměťový čip, který zůstal v počítači venku. Když ho pak zasunul do počítače v knihovně, celá stěna naproti obrazovce ožila světly a barvami. Zazářil na ní nápis: Rozvoj a šíření znalostí je jediným skutečným strážcem svobody. "- James Madison.

Když se Grayson dotkl spouštěcí klávesy, nápis zmizel a byl nahrazen rejstříkem a katalogem referencí. Místnost skutečně měla charakter knihovny a Grayson začal pomalu pronikat do způsobu, jak s ní zacházet.

Během následujících dvou hodin zjistil spoustu věcí. Dozvěděl se, že úspěšnost, s jakou určitá kultura zajistí šíření informací v rámci své populace, je měřítkem její životaschopnosti. Kultura, která omezuje šíření informací výlučně do vojenských kruhů nebo nabízí vzdělávání pouze těm, kteří si mohou dovolit zaplatit nákladné technické vybavení či vysoké školné, je zasažena přímo ve svém jádru bez ohledu na to, jak silnou či rozpínavou se jeví navenek. Helmská knihovna byla technologickou odpovědí na problém každé rozvinuté společnosti: jak dát nové informace do rukou lidem, kteří je potřebují.

Grayson se dozvěděl, že před staletími byly podobné knihovny umístěny na každé planetě, téměř v každém důležitém městě staré Hvězdné ligy. Jejich struktura byla jednoduchá: základem bylo paměťové jádro, které mohlo být jednoduše zduplikováno. Uložené informace se daly prohlížet na odpovídajícím elektronickém zařízení, buďto na počítačové obrazovce, nebo na jednoduché paměťové prohlížeče. Grayson si uvědomil, že technologie 31. století už není schopna vybudovat takové zařízení, jakým je tato knihovna, ale paměťová jádra a možnost kopírování informací v nich uložených byly dostupné bez problémů. Vzorek informace, kterou Grayson v paměti objevil, ho přesvědčil, že našel poklad mnohem větší hodnoty, než je jakékoli množství OBRŮ.

Byl zde uveden chemický vzorec jednoduchého katalyzátoru, který spouštěl reakci křemíku, galia, arzenu a uhlíku vedoucí ke vzniku materiálu supravodivého při pokojové teplotě. Ten umožňoval přenos obrovského elektrického napětí bez tepelných a energetických ztrát a zjednodušoval práci s obrovskými elektrickými náboji, nutnými pro přesun vesmírných lodí do skokového prostoru. Grayson dobře věděl, že toto tajemství bylo již dlouhou dobu ztraceno. Některé manufaktury sice vyvinuly metodu pro tento klíčový proces, ale dokonce i Grayson svým neškoleným okem poznal, že tento původní způsob je mnohem účinnější.

Byly tu také popsány postupy genetické manipulace u skotu, které vedly k čtyřnásobnému zvýšení produkce mléka, obsahujícího navíc i některé stopové prvky, vitaminy a anti-karcinogeny.

Ale Grayson hledal v této záplavě informací jednu konkrétní věc. Dotkl se tlačítka na obrazovce a celou vzdálenější stěnu zaplnila mapa pokrytá zářivou směsicí barev. Když prozkoumával spleteninu slov a světél, spokojeně se pousmál.

Našel mapu Nagajanského podzemního komplexu Hvězdné ligy.

Skladiště Hvězdné ligy bylo mnohem větší, než očekávali. Jak Grayson předpokládal, hlavní centrální chodbu tvořila jeskyně, kterou v nitru Nagajanských hor vyhloubily vody Rumělky. Major Keeler s praporem inženýrů Hvězdné ligy započal stavbu tím, že k podzemním tunelům pod Freeportem, které původně sloužily k odvádění záplav do hluboké prolákliny známé jako 'Helmská jáma', připojil další rozsáhlý systém tunelů.

Nagajanské hory vznikly na místě, kde na sebe narazily dvě zemské desky. Před milióny let obrovské tlaky v těchto místech vytvořily samotné pohoří a postupně zvedání desky směrem k východu dalo vzniknout Severním náhorním plošinám. Zlomová linie v místě setkání obou zemských desek stále ještě existovala a na jednom místě se oba okraje od sebe vzdálily natolik, že vytvořily takřka bezdnou propast spadající do helmských hlubin.

Helmská jáma se tak stala jámkou, do které inženýři svedli vody Rumělky. Východní polovina koryta vyschla a zanechala po sobě vodou vyhlazený tunel, který se táhl hluboko do nitra hor. Jak stavitelé následně zjistili, hory byly protkány celým systémem podzemních tunelů a chodeb.

Grayson se také dozvěděl, že Keeler nebyl tím, kdo začal se stavbou nagajanského projektu. Byl jenom posledním z dlouhé řady stavitelů, ale byl také tím nejúspěšnějším.

Nejprve byly hloubeny prostory pro podzemní laboratoře. Později byl projekt změněn ve snaze vybudovat v podzemí obrovskou nedobytnou pevnost. Až teprve Keeler využil stavbu jako skryš pro skladiště zbraní ze základny Hvězdné ligy ve Freeportu.

Keeler sloužil Křižanovskému společenství, ale současně byl i zapřísahlým obráncem principů, ze kterých povstala Hvězdná liga - principů jednotné mezihvězdné společnosti. Grayson četl Keelerovy záznamy týkající se tohoto tématu: Liga se rozpadala, hroutily se samotné základy civilizace. Generál Kerensky, mocný válečník, jehož armády na nějaký čas zaručily mír obydlenému vesmíru, zmizel roku 2784 někde za hranicemi Periférie. S ním zmizela i většina vojenské moci Ligy. Jeho odchod byl počátkem závěrečného kolapsu. Vládcí několika bývalých členských států povstali proti sobě v řadě marných krvavých pokusů získat kontrolu nad rozpadajícím se jádrem Hvězdné ligy.

Keeler předvídal tento závěrečný kolaps. Nicméně byl přesvědčen o tom, že Hvězdná liga bude znovu vybudována a že se generál Kerensky brzy vrátí. Proto ukrýl zbraně ze základny ve Freeportu. Bylo to jen několik týdnů před tím, než se o nich dozvěděl Minoru Kurita a než jeho flotila vyrazila k Heknu s úmyslem zmocnit se těchto zbraní. V té době Keeler zjevně vyjednával i s různými frakcemi uvnitř Ligy svobodných světů, které také měly o zbraně zájem. Podařilo se mu postavit je proti sobě a tím vyzískal drahocenný čas, aby dokončil svůj projekt.

Ale zastavit Minoru Kuritu se mu už nepodařilo.

"Takže Keelerovi se nakonec nepodařilo ty zbraně tady ukrýt," řekla Lori, která četla záznamy Graysonovi přes rameno. Na obrazovce se objevila zpráva od jednoho z Keelerových podřízených, v které majora varoval před Kuritovým přiletem a oznamoval, že zatím není možné uskutečnit transport hlavní části zbraní. "Zdá se, že tenhle papír dokazuje, že skladiště Ligy je pořád ještě pod Freeportem."

"Řek bych, že se jim potom podařilo dát se dohromady, Lori. Podívej se, co jsem tu našel." Stiskl několik tlačítek. Z obrazovky zmizela předchozí zpráva a nahradila ji propletená síť chodeb Nagajanského podzemního komplexu. Grayson zručně vyvolal jednu část mapy a zvětšil ji, až vyplňovala celou obrazovku. Ukázal na bílá písmena. "Hlavní skladiště," řekl nahlas. "Je to úplně na druhé straně pod západními svahy hor. Na mapě je několik východů... tady... tady... a ještě tady. Vypadá to, že tam je funkční dopravní systém, a jestli tomu dobře rozumím, tak další vstupy jsou na povrchu, napojené na horské stezky. Do tohoto... komplexu by se bez problémů vešlo celé město."

"To není možné," řekla Lori tiše.

"Řekněme, že naši předci znali dva nebo tři triky, který jsme, jak se zdá, už zapomněli," odpověděl Grayson. "Co ohromuje mě, je, že pořádná část z toho, co jsme zapomněli, je uložena tady." Poklepal rukou na terminál.

"Určitě tu jsou nějaký OBRy. To je jasný, Lori. Viděl jsem záznamy. Ještě jsem to pořádně nečetl, ale řek bych, že je tu uloženej minimálně jeden pluk OBRŮ, možná víc. Mnohem víc, než se nám kdy podaří naložit do Ricolovejch lodí. Ale už teď jsem přesvědčen, že největší poklad, který jsme našli, je tahle knihovna Hvězdné ligy!"

Dopravní vznášedlo se hnalo na jih od Helmdownu. Šest ze sedmi jeho pasažérů mělo na sobě kápě Zasvěcených ComStaru, techniků zasvěcených do vnitřních tajemství pseudonáboženského řádu. Sedmým byl Rachan. Sále ještě měl na sobě civilní šaty, ale zjevná úcta, se kterou se k němu chovali jeho spolucestující, jednoznačně ukazovala na jeho moc.

"Oblaka prachu před námi, Precentore," řekl řidič vznášedla. Stáhl si kápi dozadu a nasadil si tmavé brýle, aby při řízení lépe viděl. Oblaha byla jasná, rozpálená horkem a vysoko na východě se kupily temné mraky.

"To bude Langsdorfovův konvoj," řekl Rachan. Pozorně studoval mraky a oblohu nad nimi. K večeru začne pršet.

"Dokáže Langsdorf otevřít ty dveře?" zeptal se zasvěcený.

"Studoval jsem pozorně družicové snímky, můj synu." Podivné, jak snadno člověk sklouzl zpět do frází a formulí řeči Řádu, když byl zase mezi svými. Rachan nepoužil oslovení 'můj synu' už několik let. "Zdá se, že přehrada vztyčená napříč korytem Rumělky je podepřena nějakou vnitřní konstrukcí, pravděpodobně z litého betonu a oceli. Poměrně malé množství plastické trhaviny umístěné do bodů největšího namáhání by mohlo narušit tyto nosníky a celá stavba se pak zřítí. Nejlépe bude, když to necháme na Langsdorfových inženýrech."

Starší Zasvěcený Larabee pozorně studoval jedno z paměťových jader. "A tohle uchová data z knihovny Hvězdné ligy, Precentore? Vypadá to spíš jako kouzlo než věda."

"Nezapomínejte, můj synu, že jednou z povinností Zasvěcených je uchovávat Staré Vědění. Temná Noc se blíží a s ní konec dnešní civilizace. Vědění, které je uloženo v knihovně Ligy se stane bránou k Novému Dni."

"Chápu, Precentore, ale není mi jasné, proč ji musíme zničit."

Rachan pohlédln přes Zasvěcené na zvolna ubíhající prérii, která se táhla všude kolem nich až k obzoru. "Ve většině případů není jednoduché dostát své povinnosti, Zasvěcený Larabee. Nezapomínejte, že tajemství, které jsem vám šesti vyjevil, si s sebou musíte vzít do hrobu. Ti, kteří nepatří k Řádu... a i většina těch, co k němu patří, by neporozuměli tomu, co jsem vám prozradil dnes ráno."

Blahoslavený Blake věděl, že vědomosti - a komunikační síť, která umožní tyto vědomosti rozšířit - budou jednoho dne klíčem k absolutnímu vítězství Řádu. Naši povinností je chránit vědomosti, Staré Vědění, získané ze zdrojů, jako je tato knihovna, do dne, kdy Řád povstane do nového úsvitu civilizace a prosperity. Ale stejně tak je naší povinností zabránit, aby tyto vědomosti nepadly do... nepovolaných rukou." Lehce se dotkl paměťového jádra konečky prstů. "S pomocí tohoto odvezeme data Hvězdné ligy z knihovny ukryté pod horami. Až odvoz ukončíme, zničme knihovnu do základů."

Zasvěcený stále ještě vypadal nejistě a Rachan se na něj usmál. "Věřte mi, můj synu. Tím, že bychom dali informace z knihovny veřejně k dispozici, bychom neprokázali lidstvu dobrou službu. Jenom by to prodloužilo jeho agónii."

Nicméně, v našich rukách bude Staré Vědění v bezpečí."

"Já vám věřím, Precentore. Jenom jsem přemýšlel, jestli... si vůbec zasloužíme takovou důvěru. Takové vědomosti se dají snadno zneužít!"

"V tomto, můj synu, musíte důvěřovat svým nadřízeným." A já, pomyslel si Precentor, doufám, že všechny tvé pochybnosti brzy skončí. Hned, jak mi pomůžeš dokončit, co musí být uděláno."

Slunce právě zapadalo, když Legie šedé smrti znovu vyšla na denní světlo. Jedna z chodeb vyznačených na počítačové mapě, kterou si Grayson vytiskl a teď ji držel v ruce, je dovedla k ukrytému průchodu, z kterého se jim otevřel pohled na oranžové helmské slunce klesající do vln Západního rovníkového moře. Z ukrytých počítačových souborů se dozvěděli, jak za sebou zavřít Východní bránu. Dole pod nimi ležela rozlehlá pláň, která se ostře svažovala k pobřeží. Napravo na severozápadě se týpyla západní část Rumělků, znovu zrozená pod horami z vod tajících ledovců. Řeka ústila na povrch v Rumělkovém údolí, v jednom ze tří průchodů horami na západ, a klikatila se pláněmi směrem k moři.

Skladiště Hvězdné ligy našli pod západním svahem hor. Bylo vyplněno tichými řadami OBRŮ Hvězdné ligy, které nehybně stály v lešení ochranných držáků. Dále tu byly zbraně a munice, zaměřovače a komunikační zařízení Ligy. A vozidla, většinou vybavená stejnými fúzními pohonnými jednotkami, jaké poháněly i OBRy, a které se už v současné době vyskytovaly jen zřídka. Grayson našel i desítky tanků, od Vedett až po Destruktory, zjevně vyzbrojených a připravených vyrazit. Potom, co objevil nákladní vozidla dostatečně velká na to, aby na svých širokých plochých tahačích uvezla i OBRa, začínalo mu být jasné, jak techové Legie dopraví všechny ty stroje na Rumělkové pláň, kde je bude se svými loděmi očekávat vévoda Ricol. U západní stěny skladiště začínala široká betonová silnice, která se stáčela po úbočí hory a nějakých pět set metrů níž ústila na pláň. Tam bude nejlepší místo pro přistání výsadkových lodí, snadno přístupné od Západní brány. Silnice se pak stáčela k severu do jednoho z horských průsmyků.

"Graysone!" Loriin zesílený hlas zaburácel z reproduktorů Kondora. "Máme spojení s Phobosem! Jsou osvobozeni i chystají se přistát!" Grayson zajásal a vyrazil ke svému Marabuovi, který stál tam, kde ho zaparkoval jeho tech. Vyšplhal po žebříku tak rychle, jak mu to dovolovaly jeho končetiny, a padnul do pilotního křesla. Pak začal rychle vyladovat Phobosovu frekvenci.

"Táboří na východních svazích hor," zaslechl hlas kapitána Martinézové, když se mu podařilo otevřít komunikační kanál. "Odsud je vidíme docela jasně."

"Ilse!" promluvil Grayson. "Tady je Carlyle. Jsem rád, že vás zase slyším!"

"A já jsem ráda, že slyším vás, kapitáne! Právě jsem říkala Lori, že přistaneme během pěti minut."

"Dobře. Znáte souřadnice?"

"Ano. Přistaneme na pláni pod západním vstupem."

"Ilse mi právě oznámila, že Ricol se vůbec neukázal, Graysone," dodala Lori. "Výsadkové lodě osvobodily jen jednotky poručíka Dulaneje. Zdá se, že Ricol vůbec nebyl na naší straně."

"Já... rozumím."

Tím vznikaly nové komplikace. Ricolovy výsadkové lodě by měly přistát zítra v poledne. Pokusil se snad Ricol záměrně sabotovat Graysonův pokus osvobodit Phobos a Deimos?

V tu chvíli si Grayson uvědomil, že jeho stará nenávisť k Ricolovi je definitivně pryč. "Musím si s Ricolem promluvit, než tomu uvěřím, Lori. Jsou možná i jiná vysvětlení. Prozatím předpokládejme, že Ricolovy lodě se tu zítra objeví, tak jak bylo plánováno."

"Možná, že ani k tomu nedojde, plukovníku," řekla Martinézová. Venku se ozval táhlý hluboký rachot, který byl dobře slyšitelný i přes Marabuův vnější plášť. Grayson se naklonil kupředu a vykoukl OBRovým předním průhledem. Byl odměněn zábleskem zlatého slunce, které se zatřpytilo na pláštích dvou výsadkových lodí vysoko na obloze. "Právě jsem říkala Lori, že asi máte společnost. Na východních svazích se vám usadila zatraceně velká armáda."

"Přesunují se?"

"Zdá se mi, že si chystají tábor. Musíte analyzovat snímky, které jsme pořídili, ale odhaduju to na pětadvacet až osmadvacet OBRů, plus vozidla a vojáci."

"Jestliže staví tábor, asi mají v úmyslu vyrazit až ráno," řekl Grayson. "Určitě se nepokusí překročit hory v noci."

Jak lodě narůstaly na obloze, stával se hlas kapitána Martinézové jasnějším. Grayson teď už také rozeznával záblesky řídicích trysek.

"Taky si myslím, plukovníku. Ale to nám stejně moc nepomůže. Kterýkoliv z OBRŮ zvládne ty průsmyky za hodinu, maximálně za dvě. Jestliže vyrazí za úsvitu, máme je na krku daleko dřív, než se tu objeví kuritovci se svejma loděma."

Z obou výsadeklových lodí vyšlehl dlouhý ohnivý jazyk, jak piloti zesílili tah a začali navádět svá nukleárně-fuzní plavidla na přistání na Rumělkových pláních.

"Možná, že ne," řekl Grayson. "Mám pár nápadů, který by je mohly trochu zpomalit."

29

Grayson rozložil mapu na skálu tak, aby na ni všichni viděli. Dokola kolem nich se tyčily Nagajanské hory a jejich ledové špičky se leskly v prvních paprscích nového dne. Obloha byla temně modrá a v ranním světle se ještě daly rozeznat nejjasnější hvězdy. Ale ve stínu údolí, kde se vojáci shromáždili, bylo ještě šero.

"Máme dva zásadní problémy," zahájil Grayson poradou. "První je, že musíme ohlídat tři oddělené trasy - tři cesty, kterými se k nám Langsdorf může dostat. My jsme tady." Jeho prst se zabodl do mapy na nápisu Rumělkové pláně.

"Langsdorfovi lidé táboří tady na severovýchodě, nedaleko od místa, kde jsme tábořili včera my. Mezi námi -" jeho prst se posunul na sever na oblast hustě pokrytou vrstevnicemi "- jsou Nagajanské hory... a ty tři průsmyky."

Zprávu, že křížanovským silám už nevelí lord Gart, ale plukovník Langsdorf, přinesla Ilse Matíniová. Když monitorovala křížanovské rádiové vysílání, zachytila zprávy z křížanovského velitelství. Graysona ta informace nepřekvapila. Vytužil to už z rychlosti, s jakou křížanovské síly zaměřily k jihu. Na něco takového by lord Gart potřeboval minimálně tři dny.

Lori vzhledla od mapy. "Říkal jsi dva problémy, Grayi. Který je ten druhý?"

Grayson se usmál. "Druhý problém je, že Langsdorf má pravděpodobně dost lidí a OBRŮ na to, aby použil všechny tři cesty najednou."

"Proboha," ozval se Clay. "Říkáte to tak jistě, plukovníku, že se mi to přestává líbit."

"Langsdorf má dvě možnosti," pokračoval Grayson. "Buďto shromáždí armádu a požene ji celou jedním z těch tří průsmyků, anebo ji rozdělí a vyrazí současně dvěma... nebo třema cestami."

Lori znejistěla. "Co si myslíš, že udělá?"

Grayson zavrtěl hlavou. "Já Langsdorfa neznám. Slyšel jsem o něm, že je dobrý plukovník a v Rozštěpeném údolí si počínal opravdu slušně. Předpokládáme, že je dobře... a zkusme se na to podívat z jeho pohledu."

"Jestliže armádu rozdělí, dopustí se klasické taktické chyby," řekl Clay, zatímco se drbal ve strništi na bradě. "Předhodi nám ji... a nechá nám vybrat. Jestliže udrží armádu pohromadě... pak neexistuje moc možností, jak mu uškodit. Prostě prorazí obranu a smete nás jako domeček z karet."

"Správně," přitakal Grayson. "Pokud ale půjde celá armáda najednou, musí si vybrat jeden z těch tří průsmyků."

Podívejte -" Grayson naznačil na mapě všechny tři cesty "- hlavní cesta jižně od Západních výšin prochází Drangem do Drangského průsmyku. Tady celkem problém nemáme. Průchod je sice úzký, ale pro armádu je tam dost místa. A terén je tam taky celkem příznivý. Dostane tamtudy celou armádu... a pěkně rychle."

A teď... dál na severozápad je Leeova soutěska. Je hlubší a terén tam není tak rovinný. Občas je cesta zablokována ležícími balvanama. A je tam spousta zatáček, zákrutů a zlomů a občas tam útesy vytvářejí slepá ramena. Langsdorf by musel být naprosto blázen, aby hnal celou svou armádu zrovna tudy. Je to tam tak nebezpečný, že by mu trvalo minimálně tejdén, než by celou trasu prověřil... a to bychom zatím byli dávno pryč."

No a tady, východně Drangského průsmyku, je Nagajanský kaňon. Tím teče k jihu Rumělka. Začíná tady na severovýchodním konci Drangského průsmyku a pak se odděluje a obchází Drango. Terén je tam horší než pod Drangem, ale je to mnohem lepší než v Leeově soutěsce. Největším problémem je Rumělka. Vytéká tam na povrch z podzemního jezera... Na několika místech tam sice jsou brody, ale předpokládám, že Langsdorfovi velitelé nebudou vědět, kde je hledat. Zabere dost času, než je najdou a než se přebrodí."

"Takže jaká je odpověď?" zeptala se Lori. "Udělá to, co se nabízí... a nebo to, co je nečekané?"

Grayson se usmál. "Dobrý velitel dělá to, co protivník nečeká, ale plukovník Langsdorf tady celkem nemá na výběr. Jestliže armádu nerozdělí a pošle ji najednou, musí jít tudy." Grayson zabodl prst do mapy. "Drango. Pokud zvolí Rumělku nebo Leeovu soutěsku, riskuje, že ztratí buďto nás nebo svoji armádu."

"Ha, p'ne! Tžepo'dáte, se na tudy rozdělí!" vykřikl McCall a obličej se mu rozjasnil.

"Prakticky mu nic jiného nezbejvá. Jak už říkal Delmar, dopustí se tím klasické taktické chyby, ale tím se právě tahle volba stává neočekávanou. Pokud nechá armádu pohromadě, musí zvolit Drangskou soutěsku. Ví to a taky ví, že to víme i my. Také musí předpokládat, že pokud to víme, pokusíme se s tím něco udělat. Neví jistě, jakou silou disponujeme. Můžeme mít dostatek výbušnin, abychom podminovali celý průsmyk... nebo můžeme mít dost vojáků na to, abychom je zdrželi tak dlouho, než budou naše výsadeklové lodě připraveny. Nezapomínejte, že se nechce jenom dostat skrz. Musí nám zabránit v útěku... a zajmout nás, pokud bude mít příležitost. Nemůže riskovat, že uvízne někde v horách."

Takže předpokládáme, že svoje síly rozdělí. Hlavní část jistě pošle tudy -" Grayson ukázal na Drango "- nebo tudy."

Prst se posunul na jih na Rumělku. Na chvíli se odmlčel. "Kdybych byl na jeho místě, volil bych řeku. Je to obtížnější, ale méně pravděpodobný. Poslal bych Drangem dost vojáků, aby odválekali pozornost nepřítele. Asi bych to udělal dost rychle, abych ho překvapil a zatím bych nám... bych nepříteli poslal velkou sílu do zad a ohrozil jeho výsadeklové lodě. Tak by se všichni dostali přes hory na jih a celý problém by se vyřešil najednou. Hlavní část by zatím prošla kolem Rumělky. Trvalo by to sice dýl, ale mohli by dorazit včas, aby pomohli ostatním nepříteli chytit."

"A co Leeova soutěska? Tu by úplně ignoroval?" zeptala se Lori.

Grayson zavrtěl hlavou. "Nevím. Ale kdybych byl v jeho kůži, poslal bych malou jednotku - možná rotu nebo tak i tamtudy. Aby odválekala pozornost. Ty na druhý straně by měli hned o čem přemýšlet a možná, že by to odválekalo i část jejich sil. Grayson vzhledl od mapy a pozorně se rozhlédl po tvářích ostatních. Jeho hlas teď zněl odhodlaně a

rozhodně. "Takže se asi shodneme, že Langsdorf nejspíš použije všechny tři cesty. Nejdřív pošle Drangem poměrně velkou skupinu, aby nás překvapil a zdržel do příchodu hlavních sil. Malou, lehkou jednotku pošle Leeovou soutěskou, částečně aby odlákal naši pozornost a částečně, aby se nám pokusil dostat deset nebo dvanáct OBRŮ do zad a ohrozil naše výsadkové lodě. Největší část pak půjde kaňonem kolem Rumělký. Předpokládá, že budeme bránit jednu ze tří cest a že nás tu napadne a zdrží. Zbytek jeho armády se shromáždí na Rumělkovech pláních, vyrazí proti výsadkovým lodím... a tím nás dostane."

Clay vypadal nevzrušeně. "Takže? Co to znamená pro nás? Nezdá se mně, že by nám moc pomohlo, když víme, co se Langsdorf chystá udělat. Chci říct, že je moc pěkný, když víme, jak se nás ten chlápek chystá zabít, ale rozhodně se necejtim o moc líp."

"Kamaráde, když víme, že se nepřítel chystá udělat klasickou taktickou chybu, musíme toho využít." Grayson se podíval na Lori a mrkl.

Clayovy oči se rozšířily. "Ty se na ně chystáš postupně!"

Grayson se rozesmál. "Jasně, to nečeká, ne? Tím se dostaneme do docela slušný výhody." Ukázal na okolní štíty.

"Kromě toho, víme o těchto horách něco, co Langsdorf neví. To samo o sobě má cenu jednoho pluku."

Clay zavrtěl hlavou, ale usmál se. "Jednoho pluku? No, tak to by zatraceně měl radši být pluk těžkých útočných OBRŮ, jinak nás Langsdorf rozseká na hadry."

"Mám ještě jednu otázku, Grayi," řekla Lori. "Ten Langsdorf... jistě mu nařídili, aby našel skladiště Hvězdné ligy. Proč si myslíš, že vůbec půjde těma průsmykama? Možná, že se zrovna pokouší vykoumat, jak otevřít Východní bránu, a když se mu to nepodaří, jistě přijde na to, že ji může vyhodit do vzduchu. Tak jako my." "Správně postřeh, Lori. Ale koukni se na to z jeho pohledu. Víš, že Legie zmizela někde v horách. Ale nevíš, co je uvnitř nebo kam to vede. A nemáš mapu. Snažíš se dosáhnout svou oběť, ale mohla bys přijít o celou armádu."

Teď si představ, že uvidíš Legii... nebo značnou její část, v nějakém ústí. Třeba... tady." Jeho ukazováček se dotkl severovýchodního konce Drangského průsmyku. "Všude máš hlídky a zvědy. Uvidíš legionářský OBRy, který se snažíš chytit, v ústí jedny ze třech cest. Co uděláš? Budeš se dál pokoušet otevřít bránu? Nebo se ty hajzly pokusíš chytit, dokud máš příležitost?"

"Páni," řekla Lori. "Rozhodně nepůjde po neznámé cestě, když nás uvidí."

"A když nás uvidí v ústí Drangského průsmyku, rozhodně ho napadne rozdělit svoje síly a chytit nás nebo se dostat k našim výsadkovým lodím... pokud ho to už nenapadlo." Grayson roztáhl ruce. "Konec konců, možná, že se už rozhodl poslat svoje síly skrz hory, když včera v noci viděl přistávat výsadkový loď."

"Budem sebou muset hodit, pokud se chceme dostat Drangem dřív, než se rozhodne vyrazit, ať už jedním nebo druhým směrem."

"Souhlasím, ale nepůjdeme pěšky. Aspoň ne celou cestu," řekl Grayson.

"Ne, řek bych, že vyzkoušíme dopravní systém Nagajanského podzemního komplexu."

Plukovník Langsdorf si založil ruce na prsou a zavřel oči. Precentor ComStaru měl velmi nepříjemný zvyk neustále říkat a opakovat zjevné věci.

"Pane, já chápu to, co říkáte. Lord Gart se chce dostat do těch hor a najít ty zbraně. A vy po tom toužíte také."

Ale pane, prosím vás, chápejte moje postavení." Podíval se na Precentora a pak krátce pohlédl na kápě Zsvěcených ComStaru. Co se týkalo Langsdorfa, zastával názor, že to pseudonáboženské blouznění Řádu je jen směsicí pověřivosti a neopodstatněného mysticismu. Jestliže tohle je jediná naděje současné civilizace...

"Snad se Legie šedé smrti dostala skrz tu stěnu. Stopy, které jsme našli, spolu s těmi stany, které tam nechali, tomu napovídají. Na druhou stranu, viděli jsme jejich jednotky v průsmyku nějakých deset kilometrů na severozápad. Viděli jsme je, chápete to? Mým inženýrům by se pravděpodobně podařilo dostat se dovnitř pomocí výbušnin, jak navrhuje. Ale zabere to spoustu času... a spoustu sil, kterých nemám nazbyt. Potřebuju své inženýry při přechodu hor. Jenom oni mohou detektovat a zneškodnit miny, než vyrazí mé hlavní síly."

Nemůžu poslat své jednotky do neznámé a nezmapované sítě podzemních tunelů, ani v případě, že budu vědět, kam se potřebuju dostat. A nemůžu si dovolit riskovat, že nepřítel proklouzne některým z postranních tunelů a vpadne mi do zad. A konečně, nevidím žádný důvod, proč bychom měli bloudit jeskyněmi, když je poloha nepřítele dostatečně známá. Teď je v Drangském průsmyku a míří na severovýchod. Vyslal jsem Bumerangy, aby z výšky sledovaly každý jeho pohyb. Dostihnu ho v Drangu a tam ho taky dostanu."

Věřím, že vy, Precentore, i vaši Zsvěcení máte v jeskyních důležitý úkol. A s největší radostí vám dám k dispozici svou ženijní jednotku, ale až dokončím tuto operaci."

Ale cokoliv chcete udělat, může snad zatraceně počkat, až dodělám svou práci!"

Langsdorf sám sebe překvapil takovým výbuchem hněvu. A stejně tak i techy ComStaru. Normálně to byl klidný člověk, který rozhodně neměl ve zvyku takhle dávat najevo své emoce.

Tažení si už začínalo vybírat svou daň. Bylo kolem něj příliš mnoho lidí, kteří se třáslí na to, aby mu mohli poradit, ale odmítali mu pomoci. Se svými sedmadvaceti OBRy a dost slušným množstvím ostatních jednotek měl nad nepřítelem jednoznačnou převahu. Nicméně Langsdorf znal OBRy dost dobře na to, aby věděl, že vrtkavé štěstí, nebo nějaká hloupá chyba na jeho straně, ho může o tuto výhodu snadno připravit. "Chápu vaše postavení," řekl Precentor. "Ale snažte se porozumět také vy mně. Ať už si osobně věříte čemu chcete, tato výprava se koná díky mně. Vzpomeňte si, kdo vám svěřil velení těchto sil, navzdory protestům lorda Garta. Je nanejvýš nutné, abych se já se svými pomocníky dostal do jeskyně co nejdříve. A rád vám slíbím..." Podíval se na svůj wristcomp. "Řekněme šest hodin. To je myslím dostatek času na to, abyste porazil Carlyleovy jednotky a znovu zajal obě výsadkové lodě. Ale jestli se vám to do té doby nepodaří, trvám na tom, abyste mi okamžitě poslal ženijní jednotku, která otevře tuto bránu."

Plukovník cítil, jak se v něm při Precentorově arogantním proslovu opět vzmáhá slepá zuřivost, ale pak se ovládl a dostal svůj vztek pod kontrolu. Jediné, co dal najevo, bylo napětí ve svazech rukou, když je pomalu sevřel v pěst. "Dobře, Precentore. Šest hodin bude stačit. Ale stejně vás varuji, že tenhle Grayson Carlyle je nevyzpytatelný a zdatný protivník. Možná je to zrádce. Možná, že povraždil všechny ty lidi na Siriu V. Ale jako nepřítel si z naší strany zaslouží respekt - a nejvyšší opatrnost. Rozhodně ho nesmíme podceňovat. Jestliže se nám nepodaří porozumět tomu, jak uvažuje, pak nám nebude stačit ani šest let."

Drango byla malá vesnička. Ležela na silnici vedoucí z Helmdownu na jih do Rumělkových plání a žilo v ní asi tři sta obyvatel. Většinou to byli pastevci, i když kolem cesty v širokém horském údolí bylo i mnoho farem. Začátkem dopoledne zaslechli obyvatelé Dranga narůstající hukot blížící se armády. Některé děti už přinesly zprávy, že brzo ráno zahlédly vojenská vozidla a OBRy a povídalo se i něco o podivných blescích na obloze během noci; o cizincích v divných oděvech, kteří v noci pracovali na polích východně od vesnice; o kosmických lodích, které den předtím přeletěly nad vesnicí a přistály na pláních na jihu; a o divných zvucích, které se ozývaly z okolních hor. Předchozí pověsti se daly snadno svést na dětské žertování nebo přílišnou představivost dospělých. Ale ani ti nejskeptičtější už nemohli popřít to, co uviděli, když vyšli za vesnici, aby zjistili příčinu narůstajícího dunění. Na čele kolony desítek pásových vozidel a vznášedel pochodovalo dvanáct OBRŮ. Na OBRech stejně jako na vozidlech se dal dobře rozeznat orel s roztaženými křídly, znak rodu Křižanovců. Obyvatelé Dranga neslyšeli prakticky nic o vzpouře a krveprolití na severu, ale teď jim bylo jasné, že se blíží nepříjemnosti. Většina z nich našla úkryt ve sklepích svých domů. Jenom pár z nich uteklo dál do úbočí hor, skrylo se mezi balvany a skalisky a zajistilo si tak dokonalý pohled na nadcházející bitvu.

Konvoj i velel kapitán Maranov a hnál své lidi nejvyšší rychlostí. Plukovník Langsdorf pověřil jeho Čtvrtou lehkou útočnou jednotku, aby za podpory motorizované pěchoty a Křižanovské královské gardy zajistila Drangský průsmyk a poskytla vesnici ochranu. I když nepřítel zahlédl v průsmyku brzo ráno, zatím po něm nenašli žádnou stopu.

"Rychlejc, chlapi. Neflákejte se," křičel Maranov na taktické frekvenci tak často, že se z toho jeho lidem už začínal zvedat žaludek. Nicméně kolona postupovala rychle. Jestliže byla Carlyleova Legie stále ještě v průsmyku, Maranov ji dostihne. Pokud se už dostal na druhou stranu na Rumělkové pláně, kapitán ho bude pronásledovat, dožene ho a zdrží tak dlouho, než dorazí plukovník se zbytkem svých sil. Maranovův Palcát šel v čele, rychlým a rozhodným krokem. Na obou stranách ho stíhali Colby a Vinter v Jestřábech. Mocný a působivý válečný šik se blížil v ranním slunci. První nálož explodovala pod Vinterovým Jestřábem. Gejzír prachu a hlíny smetl Vinterova čtyřicetipětiletého OBRa a mrštil jím do oblaků dýmu a trosek. Maranov prudce stočil svého Palcáta do strany. Hledal nepřítel, ale na svých detektorech viděl jen své vlastní stroje a budovy nedaleké vesnice. Když se Vinter začal zvedat na nohy, explodovala druhá nálož jihovýchodně, těsně u Benningova Gryfa.

"Miny!" zařval Benning přes komunikační kanál. "Schovali je tady, mezi skálama!"

Maranov se divoce rozhlédl po okolí. Všude, kam dohlédl, viděl Drangský průsmyk jako širokou přímou cestu napříč horami, která vedla k jeho cíli - pláním, kde včera přistály průsmyk a nepřítel bude zcela bezmocný. Přesně tam, kde ho chtějí mít.

Po dvou explozích nášlapných min uviděl najednou Maranov soutěsku v úplně jiném světle. Na obou stranách se tyčily špičaté hory s čepičkami věčného ledu a vytvářely překážku, kterou něco tak neohrabaného jako OBR nemůže nikdy překonat. Až teprve teď křižanovskému kapitánovi došlo, že údolí je vlastně ideálním místem pro přepadení ze zálohy.

"Kapitáne!" To volal Jennings ze svého Křižáka. "Pohyb na dva-devět-pět! Mám cíle!"

"Zaměř je a sejmi je. Vzdálenost?" "Pět set a přibl..."

Další exploze utnula rádiový hlas. Tentokrát přišla vysoko z úbočí těsně nad Jenningsovým OBRem. Výbuch uvolnil lavinu štěrku a kamení a ta se s rachotem zřítíla na Jenningsova Křižáka.

"Jsem v pořádku," ozval se po chvíli ticha Jennings. "Trošku to se mnou otřásl. Ale proboha... kde se tady vzali?"

Maranov zrovna přemýšlel o tom samém. Zdálo se, že nepřátelské OBRy s dobře patrnou šedou lebkou na šarlatovém pozadí vystávají přímo ze skal kolem nich. Čtyři teď byly na severozápadní straně údolí a další čtyři na jihovýchodě.

"Všem jednotkám! Palte! Sundejte je!" Maranov odjistil Palcátový vrhače částic a zahájil palbu. Těžké proudy nabitých částic proťaly ranní vzduch a udeřily do blížících se OBRŮ a skal kolem nich. K němu se přidaly i další OBRy jeho jednotky. Zasyčely první laserové paprsky a první rakety vyznačené kadeřavými stopami bílého kouře zamířily ke svým cílům.

Na Maranovova Palcáta dopadlo několik raket. Exploze vyrvaly kusy pancíře a střepiny se divoce rozlétly do všech směrů. Maranov opětoval palbu, ale s hrůzou si všiml, že vrhač částic na pravé ruce se s každou další odpálenou dávkou začíná čím dál víc přehřívát. Před šesti měsíci dostala zbraň zásah v bitvě proti Liaovcům a navzdory všem snahám jeho techů, stále ještě nebyla v pořádku. Tato porucha se začínala stávat osudovou, protože jestli někdy potřeboval rychlou a těžkou palbu, pak to bylo právě teď!

Vinterův Jestřáb odpálil své zdvižné trysky a neohrabaně se vznesl do vzduchu. Maranov viděl, že Jestřáb má rozsáhle poškozené obě nohy, pravděpodobně důsledkem předchozí exploze min. OBR ztěžka dosedl a málem při tom spadl na zem. I jedna z jeho zádočných trysek byla poškozena.

Palcáta zasáhl další výbuch a srazil ho na stranu. Maranov se snažil udržet nad OBRem kontrolu, ale jeho gyroskopy se strašlivým skřípěním protestovaly. Pak stroj začal opět reagovat a pomalu se uklidnil. Maranov se prudce otočil, aby se postavil čelem novému nebezpečí. Od východu se k němu blížil nepřátelský Lukostřelec. OBR odpálil z raketometu na svém trupu druhou salvu raket. Vzduch se naplnil střelami a země kolem Maranova vybuchovala v téměř nepřetržitě kakofonii zvuků, světla a ostrých svištících úlomků skal.

Palcátový přístroje se rozječely varovnými signály, rudé kontrolky signalizovaly požár v plášti levého nožního pístu, průlom pancíře na levém boku a kritický stav pístu na levé paži. Maranov se úporně prodíral výbuchy a kouřem. Levý vrhač částic přestal reagovat na ovládání a OBR teď vlácel při každém kroku jeho těžký válec po zemi. Maranov vypálil z pravého vrhače... a pak ještě jednou. Lukostřelec palbu opětoval a záblesk jasného světla zanechal vysoko na pravém Palcátově boku zčernalou ránu.

Pak do něj znovu něco udeřilo zezadu. OBR se pomalu a těžkopádně otočil. Pravou nohu táhl za sebou, protože do kolenního spoje se dostal kus vytrženého pancíře. Skrz kouř uviděl, jak se k němu blíží další OBR - Střelec - a jeho strašlivá palebná síla se plně soustřeďuje na něj. Dvouhlavňový laser pálil jednu dávku za druhou a vypaloval do ochranného pláště hluboké jámy. Do poničeného stroje se zakously osmdesátimilimetrové střely z rychlopalného autokanónu. Maranov mohl sledovat lesk prázdných nábojnic samonaváděcí munice, které vyletovaly z rychle se otáčejících komor Střelcových zbraní. Projektily bušily do těžce narušeného pancíře a razily si cestu doruda rozežhaveným kovem. Pak Maranov uslyšel kovový klapot a ucítil chvění pod svými nohama. Trhl Palcátovým řízením dopředu a prudce se otočil nalevo, aby se dostal z palebného pole blížícího se Střelce.

Jenže ten pohyb se nepodařil. Gyroskopy přestaly fungovat a OBR zamrzl na místě. Maranov zkrvavenými rukama bušil do ovládacího pultu, ale stroj zůstával nehybný jako okolní hory.

Na taktické frekvenci se ozval podivný pronikavý zvuk. Nedalo se to samozřejmě říci úplně přesně, ale zdálo se, že ta slova odpovídají Střelcovým pohybům. Maranov by mohl přísahat, že to křičí Střelcův pilot. Na něj. A naprosto nesrozumitelným jazykem.

Pak byl na řadě Maranov, aby začal řvát. Podlaha kokpitu se roztrhla přílišným tlakem a holé nohy mu olízly plameny. Jeho pěst dopadla na velké rudé tlačítko, které by ho mělo vystřelit ze zmračeného Palcáta, vystřelit pryč od strašlivého žaru, který dotíral na jeho spálené nohy. Nic se nestalo, jelikož stejný výbuch, který roztrhl podlahu OBRova kokpitu, přerušil i elektrickou instalaci katapultovacího zařízení. Maranov znovu stiskl spínač... a znovu se nic nestalo. Na moment přestal křičet a v němž hrůze nevěřícně zíral na katapultovací otvor půl metru nad svou hlavou, který zůstával umíněně zavřený. Znovu udeřil do spínače... a ještě jednou...

Otřásl jím další výbuch. Bez funkčních gyroskopů OBR nedokázal zásah vyrovnat a zřít se jako socha na tvrdou kamenitou zem. Náraz mrštil Maranovem proti bezpečnostním pásům jeho křesla a srazil mu z hlavy neurohelmu. Výbuch a následný pád poškodily Palcátový chladiče. V pozici hlavou dolů většina chemické chladicí kapaliny, která se ještě nestačila odpařit, zaplavila proražený kokpit.

Maranov upadl do milosrdného bezvědomí dříve, než vroucí kapalina dosáhla až k jeho tělu.

30

Graysonovy falangy sevřely křížanovské OBRy mezi sebe. Přední stroje nepříteli se dostaly do ohně soustředěné křížové palby, zatímco zadní stroje se nemohly do boje zapojit bez rizika, že zasáhnou i své vlastní spolubojovníky. Graysonův Marabu vyrazil kupředu mlhou a kouřem. Uprostřed záblesků a explozí se postavil křížanovskému Křížákovi, který se právě vyhrabal ze záplavy kamení a hlíny uvolněné výbuchem miny.

Marabu vypálil současně z vrhače a laserů a zaznamenal rozsáhlé zásahy na vnějším plášti nepřátelského OBRa. Křížák palbu opětoval. Marabu dostal jeden zásah do pravého ramene a druhý do pancíře těsně pod kokpitem. Na hlavní taktické frekvenci Grayson zaslechl McCallovy skotské nadávky. Byly to zvuky, při kterých stydla krev v žilách a které mohly snadno vnést zmatek do řad nepřátel. Grayson zamířil masivní 120ti milimetrový autokanón a vypálil na Křížáka dlouhou automatickou dávku. Výbuchy se rozprskly těsně kolem křížanovského stroje, potom zasáhly jeho levou nohu a srazily ho na kolena.

Než mohl Grayson zamířit k druhé dávce, byl napaden z jiného směru. Laserový paprsek zasáhl jeho pravou paži a kontrolky na konzoli se varovně rozzářily. Signalizovaly poškození a přehřátí. Marabu se prudce otočil a ocítl se tváří v tvář dvěma těžkým strojům - Bleskovi a Střelci.

Bleskův těžký laser mohl způsobit vážné poškození libovolnému OBRovi, který se dostal do jeho palebného pole, a tak se Grayson raději rozhodl stáhnout. Začal rychle ustupovat a přitom pálil do obou nepřátelských strojů. Vyrázili za ním a laserové paprsky divoce svištěly kolem Graysonova OBRa.

Grayson zaměřil Bleska na hlavní obrazovce a zvětšil jeho obraz. Ten stroj mu připadal známý. Na laseru na Bleskově pravé paži jasně rozeznával hlubokou brázu. Vypadalo to, že kabel hlavního přívodu energie je přerušený. Byl to stejný Blesk, se kterým se Grayson už jednou potýkal při divoké bitvě o výsadkové loď v Rozštěpeném údolí! Tenkrát se legionářům podařilo vyřadit jeho těžký laser a zřejmě ještě nebyl čas ke generální opravě! Grayson ostře strhl Marabua do útoku a vyrazil k Bleskovu pravému boku, aby se tak dostal na jeho poničenou stranu.

I bez těžkého pravého laseru byl Blesk pořád ještě zdatným protivníkem. Na trupu měl namontované tři střední lasery kombinované s raketami středního doletu a doplněné pásem RDD Delta Dart na levém rameni. I poškozený Blesk byl pro Graysonova Marabua vážným nebezpečím a tenhle Blesk byl navíc krytý dobře vyzbrojeným Střelcem.

Tři OBRy na sebe pálily ze vzdálenosti dvou set metrů a vzduch mezi nimi se chvěl laserovými paprsky a proudy nabitých částic. Grayson se pokoušel střilet klidně a s rozmyslem, ale už během několika málo vteřin zjistil, že páli tak rychle, jak mu to dovoluje dobíjení jeho zbraní - v rytmu, v jakém se rozsvěcely zelené kontrolky hlásící připravenost k útoku. Viděl, jak se Blesk zastavil a nasměroval odpalovací zařízení raket dlouhého doletu do nové pozice. Grayson se zarazil a rychle odhadoval záměry Bleskovy pilota. Ve chvíli, kdy nepřátelský pilot vypálil, strhl svůj stroj prudce doprava. O zlomek vteřiny později dopadlo do místa, kde předtím stál, patnáct raket. Opětoval palbu lasery a vrhači křížem zleva-zprava-zleva-zprava. Blesk dostal tři plné zásahy do trupu a síla explozí ho srazila dozadu. Střelcova těžká palba přinutila Graysona změnit směr. Palbou z autokanónu zasáhl Střelce zleva a způsobil mu vážné poškození jedné

ruky.

"Nazdar, Grayi," zaslechl na taktické frekvenci. "Chceš s něčím pomoci?"

"Neškodilo by, Lori. Dneska je tu trochu moc horko,"

Loriina autokanónová dávka zatlačila Střelce asi třicet metrů nazpět. Jeho pravá ruka se teď bezvládně houpala podél trupu. Blesk zůstal na místě. Podle toho, jak stál, to vypadalo, že se stroj automaticky odpojil.

O Blescích bylo všeobecně známo, že produkují tolik tepla, že se občas automaticky odpojí, aby přílišný žár neponičil stroj nebo nezadusil OBRova pilota.

Ale Grayson byl stále ve střehu. Hlavní příčinou OBRova přehřátí obvykle býval těžký laser, ale tahle zbraň zatím během boje nevypálila ani jednou. Samozřejmě, že se mohl přehřátí tak...

Grayson se rychle rozhodl a zasypal křížanovský stroj další dávkou z laserů a vrhačů. Odpověď přišla okamžitě: Blesk klopýtl do strany, otočil se a současně se pokoušel uklouznout z Graysonovy smrtenosné palby a dostat svoje lasery do palebné pozice. Lori zahájila palbu z jiného úhlu a její autokanón a laser vyrvaly do Blesková těla hluboké krátery. Střelec zase začal střilet, tentokrát na Lori. Marabu se k němu otočil a zasáhl ho do trupu a nepoškozené paže. Když se ještě objevil Delmar Clay se svou Lasicí, jejíž 60ti milimetrové autokanóny plivaly střely v krátkých ostrých dávkách, rozhodl se Střelcův pilot, že tři na jednoho je příliš a začal ustupovat. Grayson vykročil za ním a zasypával jeho zizžené doutnající tělo dalšími a dalšími dávkami z autokanónu.

Bleskův pilot měl problémy. Podle trhavých pohybů jeho stroje se dalo usoudit, že OBRovy gyroscopy přestávají pracovat. Tváří v tvář třem těžkým OBRům se nemohl jen tak otočit a utíkat. Rozhodně ne s tak tenkým pancířem, jaký měl na zádech. Ze zbytků jeho pravé paže vyšlehly plameny a dým se valil i z rány na spodní části trupu. Z levé paže mu odkapávala zelená chladicí kapalina a zaměřovačí anténa nad kokpitem pokroucené trčela do strany.

Střelec pokročil ještě o jeden krok dozadu, klopýtl a spadl na zem. Pouze s jednou částečně nefunkční rukou měl jeho pilot značné problémy postavit se znovu na nohy. Nakonec se neobratně posadil. Pancíř nad jeho kokpitem pulk a v záblesku světla se na dlouhé stopě bílého kouře pilot katapultoval. Opuštěný stroj zůstal na bitevním poli.

Zdálo se, že ztráta křížanovského Střelce byla znamením i pro ostatní nepřátelské OBRy. Křížanovské stroje začaly v neuspořádané řadě ustupovat zpět do údolí. Přišli o Palcáta, který šel na čele kolony, a stejně tak o Jestřába a Střelce. Khaled v nevyrovnaném souboji vyřídil rychlou palbou nepřátelské Žihadlo a Sharyl s Bearem společně zničili ještě jedno Žihadlo a Kondora.

Šedá smrt neztratila ani jednoho OBRa, ale všichni utrpěli mnoho zásahů a byli vážně poškozeni. Nejhuř na tom byli Sharylin Kondor a Kogův Lukostřelec. Grayson jim oběma nařídil, aby se ihned vrátili do hlavního skladiště podzemního komplexu, kde se už techové Šedé smrti probírali zásobami Hvězdné ligy a hledali vybavení k údržbě bitevních strojů pluku. Grayson doufal, že se jim podaří stroje rychle opravit a poslat je včas do další bitvy.

Oba piloti samozřejmě protestovali, že jejich stroje se ještě mohou hýbat a bojovat. Nicméně, když Grayson ukázal k jihu a prohlásil, že už o tom nechce slyšet ani slovo, uposlechli jeho rozkaz. "Až se vám ty vaše mašiny rozpadnou na kusy, tak mi už moc nepomůžete, zatraceně!" řekl. "Vraťte se, až bude oprava hotová!"

Oba OBRy vyrazily Drangem k jihovýchodu. Zhruba v té době začínali ze svých úkrytů vylézat první zvědaví vesničané s doširoka otevřenými očima. Ostatních šest OBRŮ rychle vyrazilo k severozápadu. I Graysonovy pozemní jednotky se rozdělily. Část z nich pokračovala s falangou OBRŮ a ostatní následovali Lukostřelce s Kondorem.

O několik hodin později se osamělá křížanovská Vosa vrátila zpět do průsmyku pod Drangem. Její pilot patřil ke Čtvrté lehké útočné jednotce a byl jedním z těch, kteří přežili. Dostal rozkaz zajistit záchrannou operaci šesti zničených OBRŮ, které Čtvrtá zanechala na bitevním poli. Pět z jejich pilotů našel, jak se vracejí do tábora, ale po jednotkách Šedé smrti nebylo ani stopy. Pilot Bumerangu, kroužícího vysoko na obloze, trval na tom, že jednotky jednoznačně neustoupily průsmykem zpět k Rumělkovým pláním. Ale kam se poděly, to nedokázal říct.

Vypadalo to, jako by se propadly do země.

Kapitán Ču Ši-Lin velel Sedmé lehké útočné jednotce a rozkazy, které obdržel, ho vůbec nepotěšily. Jednotka prošla před několika měsíci těžkou zkouškou na Jalinově stanici a čítala teď devět OBRŮ. Nejtěžším z nich byl Blesk. Dále tam byly dva Kondory a Lasice. Zbytek byly lehké dvacetitunové OBRy. Kromě toho Isomorova Lasice a Kellyho Kondor byly po Jalinu stále ještě poškozené. Bylo těžké sehnat náhradní díly stejně tak jako zkušené techniky, kteří by opravu provedli. Čuova jednotka až dosud strávila většinu času na posádce a Čuovi přišlo krajně nerozumné, poslat Sedmou zcela bez podpory tak daleko od hlavní křížanovské armády.

Během ranní porady Langsdorf Čuovi vysvětlil, že jeho úkol je víc než jen pouhou rutinou. Horská cesta známá jako Leeova soutěska, nabízela křížanovským silám určitou možnost, ale zároveň pro ně znamenala i nebezpečí. Je úzká, klikatá a s nepřehledným terénem. Místy budou muset patrně Čuovy OBRy použít své mechanické končetiny a šplhat nebo slézat jako mnohatunoví horolezci. Často budou muset pochodovat v řadě za sebou. Kromě toho je tam spousta slepých zatáček a ramen, kde se může část konvoje snadno ztratit z dohledu svých kamarádů.

Pokud nechají křížanovské síly soutěsku bez dozoru, mohlo by se podařit žoldněským zrádcům soutěskou proklouznout a uniknout na sever, nebo se vrátit na jih a napadnout křížanovský tábor. Na druhou stranu, pokud Carlyle soutěsku nepoužije, lehká a rychlá jednotka OBRŮ by se mohla nepozorovaně dostat na druhou stranu na Rumělkové pláně, zatímco Carlyle bude zaneprázdněn bojem někde jinde. A dokonce i Čuovy oslabené síly mohou znamenat hrozbu pro výsadkové lodě, které na pláních přistály.

Jenomže Ču nebyl takový optimista. "Ta soutěska je perfektní místo na nějakou léčku," mudroval. Zjevně mu bylo jedno, jestli ho Langsdorf slyší nebo ne. "Skvělá příležitost, jak přijít o devět docela slušnejch OBRŮ!" To byl na Čua dost nezvyklý výbuch, protože tenhle flegmatický člověk většinou neměl ve zvyku zpochybňovat rozkazy svých nadřízených.

Jenže navzdory všemu byl vojákem. A ať už se mu Leeova soutěska líbila nebo ne, měl dost disciplíny na to, aby

zasalutoval, vrátil se do svého Kondora a shromáždil svou jednotku.

Ve chvíli, kdy Ču se svými muži vstoupil do ústí soutěsky, zaslechl od jihovýchodu dunění dělostřelecké palby.

Vypadalo to, že kapitán Maranov je se svou Čtvrtou lehkou útočnou jednotkou trochu napřed a dostal se u Dranga do potíží. To mohlo znamenat, že Leeova soutěska je volná, ale Ču raději nevěřil ničemu.

"Dobře, chlapi," řekl. "Do řady za sebou. Moc na výběr nemáme."

A tak začali šplhat.

OBRy Šedé smrti využily starých tunelů Hvězdné ligy. Nej dřív, aby se dostaly do Drangského průsmyku a pak, aby se urychleně přesunuly na severozápad a vynořily se v Leeově soutěsce. Za pomoci plánu z počítačové mapy vedl Grayson své OBRy tmavými dunicími tunely pod horami, aby se opět objevil na povrchu mezi skalami a rozsedinami na některé z horských cest.

Podzemní komplex Hvězdné ligy byl kdysi snadno přístupný z mnoha míst na povrchu. Drango zjevně bývalo jeho dopravním střediskem. Jenže tento význam byl už dávno zapomenut a ani sami vesničani netušili nic o podzemním komplexu kolem nich. Zůstaly jen mlhavé legendy o podivných úkazech a nadpřirozených bytostech, které obývaly Nagajanské hory.

Díky podzemním štolám mohla Šedá smrt zaujmout postavení v Drangské soutěsce už brzo ráno a připravit se na nadcházející boj dlouho před příchodem křížanovských sil. Když Maranovy jednotky ustoupily, stáhli se legionáři zpět do podzemních tunelů a nechali stát křížanovské pozorovatele před záhadou, kam se všechny ty OBRy a ostatní výzbroj poděly. Sharyl a Koga použili tunel jižně od Dranga, dostali se tak do hlavního skladiště a techové se hned pustili do opravy jejich poškozených OBRŮ.

A zatím dlouhá, osamělá, křivolaká štola mířící na severozápad, zavedla Graysona do Leeovy soutěsky. Grayson tam již dříve rozmístil tanky a obrněná vznášedla jako stráž pro případ, že by se křížanovské síly pokusily proklouznout soutěskou uprostřed noci. Leeovu soutěsku přehrazoval ostrý hřeben a označoval nejvyšší bod na její cestě horami. Zbraně Šedé smrti číhaly schované za tímto hřebenem. Graysonovy OBRy dorazily za hřeben jen několik okamžiků předtím, než se Čuovy stroje objevily na dohled dole v údolí.

"Četaři Burnsi, jak to jde?" zeptal se Grayson vnějšími reproduktory svého Marabua, když zahlédl špinavou rozedranou postavičku, která řídila operace pěchoty z otevřeného poklopu obrněného vznášedla typu Pegas.

"Pohoda, plukovníku!" Burns si musel přiložit ruce k ústům a řvát nahoru na Graysona, aby byl vůbec slyšet přes motory obrněných vozidel. "Zaměřili jsme jednotku většinou lehčích OBRŮ. Nemaj se kam rozvinout, tak tu sedíme a čekáme, až se doválej!"

"Nechávám to na vás, četaři. Budu čekat se svejma OBRama v záloze, dokud mě nebudete potřebovat."

Obrana byla vždycky lepší než útok, alespoň co se týkalo minimalizace škod a ztrát. Burnsovy jednotky byly rozmístěny po celé délce úzkého průchodu. Zakopaly se v mělkých zákopech a za narychlo navršenými barikádami z kamení a pokrouceného kovu. Vozidla, hlavně lehce pancéřované transportéry, byla také ukryta, ale jen tak, aby mohla snadno vyklouznout ze svých úkrytů a manévrovat v případě, že by se nepříteli podařilo prorazit obrannou linii. Na příkré stěny údolí po obou stranách se také vyškřábali dobrovolníci s ručními raketomety na zádech. Ačkoliv pluk vypálil svá poslední Inferna při přepadení mobilního velitelství, měl ještě dostatečnou zásobu RKD a skalnaté stěny údolí představovaly ideální místo, odkud se dalo na nepřitele střílet ze zálohy. Grayson ukryl své OBRy mimo palebnou linii za hřebenem, který bránil četař Burns. Čuova jednotka se objevila v zákrutu cesty a začala šplhat k hřebeni. Burns vyčkával, dokud se vedoucí Kondor nepřiblížil na vzdálenost devadesáti metrů, a pak zavelel k palbě.

Samotné vznášedlo nemělo ani proti nejlehčímu z OBRŮ prakticky žádnou šanci. I když je vznášedlo mnohem pohyblivější než OBR, proti těm několika lehkým zbraním, kterými je obvykle vybaveno, může OBRA jeho pancíř chránit téměř libovolně dlouho. Libovolně dlouho z pohledu bitevního pole, kde se věčnost počítá na vteřiny. V Leeově soutěsce ztrácela vznášedla i tu jedinou výhodu. Nebyl tam vůbec žádný prostor k manévrování, což byl také hlavní důvod, proč Grayson nepostavil do první linie ani žádnou ze svých těžších zbraní.

Ale co Burnsovy síly jednoznačně měly, byla schopnost koncentrovat palebnou sílu deseti lehce ozbrojených transportérů na nepřátelské OBRy, které se v řadě za sebou blížily údolím. Dokonce i lehké lasery mohou způsobit vážné ztráty, když deset z nich pálí společně na jediný terč.

Paprsky koherentního světla se navzájem propletly a dopadly na Kondora nepřátelského velitele. Žářívě jasné body zaplály na Kondorově předním pancíři. Žádný ze zásahů neprorazil OBRovo pancéřování, ale Kondor byl zjevně zaskočen nenadálou palbou.

Lasice, která pochodovala těsně za Kondorem, se tlačila dopředu a snažila se protáhnout vlevo kolem něj. Laserová palba obránců se okamžitě přesunula a chytala útočníka do své smrtonosné sítě. Rakety krátkého doletu teď také začaly vyletovat ze stěn soutěsky stejně jako z úkrytů u paty hřebene. Křížanovské OBRy se ocitly v pasti soustředěné palby a svištěcích raket. Výbuchy duněly mezi OBRy uprostřed řady, protože přední stroje zamrzly na místě a nemohly ani ustoupit ani dál pokračovat v cestě.

Kondor strhl svůj autokanón obloukem přes levé rameno a otočil se. Temné ústí hlavně zaplálo jasnými záblesky. Prázdné nábojnice se kutálely po skalách u jeho nohou, zatímco se autokanón pomalu systematicky posouval a rozsával po vrcholu hřebene zkázu a smrt.

Na Kondora dopadla další salva laserových paprsků. Jeho levá paže zůstala nehybně viset a skrz zčernalé díry v pancíři bylo vidět, že v místech zásahů jsou myomerová spojení ramenního kloubu potřhaná a přepálená. S jasným zábleskem světla zasáhla OBRA do nohy osamělá raketa, asi metr dlouhý plát z kolenního štítu odletěl mezi skaliska a zanechal po sobě viditelnou díru na citlivém kolenním spojení. Ale stroj stále ještě stál na nohou a zasypával své skryté protivníky automatickou palbou.

Grayson poslouchal Burnse na taktické frekvenci. "Už je moc dlouho neudržíme, plukovníku." Jeho hlas zněl hrubě,

jako kdyby se potýkal s těžkým kouřem, který visel nad vrcholem hřebene. Snažil se překřičet staccato ručních zbraní a rachot vybuchujících projektilů. "Řek bych, že se chystaj prorazit, a jak se dostanou skrz, tak je už neudržíme!" "Nemusíte je zadržet, Burns," odpověděl Grayson. "Ale buďte připravený se stáhnout, až se tam objevíme." Na svých bojových obrazovkách sledoval zmatek na druhé straně údolí. Jeden z Burnsových pěšáků zaměnil svou pušku za mnohem důležitější zbraň - ruční kameru. Kamera přenášela obraz do Graysonova Marabu, takže Grayson mohl zblízka sledovat rozvíjející se bitvu.

"Už je to tady, plukovníku. Dávejte pozor... začínaj se hejbat!"

Grayson mezitím rozmístil své OBRy do řady napříč údolím. Uprostřed stály nejtěžší stroje - jeho vlastní Marabu, I Khaledův Palcát a Bearův Křižák. Loriin Kondor a McCallův I Střelec stály nalevo, Clayova Lasice byla vpravo.

"Už jsou na cestě, plukovníku!" ozval se o chvíli později Burns. "Stahujeme se. Ten první křižanovskej Kondor je teď si třicet metrů pod hranou hřebene."

"Vidím ho," řekl Grayson. Jak se kamera pomalu posouvala údolím plným dýmu, počítal nepřátelské stroje. Kondor... Blesk... Lasice... a několik Vos a Žihadel. "Řekněte vašemu muži s kamerou, že se taky může stáhnout." Ale řada křižanovských OBRů postupovala mnohem rychleji, než Grayson s Burnsem předpokládali. Z ničeho nic vypochoďoval nepřátelský Kondor na vrchol hřebene a jeho lasery pálily do prchajících vojáků Šedé smrti. Obloha za Kondorem se zaplnila letícími postavami. Několik Vos a Žihadel odpálilo své zdvižné trysky, přelétlo přes hlavy svých spoluvojovníků a přistálo v oblacích páry a kouře na vrcholu hřebene. Graysonovy monitory zaplály oslepujícím jasem a pohasly. Voják s kamerou nestačil uniknout. Šedá smrt měla stále ještě jednu výhodu, ale ta, jak Grayson věděl, bude trvat jen krátkou chvíli.

"Šedá smrti! Vpřed!" zařval a jeho Marabu vyrazil do svahu.

Křižanovské OBRy se musely domnívat, že se jim postavila jen pěchota s lehkými vozidly. Konec konců neviděly žádného z žoldnéřských OBRů. Jak se blížily k vrcholu hřebene, soustředily se plně na žoldnéřské vojáky, kteří prchali zpod jejich nohou, a nevšimly si šedých stínů blížících se z odvrácené strany hřebene.

Graysonův Marabu ve svém trysku k hřebeni uviděl nejprve nepřátelské Žihadlo. Odpálil oba své vrhače a sledoval, jak se trup lehkého OBRa doslova trhá na kusy. Vypálil ještě jednou a proud částic zasáhl poškozenou vnitřní strukturu. Pak se jeho OBR srazil s hořící troskou a smetl ji zpět za hranu hřebene.

Šok z nenadálého útoku zarazil všechny OBRy Čtvrté lehké útočné jednotky. Druhé Žihadlo explodovalo několik okamžiků potom, co do něj McCall začal pálit ze svého autokanónu a laseru a v mnohonásobných explozích, které si doslova prožraly cestu lehkým OBRem, z něj vyrvál obrovské kusy pancíře. Vedoucí Kondor odolával vteřinu za vteřinou na vrcholu hřebene a pátil na blížícího se Palcáta. Ale Palcátová jednoznačně větší palebná síla si začínala vybírat svou smrtelnou daň. Jeden ze zásahů Khaledových vrhačů definitivně urval OBRovi jeho poničenou levou ruku a další zásah roztrhl jeho těžký autokanón.

Grayson se pootočil tak, aby mohl pálit podél hřebene, ale křižanovské OBRy mezitím začaly ustupovat. Vedoucí Kondor odpálil své zdvižné trysky a přenesl se asi devadesát metrů zpět do údolí, kde se zjevnými problémy těžce přistál. Ale ještě se stále hýbal. Tři Vosy a Lasice také použily své trysky a uprchly z bitevního pole.

Na okamžik se veškerá bitva soustředila na jediného OBRa, který zůstal. Byl to Blesk, nejtěžší ze všech OBRů Čtvrté lehké útočné jednotky. Jelikož neměl zdvižné trysky, zbýval mu jen pomalý ústup dolů ze svahu. Nicméně jeho těžké lasery byly stále ještě funkční a OBR se kryl zničující a velice přesnou střelbou. Graysonův Marabu dostal do zad zásah, který prorazil už dříve poničený plát pancíře. Kontrolky na řídící desce se červeně rozblikaly. Pak se těžký křižanovský stroj stočil doprava a začal pálit do boku, odkud k němu pomalu sestupoval Loriin Kondor. Paprsek zasáhl Loriina OBRa vysoko do pravé paže a prorazil pancéřový kryt. Grayson vypálil a dávka z vrhačů a laserů se zakousla do Bleskově těžce pancéřovaného trupu.

"Zpátky do formace! Zpátky do formace!" křičel Grayson do mikrofону své neurohelmy. Blesk opět střílel na Lori. Ignoroval ostatní Žoldnéřské stroje ve zjevné snaze dostat alespoň jednoho ze svých protivníků.

Loriin Kondor dostal další těžký zásah do nohy. O zlomek vteřiny později se do Bleskově pancíře opřela soustředěná palba všech šesti OBRů Šedé smrti.

To už bylo pro křižanovského pilota příliš. Prudce se otočil a začal klopýtat dolů pod hřeben ke svým spoluvojovníkům. Z obrovských otevřených ran na jeho ochranném plášti stoupala oblaka dýmu a levou nehybnou ruku téměř táhl po zemi.

"Nechtě ho být," zavelel Grayson.

31

V centrálním skladu techové a astechové pluku prolézali lešení závěsných zařízení, na kterých nehybně visely tři z OBRů jednotky - dva Kondory a Kogův Lukostřelec. Tu a tam se v krátkých intervalech objevovaly záblesky světla a spršky jisker, jak se technici pokoušeli opravit zničené obvody a navařovali části pancíře na poškozená místa strojů. Grayson stál s hlavním techem Alardem Kingem u nohou svého Marabu. Jeho pancíř už byl vyspraven. Jediným důvodem ke znepokojení teď zůstávaly dva chybějící chladiče.

"Lukostřelce dokončíme za čtvrt hodiny," řekl King. "Přiděláme mu na nosič raket nové kryt. Bude mít na levý straně trošku tenčí pancíř, ale jinak bude zcela bojeschopnej."

"Sharylin Kondor je na tom hůř. Odešlo mu hlavní čerpadlo. Bude to trvat několik hodin, než bude moct vyjet. S Kondorem poručíka Kalmarový to není tak zlé. Až na ten pancíř. Řekněme... tak dvě hodiny práce."

Grayson se rozhlédl po řadě OBRů kolem nich. Bylo ironií, že se Legie zoufale snažila udržet svých osm OBRů v bojeschopném stavu neustálým záplatováním jejich pancíře a připojováním náhradních dílů, když měli na dosah ruky

armádu nových, čistých a netknutých OBRŮ.

Bohužel by jim zabralo několik dnů, než by je uvedli do bojové pohotovosti. Museli by namontovat zbraně, naložit munici, otestovat energetické obvody a vyladit jejich neuroobvody. Jenže na to Legie šedé smrti prostě neměla čas. Se stejným problémem se potýkaly i jejich zálohy dole v Rumělkově údolí. DeVillar s Tracy Rentovou a několika nováčky právě připravovali na palubě Deimosu k provozu svéOBRy. Bude ale trvat přinejmenším další čtyři hodiny, než budou jejich stroje plně připraveny k boji.

Graysonovy hlídky hlásily, že třetí jednotka křížanovských OBRŮ směřuje do Nagajanského kaňonu k pramenům Rumělky. Legie se musela připravit k další bitvě, aby zastavila tento nový výpad. Přitom měl Grayson pouze šest OBRŮ, se kterými mohl čelit nepříteli.

"Takže Kogu si můžu vzít s sebou, ale oba Kondory jsou na několik hodin vyřazeny z boje, je to tak?"

"Bohužel, je to přesně tak, jak říkáte. A jak to tam venku vlastně vypadá?" zeptal se King. "Začínáme si tu připadat jako jezevci v noře."

"Zatím jsme je zadrželi... ale bylo to jen tak tak. Největším problémem je, že jsme jim nezpůsobili dostatečně vážný škody."

"Sedm jejich OBRŮ a žádnéj náš, to mi připadá jako slušný skóre," usmál se King.

"Možná. Jenže teď budu stát s šesti svejma stroje ma proti šesti křížanovskejm OBRŮm. A tentokrát to budou samý těžký stroje... a k tomu pěchota a taky obrněný vojsko. Terén je tam otevřenější než v Leeově soutěsce. Dostanem napráskáno, Alarde. Z tohodle se jen tak nevyhrabem."

"To zvládnem."

Grayson zavrtěl hlavou. "Naše OBRy, který to teď schytaly, se budou muset za pár hodin postavit celý tý zatracený křížanovský armádě. Copak to nechápeš? Dneska budem mít ztráty, Alarde. Raněný nebo mrtvý."

Grayson cítil nesmírnou únavu. Mohl studovat mapu a počítat tonáže a bojovou sílu, ale jakkoli kombinoval své výpočty, stále docházel ke stejnému výsledku. Pokud se budou snažit zadržet nepřitele, nevyhnou se ztrátám. Kdo to bude? Clay? McCall? Bear? Khaled? Právě v takových chvílích se necítil dost silný na to, aby velel rotě OBRŮ. Znal je všechny a měl je rád. Přesto jim teď bude muset udělit rozkazy, které nevyhnutelně povedou ke ztrátám. Napadlo ho, že alespoň Lori bude protentokrát ušetřena boje, ale vzápětí se za své myšlenky zastyděl. Miloval Lori, ale mohl ji ušetřit za cenu odsouzení Beara, Claye nebo bručícího McCalla?

A co když bude její stroj opraven ještě před závěrečným bojem?

King pokývl hlavou. "Jo, plukovníku, nebude to sranda."

"Je to naše poslední šance zastavit nepřitele dřív, než se bude moct spojit s tou armádou tam dole. Kdokoli z nich vyjde z tyhle bitvy, ten se nám postaví na Rumělkovech pláních."

"Tak proto jste říkal, že jsme je jim nezpůsobili dost velký ztráty."

Grayson přikývl. "Pořád maj dvacet... jedenadvacet OBRŮ... mínus ty, který teď vyřadíme. My jich máme šest... mínus ztráty, plus čtyři stroje z výsadkových lodí. Pokud se je podaří včas uvést do provozu. Stejně tak Lori a Sharyl, když je dáte včas dohromady." Grayson zavrtěl hlavou. "Nemůžeme teď couvnout... musíme se s nima utkat na pláních s tím, co nám zbyde. Není jiná možnost."

Na okamžik se odvrátil od Kinga a zadíval se na okolní OBRy. Když se k techovi opět obrátil, byly jeho oči studené a prázdné. "Alarde... myslím, že tentokrát prohrajem."

King nesouhlasně zavrtěl hlavou. "Takhle nesmíte mluvit, plukovníku. Může se stát ještě spousta různých věcí."

Grayson pokrčil rameny. "Možná, že přichází doba, kdy ti přestalo přát štěstí, kdy se už prostě nedaří..." Odmlčel se a položil Kingovi ruku na rameno. "Mám pro tebe speciální úkol."

"Cože? Plukovníku... já jsem potřeba tady." "Ne. Já tě teď potřebuju daleko víc někde jinde. Ostatní techové a astechevé zvládnou opravy sami. Maj dost náhradních dílů i náradí. Chci, aby sis vzal četu vojáků a pár techů, kterej m může důvěřovat a vrátil se s nima k Východní bráně."

"Do knihovny? Proč?"

"Protože tohle," ukázal na tiché, nehybné OBRy kolem nich, "není právej důvod, proč se tu bojuje."

, Ale já si myslel..."

"Podívej se na ně! Kolik pluků s tímhle vyzbrojíš? Tři? Pět? Zbraní je tu možná pro pět pluků pěchoty? Poklad... souhlasíš?"

"Podle dnešních měřítek ano. Určitě."

"Alarde, jenže skutečnej poklad je ta knihovna. Musíme ji zachránit. Ty ji musíš zachránit."

"Já? Proč?"

"Jsou tu uskladněný i paměťový jádra. Nahoře v tunelu nalevo."

"Viděl jsem je."

"Data uložený v knihovně se daj na takový jádro zkopírovat. Knihovna ti sama poradí, jak to udělat. Pověř někoho ze svejch techů, aby tu převzal řízení oprav a vrať se zpátky do knihovny. Udělej kopii... ne! Udělej rovnou dvě! Jedno jádro pak doprav na palubu Deimose a druhý na Phobos."

"Myslíte si, že Langsdorf bude chtít knihovnu zničit... úmyslně?"

"Ne, Langsdorf ne. Někdo jinej. Ten Precentor, o kterým nám řekl Graff... Rachan."

"Precentor ComStaru? Ale proč, proboha?"

"To nevím. Promejšlel jsem to pořád dokola, ale doopravdy nevím." Zaťal jednu ruku v pěst a udeřil s ní do dlaně druhé ruky. "Ale jistý je, že celou tuhle akci řídí už od začátku Rachan. Zaranžoval to, že jsme upadli v nemilost, aby moh získat ten poklad. Jistě OBRy maj svojí hodnotu, ale kolik z nich může bejt Rachanovi k užítku? Nikde jsem neviděl flotily ComStaru připravený k odvozu strojů! Tipnul bych si, že ty zbraně maj bejt odměnou křížanovskejm vojákům za

jejich pomoc!" "Ale proč by..."

Grayson se naklonil dopředu. Hádanka se náhle vyjasňovala a jednotlivé díly skládačky do sebe začínaly zapadat.

"Přemyslej, Alarde! Precentor ComStaru zinscenuje smrt miliónů lidí jenom proto, aby získal zbraně, který si ani nemůže odvézt! Zbraně, kterejma zaplatí těm, co mu pomáhají!"

"ComStar si přeci může vzít nějaký z těch zbraní... zaplatit jima svejmi žoldnéřům."

"Snad... je to možný... ale stojí to za životy dvaceti miliónu civilistů?"

King se chystal něco říct, ale pak se zarazil a jen mlčky zavrtěl hlavou.

"ComStar o tý knihovně věděl. Museli najít nějaký odkazy, možná ve starejch archivech, který objevili někde jinde.

Možná tam byly záznamy Hvězdný ligy, který tu knihovnu zmiňovaly. Myslím, že ComStar... nebo Rachana, pokud pracuje na vlastní pěst... okamžitě napadlo, že skutečným pokladem je to počítačový datový centrum, ta knihovna!"

"Ale to pořád ještě nedává smysl," poznamenal King. "Pokud chtěli zachránit ty starý znalosti, proč za váma normálně nepřišli a neřekli: 'Podívejte se, plukovníku, ukázalo se, že máte na svém panství skrytou knihovnu starý Hvězdný ligy. Nebude vám vadit, když si tam zajdem a uděláme si kopii těch údajů?' Odmítnul byste je?"

"Ne. Samozřejmě, že ne. Právě kvůli tomu teď musíš jít udělat ty kopie. ComStar totiž ani tak nechce uchránit ty informace, jako je chce nenávratně zničit!"

"Ale proč? Vždycky jsem slyšel, že ComStar má zájem na uchovávání starejch znalostí. Dokonce si z toho udělali celý náboženství..."

"Právě proto. Překroutili učení a techniku a vědu Hvězdný ligy v něco... v něco úplně jinýho. Jejich Řád je založený na rituálech a zaklínadlech a všelijakejch tajemstvích. Možná, že to tak nebylo vždycky, ale teď to tak rozhodně funguje.

Podívej se, ty víš stejně dobře jako já, že většina techů se vysmívá jejich Zasvěceným, který mumlají zaklínadla nad hyperpulzníma generátorama, aby je přiměli k práci. Je to tak?" King přitakal. "Co se stane, až dostatečný počet lidí zjistí, že k obsluze strojů vůbec nepotřebuje tyhle jejich zaklínadla? Co až obyčejný lidi dokážou sestrojít... třeba právě hyperpulzní generátor? Řek bych, že Rachan sem přijel, aby si udělal kopii těch dat pro sebe, pokud bude moct, a hlavně, aby tu knihovnu zničil, ať to bude stát cokoliv." Grayson si promnul oči. Cítil strašlivou únavu. "Ta knihovna má už teď cenu dvaceti miliónů životů. Už jenom tím se z ní stává poklad. Ty se teď musíš postarat o to, aby ty informace, který jsou v ní uložené, byly zachované... a mohly se dál šířit."

"Šířit?" Grayson ukázal do tunelu. "Postarej se o to, aby se ty paměťový jádra dostaly do našich výsadekovejch lodí. S pomocí velkého počítače, jako je třeba navigační počítač na Chloubě, je možný udělat další kopie. Snad se nám podaří ty informace trochu rozšířit. Pokud je dostaneme na dostatečný množství světů, ComStaru se to už nepodaří zastavit. Data se dají zobrazit na jakýmkoli počítači. Dokonce se na ty jádra může napojit i obyčejná prohlížečka. Když budeš mít dost kopií, můžeš je porazit!"

"Říkáte, že je můžu porazit. A co vy?"

Grayson se usmál, ale byl to hořký a smutný úsměv. "Já se chystám se šesti OBRy proti... všemu, co proti nám Langsdorf sežene. Musím zastavit na Rumělce tolik jeho OBRŮ, kolik budu moct.

A potom se s nim utkám znovu na pláních před výsadekovejma loděma. Budu se pro tebe snažit získat čas k pořízení těch kopií a k tomu, abys je stačil dopravit na výsadekový loď. Ale vůbec netuším, jestli se mi to podaří..."

"Počkejte minutku..."

Grayson odmítavě zvedl ruku. "Nechci nic slyšet. Odchod - okamžitě! - je to rozkaz!"

Obrátil se a zamířil ke svému Marabuovi.

Nagajanský kaňon byl široký a plochý. Dokola ho lemovaly strmé skalnaté útesy. Rumělka vytékala z průzračného podzemního jezera. Na povrchu se objevovala pod velkým útesem a klikatila se napříč kaňonem v širokých zatáčkách z jedné strany údolí na druhou. Na některých místech byla až padesát metrů široká a dosahovala hloubky až šest metrů. Nicméně existovaly na ní brody, které už vypátrali Graysonovi průzkumníci a specialisté. Celou minulou noc pracovali s dlouhými ocelovými tyčemi a testovali charakter říčního dna - pevnost bahenního a písčitého podkladu. Graysonovy OBRy se vynořily z ústí tunelu skrytého poblíž podzemního jezera a postupovaly dál podél toku řeky. Využily brodů a zaujaly pozice na druhé straně řeky. Nepřítel se tak bude muset také brodit, aby se k nim vůbec dostal. Průzkumníci mezitím hlásili blížící se Langsdorfovu třetí jednotku. Byla to kolona šesti OBRŮ. Pět z nich mělo víc než 55 tun.

"Čměj nás, plukovníku." Anténa na McCallově střelci kroužila ze strany na stranu, jakoby zkoušela okolní vzduch.

"Pěšic metrů z'vna nad náma. Éra."

Grayson potvrdil převzetí zprávy a přeladil frekvence: "Četař Burns? Nahoře jsou Bumerangy. Krejte se."

Grayson přivedl Burnse a asi polovinu jeho jednotky na jihovýchod od Leeovy soutěsky. Chtěl mít zkušeného četaře a jeho pěchotu s sebou v kaňonu Rumělky. V soutěsce zůstala jen malá hlídka pěchoty, ale spíš jen aby vyhlásila poplach, kdyby se Křižanovci vydali znovu tou samou cestou, než aby se nepříteli postavila na odpor. Pozorovací letadla typu Bumerang byla znamením toho, že křižanovské OBRy jsou už na cestě. Četař Burns s hrstkou zkušených vojáků jednotky zvláštního nasazení čekali pod útesem u pramene Rumělky a připravovali se na příchod nepřitele. Za necelých deset minut se na vzdálenějším konci údolí objevily první OBRy Dvanáctých bílých šermířů. Kráčely kupředu s takovou rozhodností, že si Grayson jednu chvíli myslel, že snad už vědí, kde je brod. Ale na břehu řeky jejich odhodlání zcela zmizelo. Palcát, který byl v čele kolony, vešel do vody, ale ta mu brzy sahala až po boky. Lukostřelec se postavil dozadu, aby v případě potřeby kryl své spolubojovníky, zatímco ostatní stroje, Lasice, Kondor, Vosa a Blesk se rozptýlily podél řeky a hledaly mělčinu, přes kterou by se mohly dostat na druhou stranu.

OBRy se sice mohou ponořit pod vodu a dokonce tam i určitou dobu normálně fungovat, ale pod hladinou nemohou použít své zbraně. Proto většina warriorů radši udržuje své zbraně v suchu.

Grayson chvíli dumal o tom, jestli v čele nestojí sám Langsdorf, ale pak mu došlo, že se mýlí. OBRy, dokonce i stejného typu, se stávají po jednom či dvou bojích individualitami. Grayson už viděl Langsdorfova Palcáta. Stroj stojící

uprostřed řeky měl úplně jiné záplaty na pancíři a řídicí jednotce, jiné olejové a rezavé skvrny a staré jizvy a šrámy. OBRy Šedé smrti zatím nestřílely. Nepřátelské OBRy byly šest set metrů od nich, tedy příliš daleko na přesnou střelbu ze zbraní, které měli legionáři k dispozici. Křižanovská Vosa nakonec našla o kus níž po proudu měličnu a brodila se na druhou stranu. Ostatní se pustily za ní. Palcát, který byl už uprostřed toku, zaváhal a pak se vrátil zpátky na břeh. Grayson otevřel komunikační kanál: "Dobře, Burnsi. Máte je tam! Jděte na to!"

OBRy Šedé smrti stále ještě vyčkávaly. Nepřátelská Vosa byla už na druhé straně řeky, Kondor a Lukostřelec v těsném závěsu za ní. Blesk a Lasice stáli uprostřed proudu, Palcát ještě váhal na druhém břehu. Dále v údolí se objevila bojová vznášedla. Ty nám můžou způsobit nepříjemnosti, pomyslel si Grayson. Dostanou se přes řeku bez problémů v kterémkoliv místě. Teď nesmíme zaváhat.

Grayson napjatě pozoroval hladinu řeky. Palcát se zastavil, pak se naklonil kupředu a také začal zkoumat vodu kolem sebe. Na řece se třpytily duhové obrazy, jako kdyby vodu pokrýval nějaký olejovitý povlak.

OBRy uprostřed řeky viditelně zrychlily. "Palte!" zařval Grayson. Žoldnéřské stroje odpálily své lasery a vrhače částic. Malou chvíli před tím vojáci ukrytí pod skalnatým převísem vyhlídli do řeky dvanáct padesátilitrových barelů KSP. KSP, což znamená 'koncentrované syntetické palivo', byl obecný název pro různé druhy umělých paliv. KSP bylo hlavní výbušnou složkou bojových hlavíc Inferen a vysokoteplotních trysek plamenometů, jelikož bylo mnohem výbušnější než benzin a hořelo při vyšší teplotě.

Nad vodou zasyčely laserové paprsky a rozlité palivo se vznítilo. Z řeky vylétly oslnivě jasné ohnivé koule. Vodní hladina se proměnila v moře plamenů.

Bok po boku postupovaly OBRy Šedé smrti pomalu kupředu a neustávaly v palbě. Nepřátelská Vosa, Kondor a Lukostřelec se postavily a pálily do řady postupujících žoldnéřských strojů. Chvíli na to se vynořila z plamenů Lasice. Blesk nebylo nikde vidět.

Lest se vydávala, ale teď nastala těžší fáze. Grayson doufal, že zadrží část nepřátelského vojska na druhém břehu řeky.

Počítal s tím, že odřízne jejich obrněné síly a přinejmenším jednoho nebo dva těžší OBRy. To se sice podařilo, ale teď proti nim stály čtyři OBRy schopné velice tuhého boje. Bylo pro ně životně důležité zničit v tomto boji co nejvíc nepřátelských strojů. S ostatními se pak budou muset setkat v závěrečné bitvě na Rumělkových pláních. Grayson zrychlil krok a za pochodu neustále pálil ze svých laserů a vrhačů částic do nepřátelských OBRŮ.

32

Flotila vévody Ricola sestávající ze šesti výsadkových lodí přistála na Rumělkových pláních pozdě odpoledne. S hromovým rachotem se nesla z šedé deštivé oblohy. Výsadková loď Alfa odstartovala z Helmdownu, pak prudce změnila kurs, a spojila se s flotilou plukovníka Addisona na závěrečném úseku její cesty na Rumělkové pláň. Tam je očekával Grayson s kapitánem Ilse Martinézovou.

"Tomu člověku nemůžete věřit," křičela Ilse, když Ricol sestupoval dolů z rampy na blátivou deštěm nasáklou zem. "Warrior Kentová mi vyličila, co se stalo! Ten kuritovskej bastard se na ně vykašlal! Vůbec nedorazil na místo setkání. Chtěl, aby se nám nepodařilo osvobodit výsadkovou loď!"

"Slečno, vyslechla byste laskavě také mou verzi?" pronesl Ricol ostře. Tentokrát měl na sobě svůj tradiční červený oblek s černým a zlatým lemováním na manžetách a límci. U pasu mu visela laserová pistole s energetickým zdrojem. Grayson se nepatrně uklonil. Bylo to jen o málo víc než pouhé kývnutí. "Takže, jaká je vaše verze, Výsosti?" Dá se tomuto muži věřit, nebo je to zase jenom další podraz?

"Vévoda Gart přistál dřív, než jsem se vůbec stačil vrátit k Alfě," řekl Ricol a rozhodil ruce, aby dodal svým slovům důrazu. "Ze začátku jsem se domníval, že nám ten zmatek kolem pomůže, ale mýlil jsem se. Když jsem dorazil ke kosmodromu, byla tam už celá rota stráží. Hlídalí všechny brány. Taky prakticky uzavřeli celé město. Nikdo se nedostal ven ani dovnitř." Podíval se na Graysona. "Měl jste z pekla štěstí, že jste se odtamtud dostal, příteli."

Neměl jsem žádnou vysílačku, a tak jsem ani nemohl dát zprávu své lodi. Vrátil jsem se k Deirdre, abych vymyslel, co dělat dál. Uvažoval jsem o tom, že využiju vysílače kosmodromu, abych kontaktoval Alfě... nebo vás... nebo vaše vojáky, ale rozmyslel jsem si to, když jsem zjistil, že vysílací věž kosmodromu řídí Zasvěcení ComStaru - ti, co na Helmu obsluhují HPG.

V celém Helmdownu a v okolí kosmodromu byl vyhlášen výjimečný stav. Trval až do včerejšího večera, kdy přistála další křižanovská výsadková loď. Pozoroval jsem ji dalekohledem z Gresshavenu. Vezla na palubě nějakého generála... řekl bych, že to byl Kleider. Dneska za svítání výjimečný stav zrušili a já se mohl vrátit na Alfě. V té chvíli mi už nezbyvalo nic jiného než přiletět sem."

Ilse se prudce obrátila ke Graysonovi, z očí jí sršely blesky. "Vy mu to chcete věřit?"

"Vy očividně ne, kapitáne," usmál se Ricol. "Předpokládám, že byste si to ráda ověřila u někoho ve městě... Ale na to teď trochu nezbyvá čas, že?"

"Což se vám zrovna hodí."

"Dost," vložil se do hádky Grayson. "Kapitáne Martinézová, buďte tak laskavá a připravte Phobos k odletu."

Zkoordinujte si letovou dráhu s poručíkem Thurstonem."

Ilse se na něj dlouze mlčky zadívala. "Ano, pane," řekla nakonec, otočila se a odkráčela ke své lodi.

Grayson se dlouze podíval na Rudého vévodu.

"Dobrá, Vaše Výsosti. Mám vám věřit?"

Ricol chvíli mlčel a pak řekl: "Cokoliv, co teď řeknu, by mohlo by být... předpojaté, plukovníku. Řekněme... že jsem tu, abych vám nabídl své služby. Je jenom na vás, chcete-li jich využít. Je také jenom na vás, hodláte-li splnit vaši část smlouvy. A pokud jde o to, jestli se na mě můžete spolehnout...víte, Carlyle... dokonce ani já nezacházím tak daleko!"

Grayson si Ricola ještě chvíli pozorně prohlížel, pak se otočil a ukázal nahoru na svah hory. "Našli jsme to skladiště. Vaše Výsosti, támhle nahoře. Tam, jak stojí na stráži náš Lukostřelec. Jsou tam fúzně poháněné tahače pro přepravu OBRŮ. Je jich tam víc, než kolik budete potřebovat pro to, co se vejde do vašich výsadekovejch lodí. Najdete tam munici, náhradní díly, elektroniku, zbraně pro pěchotu, kanystry KSP, Inferna, dokonce i uniformy Hvězdné ligy. Prikážte svým lidem, aby začali ihned nakládat. Snad pro vás získám dostatek času, abyste to stihl."

Ricol svažtil obočí. "Je situace až tak vážná?" Grayson pokrčil rameny. Znovu na něj dolehlo naprosté vyčerpání.

Stálo ho nesmírné úsilí udržet se vůbec na nohou a mluvit! "Utkali jsme se s Křižanovcema už třikrát. Doposud nemáme žádné zranění mezi warriory, ale ztratili jsme skoro padesát vojáků z pěchoty a obrněných sil. Zatím udržujeme všech osm OBRŮ v chodu. Ale jen díky tomu, že jsme zřídili servisní jednotku přímo uvnitř skladiště Hvězdné ligy. "Cože! Osm OBRŮ! To je všechno, co máte?"

"V této chvíli. Za hodinu by se měly připojit čtyři další z výsadekových lodí. Ale teď mám největší starost o své lidi. Jsou v boji skoro nepřetržitě už deset hodin, takže jsou na pokraji svých sil! Jejich OBRy nejsou v dobrém stavu - nestíháme víc než provizorní opravy.

Nepřítel se chystá na závěrečný výpad jedním z průsmyků. Teď už ví, jak velký mám vojsko a jak musí být po předcházejících bitvách oslabený. Řek bych, že celá jeho armáda asi projde pohromadě - pravděpodobně Drangským průsmykem - a bude se mě snažit dostat buďto v průsmyku, nebo na týhle pláni."

Ricol byl očividně ohromen. "Osm... nebo dvanáct OBRŮ...proti kolika?"

Grayson zavřel oči, aby se mohl lépe soustředit. Nepřátelský Blesk a Kondor byly zničeny na Rumělce, jeho lidi poškodili taky Vosu, Lasici i Lukostřelce, i když zřejmě ne dost vážně, aby je zcela vyřadili z boje. "Devatenáct. Možná dvacet. Ještě pořad nevím, jestli bude Palcát plukovníka Langsdorfa v poli nebo ne."

"To nejsou dobré vyhlídky, příteli."

Grayson se lehce pousmál. "Šance mých warriorů na přežití jsou skutečně malé. Ale šance na to, abychom dosáhli, čeho chceme, vypadají zatím dobře."

"A čeho chcete dosáhnout?"

"Můj hlavní tech teď získává data," odpověděl Grayson. "Pod tou horou je taky knihovna Hvězdné ligy a já mám dobré důvody si myslet, že ta knihovna je pravým důvodem zdejší přítomnosti ComStaru. Křižanovská armáda... to jsou jenom loutky. Naším pravým protivníkem je ComStar... nebo jeden zrádce z jeho řad.

"Slyšel jsem už o takových knihovnách," pronesl vévoda zamyšleně, "zbylo ji do dnešní doby jen velmi velmi málo... a žádná z těch, co zůstaly, není kompletní. Samozřejmě mnohé z nich padly za obětí minulým válkám. Ale jinak se zdá, že se je někdo snaží postupně zničit."

"Začínám si myslet to samé," řekl Grayson unaveně. "Jsem ale pevně rozhodnut získat pro svého hlavního techu čas, aby mohl tu knihovnu zkopírovat a kopii bezpečně dopravit na palubu jedné z mých výsadekových lodí. Neočekávám, že já sám budu mít šanci se nalodit. Musíme udržovat Langsdorfovy jednotky v bezpečné vzdálenosti. Pokud budu moci poslat některý ze svých warriorů zpátky, udělám to. Ale právě teď mají absolutní prioritu ty kopie knihovny."

Ricol souhlasně přikývl. "Mohu vás o něco požádat?"

"O co?" zeptal se Grayson.

"Zařídte pro mne nějaké extra kopie... tolik, kolik jich bude moci váš tech pořídit. Když se odtud dostaneme, vezmu je i s sebou."

Čekali na ploché bahnitě pláni za řekou. Z ústí údolí kilometr od nich se začalo vynořovat malé vojsko uspořádané do

těsných šiků. OBRy a za nimi další OBRy.

Na jižním břehu Rumělky je očekávalo dvanáct strojů Legie šedé smrti. Některé z nich byly v perfektním stavu - DeVillarův Gryf, Jestřáb Tracy Kentové, Žihadla řízená nováčkem Gary Brodensonem a Jasonem Merleyem. Ale McCallův Střelec měl namísto odstřeleného pravého ramene už jenom cary, Lasice Delmara Claye se jen stěží držela na nohou a krátery v jejím trupu a bocích odkrývaly zranitelnou vnitřní strukturu. I ostatní stroje vykazovaly různý stupeň poškození - Graysonův Marabu měl těžce poničený trup, na Loriině Kondorovi svítily nové záplaty a sváry.

"Soukromý kanál, Grayi." "Slyším, Lori."

"Grayi... není to vůbec dobrý. Další útok už nezvládneme." "Co navrhuješ?"

Následovala dlouhá pauza, jako kdyby studovala blížící se křižanovské vojsko.

"Já nevím, ale podívej se, když se teď nalodíme na naše výsadekové lodě, stačíme odletět, než sem dorazí."

"Vévoda Ricol ještě pořád nakládá, Lori. A Alard King se ještě nevrátil z knihovny. Musíme ještě vydržet."

"K čertu s Ricolem! A k čertu s knihovnou!" "Ty navrhuješ, abysme tu nechali naše stroje a utekli?" Následovalo dlouhé ticho. "Ne," řekla nakonec. "Jasně, že ne. Ale Grayi... odtud není cesta ven."

"Máš pravdu, není," řekl tiše. "Možná, že někdo z vás by měl šanci vyváznout. Když se mnou půjdou dva... nebo tři OBRy, udržíme je dost dlouho na to, aby se ostatní stačili nalodit a odletět."

"Grayson Carlyle... pokud mi navrhuje, abych vás tu nechala proti takové přesile..."

Grayson se pousmál. "Ta myšlenka mě skutečně napadla, Lori. Stejně jsem uvažoval i o tom, že tě prostě omráčím, svážu a hodím na palubu Phobosu. Ale, jak jsi si jistě všimla, nic takového jsem neudělal."

"To je sakramentsky dobře, žes to neudělal. Jdu do toho s tebou, ty hlupáku!"

"Ty máš vždycky tak neúprosný soudy, láska." Následovala další odmlka. "Grayson," řekla pak Lori něžně, "já tě miluju."

"I já tě miluju," odpověděl, ale vypadalo to spíše, že se už plně soustřeďuje na své přístroje. "Cíl ve vzdálenosti devět set metrů a přibližuje se," byla jeho další slova.

"Máme společnost, pane!"

King vzhledl od počítačové konzole. Svobodník jednotky zvláštního nasazení Janice Taylorová nakoukla do dveří knihovny. Hlaveň TK útočné pušky, kterou držela v ruce, mířila na strop knihovny. V komoře měla zasunutý nový zásobník bezplášťových třímilimetrových střel, druhý osmdesátiranný zásobník byl na něj lepenkou připevněn vzhůru nohama tak, aby ho mohla rychle vyměnit, až se ten první vyprázdní.

"Co se děje?" Kingovi se podařilo bez obtíží spustit počítač Hvězdné ligy a snadno zvládl i jeho obsluhu. Programátoři, kteří v dávných dobách program vymysleli, museli počítat s tím, že ti, kteří ho budou používat, nemusí mít tak detailní znalosti programování, jako měli oni. Příkazy ho krok za krokem provedly celou operací. Zasunul pultmetrové paměťové jádro do otvoru ve stole vedle terminálu, stiskl tlačítko a spustil kopírovací proces. Na obrazovce se objevilo hlášení:

Program: Zkopírovat všechno

Hotovo: 23%

Když se teď znovu podíval na obrazovku, číslice se změnily na "24%." Snažil se představit si, kolik informací v bitech a bytech se tiše přenáší obvody počítače.

"Nevím, pane, ale něco se děje na druhý straně Stěny. Někdo tam pracuje. Corby říká, že by tam mohli pokládat nálože."

King se zvrátil do křesla. Ne! To je příliš brzo! "V tomhle vám bohužel neporadím," odpověděl. "V otázkách boje si musíte poradit sama."

"Rozmístila jsem svoje lidi do jeskyně a čekáme. Ale pokud je tam venku velký vojsko, nemůžu vám slíbit, že vás tu dokážeme ochránit."

King ukázal na obrazovku, na které teď zářilo "28%." Tohle se nedá žádným způsobem urychlit. Dělejte, co umíte a o všem mě průběžně informujte."

"Ano, pane." Janice zmizela zpátky ve dveřích a King slyšel, jak uděluje ostatním vojákům příkazy. Přemýšlel, jak dlouho se může osm vojáků udržet proti těm, co byli za Stěnou.

Dotkl se signální pistole na svém boku. Nemáš na vybranou, pomyslel si. Musíš to tady dokončit a pak urychlené vypadnout.

Očima se setkal s pohledem jednoho ze dvou mladičkových techů, kteří tu byli s ním. Oba chlapci vypadali vystrašeně.

"Můžete jít," řekl jim. "Stejně tu už pro vás není žádná práce. Ne, počkejte -" Jeho slova je zarazila na půl cestě z knihovny. "Pokud se mi něco stane, slibte mi, že dopravíte tohle jádro zpátky na výsadkové loď. Je to životně důležité!" Už tolik lidí kvůli tomu zemřelo!

Mladíci ho ujistili, že jeho žádost vyplní, a zmizeli.

King přemýšlel, jestli je ještě někdy spatří.

"Cíl ve vzdálenosti osm set metrů a přibližuje se."

Lori se snažila přes slabý sykot statických výbojů na taktické frekvenci analyzovat Graysonův hlas. Všichni ostatní warrioři od chvíle, kdy zaujali svá bojová postavení, zarytě mlčeli. Dokázala odhadnout jejich pocity mnohem snáze než Graysonovy. Všichni stejně jako ona už došli na dno svých sil. Těsně před tím, než nastoupili do svých OBRŮ, zaslechla Sharyl, jak si pro sebe neustále opakuje: "To nám nemůže udělat... to nám nemůže udělat..." Dokonce i jinak vždy žoviální Davis McCall zarytě mlčel s temným bolestivým výrazem ve své tváři. Zdálo se, že i v něm se něco zlomilo. Delmar Clay se snažil Graysona přesvědčit, aby útok odvolal.

"Jsme úplně na dně, Grayson!" říkal. "Už na to prostě nemáme! Podívej se na ně!" Clay ukázal na Burnsovy vojáky, kteří zachmuřeně postávali u svých vozidel rozestavených v dlouhé klikaté řadě před skupinou OBRŮ. "Jsou vyřízený! Na pokraji zhroutení! Pořád ještě máme čas stáhnout se do lodí..."

Khaled neřikal nic, ale Lori ho zahlédla, jak se dívá směrem k horám a kroutí hlavou. Koga se jako vždycky zdál být neotřesitelně klidný, dokud si Lori nevšimla, že se v nestřežené chvíli křečovitě tluče pěstí do dlaně druhé ruky.

Vykročila k němu, ale on okamžitě nasadil masku ledového klidu. "Na pomstu se nedá vždycky odpovědět," řekl a bez dalšího vysvětlování odešel ke svému Lukostřelci.

Pomsta komu? řikala si Lori pro sebe.

Ze starého jádra jednotky se jenom Bear zdál být nedotčený. Mluvila s ním, než se nalodili, ale jeho odpovědi se zdály přicházet z ohromné dálky, jako kdyby on sám byl na nějakém vyšším, chladnějším a vzdálenějším místě.

Mezi záložními warriory byla situace trochu jiná. Dva noví rekruti měli zcela odlišný přístup. Gary Brodenson byl upřímně vystrašený, zatímco Jason Morely vášnivě oznamoval, že se už nemůže dočkat, až se utká s nepřítelem. DeVillar byl vzteklý a v jednu chvíli se připojil k Delmarově diskusi s Graysonem. Tracy Kentová stále ještě jákala po opětovném setkání se svým OBRem, ale blížící křižanovská armáda trochu zchladila její radost.

"Nechce přeci... abychom tu stáli až do konce?" ptala se zaraženě. "Chci říct, co když dostane zásah, ale my ostatní budeme ještě pořád bojovat?"

"Pak budeme pokračovat bez něho," odpověděla jí Lori. V jejích slovech se zračila hluboká vnitřní bolest. Mohla by Tracy připomenout její povinnosti a čest warriora, ale místo toho jen dodala: "Uvidíme, až to přijde. Určitě si povedeš dobře."

Lori chápala pocity svých kamarádů, snad jen s výjimkou Beara, který pocházel ze zcela odlišné kultury. Ze všech lidí kolem ji teď nejvíce mátl Grayson.

Byl zachmuřený, uzavřený a izolovaný takovým způsobem, který vůbec nedokázala zachytit. Těsně před tím, než nastoupili do OBRŮ, požádala ho, aby jí popřál štěstí v boji. Otočil se k ní a ona v jeho očích zahlédla smrtelnou bolest.

"Sedm set metrů a přibližují se," slyšela na taktické frekvenci.

Začala přepínat Kondorovy energetické obvody do bojové pozice, kontrolovala automatiku hasicího zařízení a ujistila se, že první zásobník správně zaskočil do komory autokanónu. O pár vteřin později už měla tolik práce, že zapoměla na

všechno kolem sebe.

33

Výbuch sevřel tělo Alarda Kinga jako živoucí bytost, vyrazil mu vzduch z plic a praštil s ním o podlahu knihovny. King ležel na zemi a jen zoufale lapal po dechu.

Nějakou chvíli neslyšel nic, kromě pronikavého zvonění v uších. Jenom pozvolna si uvědomoval, že přes zvonění se k němu snaží prodrat hluk, který postupně narůstá do hromového rachotu, desateronásobně zesíleného uzavřenou prostorou jeskyně. King se roztrášeně vyhrabal na nohy. Někým zázrakem byl počítač stále ještě v chodu a hlásil splnění úkolu na 89 procent. Nebo to nebyl zázrak? Inženýři Ligy museli vědět, že staví v místě častých zemětřesení. Možná, že podle toho patřičně upravili elektronická zařízení.

Hluk narůstal. Stále ještě napůl omráčený King doklopýtal ke dveřím, které teď visely doširoka otevřené ve vyvrácených pantech. Zamrkal do nenadálého světla. Stěna byla proražena.

Langsdorfovi inženýři umístili nálože ve snaze vyvrátit Stěnu jako celek, ale deset miliónů tun skály bylo nad jejich schopnosti. Světlo teď vpadalo dovnitř širokou dírou na západní straně Stěny. Stěna se nezřítla, ale žula spíš jen praskla podél nějaké prastaré neviditelné pukliny. Asi čtvrtina Stěny ležela na zemi přeměněná na hromadu šedočerné suti. Paprsky světla, které vpadaly dovnitř, byly sotva viditelné přes oblaka prachu zvířeného výbuchem.

Proti světlu se pohybovaly nejasné stíny.

Výbuch srazil Janice Taylorovou a její jednotky stejně tvrdě jako Kinga, ale oni byli připraveni a náraz očekávali.

Leželi do oblouku těsně za kruhem prašného světla se zbraněmi namířenými proti blížícím se útočníkům. Těžce ozbrojení křížanovští pěšáci vnikali dovnitř puklinou ve stěně a klopýtalí troskami a šterkem. Projektily z TK pušek svištěly vzduchem a vybuchovaly v miniaturních sluncích skázy. Dávky ze samopalů zarachotily ze tmy, srazily ozbrojené muže, ve vzduchu je obrátily a mrštily jimi na tmavou podlahu mezi zkrvavená nehybná těla jejich spolubojovníků.

Útočníci palbu opětovali. Temnotou zahřměla střelba. Mladý žoldněř vykřikl, když ho neviditelná ruka zdvihla z podlahy jeskyně a hodila jeho tělo zpět, kde zůstalo nehybné a zkrvavené tiše ležet.

King se dopotácel zpět do knihovny. Obrazovka hlásila 96 procent. Hni sebou! Hni sebou! Netušil, co by se stalo, kdyby se pokusil stroj zastavit a vyjmout paměťové jádro. Možná nic, ale možná by nenávratně ztratil vše. Sevřel okraj stolu a hypnotizovaně zíral na obrazovku.

Vyrušil ho dvojnásobný dutý třesk, který zahřměl prostorem. Zvedl hlavu. Vysoko, téměř u stropu, byly ve stěně knihovny vyraženy dvě díry. Další dvě díry byly na opačné stěně. K rachotu střelby se venku připojil táhlý zoufalý křik. King dál nehybně zíral na procenta zkopírovaných dat, která se nekonečně pomalu vlekla k třem číslicím dokončení úkolu. Hni sebou!

Venku se ozval nový zvuk, který přehlušil křik raněných a dokonce i bubnování střelby. Bylo to hluboké syté dunění, které se vracelo v rytmu něčeho těžkého, co se pomalu snaží propracovat dovnitř. King vykoul dvěma knihovny a jeho oči se rozšířily. Díra v žulové Stěně byla teď mnohem širší a ve venkovním světle se pohyboval obrovský stín. Počítač zapípal. King se vrhl ke stolu. Z otvoru na vrchní desce terminálu tiše vyjelo paměťové jádro. Popadl ho a uvolnil z držáků. Na obrazovce četl: PŘENOS DAT UKONČEN. POKRAČOVAT?

"Ne, díky!" zakřičel King, i když mu muselo být jasné, že ho stroj neslyší. Další kopie může pořídit na palubních počítačích výsadek lodí. Tohle jádro bude muset stačit. Pevně ho sevřel a vyrazil z knihovny. Od Stěny se dál ozýval hromový rachot a King si musel chránit obličej před úlomky skály, které létaly kolem. Otvor ve Stěně byl zase o kus širší.

Světlo, které dopadalo dovnitř, bylo na okamžik zastíněno jakousi obrovskou hmotou připomínající gigantický, předpotopní hmyz. Pak stín postoupil dál do šera a King ho poznal i přes oslepující záři světloometu namontovaného na jeho rameni.

Lukostřelec postoupil o další krok do jeskyně...

Grayson pozoroval křížanovské OBRy, které se rozptylovaly po pláni na vzdálenější straně řeky. Nebylo to tak strašné, jak se ze začátku obával, ale rozhodně to nebylo dobré. Nakonec napočítal v nepřátelské řadě šestnáct OBRŮ. To znamenalo, že minimálně čtyři stroje byly v předchozích bitvách poničeny natolik, že už nemohly dál bojovat. Například ten Lukostřelec v údolí Rumělky dostal řadu těžkých zásahů, než se mu podařilo přebrodit zpět hořící řeku. To nebylo špatné... ale ani ne moc dobré.

Jeden z OBRŮ, Palcát, zaostal daleko za ostatními. To bude Langsdorf, pomyslel si Grayson. Blízko něj se zdržovalo několik vozidel. Kdo to může být? Langsdorfovi důstojníci? Rachan? Gart?

Přibližují se. A my už jsme skoro na konci.

Jak dlouho může jejich dvanáct OBRŮ vydržet proti šestnácti? Na tu otázku neexistovala jednoznačná odpověď.

Vlastně ta otázka neměla smysl, protože samotná čísla neříkala nic o reálné síle obou protivníků.

Mnohem přesnější obraz by se dal získat z celkové tonáže. Grayson k výpočtu použil počítač svého Marabua a sečetl váhy OBRŮ, které se rozmísťovaly proti nim. Došel k hodnotě 795 tun, zatímco tonáž jeho vlastních sil činila nezanedbatelných 649 tun. To dávalo Langsdorfovi jen těsnou výhodu 16:13.

Ale ani porovnání tonáží někdy správně nenaznačovalo, na které straně jsou větší šance na výhru. Pro přesnější odhad se mezi warriorry používal postup známý jako „KBZ“. Byla to zkratka pro „Klastrování Bojových Ztrát“. Postup byl založen na pozorování, že všechny OBRy jednotky obvykle utrpěly v bitvě kritický stupeň poškození zhruba ve stejné době. Například jednotka dvanácti OBRŮ mohla odolávat nepříteli poměrně dlouho - tři nebo čtyři minuty - a i když

mnohé z nich byly zasaženy, žádný z nich nebyl vážně poškozen.

A pak stačí pár minut a první OBR bude vyřazen z boje. Téměř okamžitě potom přijde jednotka o dalšího OBRa a pak ještě o jednoho nebo o dva. Během třiceti vteřin ztratí jednotka polovinu své palebné síly. Důvod byl ten, že trvalo určitý čas, než se nakumulovalo tak velké poškození, aby začalo být pro OBRa kritické. Bylo také pravděpodobné, že několik OBRů jednotky dospěje do stejného bodu zhruba ve stejnou dobu. A dále, jakmile přijde jednotka o nějaké OBRy, soustředí nepřítel více zbraní na méně cílů a urychlí tím ztráty ostatních. Grayson jednou slyšel o jednotce, která hladce bojovala pět minut bez jakýchkoliv ztrát a pak bylo poražena během třiceti vteřin. Z té jednotky tenkrát přežily jen tři OBRy.

Většina velitelů OBRů jednotek KBZ používala a snažila se pořizovat přesné záznamy o škodách, které utrpěli jejich lidé. Dobrým velitelem pak byl ten, který včas rozpoznal, kdy se bitva stává beznadějnou a ustoupil dřív, než si KBZ začínalo vybírat svou daň.

V téhle bitvě už pracovalo KBZ proti Graysonovi a neexistoval žádný způsob, jak to změnit. Dva OBRy z jeho týmu - McCallův a Clayův - byly tak poškozeny, že jen několik málo zásahů je definitivně vyřadí z boje. Až o ně přijde, klesne poměr z dřívějších 16:13 přibližně na 8:5. Graysonův Marabu také už příliš dlouho nevydrží a bylo jasné, že nepřítel se budou soustředit hlavně na velitele. Jak dlouho bude trvat, než se z 8:5 stane 2:1? Nebo dokonce 3:1?

Jistě, tato čísla neřekla nic o tom, co se Graysonovi honilo hlavou.

V téhle bitvě najdu svou smrt, uvědomoval si s ledovou jistotou navzdory všem číslům a poměrům, i kdyby Šedá smrt měla nad Křížanovci dvojnásobnou převahu.

Nepřátelské OBRy se začaly brodit přes širokou mělkou Rumělku a o kus výš po proudu překonávala tok i vznášedla. Postávala tam také křížanovská pěchota a Graysonovi bylo jasné, že si dává dobrý pozor, jestli se na vodě neobjeví další KSP. To bylo naprosto v pořádku. Nepředpokládal, že by stejný trik fungoval dvakrát.

Popravdě řečeno, Grayson už vyčerpával všechny své triky. Zbýval jen poslední zoufalý boj.

"Vzdálenost pět set metrů," řekl. "Nabíjejte! Připravte se na útok!"

Přemýšlel, jestli vůbec někdo uposlechne jeho rozkaz. Před hodinou, při poslední poradě, se ozvalo mnoho hlasů proti a Grayson si dobře všiml několika podmačených pohledů. Ostatní se tvářili nechápavě, zmateně nebo prostě jen vystrašeně. Byla snad tohle konečná zkouška jeho velitelských schopností? Budou ho jeho jednotky následovat, i když vydá rozkaz, který se jednoznačně rovnal sebevraždě?

Zkontroloval zadní monitory. Široká a snadno napadnutelná řada vozidel, která se klikatila od skladiště, dál pokračovala v postupu. Výsadkové lodě stály na pláni ve vzdálenosti asi pěti kilometrů s otevřenými přechodovými komorami a nakládaly poklad na svou palubu. Ale doposud nepřišla žádná zpráva od Kinga, žádná bílá světlice se nevznášela nad hory na znamení, že se bezpečně dostal ven i s paměťovým jádrem z knihovny. Co je s ním? OBRy Hvězdné ligy můžou jít třeba do horoucích pekel... ale co je s Kingem?

Křížanovské OBRy začaly střílet. První výbuchy se rozprskly v mokré půdě a dlouhé zubaté stopy raket protály oblohu. Grayson přemýšlel, co se stane, jestliže zavele do útoku a nikdo ho nebude následovat. Alespoň jedna věc tak bude jistá: Lori zůstane naživu. A to si teď zoufale přál.

Neexistovala žádná naděje, že by Křížanovci vzali někoho do zajetí. Ne, dokud věřili, že masakr na Tiantanu je dílem Šedé smrti.

Neexistoval žádný způsob jak uniknout. Šedá smrt najde svůj konec... právě tady.

Grayson znovu otevřel velitelskou frekvenci. "Kupředu!"

Uvedl Marabua do pohybu. Zmračený stroj klopýtavě vyrazil, hlavy pístů rachtaly ve svých pláštích a zuhelnatělé vinutí cívek visící z otevřené rány v pravém boku zavlálo ve vlhkém vzduchu.

Palba nepřátel zaduněla přes zaplavenou pláň a soustředila se na něj a jenom na něj.

King vykřikl a přitiskl si jednu ruku na oči, zatímco druhou stále pevně svíral paměťové jádro. Lukostřelec vypálil z laseru na pravé paži. Paprsek zasyčel kolem Kinga a zasáhl budovu knihovny.

V knihovně nebylo mnoho věcí, které by mohly vybuchnout. Stěny začaly měknout a hroutily se na sebe. Intenzivní žár je tavil a stravoval. Po podlaze a stěnách jeskyně tančily tajemné pokroucené stíny. King klopýtal kupředu z dosahu žáru. Bitva kolem něj ustala. I osamělý Lukostřelec stačil, aby všichni bojovníci zkameněli v němě hrůze. Jeden po druhém vojáci obou stran vstávali. Křížanovci přebírali kontrolu nad situací a žoldnéři Šedé smrti odhazovali své zbraně.

Přes trosky rozdrčené Lukostřelcem vnikaly do jeskyně další postavy. Přibývalo vojáků v šedofialových uniformách křížanovských gard. Bylo mezi nimi i šest Zasvěcených ComStaru v dlouhých kápích. Kráčeli opatrně přes trosky s pláště vysoko vykasánými.

A tamto nemůže být nikdo jiný než Rachan. Nesl si svou autoritu jako plášť a i v šeru jeskyně byla jeho přítomnost tak hmatatelná jako přítomnost sedmdesátitunového stroje, který se tyčil vysoko na něm. I když King neviděl Rachanovi do obličeje, jednoznačně na sobě ucítil jeho pohled. Precentor pozvedl ruku a namířil svůj kostnatý prst na Kinga. "Ty! Máš něco, co potřebuju. Dej mi to."

Kingovi se nakonec podařilo promluvit. "Proč? Abyste to mohl zničit?"

Rachanův smích ho překvapil. "Pravděpodobně asi nedokážeš docenit význam toho, co držíš v ruce, žoldáku. Podej mi to."

King pokročil o krok kupředu a zdálo se mu, že paměťové jádro v jeho ruce ztěžklo. Zastavil se. "Nemáte pravdu, Rachane, znám cenu vědomostí Hvězdné ligy uchráněných tady po tři staletí... je obrovská, nevyčísitelná..."

"Reprezentuji Řád ComStaru, můj synu. U mě budou data v bezpečí. Věř mi, synu."

"Tyhle znalosti mohou zachránit lidstvo!" "Pchá! Nevíš, o čem mluvíš, mladíku! Záchrana nebo zkáza. Samotné znalosti nejsou tak důležité jako způsob, jak se použijí. Dej mi to paměťové jádro!"

"Ne!"

"Vojáci!"

"Jestliže vaši vojáci začnou střílet," vykřikl King, "Možná zasáhnou tohle."

"Blázne! Nic nechápeš. Vůbec mi nezáleží na tom, jestli zachráním ten válec, který držíš. Když zachráním kopie souborů Hvězdné ligy, bude to jenom dobře. Ale mým hlavním úkolem je zničit tuto knihovnu!"

"Jako jste zničil dvacet miliónů lidí v Tiantanu?" "Mlč!" Ve skomírajícím světle požáru King na okamžik zahlédl Rachanův obličej stažený do zuřivé grimasy. Dýchal ztěžka a jeho ruce se změnily v třesoucí se pařáty.

King vycítil náhlý nespokojený pohyb v řadě Zasvěcených za Rachanem. Věděl, že jsou to většinou technici jako on. Byli vycvičení... disciplinovaní. I když jim přes dlouhé kápě neviděl do obličeje, předpokládal, že jsou mladí... a tudíž plní ideálů. Byl jejich idealismus zaměřen na službu Řádu nebo celému lidstvu? A nebo to byl fanatismus živěný tou nehybnou postavou, která stála před nimi?

King věděl, že mu nezbývá než riskovat. Zvýšil hlas, aby ho slyšeli i Zasvěcení. "Věděli jste o tom? Řekl vám to? Tu vraždu dvaceti miliónů lidí na Siriu V naplánoval Precentor Rachan!" "Ticho!"

"Slyšeli jsme to od křižanovského kapitána!" pokračoval King a téměř zapomněl na nebezpečí. "Udělal to proto, aby mohl křižanovský vévoda sebrat tuhle planetu Graysonovi Carlyleovi. Takového člověka následujete?"

"Precentore," promluvil jeden z mužů v kápích. "To, co říká ten člověk, nemůže být pravda..."

"Blázní! Všichni jste blázní! "Rachanův hlas se třásl zuřivostí a připomínal spíše jen skřeky než slova. Precentor vyskočil na hromadu trosk za sebou. V Lukostřelcově světle se něco zalesklo v jeho ruce. Malá a nebezpečně vypadající laserová pistole. "Co na tom záleží... pár bezcenných životů? Nezáleželo na nich! Na nikom z vás nezáleží!" Laserová pistole vypálila. Janice Taylorová vykřikla bolestí a zhroutila se na zem několik metrů od Kinga. Mladý zrzavý voják, který stál vedle ní, také vykřikl, ale vztekem a ne bolestí. Vrhнул se na zem, odkutálel se do strany, a když se opět vztýčil, držel v ruce TK útočnou pušku. Zbraň vypálila a střelba zasáhla křižanovské vojáky.

Precentor se zřítíl na zem. Pistole mu vylétla z ruky a jeho noha se zbarvila krví. Křižanovští vojáci se rozprchlí. Chlapec s TK puškou s tvářmi zkřivenou vztekem dál pátil výbušné projektily do kamení u Lukostřelcových nohou.

King nezaváhal ani na vteřinu, ale OBR také ne. Když zazvonily první střely, pokročil dopředu, jedno jeho předloktí se pomalu zvedlo a nasměrovalo se na zrzavého chlapce s divoce poskakující puškou v rukách. King uslyšel hlas Janice Taylorové zastřený bolestí. "Niku... Niku! Nic se neděje! Jsem v pořádku!"

King zatápal jednou rukou pod paměťovým jádrem. Jako šéftech rozuměl OBRům stejně dobře jako warrioři. Když vzhlédl ke světlotmetu na OBRově rameni, jasně rozeznával křivku pancéřování předního průhledu i svazek tlustých válců napravo od Lukostřelcova hmyzího obličeje, kde měl OBR uložené své radary a infračervené senzory.

King vytrhl ruku zpoza paměťového jádra a svíral v ní signální pistoli, kterou měl připevněnou k opasku pod jádrem. Pokročil o tři rychlé kroky směrem k mohutnému stroji, zamířil a vypálil. Kolem OBRova kokpitu vybuchla bílá záře.

"Utíkejte!" zařval King. "Všichni pryč!"

Žoldnéřští vojáci se už mezitím začali stahovat do temnoty jeskyně. Jeden z křižanovských vojáků, kteří až doposud leželi na zemi, vstal a zvedl svou pušku. Jeskyni opět zarachotila střelba. Žoldnéři palbu opětovali. Kulky zazvonily o OBRův pancíř a o žulové stěny jeskyně.

Zrzavý chlapec jménem Nik odhodil pušku a sehnul se, aby pomohl zraněné Janici Taylorové. Na pomoc mu přispěchal další voják a společně ji postavili na nohy. King odhodil prázdnou signální pistoli, vrazil hlavu mezi ramena a vyrazil. Lukostřelcovy infračervené senzory - stejně jako pilotovy oslepené oči - se pročistí během několika málo vteřin.

King nepředpokládal, že je osamělý Lukostřelec bude stíhat neznámým labyrintem podzemních tunelů.

Za ním se ozvalo dunění dělostřelecké palby.

Jediný Graysonův Marabu osaměle vyrazil proti křižanovské armádě. Za ním nehybně stály jeho OBRy a jejich piloti omámené zírali před sebe. Nebyla to vzpoura, spíš jen naprosté zhroucení a vyčerpání z předchozích bojů.

Pak se pohnul druhý OBR. McCallův skřípějící Střelec vykročil vpřed a z otevřené rány v místě, kde mívá namontován jeden z dvouhlavňových kanónů, vlály svazky drátů a pokroucených pásů myomerového těsnění. Potlučená Lasice Delmara Claye se také dala do pohybu, těsně následovaná Loriiným Kondorem. A pak už vyrazila celá řada dvanácti poničených, poškozených OBRů vstříc svému nepříteli na břehu Rumělky.

Plukovník Langsdorf stál na vrcholu kopce vedle nohy svého Palcáta asi kilometr od řeky. Byl s ním i lord Gart, generál Kleider a ostatní důstojníci jeho doprovodu, kteří právě dorazili z Helmdownu.

"Nevěřím svým očím," ozval se Kleider. "Ten šílenec na nás útočí. Po všech těch škodách, které utrpěl!"

Marabu na čele žoldnéřských vojsk se mezitím dostal mezi křižanovské OBRy. Hluk bitvy k nim doléhal jen vzdáleně, ale všichni muži na kopci zřetelně rozeznávali dunění Carlyleova těžkého autokanónu, když se jeho stroj postavil Palcátovi kapitána Tarlborougha.

Křižanovský Kondor sevřel spolu s Lasicí žoldnéřského Střelce do křížové palby. Pozorovatelé viděli, že OBR Šedé smrti je už vážně poškozený. Když si přiložili k očím své elektronické dalekohledy a zaostřili na bitvu, která se odvíjela pod nimi, začalo se několik Kleiderových pobočníků sázet kolik zásahů ještě poškozený Střelec vydrží, než ho jeho protivníci dostanou.

"Dvacet C-kreditů... že nevydrží dalších třicet vteřin," řekl jeden z nich, když se podíval na svůj wristcomp.

"Jseš nahranej! Ta Lasice se musí každou chvíli hnout k tomu Marabuovi... Jo! Je to tam! Ted' si bude moc Střelec trochu voddechnout!"

"Kdepak! Naši kluci teď útočej! Už ho maj! Dívej se! Už se na něj tlačí náš Křižák! Nebude to trvat dlouho!"

"Žoldnéřskej Křižák mu jde na pomoc!"

"Pozdě! Hele! Ten Střelec je hotovej... čtrnáct vteřin! Mám to u tebe! Koukej se, jak hoří!"

Langsdorf cítil, jak se mu při pohledu na ně obrací žaludek. "Carlyle je statečný muž... a solidní velitel," řekl nakonec tak

nahlas, aby přehlušil poznámky generálových poddůstojníků.

"Ovládejte se, plukovníku," řekl Kleider. "Ten člověk je odpovědný za smrt miliónů lidí."

"Skutečně, generále? Řekl bych... bojoval jsem s ním téměř nepřetržitě během několika uplynulých dní. Byl vynalézavý, smělý, odvážný a chytrý... po pravdě řečeno, je dost těžké si představit, že by tenhle warrior byl tím šíleným řečníkem, který, jak říkáte, zmasakroval město na Siriu V."

Na to Gart ani Kleider už neřekli nic.

Dostali McCalla. Grayson viděl záblesk a pak jeho Střelec zmizel v plamenech. "McCalle. Jseš tam?" řval Grayson do svého mikrofonu. Nedostal žádnou odpověď, ale o chvíli později viděl, jak se otevřel Střelcův zářový průlez a z něj se vyhrabala potrhaná vousatá postava a seskočila na mokrou bahnitou zem. Mezi tančícími nohama OBRŮ a laserovými paprsky se se štěstím propletlo vznášedlo Šedé smrti a jeden z členů pomocné posádky vytáhl omámeného McCalla na palubu.

Clayova Lasice stála nedaleko a pálila z autokanónu do poničeného křížanovského Kondora. Bearův Křížák se dostal až těsně k nepřátelskému Křížákovi, zvednul obě ruce a pak jimi švihl dolů a se strašlivým zapraštěním urval nepřátelskému OBRovi jednu ruku. Ta odlétla a zůstala nehybně ležet v bahně. Loriin Kondor stál za Graysonovým bojujícím Marabuem a střelil do nepřátelské Vosy, která se pokoušela obejít velitele Šedé smrti a dostat se mu do zad. Mezi nohama zápasících OBRŮ divoce pobíhala pěchota obou stran a vrhala se v rychlých výpadech vpřed a zase přechala zpět.

Nečekaně byl Loriin Kondor sražen zezadu rychlou salvou raket. Grayson otočil svého Marabua a vypálil na útočníka, těžce poškozeného Gryfa. Oba stály a střelily po sobě přes nehybné tělo Loriina ležícího OBRa, až se nakonec Graysonovy výkonnější vrhače přetavily Gryfovým pancířem a podpálily lehčího OBRa.

"Lori!"

"Jsem... v pořádku, Grayi! Pancíř na zádech je pryč. Hořím... ale hasicí systém to má pod kontrolou!"

"Vstaň, jestli můžeš! Jdou po nás!"

Lori se pokusila postavit svého těžce poškozeného Kondora na nohy. Grayson zatím dál pálil z OBRových těžkých zbraní na blížící se nepřátelské stroje. Koupal se v potu a Marabuův počítač ho bez přestání varoval před blížícím se odstavením.

Už to dlouho nevydržíme, pomyslel si Grayson.

34

"Už to dlouho nevydrží," řekl Gart a pohlédl na svůj wristcomp. "Chcete je snad rozsekat na kusy? A co jejich výsadečkové lodě?"

"Co je s nimi, Vaše Ctihodnosti?" zeptal se Langsdorf s jen těžko skrývaným pohrdáním. "Nedostaneme se k nim, dokud nepříteli neporazíme, což se zatím ještě zjevně nepodařilo!"

Generálovi pobočníci zajásali. Dostali dalšího nepřátelského OBRa. Velkou, bojovnou Lasicí. "Jo!" Vykřikl jeden z podporučíků, než mu jeho kamarád vytrhl z ruky dalekohled. "Šlápni na toho pilota! Šlápni na toho pilota!"

"Zatraceně! Ten hajzl jim upláchl Naši kluci by asi měli začít střilet do těch vznášedel!"

"Hele, další to dostal!"

"Blbče! To je jeden z našich!"

"Ne, ne! Táhleten! Jedno ze žoldáckejch Žihadel! Jo! Človče! Viděls to? Co udělaly ty vrhače s tím Žihadlem, je neuvěřitelný!"

Langsdorf se otočil. Vysokou rychlostí se k nim blížilo lehké pohyblivé dopravní vznášedlo. U řízení seděl osamělý muž. Jeho kápě Zasvěceného ComStaru byla nasáklá krví.

"Co... co to má znamenat?" začal Kleider. "Co tady..."

Než mohl větu dokončit, vznášedlo dosedlo na zem, Zasvěcený z něj vyskočil a přistoupil k Langsdorfovi. Vypadalo to, že krev, kterou byl zmáčený jeho plášť, není jeho. Ale v obličeji i se mu zračily známky nějakého strašného vnitřního utrpení. Kleiderovi a Gartovi osobní strážci postoupili dopředu s namířenými zbraněmi a zastoupili mu cestu. "Pusťte ho," řekl Langsdorf. "Je to jeden ze Zasvěcených ComStaru."

Z bitevní pláně se ozval dutý hromový třesk signalizující nějakou velkou explozi. Langsdorf se otočil a přiložil si k očím dalekohled. Křížanovská Vosa vybuchla. K obloze vylétla obrovská ohnivá koule a hořící kusy kovu se rozlétlly po bitevním poli.

Zdálo se, že výbuch zlomil vůli křížanovských sil. Palcát kapitána Tarlborougha vedl zbytek křížanovských OBRŮ přes široké mělké vody Rumělký zpět na druhý břeh. Žoldnéřské OBRy postoupily až na kraj řeky a ponořily se do vody. Chladily si své rozpálené řidičské a bojové systémy. Křížanovské OBRy se zformovaly na severní straně řeky a nejspíš tam postávaly. Některé z nich vypadaly, že mají vážné problémy.

Langsdorf se otočil zpět k Zasvěcenému. "Potřebujete něco, Zasvěcený? Mám teď právě trochu moc práce..."

Stejně tak vypadal i Zasvěcený. Stáhl si kapuci z hlavy. Slámově žluté vlasy měl na čele splepené potem a špínou.

"Plukovník Langsdorf...?"

Langsdorf přikývl.

"Jsem Zasvěcený Larabee z helmdownské stanice ComStaru. Já..." Zaváhal, jako kdyby najednou ztratil jistotu. "Vy... musíte okamžitě zastavit bitvu, plukovníku!"

"Nesmysl!" vyštěkl Kleider. "Zatkněte ho!"

„Dotkněte se mě a čeká vás Odplata ComStaru!"

Kleiderovi vojáci na místě ztuhli hrůzou. Odplata ComStaru mohla připravit svět... nebo i několik světů... o služby HPG

vysílačů. Ztráta přístupu k mezihvězdné komunikační síti osobně pro tyto vojáky neměla žádný význam, ale všichni znali Odplatu jako téměř magické slovo prokletí a zkázy. Nejistě se podívali na svého velitele.

"Ten... ten..." koktal Gart, než se mu zase podařilo ovládnout svůj jazyk. "Tento Zasvěcený tu nemá žádné pravomoci, plukovníku!"

"Možná," řekl Langsdorf tichým ledovým hlasem. "Ale zdá se mi, že bych si rád poslechl, co nám chce říct."

Larabee ukázal směrem k bitevní pláni. "Plukovníku, celá tato operace měla za cíl zničit Šedou smrt, zločinecký žoldnéřský pluk."

"Ano."

"Ale oni nejsou zločinci! Město Tiantan na Siriu V bylo zničeno z příkazu Precentora Rachana. Celá ta akce byla jeho činem. On je zločinec!"

"Lži..." začal Gart, ale Zasvěcený ho přerušil. "V jeskyních jsme narazili na šéftecha, který se pokoušel zachránit knihovnu Hvězdné ligy."

"Knihovnu?" Kleider vypadal překvapeně. "Jakou knihovnu? Co s tím má nějaká knihovna společného?"

"Všechno! Rachan mě sem přivedl spolu s mými bratry, abychom pořídili kopii dat uložených v počítači Hvězdné ligy. Potom chtěl počítač zničit! Ale právě tam jsme narazili na šéftechnika, který byl také na Siriu V. Ten tvrdil, že Carlyleův pluk tu strašnou věc nespáchal. A Rachan to připustil!"

"Chyťte ho!" vykřikl Gart. Křižanovský voják skočil po Zasvěceném, který se pokoušel vyklouznout. Druhý voják švihnul pažbou své pušky a srazil Larabeeho v bezvědomí k zemi.

"Dost!" zařval Langsdorf a vytrhl z pouzdra svou osobní zbraň, těžkou poloautomatickou pistoli. "Nikdo ani hnout!"

Kleider ukázal směrem k bitvě. "Poslouchejte! Nevěřte tomu, co říká ten šílenec! Žoldnéřské síly se hrouť. Už jen šest z nich se drží na nohou! Ještě jeden výpad a jste vítěz! Vítězi!"

Langsdorf se nepřítomně podíval na Kleidera. "Vítěz? Vítěz čeho, generále?"

"Cože? Bitvy přeci! Vítězství, člověče! Slavné vítězství!"

Langsdorfovi se obrátil žaludek. Chvilí se mu zdálo, že bude zvracet. Beze slova prošel kolem generála a vykročil ke svému Palcátovi.

"Langsdorfe! Kam jdete?"

"Vydat své rozkazy, generále." Pevně uchopil první přičku provazového žebříku.

"Výborně! Výborně! Navrhují, abyste se svými OBRy prorazil jejich linii a zaútočil na výsadkové lodě. Vaše pěchota si pak už poradí s těmi, kteří přežili! Gratuluji vám, plukovníku... k vašemu slavnému vítězství!"

To slovo způsobilo, že se Langsdorf zastavil dva metry nad zemí. Chvilí tam nehybně visel, pak se otočil a podíval se dolů na Garta s Kleiderem. "Ne, generále. Nebude žádná sláva. A žádné vítězství!"

"Co tím chcete říct?" křičel Kleider.

"Chci tím říct, generále, že už nepoženu svoje vojáky do útoku. Bitva skončila. Už neobětuji nikoho ze svých lidí... ne kvůli vám." Pak krátce pohlédl na Garta, který stál ve stínu Palcáta s tupým výrazem ve svém tučném obličejí. "A už vůbec ne kvůli němu!"

Rachan ležel na zádech ve tmě. Požár, který zničil knihovnu, už téměř uhasl a jediné světlo se prodíralo dovnitř skrze prach a kouř dírou proraženou do žulové stěny. Pomalu se mu vracelo vědomí. Zjistil, že je sám. Křižanovští vojáci, kteří přežili šílený útok mladého žoldnéře, byli pryč. Stejně tak i Lukostřelec, kterého sem odvelel z Langsdorfova tábora.

Vojáci si zřejmě mysleli, že je mrtvý a nechali ho bez pomoci ve tmě.

Pokusil se vstát. Stehnem mu projela silná bolest. Nadzvedl se a podíval se dolů. Jedna jeho noha ležela těžce a zbytečně na podlaze jeskyně. Dobře viděl, že se vysoko nad kolenem láme ostře doleva v nepřírozeném úhlu. A všude je tolik krve... Pak zaslechl nějaký hluk. Hluboké a temné dunění ze tmy. Natáhl se a začal v troskách šátrat po svém laseru. Vracejí se snad žoldnéři? Našli ho? Vědí přece, že právě on na ně svrhnul vinu za Tiantan. Jestliže ho najdou... živého...

Ten zvuk se ozval znovu a Rachan přestal pátrat po své pistoli. Tohle nebyl hluk způsobený lidmi. Znělo to jako nějaké obrovské podzemní zvíře, které se skrývá někde ve tmě. Podlaha jeskyně se pohnula a Rachan v agónii vykřikl. Otřes byl tak silný, že pohnul jeho zraněnou nohou a znovu v ní probudil bolestivá muka.

Řev se ozval znovu, tentokrát nižší a hlubší. Chvění neustávalo a kusy roztříštěné skály poskakovaly a tančily kolem zraněného muže.

Skupina tahačů zamířila napříč říčním údolím ke skupině poškozených OBRŮ. Grayson je pozoroval ze svého Marabua, ale necítil vůbec nic. Bylo to, jako by je sledoval z obrovské vzdálenosti, lhostejně jako nezúčastněný pozorovatel.

"Říkám, že tady je vévoda Ricol! "opakoval znovu hlas na veřejné frekvenci. "Připravte se na odjezd!"

Grayson otočil svého Marabua zpět k severu. Nepřátelské OBRy... ustupovaly. Ustupovaly! Další jejich útok by již s jistotou rozdrtil OBRy Šedé smrti. Na nohou se drželo jen šest strojů. Potom, co dostali Lori, McCalla a Delmara Claye, přestala jeho velitelská falanga existovat. Naštěstí všichni piloti vyvázli bez zranění.

I Khaledův Palcát byl vyrazen. Khaled byl zraněn, ale žil. Oba nováčci byli mrtví. Trosky jejich Žihadel ležely na pláni. Jak se jmenovali? Morley a Brodenson. Grayson si z porady dobře pamatoval jejich obličej... jeden nadšený a druhý vystrašený. Ted' už necítí vůbec nic...

Napravo od něj stáli Koga, Bear a Sharyl, nalevo DeVillar s Kentem. Všechny OBRy byly ve stavu kritického poškození. Kogův Lukostřelec neměl už žádné rakety a přišel o dva střední lasery. Graysonův Marabu vystřílel poslední střelivo do autokanónu a vrhač částic na levé paži byl nefunkční. Výbuch oderval dělo Sharylina Kondora a také ruční laser měla poškozený.

Ještě jeden výpad nepřátelských OBRŮ a to, co zbývá z Legie šedé smrti, bude definitivně smeteno.

Grayson se pokoušel soustředit na Ricolův hlas, který se stále ještě ozýval z rádia. "Nakládáme poškozené OBRy,

Grayson. Potvrdili mi to techové z výsadkových lodí. Langsdorf se stahuje. Zachytili jsme jeho rozkazy. Ustupují. Vyhrál jste, Grayson! Jste vítěz!"

Grayson pohlédl ven hlavním průzorem. Přes tlustý plastik běžely praskliny od těsného zásahu nepřátelské střely. Několik metrů před ním ležela v bahně tři nehybná těla pěšáků sražených kulometnou palbou, když se pokoušeli napadnout nepřátelskou Vosu s třaskavými pytlí.

Podivné, pomyslel si Grayson. Nevypadá to jako vítězství.

Skrze zpětnou vazbu své neurohelmy ucítil přes střední ucho podivný nezřetelný pocit. Chvilí manipuloval s ovladači a marně se snažil najít závaďu.

Marabu má zřejmě poškozená čidla, usoudil nakonec. Vypadá to, jako by se třásla země.

Plukovník Langsdorf seděl v kokpitu Palcáta a zápasil s řízením svého těžkého stroje. Jeho neurohelma mu do středního ucha přenášela pocity chvění a nerovnováhy, takže mu připadalo, jako by se mu země hýbala pod nohama. Kolem proběhlo několik vojáků a jejich vznášedlo vyrazilo k severu. Cart s Kleiderem a s celým doprovodem už byli dávno pryč, zpátky v Helmdownu. Jak se jednou Langsdorf dostal do kokpitu svého Palcáta a vydal rozkaz k ústupu, nemohli už nic dělat.

Minimálně nic, co by mohli udělat tady na místě, opravil se Langsdorf. Ale stejně je to konec mojí kariéry. Ceká ho vojenský soud a poprava. Jenže to celé se mu teď zdálo vzdálené a neskutečné.

"Plukovníku Langsdorfe!" ozval se z rádia vzrušený hlas. "Tady je Bumerang dvě!"

"Slyším, Bumerangu dvě," řekl Langsdorf. "Přistaňte u tábora a připravte se na evakuaci."

"Pane! Pane... to byste měl vidět. Zapněte si monitory, pošlu vám tam obraz!"

Langsdorf zapojil jeden z monitorů. Chvilí na něm tančily statické výboje, a pak se obraz ustálil na pohledu přenášeném z kamery zabudované do trupu jednoho z malých průzkumných letadel, které kroužilo vysoko na obloze. Langsdorfovi trvalo několik vteřin, než pochopil, na co se dívá. Vypadalo to jako gejzír. Obrovský sloup páry a vroucí vody tryskal k obloze. Zvláštní, pomyslel si. Pak si ale všiml budov u paty vodního sloupu a konečně mu došly jeho rozměry. Ostře se nadechl. "Bumerangu. Co to je?"

"Ty baráky, co vidíte... to jsou trosky Freeportu. Jsem na východní straně hor, kroužím nad táborem. Ten gejzír... vytrysknul před několika vteřinami!"

"Je to... obrovské..."

"Voda dosáhla výšky dvou tisíc metrů, plukovníku! A pára tryská ještě výš. U základny má ten sloup čtyři sta metrů v průměru!"

Země pod Palcátem se skutečně třásla a její chvění se přenášelo i do OBRova těla. "Ale odkud se to vzalo?"

"Z trosk Freeportu. Zřejmě se začalo odpařovat nějaké obrovské množství podzemní vody. Začalo to tryskat v místě, který mám vyznačený na mapě jako nějakou přehradu nebo protizáplavové zařízení. Tam, kde ta vyschlá řeka Vytejká z toho mrtvého moře!"

Langsdorf pozoroval gejzír páry a vody stoupající vysoko k obloze.

Jehudinské moře se znovu probouzelo k životu.

35

Rachan vykřikl. Země se chvěla čím dál víc a bolest ve zraněné noze se stávala nesnesitelnou.

Rachan nikdy neviděl záznamy o podzemním komplexu Hvězdné ligy. Netušil nic o systému tunelů, které inženýři Hvězdné ligy vybudovali pod Freeportem ve snaze vysušit východní polovinu Rumělky a zpřístupnit jeskyně pod horami.

Voda byla zahrazena a svedena do Helmské jámy, staré zlomové pukliny, která roztínala planetární kůru do hloubky čtyř kilometrů. Později, při skále Freeportu, byl systém narušen a značná část malého moře zatopila Helmskou jámu. Po tři století existovalo malé moře pod Nagajanskými horami. V tak geologicky neklidné oblasti to mohlo způsobit vážné problémy, ale naštěstí se nikde v okolí nevyskytovala rozsáhlejší ložiska žhavého magmatu ani jiné termální zdroje. Celá oblast nečinně dřímala po několik miliónů let.

Po tři století také nečinně čekal fúzní reaktor základny Hvězdné ligy a dodával jen energii nazbytnou k udržení chodu paměti knihovny a strojů, které po obdržení příslušného kódu otevíraly Východní bránu. Samozřejmě, že se vždycky mohlo stát, že přijde někdo, kdo příslušný kód nebude znát, a otevře Východní bránu násilím. Dokonce ani žulový blok o váze deseti miliónu tun nezastaví odhodlaného vetřelce. Major Keeler věděl velmi dobře, že několik správně umístěných náloží plastické trhavy nebo soustředěná palba těžkých laserů mohou skálu vyhodit do povětří a nebo se protavit dovnitř. Z toho důvodu vybudoval kontrolní systém, který hlídal neporušenost Východní brány a dalších klíčových míst komplexu. Pokud by byla někdy brána poškozena nebo knihovna zničena, znamenalo by to, že se dovnitř dostali vetřelci a ne personál Hvězdné ligy. Vetřelci, kterým musí být zabráněno, aby se zmocnili pokladů uložených ve skladišti.

Hluboko pod horami začal fúzní reaktor produkovat teplo, jaké se normálně vyvíjelo jen v jádrech hvězd. Jak se postupně ohříval, začala se podzemní voda měnit v páru a křehká rovnováha geologických sil byla porušena.

Planetární kůra se začínala hýbat.

Nic z toho Rachan samozřejmě nemohl vědět. Jediné, co mohl říct, bylo, že dunění z hlubin pod horami je stále hlasitější a že ze stropu jeskyně se ve tmě začínají uvolňovat první kameny. Úlomky byly stále větší a za chvíli se na podlaze kolem něj tříštily čerstvě vylomené balvany velikosti lidské hlavy. S jednou rukou křečovitě přitisknutou na rozdrcenou nohu se Rachan začal zoufale plazit k puklině ve skále. V hučící temnotě ho posedl šílený klaustrofobický strach a dusil ho se stejnou intenzitou, s jakou žár spaloval jeho poraněnou nohu.

Temnotou a prachem se rozlehl nový zvuk, zvuk pukajícího kamene. Nečekaně dopadlo na Precentora ComStaru světlo. Rachan vzhlédl a vykřikl hrůzou.

Stěnu přehrazující vodou vyhloubenou jeskyni oslabil předchozí výbuch plastických trhavin Langsdorfových inženýrů. Zemětřesení porušilo poslední z ocelových nosníků a deset miliónů tun žuly se zřítilo do ústí jeskyně. Rachot drcené skály utíchal ještě dlouho potom, co v něm zanikl ostrý zoufalý výkřik osamělého muže.

Flotila výsadekových lodí se se zrychlením 1 g vzdalovala od Helmu. Při tomto zrychlení mohl Grayson normálně chodit po podlaže úložního prostoru OBRŮ a hovořit s unavenými a špinavými muži a ženami, kteří se tam shromáždili. Všichni byli vyčerpaní, ale rozpálení pocitem vítězství.

Lori s Alardem Kingem šli po jeho boku. Když došli ke skupině uprchlíků, vystoupil z řady Zasvěcený Larabee. Měl na sobě stále ještě kápi nasáklou krví z bitvy v jeskyni Hvězdné ligy.

"Zasvěcený Larabee," řekl Grayson. "Slyšel jsem, že jste to byl vy, kdo našel Kinga a dovezl ho na loď. Měl jsem příliš mnoho práce s nalodováním, a tak jsem se o tom dozvěděl až před chvílí. Rád bych vám osobně poděkoval."

Zasvěcený pevně stiskl Graysonovi ruku. "Bylo mi potěšením, plukovníku. Byl jsem stejně na cestě k lodím s dopravním vznášedlem a našel jsem vaše lidi - Kinga a pět dalších vojáků - jak sestupují dolů po úbočí."

"No, spíš jsme se drželi jako klišéata a čekali na svůj konec," řekl King. "To bylo zrovna to zemětřesení nejhorší. Už se nedalo ani stát. Zachránil nás, plukovníku. A zatraceně, hlavně zachránil Janici, protože ta by jinak vykrvácela, než bychom se k lodím dostali."

Grayson pohlédl Zasvěcenému do očí. "Já... já nemohu souhlasit s tím, co prováděl ComStar tady na Helmu, ale to nikterak nesnižuje význam toho, co jste vy udělal pro mě... a pro moje lidi. Oceňuji to."

Larabee chvíli hleděl Graysonovi pozorně do obličeje. Stále ještě měl ve tváři patrnou vnitřní bolest, temnotu, kterou ani vítězství ani záchrana nedokázaly vymazat. "Plukovníku..."

"Ano?"

"Nechci, abyste posuzoval Řád podle skutků jednoho muže."

"Rachan?" Grayson zavrtěl hlavou. "Celou pravdu se už asi nikdy nedozvíme. Je možné, že jednal na vlastní pěst."

Larabee vypadal smutně a nerozhodně. "Povím vám pravdu, plukovníku. Nevím, jestli jednal na vlastní pěst, nebo ne. Téměř se nedá uvěřit tomu, že se tak šílený ďábelský plán zrodil v hlavě jediného muže, ale stejně tak nevěřím, že Řád, kterému jsem zasvětil svůj život, je schopen tak strašlivého skutku."

"Ať se stalo cokoliv," řekl Grayson jemně, "bylo to selhání systému Řádu. Moc, kterou ComStar disponuje, spolu s jeho mysticismem... to je dost na to, aby to vyprodukovalo armádu takových lidí, jako je Rachan."

"Přisahám vám, plukovníku, že jsem o tom neměl ani potuchy. A také přísahám, že vaše jméno spolu se jménem vašeho pluku bude očištěno! Pokud měla celá věc spojení s někým vysoko postaveným v hierarchii ComStaru, ten se jistě neodvázá ozvat. Existuje příliš mnoho lidí, kteří znají skutečnou pravdu. Najdou si jiné obětní beránky... kupříkladu Kleidera s Gartem."

V Larabeeových očích divoce zajiskřilo. "Promluvím se svými nadřízenými na Zemi. Myslím, že veřejně podpořím... teorii, že Rachan byl jen osamělým šílencem, který sám celou věc vymyslel a strhl s sebou vévodu z Irianu výměnou za možnou kořist ze skladiště Hvězdné ligy. Vás, plukovníku, už nikdo nebude považovat za zrádce..."

Grayson přikývl. "To je... v pořádku. Ale lidem, kteří zahynuli na Siriu V to příliš nepomůže. A ani to nepomůže Morleyovi, Brodensenovi, Dulaneyovi a všem těm, kteří padli."

"Nezapomínejte na ty, kteří zůstali naživu. Vždycky někdo přežije."

Ano, přežije. Ramage byl naživu, zvolna se zotavoval v péči lodních lékařů. Clay měl ruku v dlazi, ale šťastně se shledal se svou ženou a synem. Janice Taylorová přežila. A Lori. Grayson vzal Lori kolem ramen a přitiskl ji k sobě. Lori je naživu! pomyslel si radostně.

"Ano, spousta jich zůstala naživu," opakoval Grayson. "A za to musíme především poděkovat vám, Zasvěcený Larabee. Neexistuje způsob, jak vám to oplatit."

"Ale ano, existuje. Během cesty k vaší lodi mi Alard King řekl o podezření, které chováte ke ComStaru." Larabee pohlédl na své ruce. "Možná to vyřeší i některé mé vlastní pochybnosti, když budu vědět, že pokračujete v původním plánu... a umožníte všem přístup k datům z knihovny Hvězdné ligy." Larabee obrátil své ruce a pozorně si je prohlížel.

"Rád bych to věděl."

"Věděl co?"

"Rád bych věděl, jestli tím, že vám pomůžu rozšířit ty informace... pomůžu také odčinit zlo, které napáchal jeden šílený zrádce Řádu... anebo jestli se tím sám stanu zrádcem..."

EPILOG

Grayson se nikdy nedozvěděl, jestli se Zasvěcený Larabee stal zrádcem nebo ne. Ale jak slíbil, První Kruh, vnitřní rada ComStaru, prohlásil Precentora Rachana za zločince a odsoudil jeho skutky. Vyhlásil, že tragédie na Siriu V byla výsledkem megalomaničtých snah jediného šílence spolčeného se zkorumpovanou klikou křížanovských šlechticů a důstojníků.

Během roku, který následoval po helmské noční mŕě, se Graysonovi donesly z různých zdrojů útržkovité informace o pozadí celé události. Zjistilo se například, že Kleider s Gartem stáli v čele pokusu o převrat, při kterém měl být svržen Gyula Křížan. Jejich tichý souhlas s událostmi na Siriu V byl součástí plánu, jak zdiskreditovat Gyulu Křížana prostřednictvím žoldnéřů, které najal navzdory jejich radám. Rozpory v řadách Křížanovců by pak vyústily do občanské války a umožnily tak Gartovi, Kleiderovi a ještě několika jejich důstojníkům uchvátit moc generálkapitána. Jejich spiknutí bylo odhaleno, když anonymní zdroj - ale všeobecně se předpokládalo, že to byl ComStar - upozornil

Křižana na připravované spiknutí. Tomu se podařilo vzpouru potlačit za pomoci armády. V této šarvátce byl Cart zajat, aby byl posléze odsouzen a popraven. Kleiderovi se podařilo s hrstkou vojáků a několika OBRy uprchnout a od té doby o něm nikdo neslyšel.

Grayson se rozešel s vévodou Ricolem na území Stewartovců, kde se Phobos s Deimosem spojily s Chloubou kapitána Tora. Ricol dostal svému slibu a podělil se s Graysonem o kořist z Helmu. Grayson teď měl dostatek OBRŮ, aby vybudoval tři plné bojové rotý plus dostatek náhradních dílů a materiálu, aby opravil OBRy rotý A poničené na Helmu. Potom Rudý Vévoda odstartoval ke kuritovským hranicím.

"Je možné, že se znovu setkáme jako nepřátelé," řekl Ricol, když se loučil s Graysonem. "Asi je to nevyhnutelné. Ale... kdo ví? Možná, že se přeci jen něco změní. Vždycky bude v mých službách místo pro dobrý žoldnéřský pluk s velitelem, kterému se dá věřit."

"Možná, Vaše Výsosti. Budu o tom ještě muset popřemýšlet."

Data z knihovny byla množena... a množena. Kapitán Tor oživil své staré obchodní kontakty, aby našel lidi, kteří budou rozvážet tyto kopie po obchodních cestách a šířit tak znalosti Hvězdné ligy po celém vesmíru.

Nikdo ovšem nedokázal odhadnout, jestli vynaložená námaha k něčemu bude. Ačkoliv Grayson i vévoda Ricol dobře rozpoznali obrovský význam knihovny, kolik z Torových přátel si vezme paměťová jádra, aby je prodali? Kolik z nich zjistí, že je nikdo nechce koupit... nebo je nechce dokonce ani zadarmo?

To už bylo mimo Graysonův vliv. Udělal všechno, co bylo v jeho moci, aby data rozšířil. Jestliže chce mít lidstvo nějaký užitek ze ztracených pokladů Hvězdné ligy, musí nejprve dokázat jejich užitečnost tím, že rozpozná jejich cenu. Snad se znovu objevené pěstitelské postupy, staré techniky genetického inženýrství a dávno zapomenuté výrobní metody začnou jednoho dne opět používat. Snad se tím zlepší lidský úděl a pomalý temný sestup do feudalismu a technické ignorance bude zastaven... nebo dokonce obrácen.

Ale než dojde k takovým změnám, mohou uplynout celá staletí.

Lidská nevědomost zapustila už příliš hluboké kořeny.

Grayson se vznášel v beztlákovém stavu v pozorovatelně na palubě Chlouby. Širokými průzory zářily dovnitř křišťálově jasné hvězdy. Skoková loď skasala svou plachtu a chystala se k prvnímu skoku na cestě k lyránskému území. Hovořilo se o nové smlouvě ve službách Katariny Steinerové. Sláva Šedé smrti po Helmu ještě vzrostla, stejně jako síla jejích OBRŮ. Na Galatee a v dalších žoldnéřských centrech čekaly spousty vojáků, aby vstoupily do jejích řad.

Lori se zavrtěla v Graysonově náručí a on ji k sobě pevněji přitiskl. Být velitelem pluku má jednoznačně svoje výhody, pomyslel si. Lodní pozorovatelná se svým nádherným pohledem do vesmíru může být na jeho příkaz uzavřena. Na lodi představovala hodina soukromí poklad nespočetné ceny. Jeho rty našly Loriina ústa. Líbali se v těsném hlubokém objetí, zatímco jejich těla volně plula vzduchem. "Na co myslíš?" zašeptala mu do ucha. Usmál se a ještě těsněji ji k sobě přivinul. Ten pohyb způsobil, že se začali pomalu otáčet.

Věděl s takovou jistotou, že zemře... že pro něj a jeho pluk už není cesty ven. Ačkoliv ho to přesvědčení neopouštělo ani teď, už ho nedrželo ve své moci. Jeho... co to vlastně bylo? Řekněme štěstí... nebo osud... ho zanesly tak daleko od Trellwanu... Ale stejně, neměl teď štěstí a osud ve svých rukách? Už nemusel čekat na žádné zásahy zvnějšku. Ne, pokud se spoléhal na lidi kolem sebe.

S úsměvem si vzpomněl na slova prastaré válečné písně:

Domovem tvým je pluk tvůj
plující mořem hvězd.
A cena slávy závratná
čeká na svou daň,
na poslední cestu se pak dáš
a vzpomeneš si naň.
Domovem tvým je pluk tvůj -
tvá rodina,
vše co máš!

Naklonil se k Lori. "Jenom mě napadlo," řekl jí, "jak krásný je být zase doma."

KONEC